

สภาพบผู้บริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ 1/2557

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บริหารจัดการองค์รวมเชิงรุก

เพื่อ มทร.พระนคร ก้าวสู่ทศวรรษ ที่ 2 (2558-2568)

www.decade2.rmutp.ac.th

www.chaiyos.rmutp.ac.th, www.rmutp-president1-2.rmutp.ac.th

มทร.พระนคร ในทศวรรษที่ ๒

การเสวนา

“สภาพบัพัฒนบริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗”

(ครั้งที่๑/๑) ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๗

ณ ห้องประชุม AD&PR Presentation คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำนำ

ตามที่ สภามหาวิทยาลัย ได้มีมติแต่งตั้งให้ผมดำรงตำแหน่งรักษาราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ผมได้ตั้งปณิธานที่ชัดเจนว่า “**เป็นสั้น...ทำยาว**” กล่าวคือ ด้วยระยะเวลาอันสั้น ในการดำรงตำแหน่ง แต่จะวางรากฐานในการพัฒนา มทร.พระนคร ในทุกมิติ ดังนั้น ทุกหน่วยงานของ มทร.พระนคร จึงต้องตื่นตัวและร่วมกันวางแผน**บริหารองค์รวมเชิงรุก** เพื่อ มทร.พระนคร **ก้าวสู่ทศวรรษที่ ๒** ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘- ๒๕๖๘ และพร้อมก้าวสู่ความสำเร็จและความภาคภูมิใจร่วมกันในอนาคต

การเสวนา **สภาพผู้บริหารมหาวิทยาลัย** จัดขึ้นเพื่อเป็นเวทีในการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยในฐานะผู้บริหารเชิงนโยบายและทีมผู้บริหารมหาวิทยาลัย ในฐานะผู้นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ด้วยกลวิธี “**สัมมาทิฐิ**” แบบเปิดอกพูดคุย เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องร่วมกันในระดับนโยบายและระดับบริหาร ทั้งนี้ภายใต้แนวคิดที่ว่า “**ขวัญเป็นกำลังใจ วินัยเป็นศักดิ์ศรี และสามัคคีเป็นพลัง**” โดยนำข้อมูลและข้อเสนอแนะที่ได้ มาสังเคราะห์เป็นฐานความคิด ในการวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยแบบองค์รวมเชิงรุก ในรูปแบบ **New Look : Look New**

หนังสือ “**สภาพผู้บริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗**” ถือเป็นต้นแบบสำคัญที่สรุปเรียบเรียงความคิดเห็นของกรรมการสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย นับเป็นการผสมมือ ผสานพลัง ผสานความคิด และผสานประโยชน์ เพื่อร่วมกันปูแนวทางวางรากฐานสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จ และร่วมกันสร้างอนาคตของ มทร.พระนคร เพื่อก้าวแรกกสู่ทศวรรษที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้... สืบไป

รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจ อิมพิทักษ์
รักษาราชการแทนอธิการบดี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สารบัญ

ข้อเสนอแนะ

๑

จากการเสวนา “สภาพผู้บริหารมหาวิทยาลัย” ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗

บทสรุปในการอภิปรายของกรรมการสภาและผู้บริหาร

๓

การเสวนา “สภาพผู้บริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗

การวิเคราะห์สังเคราะห์ประเด็นต่างๆ

๑๑

จากข้อคิดข้อเสนอแนะของผู้ร่วมเสวนา หลากหลายมุมมอง จากประสบการณ์ที่แตกต่าง
ที่จะก่อให้เกิดความหลากหลาย ก่อให้เกิดประโยชน์ที่มากคุณค่าต่อ มทร.พระนคร

บทเสวนาสภาพผู้บริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗

๒๙

ข้อเสนอแนะ

จากการเสวนา “สภาพพบบริหารมหาวิทยาลัย” ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗
จำแนกเป็น ๖ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านวิชาการ

- พัฒนาความเข้มแข็งของอาจารย์ ให้มีความเป็นครู เป็นนักคิด(Thinker) มีความคิดสร้างสรรค์ ผลิตผลงานวิชาการ ตำรา งานวิจัย และเป็นนักวิจัย
- ผลิตบัณฑิตให้ใฝ่รู้ รักการเรียนรู้
- มีแหล่งการเรียนรู้ แหล่งสืบค้นหาความรู้ที่หลากหลาย และครบตามความต้องการในแต่ละสาขาวิชา
- สร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ สนับสนุนวิชาการแก่บุคลากร อาจารย์ นักศึกษา
- บัณฑิตคิดเป็น ไม่กลัวการพบปะ กล้าพูด
- สร้าง/ผลิต ครูอาชีวศึกษาให้ดี เก่ง
- สร้างบัณฑิตให้เป็นคนดี คนเก่ง คิดดี มีความเข้มแข็ง มีความคิดสร้างสรรค์
- สร้างหลักสูตร ให้ผลิตบัณฑิตมี ความคิดสร้างสรรค์ บรรเจิด เป็นเลิศทักษะ ภาระแห่งสติปัญญา นำพาด้วยจริยธรรม เลิศล้ำพลังร่วมในสังคม (Creativity Skill Ethics Synergy (CSES))

๒. ด้านวิจัย

- ผลงานวิจัยสร้างองค์ความรู้ จากองค์ความรู้ที่มีอยู่ให้เข้มแข็ง
- มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย (Research)
- ม.เทคโนโลยี ต้องสร้างนวัตกรรม หรือสิ่งประดิษฐ์ ประดิษฐ์กรรม (Innovation)
- การทำงานวิจัย R&D ต้องมีแรงบันดาลใจ และมีความหลงใหลในงานนั้น ๆ จึงจะประสบความสำเร็จ
- ทำงานวิจัยร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน

๓. ด้านการบริการวิชาการ

- นำวิจัยองค์ความรู้มาถ่ายทอดเทคโนโลยี และให้บริการวิชาการแก่สังคม
- สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน (Community)

๔. ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- บูรณาการการเรียนการสอน/งานวิจัย/บริการวิชาการ กับศิลปวัฒนธรรม เพื่อสร้างคุณค่า/เพิ่มคุณค่า และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๕. ด้านกิจการนักศึกษา

- เตรียมแผนป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา
- สร้างความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การให้รางวัลหรือผลตอบแทนนักศึกษาที่มีกิจกรรมดีเด่น
- ให้โอกาสนักศึกษาได้บริหารกิจกรรมเอง เพื่อจูงใจให้นักศึกษาสนใจกิจกรรม

๖. ด้านการบริหารจัดการ

- เป็นองค์กรที่โปร่งใส ไม่มีการเมือง(ระดับประเทศ) และผลประโยชน์แอบแฝง
- การบริหารองค์กรรวมเชิงรุก
- ต่อยอดจุดแข็ง พัฒนาจุดอ่อน
- พัฒนามหาวิทยาลัย/องค์กร ให้เข้มแข็ง
- ปลุกจิตสำนึก บุคลากรทุกระดับ นักศึกษา ให้มีคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม (Ethics)
- กำหนดเกณฑ์ภาระงานของอาจารย์ ให้ครอบคลุม งานสอน งานวิจัย งานให้บริการวิชาการหรือถ่ายทอดเทคโนโลยี งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ/หรือ งานบริหารจัดการ/งานอำนวยการ
- พัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนให้เข้มแข็ง ทำงานร่วมกับผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีภาวะผู้นำ คิดสร้างงานเอง ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- สร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่นในองค์กร ที่ถูกต้องร่วมกัน และมีการถ่ายทอดให้กับบุคลากรทุกระดับ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนภายในองค์กร บุคลากรได้มีส่วนร่วมในองค์กร และปฏิบัติงานอย่างมีความสุข

บทสรุปในการอภิปรายของกรรมการสภาและผู้บริหาร

การเสวนา “สภาพพบผู้บริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ โตโยต้า และสังเคราะห์แนวคิด ข้อเสนอแนะ:
ปัญหาต่างๆ โดยสรุป ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

การบริหารจัดการมหาวิทยาลัย >>>

อย่าเอาหนักการเมืองมาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพราะเราเป็น purely academic ๙ ราชชมงคลไปได้ด้วยดี เพราะไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง เรามีความร่วมมืออย่างใกล้ชิด ประชุม ๙ อธิการบดีทุกเดือน ประชุม นายกสภา ๙ มทร. ทุก ๖ เดือน

ความล้มเหลวของการบริหารมหาวิทยาลัยหรือคณะ คือเราไม่สามารถปั่นจินตนาการให้เป็นรูปธรรม จินตนาการเชิงวิทยาศาสตร์เป็นเรื่องของข้อมูล หรือเหตุผลที่สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจน เราต้องย้อนอดีต ดูจุดแข็งของมหาวิทยาลัย ว่าเราจะต่อยอดความเข้มแข็งอย่างไร และจะพัฒนาจุดอ่อนอย่างไร ขณะนี้เรามีโอกาสสูงเมื่อปรับตัวเป็นมหาวิทยาลัย เพราะงบประมาณดีขึ้น บุคลากรดีขึ้น ความเข้มแข็งของอาจารย์เป็นเรื่องสำคัญที่สุด เพราะถ้าอาจารย์ไม่มีความเข้มแข็งโอกาสที่เราจะพัฒนามหาวิทยาลัยก็ยาก มองในเชิงประวัติศาสตร์ คำว่า MUSEUM ของกรีกโบราณที่เราปลูกฝังรักษามรดกเป็นต้นกำเนิดของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย องค์รวม ๓ องค์ คือ องค์ที่ ๑ ต้องมีอาจารย์ชั้นยอดเยี่ยม องค์ที่ ๒ ต้องมีลูกศิษย์ที่รักการเรียนรู้ องค์ที่ ๓ คือ ต้องมีแหล่งการเรียนรู้ หมายถึง ห้องสมุด นักการศึกษาบางท่านให้คำนิยามว่า University แปลว่า สากลหรือจักรวาล หรืออีกความหมายหนึ่งคือ วิชาการ (academic) ถ้าเราพูดถึงมหาวิทยาลัยในเชิงสากล ประเด็นแรกที่สำคัญ คือ ความเข้มแข็งทางวิชาการและความเข้มแข็งทางวิชาการมาจากการวิจัย พันธกิจของมหาวิทยาลัย คือ สอน วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในขณะที่มหาวิทยาลัยตะวันตกไม่พูดถึงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นจุดเด่นของคนตะวันออกและสังคมไทยจริงๆ แล้ว เราควรจัดลำดับ ๔ พันธกิจใหม่โดยต้องเอาวิจัยนำหน้า แล้วจึงตามด้วยสอนบริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพราะถ้าวิจัยไม่เข้มแข็งเราจะเอาอะไรไปสอนลูกศิษย์ไปบริการวิชาการแก่สังคมไปทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถพัฒนาให้เข้มแข็งในอนาคต โดยยึดหลักค่า ๕ ด้านที่กำหนดเป็นข่าวหลายพันธุ์ RICES อันได้แก่

๑. RESEARCH เราต้องเตรียมตัวเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย มิฉะนั้นจะไม่สามารถยืนอยู่ในประชาคมอาเซียนและสังคมโลกได้อย่างสง่างาม

๒. Innovation ต้องเป็นเรื่องนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์

๓. Community มหาวิทยาลัยต้องใช้ภูมิปัญญาที่คิดกันลงสู่ภาคปฏิบัติในชุมชน ซึ่งอาจเป็นชุมชนในกรุงเทพฯ หรือในชนบทก็ได้

๔. Ethics มหาวิทยาลัยต้องสร้างคนที่มีจริยธรรม คุณธรรม ศีลธรรม เป็นผู้ให้อย่างดีที่สุด

๕. Students ผู้เรียนเป็นคนที่สำคัญที่สุด ลูกศิษย์ต้องเคารพอาจารย์

การบริหารจัดการที่ทันสมัย (modern management)

เป็นกรณีศึกษาของบริษัทโตโยต้า ซึ่งมท.พระนคร นำไปปรับใช้ได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความคิดสร้างสรรค์ (creativity) เรื่อง R&D Innovation

เรื่องของอดีต บริษัทโตโยต้าดำเนินธุรกิจด้านอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทยมา ๕๑ ปี เดิมมีพนักงาน ๓๐๐ คน ปัจจุบันเพิ่มเป็น ๑๘,๐๐๐ คน เดิมผลิตรถยนต์เพียงกะเดียว ได้วันละ ๗ คัน ปัจจุบัน ผลิตได้วันละ ๓,๐๐๐ คัน เดิมมี ส่วนแบ่งการตลาด ๒๖ เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันเพิ่มเป็น ๔๔ เปอร์เซ็นต์ สาเหตุที่เพิ่มขึ้นเนื่องจาก ๓ เหตุผลหลัก คือ ในปี 2007 รวมการผลิต Hilux Vigo ในประเทศไทย ฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียมาเป็น global platform เดียว เพิ่มการผลิตให้มากขึ้นจาก ๒๐๐,๐๐๐ คัน เป็น ๗๐๐,๐๐๐ - ๘๐๐,๐๐๐ คัน ถ้าให้ cost per unit ปรับทำให้ได้เปรียบ แต่ต่อมาปี 2008 market share ตกลงมา จนกระทั่งปี 2003 เหลือ ๓๓ เปอร์เซ็นต์ สาเหตุเพราะ ๑. มีคู่แข่งมากขึ้น ๒. หลังการผลิต ไม่พอ ๓. พยายามลดต้นทุนของ marketing campaign ๔. ยึดอายุการแนะนำรถยนต์ใหม่ ๆ ซึ่งจะทำให้ค่าเสื่อมราคาหายไปเราจะได้กำไรมากขึ้น ดังนั้น มท.พระนคร ควรคิดว่าถ้าท่านจะผลิตบัณฑิต ท่านจะคำนึงถึงปริมาณหรือคุณภาพ ต้องหาจุดสมดุลว่าจะอยู่ตรงไหน

บริษัทโตโยต้า ผ่านภาวะวิกฤตมา ๓ ครั้งใหญ่ ครั้งแรกวิกฤตต้มยำกุ้ง ปี 1997 บริษัทหันมาใช้กำลังคนและเครื่องจักรส่วนที่เหลือมาผลิตเพื่อการส่งออก เป็นการเปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาส มีผลทำให้ขณะนี้ประเทศไทยสามารถส่งออกรถยนต์ติดอันดับ Top ten ของโลก ครั้งที่ ๒ Hamburger Crisis ปี 2005 โตโยต้าประกาศว่า

จะไม่มียกยบาย lay off คนงาน แต่ผู้บริหารและพนักงานทุกคน บริหารวิกฤตร่วมกัน โดยใช้การสื่อสารทุกรูปแบบ ความทราบถึง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์ท่านทรงสั่งซื้อรถยนต์ Toyota Soluna โดยมีรับสั่งว่า ไม่ต้องใช้เครื่องจักร ให้ใช้คนทำ

กฎหมายบริหารงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร >>>

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครใช้อะไรในการ บริหารงานของมหาวิทยาลัยอันนี้คงหนีไม่พ้นกฎหมาย กฎหมายที่อยู่ในอำนาจของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ถ้าจะ จัดกลุ่มกฎหมายกับระบบการบริหารมหาวิทยาลัย มี ๓ เรื่องหลักดังนี้

๑. ระบบบริหารงานวิชาการ

๒. ระบบบริหารการเงินและทรัพย์สิน

๓. ระบบบริหารงานบุคคล

การที่ต้องจัดกลุ่มกฎหมาย ๓ ระบบ ด้วยเหตุผลดังนี้

ประเด็นแรก ถ้ากฎหมายทำเสร็จสมบูรณ์ ต้อง ประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนรับทราบ โดยขึ้นในเว็บให้สามารถดูได้

ประเด็นที่สอง กฎหมายหรือข้อบังคับที่ออกไปจะมีเจ้าของ เจ้าของในที่นี้ไม่ใช่นิติกร คือเจ้าของ ต้นเรื่องที่จะให้สภาออกและกั ผ่านนิติกร เจ้าของเหล่านี้จะรู้เนื้อหาสาระสำคัญทั้งหมดแล้ว ถึงจะ ผ่านกระบวนการไปถึงสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร การจัดกลุ่มอย่างนี้จะทำให้รู้ว่าการบริหารงานวิชาการที่ออกโดยสภา มีทั้งหมดกี่เรื่อง ออกตั้งแต่ช่วงไหนบ้าง แล้วมีปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ ถ้าข้อมูล update ก็จะได้เห็นภาพเมื่อมีการออกข้อบังคับในแต่ละเรื่อง จะต้องสื่อให้ผู้บริหารได้รับรู้ด้วยไม่ใช่ให้ไปเปิดเว็บดูเพราะฉะนั้นเวลา มีประชุมผู้บริหาร ต้องสื่อสารโดยตรงกับผู้บริหาร ซึ่งจะทำให้ผู้บริหาร ได้รับรู้โดยตรงและได้ประโยชน์ด้วย นั่นคือ คนออกควรให้คนทำได้ รับรู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้

ประเด็นที่สาม เมื่อปฏิบัติแล้ว ถ้าเกิดปัญหาขึ้นฉันจะ ปรัชญาใคร นี่คือสิ่งที่ตามมาถ้าในเว็บมันบอกชัดเจน ว่าถ้ามีปัญหาให้ ติดต่อใครบ้างอย่าลืมหาสภาที่มีกลไกอยู่อย่างน้อยที่สุด อนุกฎหมาย ที่สภามีอยู่ก็อาจจะผ่านทางฝ่ายบริหารให้อนุกฎหมายช่วยพิจารณา สิ่งเหล่านี้ก็ย่อมได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราออกแล้วใช้บังคับเมื่อมีปัญหา ทางข้อกฎหมายเราก็ควรจะหาข้อยุติในนี้ เพราะเราเป็นคนออกเอง ไม่ควรจะต้องพึ่งคนอื่นให้ตีความ การหาข้อยุติมันก็จะต้องมีถึงระดับสภา ถ้าถึงระดับสภาแล้วความเห็นของกรรมการสภาอาจจะมีความเห็น

แตกต่างกันก็อาจจะหาข้อยุติจากภายนอกแต่เมื่อได้คำตอบแล้ว แปลว่าต้องยุติเราใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการบริหารงาน เราไม่ได้ใช้กฎหมายเพื่อจะดูว่าอะไรผิดหรืออะไรถูก

ประเด็นที่สี่ เมื่อออกกฎหมายมาแล้ว มีการปรับเปลี่ยนหรือ ทุกระยะ ๕ ปี ควรมีการทบทวน อย่างน้อยที่สุดผู้ปฏิบัติพอจะรู้ว่าเมื่อนำกฎหมายไปปฏิบัติแล้วจะมีปัญหาตรงไหน ก็น่าจะทบทวนหรือปรับเปลี่ยนได้โดยเฉพาะกฎหมายที่เราออกและใช้บังคับกับของเรา

หลักสำคัญในการร่างข้อบังคับ >>>

ข้อบังคับเป็นกฎหมายที่เราใช้ เราจะร่างเฉพาะสาระสำคัญที่ จำเป็นไว้ในข้อบังคับ ส่วนที่เหลือนั้นก็ขอให้ไปออกกฎหมายสำหรับผู้บริหารที่จะบริหารงานก็แปลว่า การออกข้อบังคับ ควรให้วิธีปฏิบัติ เหล่านี้ทำหน้าที่แทนสภา ถ้าเราเขียนรายละเอียดเยอะๆ วิธีปฏิบัติอยู่ในนั้นหรือสิ่งที่ไม่ใช่สาระสำคัญ เวลาเกิดปฏิบัติแล้วจะต้องแก้ไขข้อ บังคับทุกครั้งไปเพราะฉะนั้นเวลาออกข้อบังคับอย่าไปเขียนอะไรที่ ไม่ใช่สาระสำคัญใส่ไว้ในนั้นและสาระสำคัญเหล่านั้นน่าจะกระจาย อำนาจไปยังฝ่ายบริหาร เพื่อให้ฝ่ายบริหารไปสร้างสิ่งเหล่านี้เป็น ประโยชน์ในแง่ของการบริหารงานได้ ถ้าเขียนในข้อบังคับเยอะๆ เช่น ระเบียบพัสดุ ถ้าเกิดข้อบังคับไปเขียนเหมือนระเบียบพัสดุขึ้นมา เขียนวิธีปฏิบัติอะไรมากมาย และคนสุจริตที่ปฏิบัติ ก็อาจจะมียางจุด ที่ไม่ถูกกับระเบียบ ก็กลายเป็นคนปฏิบัติไม่ถูก เพราะฉะนั้นข้อบังคับ ถ้าร่างแบบระเบียบพัสดุ เรียกว่าการบริหารงานโดยใช้กฎหมายเป็น ตัวนำแล้วใช้สติปัญญาเป็นตัวตามระเบียบพัสดุนั้นออกมาเพื่อป้องกัน คนโกง แต่มันป้องกันไม่ได้เพราะคนสามารถที่จะเหนือกว่าระเบียบที่ รัฐออกซึ่งมันทำให้ผู้ปฏิบัติที่ดี ที่ถูกต้องโดนระเบียบเล่นงานเมื่อปฏิบัติ ผิดระเบียบ

สิ่งสำคัญโดยเฉพาะผู้บริหารในคณะ ถามว่าใครเป็นคนขงเรื่อง ให้ท่านเวลาวิเคราะห์ในสิ่งเหล่านี้ หนีไม่พ้นบุคลากรในสายสนับสนุน เวลาเสนอเรื่องให้ท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ แต่ถามว่าเคยให้ข้อมูล อะไรก่อนที่ผู้บริหารตัดสินใจหรือวิเคราะห์มาให้ท่านบ้างไหม จุดนี้ เป็นจุดหนึ่งที่มหาวิทยาลัยจะต้องพัฒนาคนที่อยู่ในสายสนับสนุนให้ เป็นที่พึ่งพาของคณบดีได้ด้วย เพราะคณบดีมีวาระแต่คนเหล่านั้นจะ อยู่กับหน่วยงานตลอด ถ้าเราไม่พัฒนาความเสี่ยงของคณบดีที่มีความ เสี่ยงสูง เพราะคนเหล่านั้นจะเสนองานแบบง่ายมากไม่ได้ศึกษาไม่ วิเคราะห์ ไม่คิดวิเคราะห์ประเด็นข้อกฎหมายอะไรให้ท่านคณบดีได้ ตัดสินใจ เพราะฉะนั้น มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาสายสนับสนุนให้มีความ

รู้สิ่งเหล่านี้ แล้วเวลาเสนอเรื่องถ้ามีข้อกฎหมายต้องนำเสนอทั้งหมด และวิเคราะห์ให้เห็นและให้คนบิตัดตลใจอะไรให้ชัดเจน และถ้าคนบิตเห็นว่ายังไม่แน่ใจให้สอบถามส่วนกลางทำได้ อย่าไปเซ็นอนุมัติ เพราะฉะนั้นคนบิตต้องระมัดระวังเพราะคนบิตจะรับผิดชอบคนเดียว มหาวิทยาลัยจะต้องพัฒนาในเรื่องของข้อบังคับ และการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจหลังจากที่ข้อบังคับออกและหากมีประเด็นปัญหาจะหาข้อยุติ หรือพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายอย่างไรและส่วนสุดท้ายเพื่อให้คนบิตได้บริหารงานได้มั่นใจขึ้นก็คิดว่าต้องพัฒนาสายสนับสนุนให้มีความรู้สิ่งเหล่านี้

การจัดสรรงบประมาณ >>>

การจัดสรรงบประมาณให้กับทางด้านการศึกษา เป้าหมายของทางรัฐบาล คือจะให้ทุกแห่งมีคุณภาพและมีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน และให้ได้ความเป็นธรรมและมีมาตรฐานเดียวกันทั้งในส่วนกรุงเทพฯ และในต่างจังหวัด โดยดูผลการประเมินที่ผ่านมาทางต่างจังหวัดก็มีข้อที่เสียเปรียบอยู่บ้างในเรื่องของนักวิชาการที่จะไปอยู่ในพื้นที่ ที่นี้ในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณทุกแห่งก็จะมีรายได้เข้ามาสมทบ อย่างของ มทร.นี้ก็ส่วนใหญ่จะใช้เงินงบประมาณส่วนใหญ่จะใช้ประมาณ ๘๐% ได้ ส่วนที่เหลือก็จะประมาณ ๒๐% ที่จะใช้จากรายได้ ที่นี้การวิเคราะห์ของสำนักงานงบประมาณส่วนใหญ่จะดูตรงส่วนของ fact & figure เพราะหลายหน่วยมาก ดังนั้นข้อมูลที่จะนำเสนอหรือประกอบการวิเคราะห์เป็นสิ่งสำคัญ

อัตรากำลัง >>>

อัตรากำลังต้องทำงานอย่าง happy ถ้าทุกคน happy ก็จะทำงานได้ดี และอีกอันคือต้องมีความเป็นเจ้าของ ถ้ามหาวิทยาลัยของเราไม่มีความตั้งใจว่านี่คือบ้านเรา มันก็จะไม่เจริญ ถ้าคิดแต่เพื่อมาสอนแล้วกลับบ้าน มันไม่มีความเป็นเจ้าของการเจริญเติบโตของมหาวิทยาลัยนั้นๆ ก็จะอ่อนด้อยไป เพราะระดับผู้บริหารจะมาเป็นเทอม มาแล้วก็ไป เหมือนกับสภาของพวกเรา เรามาแล้วก็ไป เรามาเพื่อที่จะให้ข้อเสนอแนะข้อปรึกษา เพราะฉะนั้นจะต้องสร้างความเป็นเจ้าของให้ได้ในขณะนี้ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยของเราได้เปรียบมาก เรามี strong leadership ทั้งท่านนายกทั้งท่านคณบดีและเจ้าหน้าที่ทุกท่านมีความแข็งแกร่งมาก คณบดีทั้งหลายนี้เป็นหัวจักรสำคัญ ท่านอธิการท่านมีประสบการณ์เยอะมากเราต้องรับตักตวงความรู้จากท่าน เพราะท่านจะมาอยู่กับเรา ๖ เดือน เพราะฉะนั้นใช้งานท่านไปเลย

เป็นโอกาสแล้วที่เราจะเอาความรู้จากท่านมา และมีการทำงานเป็นทีมเวิร์คดีมากเท่าที่สัมผัสสนองๆ มีความตั้งใจ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้มันเป็นส่วนที่ strong เป็นส่วนที่ดีของมหาวิทยาลัย

คณะทุกคนไปสำรวจข้อมูลที่มีอยู่ อย่างที่ท่านอธิการได้จัดทำ fact & figure นี้ดีมากขอชื่นชม ถ้าใครยังไม่ได้รับทางมหาวิทยาลัยควรแจกทุกคนเลยให้เห็นทั้ง ๒ เล่ม เป็นข้อมูลพื้นฐานมันเป็นทิศทางที่เราจะไปต่อยอดอันนี้ดีมาก ที่นี้ในเรื่องของอัตรากำลังได้ยินเสียงว่าอาจารย์บางท่านบอกว่า ท่านทำงานเยอะเกินหน้าที่ บางท่านก็ไม่ได้มาทำงานวิจัย บางท่านก็ฉันจะสอนแค่นี้ เพราะฉะนั้นจะต้องไปกำหนดภาระงานขั้นต่ำให้เป็นมาตรฐานเดียวกันให้ได้ ทุกคนควรจะจัดทำในระดับไหน เรื่องการเรียนการสอนตามมาตรฐานกำหนดต้องวิจัย ที่นี้ถ้าคนทำนอกเหนือจากหน้าที่มีสวัสดิการเพิ่มเติมใหม่ เพราะสวัสดิการก็สำคัญเพราะเรื่องนี้ก็เป็นแหล่งจูงใจที่จะทำให้ทุกคนหันเข้ามาทำงานอันนี้เป็นสิ่งสำคัญ ที่นี้ถ้าการรอบอัตรากำลังเราพิจารณาแล้วอัตรากำลังของเราไม่พอก็จะต้องมาคิดว่าจะหาทางแก้ไขยังไง เช่น

๑. พวกที่จะสอนเพิ่มเติมอาจจะต้องได้ค่าตอบแทนพิเศษ
๒. อาจจะต้องเพิ่มพนักงานมหาวิทยาลัยขึ้นมา เพราะการรอบอัตรากำลังของทางราชการทางรัฐบาลได้ลือเคเอาไว้แล้ว เพราะฉะนั้นการเพิ่มการรอบอัตรากำลังทางข้าราชการแนวโน้มจะเพิ่มไม่ได้ นอกจากจะไปเพิ่มการรอบอัตรากำลังทางด้านพนักงานของมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นในการเพิ่มการรอบอัตรากำลังของพนักงานมหาวิทยาลัย ณ ภาระงานปัจจุบันเต็มการรอบแล้วหรือยังหรือว่าเกิน หรือว่าขาด เพราะฉะนั้นแต่ละคณะจะต้องไปหาตัวเลขเหล่านี้ ที่นี้ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มการรอบ หรือ สอนเพิ่มเติมลองย้อนกลับไปดูในรายได้ รายได้ที่ได้มาว่ารายได้ส่วนนั้นจะพอเพียงสำหรับที่จะจ้างอาจารย์เพิ่มขึ้นไหม หรือจะให้ป็นค่าตอบแทนในการสอนพิเศษ ฉะนั้นในตรงนี้ทุกคณะก็ต้องไป workout กันมา

สถานที่ >>>

สถานที่บางแห่ง ทางมหาวิทยาลัยใหญ่ๆ คณะใครคณะมันแต่มหาวิทยาลัยเล็กบางที่อาจจะต้องแชร์กันบ้างตอนนี้ สกอ. ออกประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ แนวคิดของการคิดกรอบพื้นที่ว่าสัดส่วนของพื้นที่กับการใช้การเรียนการสอนควรจะเป็นเกณฑ์แต่ละคณะก็ต้องกลับไปสำรวจพื้นที่ของตัวเองว่าตอนนี้พอสำหรับที่จะใช้งานไหม ถ้ายังไม่ใช้งานจะมีโอกาสที่จะแชร์กับของคณะอื่นได้หรือไม่

หรือไม่ก็ต้องวางแผนหาพื้นที่ในอนาคต ว่าปัจจุบันจะต้องใช้พื้นที่เพิ่มอีกหรือไม่ และภายในระยะ ๕ -๗ ปี ทิศทางของมหาวิทยาลัยของเราจะเพิ่มในลักษณะไหน อาทิเช่น จะเพิ่มในเรื่องของเตรียมอุดมศึกษาถ้าเป็นเตรียมอุดมศึกษามันจะมีพื้นที่ต้องเพิ่มหรือไม่ ต้องคิดโดยไปข้างหน้า ๕ ปี ว่าจะหาพื้นที่เพื่อที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างไร ลองไปศึกษาข้อมูลเปรียบเทียบของ มทร. ทั้ง ๙ แห่งดูว่า มทร.พระนคร อยู่ในจุดไหนของ มทร. ทั้ง ๙ แห่ง และที่นี้การที่เราจะได้เป็นเบอร์ ๑ ต้องทำอย่างไรบ้าง แต่ละคณะคงจะต้องไปคิดเป็นของตัวเองในส่วนนี้ พื้นที่ของเราที่เห็นอยู่ในตอนนี้คือ กระจัดกระจายอยู่ ๔ พื้นที่ และยังไม่มีพื้นที่ในเรื่องของสันตนาการ ก็คงจะต้องลองไปดูในส่วนนี้ว่าจะมีทิศทางในการที่จะพัฒนาอะไร อย่างไรบ้าง

อุปกรณ์การเรียนการสอน >>>

อุปกรณ์การเรียนการสอน แต่ละคณะก็ต้องไปสำรวจคณะของตัวเองดูว่าอุปกรณ์การเรียนการสอนนี้พอเพียงในขั้นต่ำหรือไม่ ที่นี้ถ้ายังไม่พอเพียงก็ลองดูเงินรายได้ ลองพิจารณาดูว่าจะสามารถที่จะนำรายได้มาเสริมในเรื่องนี้ได้มากน้อยขนาดไหน สัดส่วนในมหาวิทยาลัยนี้ทางคณะเก็บไว้เท่าไรต้องให้ส่วนกลางเท่าไร อันนี้ต้องไปทบทวนดูว่า เปอร์เซนต์สัดส่วนของคณะกับส่วนกลางมันเหมาะสมหรือไม่ ถ้ายังไม่เหมาะสมก็อาจจะลองปรับปรุงสัดส่วนนั้นดู เพื่อที่ทางแต่ละคณะจะได้มีรายได้ส่งเสริมในเรื่องของการจัดหาครุภัณฑ์ในส่วนที่ขาดแคลน ในส่วนสุดท้ายก็ขอปิดด้วยว่าทุกคนจะต้องมี Imaginationในการพัฒนาคณะ คนบดก็เปรียบเสมือนมหาวิทยาลัยเล็กๆ ภายในมหาวิทยาลัยใหญ่ การบริหารงานจะต้อง work อย่างเข้มแข็งเป็นตัวจักรสำคัญที่จะทำให้มหาวิทยาลัยเจริญ สำหรับ Imagination ติดใจคำนี้ fly high อันนี้เป็น MOTTO ที่ดีมาก ถ้าทุกคนมี Imagination ที่จะ fly high หวังว่ามหาวิทยาลัยนี้จะเป็นอันดับ ๑ ของมทร.

การตรวจสอบ และการควบคุมภายใน >>>

การตรวจสอบ และการควบคุมภายในซึ่งถือว่าเป็นการควบคุมประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการดูแลป้องกันความเสี่ยงของการดำเนินงานของบุคลากรอีกอย่างคือการดูแลทรัพย์สินไม่ให้เสียหายซึ่งมาจากความเสี่ยงอยู่บ้าง รวมทั้งการปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

ด้านกฎระเบียบ บางคนไม่ทราบระเบียบที่ชัดเจนแน่ชัด คืออ่านตัวกฎหมายแล้วไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นการปฏิบัติก็จะมีผล

พลาดบ่อยๆ เช่นความเสี่ยงทางการเงินการคลัง ซึ่งเรื่องนี้ก็เห็นว่ามีการปฏิบัติดีบ้าง ทางคณะกรรมการตรวจสอบก็แนะนำให้มีการทำเครื่องมือของการบัญชีการเงิน ทรัพย์สินต่างๆ เพื่อที่ทางเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรจะได้เข้าใจได้ง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องทางเราก็หวังว่า ทางฝ่ายบริหารคือท่านหัวหน้าหน่วยงานต่างๆ จะมาช่วยมาดูแลควบคุมให้การทำงานถูกต้องตามระเบียบเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายขึ้นได้เรื่องของการประเมินผลการควบคุมภายในที่ผ่านมา

ด้านวิชาการการเรียนการสอน ทางมหาวิทยาลัยจะมีจุดอ่อนดังนี้

บัณฑิต จำนวนผู้สำเร็จการศึกษามีน้อยกว่าที่ตั้งเป้าหมายเป็นสิ่งที่ต้องผลักดันให้เป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งสาเหตุมันก็มีหลายอย่าง เพราะว่าคู่แข่งทางด้านการศึกษาก็มีเยอะ เพราะฉะนั้นก็เห็นว่าควรจะมีการสร้างบรรยากาศ และก็สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยนี้ต้องเป็นที่ดึงดูด คนที่จะมาเรียนบางทีมหาวิทยาลัยสวยๆ จัดสิ่งแวดล้อมที่ดีๆ ก็จะมีคนอยากที่จะมาเรียน และคุณภาพการศึกษาที่เราสามารถที่จะแข่งกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ได้

ควรจะมีการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาให้รู้จักการวิเคราะห์ด้วยเหตุด้วยผล

การประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยให้เป็นที่ยอมรับ คนจะได้สนใจมาเรียนและ

ควรจะเน้น AEC เน้นทั้งทางด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ เพื่อที่จะได้มีความร่วมมือกับประเทศในอาเซียนทั้งในด้านภาษา ต้องให้นักศึกษาได้เข้าใจและมีความรู้ในเรื่องพวกนี้เพิ่มเติม อันนี้ก็ถือว่ามหาวิทยาลัยน่าจะให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นหลักด้วย

ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร จะเห็นได้ว่าอาจารย์ในระดับปริญญาเอกจะต่ำกว่าเป้าหมายที่วางไว้อันนี้ก็ขึ้นอุปสรรคพอสมควร เพราะว่าถ้าเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ถ้าเรามีอาจารย์ที่มีคุณภาพระดับการศึกษาระดับปริญญาเอกก็อาจจะช่วยดึงดูดให้มีคนมาเรียนมากขึ้นและช่วยเป็นกำลังใจให้อาจารย์ ดังนั้นควรจะมีการหาทุนการศึกษารวมทั้งมีการพัฒนาอาจารย์ในเรื่องการเรียนการสอนในเรื่องของความรู้ในองค์กรวม รวมทั้งมีการพัฒนานักศึกษาให้มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วย

ด้านวิจัย มหาวิทยาลัยอาจจะมีการจัดสรรเงินทางด้านของการวิจัย และการให้ทุนการศึกษามากขึ้นก็ควรจะช่วยให้ประสิทธิภาพของการทำงานดีขึ้น

ด้านการเบิกจ่ายงบประมาณ ที่ต่ำกว่าเป้าหมาย ปัญหาคือ

เรื่องของงบการก่อสร้างที่ไม่สามารถเบิกจ่ายตามเวลาได้อันนี้ก็มิ
อุปสรรค คงจะต้องมีการเร่งรัดติดตามให้เป็นไปตามเป้าหมาย

ด้านการบริหารความเสี่ยง มหาวิทยาลัยต้องเห็นว่ามี ความ
เสี่ยงหลายด้านเพราะฉะนั้นก็ควรจะมีการจัดทำแผนในการบริหาร
ความเสี่ยง จะเห็นตัวอย่างเช่น

การชุมนุมทางการเมือง โดยเฉพาะที่คณะบริหารธุรกิจ ใน
การชุมนุมครั้งนี้ก็ประสบปัญหาค่อนข้างจะรุนแรงมีคนเข้าไปในคณะ
รวมทั้งเกิดความเสียหายซึ่งอันนี้เป็นอะไรที่เราต้องทำแผนเอาไว้ และ
ควรจะมีการจัดเวรยาม หรือ ปรก. เพื่อรักษาความปลอดภัยและ
รายงานข่าวสารให้ผู้บริหารได้ทราบเพื่อที่จะป้องกันได้ทันทีรวมทั้งใน
แง่ของการสร้างเครือข่ายพวกบุคลากรต่างๆ กับชุมชนหรือนักศึกษา
ผู้ปกครองเพื่อที่จะได้รู้ถึงสถานการณ์ว่าเป็นอย่างไรอันนี้ก็เป็นสิ่งที่เรา
จะต้องควรป้องกันเอาไว้ เพราะว่ามันก็เกิดขึ้นบ่อยๆ เพราะมันเป็น
จุดเสี่ยง และสิ่งที่เราควรเตรียมในเรื่องของการทำ E-learning ซึ่ง
ทางมหาวิทยาลัยก็มีการจัดการเรียนการสอนแบบ E-learning เพราะ
ฉะนั้น ต่อไปการพัฒนาการเรียนการสอนในลักษณะ E-learning
ก็เป็นเรื่องที่สำคัญ นอกจากนั้นเราก็คงจะมีการเตรียมสถานที่
เพื่อที่จะย้ายพวกนักศึกษาจากจุดเสี่ยงมาเรียนที่อื่นที่ไม่เสี่ยง

อัคคีภัย ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้กับบุคลากร นักศึกษา
ทุกคนได้รับทราบแผนการป้องกันอัคคีภัยซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ไม่ว่าโดย
ประมาทหรือเหตุการณ์ในธรรมชาติ

อุทกภัย ทางคณะวิศวกรรมศาสตร์มีประสบการณ์แล้ว
เนื่องจากอยู่ติดแม่น้ำ

การทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ควรเตรียมแผนการไว้และ
ป้องกันเอาไว้เหมือนกันถึงแม้ว่าประเด็นนี้ในมหาวิทยาลัยเราไม่ได้มี
ข่าวมากนักแต่ถ้า ก็อาจจะมีบ้างเล็กน้อยก็ถ้าเตรียมไว้ก็เป็นการดี
ที่เห็นก็คือการตรวจสอบนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงอย่างเช่น ที่คิดว่ามี
พฤติกรรมที่เป็นการเสี่ยงและที่เห็นว่าควรจะทำก็คือควรจัด
กิจกรรมนักศึกษาที่เป็นการให้นักศึกษามาสนใจอย่างเช่นการจัดการ
กีฬาซึ่งมีการให้ incentive (ผลตอบแทน) รางวัลกับนักศึกษาที่
ชนะเลิศ

**การป้องกันระบบสารสนเทศขัดข้องซึ่งอาจจะเกิดจากการ
ถูกไฟไหม้ หรือว่าไวรัส** ควรจะมีการเตรียมความพร้อมถ้าทาง
มหาวิทยาลัยจะเตรียมแผนรองรับไว้ล่วงหน้าและปฏิบัติตามแผนตาม
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนที่จะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นมันก็จะช่วยให้
มหาวิทยาลัยลดความเสี่ยงจากเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

การบริหารงานความพึงพอใจของลูกค้า customer expectation >>>

มาตรฐานการศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญแต่อย่างน้อยที่สุดก็คงจะ
ต้องฝากว่าวันนี้เราคงต้องให้ความสำคัญ ความคาดหวังที่เปลี่ยนไป
ทำให้บริบทการให้บริการกับนักศึกษามันเปลี่ยนไปด้วย วันนี้หลาย
มหาวิทยาลัยอาจจะให้มีสถานที่ดีกว่า มีตึกมีอาคารที่ดีกว่าหลากหลายกว่า
เป็นอะไรที่เราจะต้องยอมรับว่าค่อย ๆ พัฒนา แต่อย่าง
หนึ่งที่ต้องพยายามแสวงหาเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาให้ดีขึ้น
และถ้าเราสามารถที่จะพัฒนาได้ความจำกัดต่างๆทั้งหลายที่มีใน
มหาวิทยาลัยในวันนี้คงจะค่อย ๆ หมดไป

การเป็นมหาวิทยาลัยในเชิงสากล >>>

มหาวิทยาลัยในเชิงสากลจะต้องมีบรรยากาศที่เป็นสากลด้วย
เพราะฉะนั้นในเรื่องของวิทยาลัยนานาชาติก็จะเป็นอะไรที่เราจะ
ต้องค่อยๆพัฒนา เพราะว่าคงหลีกเลี่ยงความเป็นสากลหรือที่เราพูด
กันบ่อยๆว่า AEC ไม่ได้ ภาษา AEC ภาษากลางก็ต้องเป็นภาษาอังกฤษ
อย่างน้อยที่สุดภาษาเพื่อนบ้าน

พัฒนาหลักสูตรสามารถบูรณาการกับการทำงานโดย ร่วมมือกับสถานประกอบการ >>>

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นมหาวิทยาลัย
ดั้งเดิมที่มีชื่อเสียงสอนหลักสูตร ๔ ปีมาก่อน อาชีวศึกษาสามารถจะ
ผลิตคนได้ค่อนข้างจะมีความสามารถอาจจะไม่เท่าเรา แต่จะมีความ
ได้เปรียบในเรื่องใกล้บ้านนักศึกษามากกว่า เพราะฉะนั้นคงต้องมีวิธี
การที่จะทำอย่างไร ทำให้สามารถที่จะมีคณะวิชาที่มีสาขาวิชาที่
แตกต่างไม่เหมือนกันทั้งมหาวิทยาลัยดั้งเดิม และอาชีวศึกษา ๑๐๐%
สิ่งที่สำคัญคือ ถ้าสามารถทำงานร่วมกับสมาคมหรือสภาอุตสาหกรรม
หรือสมาคมการค้าที่มีความต้องการบุคลากรทางด้านเทคนิคจะทำให้
สามารถเปิดสาขาวิชาและสร้างจุดแข็งได้

อาจารย์พิเศษ >>>

การที่มีอาจารย์พิเศษเข้ามาสอนในมหาวิทยาลัยทางคณะ
แต่ละคณะมีการประเมินอาจารย์ผู้ที่เข้ามาเป็นอาจารย์พิเศษสอนใหม่
ผลการสอนเป็นอย่างไรบ้าง

สายสนับสนุน >>>

สายสนับสนุน ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย ในการพัฒนาบุคลากร แต่เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วได้เพิ่มวุฒิถึงระดับปริญญาโท ปรากฏว่าในสายงานไม่สามารถที่จะโตขึ้นไปได้ เงินเดือนก็อยู่แค่นั้น

การจ่ายเงินค่าเทอมของนักศึกษา (ยังไม่ครบ แต่จบแล้ว)

นักศึกษาที่จบในแต่ละปีปรากฏว่ามีนักศึกษาจบแล้วบางครั้งยังจ่ายค่าบำรุงการศึกษาไม่หมดก็จบไป บางท่านก็ได้ใบปริญญาไปแล้วบุคคลใดบ้างหรือสำนักงานส่วนไหนที่มีความรับผิดชอบตรงนี้เพราะถ้ามองแล้วคือมหาวิทยาลัยเสีย เนื่องจากไม่ทราบว่าจจะทวงเงินมาได้หรือไม่

Ethics จริยธรรม >>>

Ethics จริยธรรมวิชาการยังเรียนรู้ได้แต่ถ้ามี จริยธรรมมีคุณธรรมสามารถจะสั่งสอนหรือจะเดินทางไปได้อย่างถูกต้องทาง

การบริหารคน >>>

การบริหารคน ถ้าคนสำราญเมื่อไหร่ งานสำเร็จ ผู้บริหารด้วยในระดับคณะ การปกครองมีหลายรูปแบบ นอกจากมีอำนาจบารมีจะต้องมีคุณธรรมจริยธรรมด้วย เพราะฉะนั้นอย่างไรให้คนสำราญคนมีความสุขเมื่อไหร่งานก็สำเร็จทุกอย่าง แต่ถ้าขณะที่คนมีความทุกข์ก็ลำบากเหมือนกันในการที่จะทำงานสำเร็จ

KPI ตัวชี้วัด >>>

KPI ตัวชี้วัดจะสังเกตว่าที่ตั้งขึ้นมามีเปอร์เซ็นต์สูงๆเป็นความจริงหรือไม่ เพราะฉะนั้นถ้าตัวชี้วัดได้มาจากความจริงจะนำไปสู่ความยั่งยืนขององค์กรส่งผลต่อคุณภาพของนักศึกษา ถึงตัวชี้วัดปีนี้เราต่ำแต่ปีหน้านำตัวนี้มาสร้างความเข้มแข็ง ให้กับนักศึกษาอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ให้รู้ขอบบ่งชี้จะได้พัฒนา แต่ถ้าเกิดว่าตัวชี้วัดสูงมาก ๆ มันดีนะครับ แต่ว่าความจริงมันคืออะไร ความยั่งยืนคืออะไร เพราะฉะนั้นถ้าต้องการความยั่งยืน ควรมีการประเมินตรงไปตรงมาจะได้ข้อมูลมาพัฒนาองค์กรเพื่อความยั่งยืน

การปรับสภาพลูกจ้างชั่วคราว >>>

การปรับสภาพลูกจ้างชั่วคราวขอให้หลักต้นเป็นรูปธรรมจริง ๆ

ธรรมาภิบาลความเสี่ยง >>>

การปฏิบัติตามกฎหมาย และการใช้ศักยภาพที่แท้จริงของบอร์ด RMUTP เป็น Best Practice ธรรมาภิบาลที่ดีและสามารถอยู่ได้ในระยะยาวด้วยความยั่งยืนประกอบด้วยภาพลักษณ์และการปฏิบัติงานที่ดีและสิ่งที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดคือ สังคมมั่นใจในบัณฑิตของเรา เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย คือผู้บริหารจะต้องเห็นตรงนี้และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง

ระบบการควบคุม >>>

ระบบการควบคุมจะต้องมีความเหมาะสม การปฏิบัติงานจะต้องมีประสิทธิภาพประกอบกับคุณภาพต้องสูง ยกตัวอย่างเช่นในแง่ของวิชาการเรียนการสอนต้องนิยามคำว่าคุณภาพคืออะไร ในระดับวิสัยทัศน์ผู้บริหารระดับสูงกับคณะกรรมการบริหาร ควรตรวจทานในเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยยุคสมัยนี้ในภาคเอกชนความยั่งยืนเป็นสิ่งสำคัญ และผู้บริหารต้องพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงและสิ่งที่สำคัญคือลูกน้องและเพื่อนร่วมงานเข้าใจสิ่งที่เราจะทำหรือไม่เป็นเรื่องของ Culture changes

การบริหารความเสี่ยง >>>

การบริหารความเสี่ยงที่ดี จะต้องมีประสิทธิภาพเป็นรูปธรรมชัดเจนมีทีมบริหารความเสี่ยงที่เข้มแข็ง เอกชนในยุคนี้ไปถึงในเรื่องของ Governance Risk Compliance คือ GRC และEnterprise Risk Management ในมหาวิทยาลัยของเราพอมองเห็น แต่ว่า การ Implementให้เกิดผลสำเร็จยังไม่ชัดเจน และต้องมีทีมบริหารความเสี่ยงตรงนี้ให้เข้มแข็งในสถาบันการศึกษามองได้หลายด้านมากเลย เช่น Property Risk เรื่องของความเสี่ยงของทรัพย์สิน การใช้ทรัพยากรเต็มศักยภาพไหม ได้ใช้ไหมของที่ซื้อมา ความเสี่ยงในการสูญหายการขโมย วาตภัย ได้ทำประกันภัยสิ่งเหล่านี้หรือไม่ แม้แต่เรื่องน้ำท่วม ยกตัวอย่างเช่นขึ้นตึกมีถึงดับเพลิงพร้อมที่จะลุยกับไฟไหม ความเสี่ยงหลักๆคือสิ่งที่ทำให้รายได้ลดลงและทำให้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น สิ่งเหล่านี้ต้องดูอย่างจริงจัง ในเรื่องของ Income Risk โครงสร้างรายได้อาจจะต้องเปลี่ยนแปลง เมื่อมีเงินเยอะแต่อย่างไรใช้ประโยชน์ได้น้อยน่าจะเป็นเรื่องของการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดได้สัดส่วนรายได้ของค่าลงทะเบียนอยู่ที่ ๘๖% ซึ่งจริงๆแล้วเป็นสัดส่วนที่สูง รายได้หลักๆ ควรจะมาจากส่วนอื่นด้วยเช่นรายได้ที่มาจากการบริหารสินทรัพย์ยังได้น้อยมาก เรื่องของการลงทุนในสินทรัพย์ที่มี

ความเสี่ยงต่ำแต่ในขณะเดียวกันผลตอบแทนสูงยังไม่ได้พิจารณาจากรายได้จากทรัพย์สินทางปัญญาที่ไม่มีตัวเลขตรงนี้เลย

บันทึกนักปฏิบัติ >>>

จากการที่ออกสหกิจศึกษา มีหลายประเด็นที่ต้องมานั่งคิดกันว่า held score experience ไปถึงไหน ซึ่งยังมีประเด็นที่ต้องตรวจสอบ ดังนี้

- **การปฏิบัติในวิชาชีพโดดเด่นพอหรือยัง** พร้อมทั้งจะออกไปสู่สถานประกอบการมากน้อยเพียงไร เช่นการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านบริหารธุรกิจ การพิมพ์ติดทั้งไทยและอังกฤษ

- **Internet** ระบบ wifi ยังมีปัญหาถ้าเทียบกับที่อื่นแล้ว การใช้ wifi หรือใช้ wireless Internet ที่อื่นความเร็วในเรื่องของการเข้าถึง Internet จะคล่องตัวกว่า

- **การสอน** ต้องมีการ Update อย่างน้อยตำราประมาณ ๕ - ๖ ปี ก็เริ่มล้าสมัยอาจารย์จะต้องปฏิบัติได้ ทันสมัย ศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จก็มีเยอะนะครับ ควรจะมีโอกาสช่วยสอน อาจารย์ควรจะเป็นนักวิชาการ สอนน้อยลงแต่มีคุณค่า และช่วยให้ศิษย์พัฒนาก้าวหน้าไปได้ และต้องการเห็นอาจารย์มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

- **ภาษาอังกฤษหรือภาษาที่สาม** อาจารย์ที่ยังใช้ภาษาอังกฤษไม่ได้ ต้องเริ่มจาก อาจารย์ ก่อนที่จะให้เด็กได้ โครงการส่งเสริมต่างๆ อาจจะต้องจริงจังมากขึ้น บางครั้งใช้เงินค่อนข้างเยอะการส่งเสริมอาจารย์พัฒนาสู่ศักยภาพอะไรหลายๆ อย่าง ผลที่ได้อาจารย์กลับมาสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ไหม ก็ต้องดูทั้งระบบ

- **ความรู้รอบรู้ทางด้านเศรษฐกิจการเมือง** ทั้งระดับในชั้นเรียน และระดับเวทีอื่นๆ น้อยมาก

- **คุณธรรมจริยธรรมจะใช้คำว่า must** เป็นสิ่งที่จำเป็นที่ยุคสมัยนี้เด็กที่เป็นบัณฑิตควรจะมี อาจารย์ที่สอนอยู่ จะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกศิษย์

RMUTP จะต้องอยู่รอดได้ในระยะยาว ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน ทุกคนต้องมีความสุข อาจารย์ ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน สังคม ชุมชน และประเทศชาติ ดังนั้น RMUTP ควรจะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้โลกใบนี้น่าอยู่มากขึ้น และทำเพื่อลูกหลาน

การเปิดเวทีสภาพพบผู้บริหาร>>>

การเปิดเวทีครั้งนี้เป็นนิมิตหมายอันดีซึ่งผมขอชื่นชมและขอ

ขอบคุณท่าน ถ้ามีเวทีแบบนี้บ่อยๆ บรรยากาศการทำงานมันจะราบรื่นและจะมีความสัมพันธ์ที่ดี ปฏิสัมพันธ์ของผู้บริหาร ของคณาจารย์ และตัวแทนจะเป็นลักษณะของความเป็น Friendly เป็นมิตรกัน ในมหาวิทยาลัยหลายๆ แห่งที่เปิดเวทีอย่างนี้จะมีวัฒนธรรมที่ค่อนข้างดี

ภาระงานสอน >>>

ปัจจุบันหัวหน้าสาขามีภาระงานมากซึ่งก็ประกอบไปด้วยงานด้านการบริหาร งานด้านการเรียนการสอน งานด้านเอกสารส่งผลให้พวกอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ประสงค์จะมาทำหน้าที่ในตำแหน่งตรงนี้ เนื่องจากว่า หัวหน้าสาขาไม่ได้รับเงินค่าตอบแทน จึงเป็นจุดอ่อนจุดหนึ่งของการสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์เข้ามาทำงานตรงนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยดั้งเดิมซึ่งเป็นภาควิชา ฉะนั้นหัวหน้าภาควิชาอยู่ในโครงสร้างจะมีเงินประจำตำแหน่งเทียบเท่ากับผู้อำนวยการกอง ตรงนี้ถือเป็นแรงจูงใจ หรือในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลด้วยกันจะมีที่เดียวคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาที่มีเงินค่าตอบแทน ตรงนี้อาจจะเป็นจุดอ่อน ความเข้มแข็งของคณะ จริงๆ แล้วมาจากสาขาวิชาหรือภาควิชา ถ้าภาควิชาใดมีความโดดเด่นสามารถสร้างผลผลิตให้กับคณะนั้นได้ อาจจะไม่ต้องมีหลายสาขาวิชาหรือหลายภาคแต่นั้นแหละมันก็จะค่อยๆ เพิ่มขึ้นจาก ๑ สาขา เป็น ๒ - ๓ สาขา อันนี้จะสร้างความเข้มแข็งคณะได้

การใช้ครุภัณฑ์ อาจยังใช้ไม่คุ้มค่า >>>

ครุภัณฑ์การเรียนการสอนเฉพาะทางบางคณะยังใช้ไม่คุ้มค่า เนื่องจากว่าอาจารย์ผู้สอนอาจจะไม่มีความเชี่ยวชาญ หรือขาดการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องอันนี้

ระบบงานทะเบียน >>>

ยังไม่เสถียร เรื่องตารางสอน ในทุกคณะ ยังไม่เกิดประสิทธิภาพ ตารางสอนจริงกับตารางสอนในเอกสารยังไม่ตรงกัน

สวัสดิการเรื่องการจัดรถรับส่ง >>>

สวัสดิการเรื่องการจัดรถรับส่ง คืออาจารย์ขอให้มียกยนต์ราชการที่เป็นส่วนกลาง เป็นรถที่ใช้สำหรับกองกลางที่ทุกคณะสามารถใช้ร่วมกันได้โดยไม่แบ่งแยกในแต่ละเขตพื้นที่ อาจารย์บางท่านก็มองว่า ถ้าเกิดจะไปราชการน่าจะมีรถคอยบริการด้วย

กระบวนการสรรหาบุคลากร Recruitment >>>

การคัดเลือกคนเข้ามาทำงานเป็นเรื่องที่สำคัญมาก สมัยก่อนท่านคงจะทราบดีถ้าใครเป็นข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการครู การจะสอบเข้ามาจะต้องผ่านกระบวนการสอบจาก กค. หรือ กพ. จะมีข้อสอบกลาง คนจะสอบผ่านเข้ามารับราชการได้จะต้องมีการสอบผ่านภาค ก. ก่อนความรู้ความสามารถทั่วไป คัดจาก همین เหลือเฟ้น แล้วมาสอบภาค ข. ความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่งอีก ก็จะตัดไปอีก เพราะฉะนั้นการคัดคนที่มีความรู้ความสามารถจริงๆ ที่รู้ในเชิงทฤษฎีแล้วก็มีคุณสมบัติชอบสูงเข้ามาทำงาน แต่ว่าปัจจุบันวิธีการคัดเลือกของมหาวิทยาลัยนั้น ผมคิดว่ามันเปลี่ยนไปคือ ไม่มีข้อสอบมาตรฐานกลาง หรือ tool เครื่องมือที่จะวัดคนหรือประเมินคนเข้ามา ในขั้นแรกมันจะต้องมีคลังข้อสอบที่สอบวัดผลภาค ก. ก่อนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีภาค ก. ภาค ข. ขอเสนอว่าตรงนี้ต้องรีบดำเนินการด่วนเพราะมีฉะนั้นกระบวนการที่จะคัดเลือกคนหรือกระบวนการ recruit คนระบบที่มันเป็นระบบคุณธรรมมัน

อาจจะเปี่ยงเบนเป็นการใช้ระบบอุปถัมภ์ได้ ซึ่งในตรงนี้ไม่ว่าจะเป็นระดับปริญญาโท ปริญญาเอก หรือสายสนับสนุนหรือเป็นสายพลเรือนสายสนับสนุนวิชาการถือว่าสำคัญ

One Faculty One Brand หรือ One Product >>>

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มี ๙ คณะเป็นไปได้ไหมจะเสนอว่าให้มี one faculty , one brand หรือ one product อาจจะไม่ว่าจำเป็นจะต้องเป็นผลิตภัณฑ์นะครับ อาจจะ เป็น ถ้ามองถึงเรื่องคณะบริหารธุรกิจมองเป็นเรื่องของผู้ตรวจสอบบัญชี ที่มีความเชี่ยวชาญและโดดเด่น สามารถขาย brand ไม่ได้ขาย product แต่ถ้าคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นเป็นไปได้ไหมที่จะมี product ในเรื่องของผลิตภัณฑ์ผักตบชวาตรงนี้ที่อาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านนี้ไปเผยแพร่ตามชุมชนหรือบริการชุมชนเป็นสิ่งที่ดีมาก และเป็นแนวทางที่จะพัฒนาให้มหาวิทยาลัยของเราก้าวหน้าและมีชื่อเสียงต่อไป เริ่มแรกอาจจะเริ่มคณะนำร่องสัก ๑ คณะก่อน

การวิเคราะห์สังเคราะห์ประเด็นต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นเกิดจากข้อคิด ข้อเสนอแนะ

ของปวงร่วมเสวนา ซึ่งทุกท่านมีมุมมอง มีประสบการณ์ที่แตกต่าง ก่อให้เกิดความหลากหลาย ก่อให้เกิดประโยชน์ที่มากคุณค่า ต่อ มทส.พระนคร ได้เติบโตอย่างก้าวกระโดด ในส่วนนี้ จะสรุปข้อคิดเห็นของปวงร่วมเสวนาทุกท่านเป็นรายบุคคล ดังต่อไปนี้

ข้อคิดจากนายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร >>>

วันนี้เป็นวันที่ดีใจมาก ผมเคยฝันไว้ว่าจะมีวันนี้ แล้วมันก็เกิดขึ้นจริง ทุกคนมุ่งมั่นตั้งใจจะมาเริ่มต้นสิ่งที่ตั้งมาร่วมกัน วันนี้เราได้ความรู้จากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิมากมาย เริ่มต้นจากประติมากรรม ๒ ชิ้น

ชิ้นแรก คือ วันนี้หน้ากากเราจะไม่ใส่หน้ากากเข้าหากัน

ชิ้นที่สอง เราจะไม่แบกโลกไว้ อันนั้นแบกโลกคนเดียวนะ ต่อให้หลายคนเราก็แบกไม่ไหว แต่เราจะแบกภารกิจที่เราจะต้องรับผิดชอบร่วมกันใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแห่งนี้เพราะนั่นคือหน้าที่ของความเป็นอาจารย์ แม้จะใส่หัวโขนผู้บริหารอะไรต่างๆก็ตาม

แน่นอนในช่วงต่อไปนี่เพื่อก้าวสู่ทศวรรษที่ ๒ จะต้องคิดดี ตั้งใจดี และทำดีให้ได้ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านจะยินดี แม้เราจะรู้ว่าเราผ่านมาผ่านไป แต่ที่นี้เป็นอยู่ชั่วอู่น้ำของท่าน แต่เราจะไม่ได้อยู่อย่างไรค่า เราจะช่วยกับท่านปลูกบ้านสร้างเมืองให้ดีกว่านี้ ให้มันเป็น New Look : Look New แล้วเราก็จะ Fly High วันนี้ได้มาพูดในสิ่งเดียวกัน และเราจะมาร่วมกันแก้ปัญหามหาวิทยาลัยของเรา เราจะไม่ย่อท้อ เราท้อแท้ได้ แต่เราจะไม่ท้อถอย ผมจึงเห็นว่าวันนี้เริ่มต้นดีแล้วและเชื่อว่าในโอกาสหน้าสภามหาวิทยาลัยจะพบผู้บริหารและคณาจารย์บ่อยๆ

ข้อคิดจากรักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร >>>

ท่านผู้บริหารของมทส.พระนคร โปรดใช้วิกฤตนี้ให้เป็นประโยชน์ ใช้ผมครับ ผมก็จะพยายามทำงานร่วมกับท่านโดยใช้วิกฤตให้เป็นโอกาส แล้วก็เปลี่ยนแปลงเพื่อบริหารองค์กรวมเชิงรุกของ มทส.พระนคร ก้าวแรกสู่ทศวรรษที่ ๒ ซึ่งความจริงที่นี้มีบรรยากาศที่ดีมาก ผมว่ามทส.พระนคร เป็น ๑ ใน มทส. ทั้ง ๙ แห่ง ที่มีศักยภาพ เรามีสภาวะแวดล้อมที่ดี ต้องขอขอบคุณท่านอธิการบดี รศ.ดวงสุดา เตโชติรส และผู้บริหารในแต่ละรุ่นจนถึงปัจจุบันที่ทำให้ มทส.พระนคร ในวันนี้เป็นอย่างนี้ หลายท่านก็ทราบดีนะครับว่าที่นี่มีของดีเยอะเป็นที่อยู่ของวัง ๒ วัง มีประวัติยาวนานตั้งแต่ ๑๑๕ ปี มาแล้ว จนถึง ๘ ปี

เมื่อเริ่มเป็น มหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นสิ่งทั้งหลายทั้งปวงผมคิดว่าท่านทำมาแล้ว แล้วก็ท่านทำได้ ท่านทำแล้วและก็กำลังจะทำอีกตั้งหลายอย่าง เพียงแต่ว่ารอความชัดเจนในเรื่องของการบริหารจัดการที่ชัดเจน เหมือนกับที่ท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านได้พูดมาแล้วตั้งแต่เช้า ผมคิดว่านั้นเป็นประเด็นที่สำคัญ ผมตั้งโจทย์ว่าที่นี่เริ่มเป็นมหาวิทยาลัยมา ๙ ปี ตัวเป็นมหาวิทยาลัย ใจท่านเป็นหรือยัง หลายท่านบอกเป็นมาตั้งแต่ก่อนเป็นมหาวิทยาลัยแล้วก็มี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และคณบดี ลองกลับไปดูหลายเรื่องที่ท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิได้พูดไปเมื่อสักครู่นี้ในห้วงเวลา ๓๑ วันที่ผมมาร่วมทำงานกับท่านเริ่มมีความชัดเจนมากขึ้น ว่าทั้งหลายทั้งปวง มันได้พัฒนาและถูกหล่อหลอมมาอย่างต่อเนื่อง เพียงแต่ว่ายังขาดองค์รวมที่คณะ สำนัก สถาบัน ต้องตระหนัก ให้มากขึ้นเพราะก้าวแรกสู่ทศวรรษที่ ๒ ในการบริหารองค์กรวมเชิงรุก มันต้องหล่อหลอมแนวความคิดให้เป็นหนึ่งเดียว เพราะว่าแต่ละภาคส่วนนั้นมันเกิดมาไม่เหมือนกันแต่เราจะต้องเหมือนกันในอนาคตที่จะเดินต่อไปข้างหน้า หลายสิ่งหลายอย่างท่านทำมาดีแล้วแต่ว่าการประชาสัมพันธ์สร้างความรู้เท่าทันในสิ่งที่เราทำร่วมกันยังไม่สมบูรณ์ หรือว่าแกล้งไม่สมบูรณ์ก็ไม่แน่ใจ สิ่งที่จะต้องดำเนินการเร่งด่วนก็คือเรื่องของนโยบายและทิศทางของวิชาการซึ่งหลายท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิได้สรุปหมดแล้ววิชาการเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย วิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ท่าน ศ.ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ บอกจะให้วิจัยนำด้วยซ้ำไปแน่นอนในระดับปริญญาเอกปริญญาโท วิจัยนำอยู่แล้ว เพื่อจะให้ R & D เกิดขึ้น เมื่อ R & D เกิดขึ้นก็ต้องพัฒนาไปสู่ นวัตกรรม Innovation แล้วเมื่อนวัตกรรมเกิดขึ้นก็จะต้องต่อยอด สู่ความสำเร็จในสิ่งประดิษฐ์คิดค้น ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตรอะไรทั้งหลายทั้งปวง ผมพยายามที่จะไปหาข้อมูลที่สำคัญๆ ที่จะมาสนับสนุนวิชาการ วิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พยายามจะตกลงกับผู้บริหารระดับสูงว่า นักศึกษา คือ หัวใจของมหาวิทยาลัย บัณฑิต นักปฏิบัติของ มทส.พระนคร คือ หัวใจของประเทศ ถ้าเราจะบริหารงานให้สำเร็จต้องบริหารคนให้ได้ การที่จะบริหารคนให้ได้ต้องบริหารจัดการวิญญาณของคน เพราะฉะนั้นท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้พูดสรุปได้ ๓ ข้อ ดังนี้

๑. ความเป็นผู้นำ

๒. ทำงานเป็นทีม

๓. Strong leadership , Best teamwork effective communication การสื่อสารและประชาสัมพันธ์ คือมนุษย์ต้องการศักดิ์ศรี ต้องการมีส่วนร่วมในความเป็นมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม เป็นคน ขี้บรด เป็นคนร้นน้ำต้นไม้ หน้ากรมหลวง เพราะฉะนั้นคนทั้งนั้นเลย ถ้าเราสามารถบริหารคนได้ด้วยจิตวิญญาณของคนก็ไม่ต้องบริหารอะไรมาก ถ้าทุกคนใช้ soft power ไม่ใช่ hard power hard power คือฟองลูกเดียวเขียนกฎเกณฑ์มาฟองลูกเดียวนั้นคือ hard power ถ้าเราใช้ soft power เราคงจะทำอะไรที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวมได้ และจะทำให้เกิดคนสำราญงานสำเร็จ ในช่วงต่อจากนี้ผมจะมีโครงการ ดังนี้

การเปิดวงทั้ง ๒ วง

วันนี้ผมดีใจมากที่วันนี้เกิดขึ้นเพื่อที่จะทำให้เกิดสัมมาทิฐิर्मย คือการสร้างใจความเข้าใจถูกต้องร่วมกันทำสิ่งที่ถูกต้องและดีงามเพื่อองค์กร สังคม และประเทศชาติของเราต่อไปการพัฒนาคือการเปลี่ยนแปลงเราจะมีวันประวัติศาสตร์อีก ๒ -๓ วันที่ที่จะเกิดขึ้นคือผู้บริหารระดับรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และคณบดี ผู้อำนวยการสำนักสถาบันได้สรุปร่วมกันว่าจะทำอย่างไรที่จะเทิดพระเกียรติของพระราชวงศ์ที่อยู่ถึง ๒ วง คือวังกรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ หรือวังพิพัฒน์ และวังกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ หรือวังนางเลิ้งก็เลยมาคิดร่วมกันว่าเราจะมาเปิดวงทั้ง ๒ วงกันดีไหม การเปิดวงทั้ง ๒ วง มีวัตถุประสงค์ดังนี้

- เทิดพระเกียรติพระองค์ท่านที่เราอยู่อาศัยมานานแล้ว ตั้งแต่ก่อนเป็นมหาวิทยาลัยเป็นร้อยๆ ปี
- ทำให้คนได้รู้จัก มท.พระนคร ๓๖๐ องค์กร แผลว่าทุกรูปแบบ คนรู้จัก มท.พระนคร น้อยนะ ถ้าท่านเถียงก็ไม่ใช่ไรเพราะท่านอยู่กับพวกท่าน แต่คนที่ไกลจะต้องถามคุณว่า มท.พระนครของคุณอยู่ที่ไหนทำอะไร เราจะประชาสัมพันธ์ในจุดนี้ ๓๖๐ องค์กร
- นำผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัย ผลงานบริการวิชาการ นวัตกรรมที่เรามีต่อยอดสู่ความสำเร็จมาแสดง

การจัดในปีนี้เป็นเปิดวงครั้งที่ ๑ หมายถึงว่าจะต้องมีครั้งที่ ๒ ในปีต่อไป เพราะเป็นสันท้ายาว ในส่วนที่ ๓ กิจกรรมผลงาน วิจัยวิชาการของมหาวิทยาลัยที่ท่านจะต้องพัฒนานวัตกรรมต่อยอด ปีต้นๆ ไม่ต้องมีอะไรมากก็ไม่ใช่ไร เพราะเวลากระชั้นชิด แต่ปีที่ ๒ เป็นต้นไปจะได้มาตรฐานเหมือนงานวันเกษตรแห่งชาติ เกษตรแฟร์ วิธีคิดเหมือนกัน สุดท้ายจริงๆ ผลงานของอาจารย์ บุคลากร และ

นักศึกษาที่จะต้องทำอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติอันนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะต้องทำ โดยวังกรมหลวงราชบุรี วันที่ ๗ สิงหาคม เป็นวันรพี และวังกรมหลวงชุมพร ๑๙ ธันวาคม เป็นวันอากาศ จะเรียนเชิญราชินิกุล ของทั้ง ๒ วง ต่อกันไปก็จะกราบบังคมทูลพระราชวงศ์ที่พระราชทานปริญญาบัตรให้กับพวกเราในอนาคต เพราะฉะนั้นเราสรุปแล้วว่า ๒ วันนี้ จะเป็นประวัติศาสตร์และเป็นทิศทางที่พวกท่านทั้งหลายจะต้องเดินต่อไปในอนาคต

๒. บริหารจัดการด้วยองค์รวมและใช้ Mind Manager

การที่จะทำให้เป็น E-university คือต้องเคลื่อนกันไป ทั้งองค์รวม เป็นองค์รวม เพราะฉะนั้นถึงเป็นที่ของการบริหารองค์รวมเชิงรุกก้าวแรกสู่ศวรรษที่ ๒ โดยสรุปคือจะบริหารจัดการด้วยองค์รวมและใช้ mind manager เพราะฉะนั้นถ้าสภามหาวิทยาลัยจะใช้ mind manager ท่านจะรู้เลยว่า นโยบายและแผนของอธิการบดีมีอะไรและรองอธิการบดีแต่ละด้านมีอะไร คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ท่านสามารถเปิด mind manager ดูได้เลยจะเป็น mind map และใส่ milestone ว่าเริ่มเมื่อไหร่เสร็จเมื่อไหร่ ฉะนั้นท่านคณบดีที่เกี่ยวข้องคงจะต้องมาสรุปและบอกพวกเราว่าท่านมีของคืออะไรบ้าง แล้วท่านจะบริหารจัดการในอนาคตอย่างไร แล้วจะทำให้สิ่งที่สภามหาวิทยาลัยต้องการอย่างไร ทิศทางนั้นจะมีความชัดเจน และจะเป็น ๒ ทิศทาง เป็น two way communication ที่เราจะเรียนรู้ร่วมกันต่อไปในอนาคต นี่คือการที่วางไว้ในอนาคต ขอขอบคุณและขอความร่วมมือ และขอฝากความสำเร็จไว้กับพวกท่านเพราะผมเองที่ฝันๆ ไว้ก็คงไม่สามารถทำได้ถ้าไม่มีพวกท่านให้ความสำคัญและพร้อมจะเดินไปด้วยกันเพื่อสถาบันของท่าน เพื่อสังคมของท่านและเป็นต้นแบบ เราตกลงร่วมกันแล้ว นักศึกษาคือหัวใจของสถาบันแห่งนี้ บัณฑิตนักปฏิบัติของมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะเป็น หัวใจของประเทศไทย

๓. Year Plan

Year Plan เป็นบริหารจัดการเชิงรุก บูรณาการเชิงรุกก้าวแรกสู่ศวรรษที่ ๒ โดยจะให้ทั้ง คณะ สำนัก สถาบัน สภาทุกสภาได้มีโอกาส ที่จะมาลงไว้ใน year plan เล่มนี้ เพื่อทุกคนจะได้รับทราบ ติดตามได้ว่า เหตุการณ์ กิจกรรมของมหาวิทยาลัยนั้น มีอะไร เกิดขึ้นวันไหน เพื่อที่จะเป็นบรรทัดฐานให้ทุกคนได้เห็นนโยบายและทิศทางเป้าหมายของมท.พระนคร ในช่วงสั้นนี้ว่าจะเดินต่อไปอย่างยาวนาน ในระยะกลาง และยาวอย่างไร ต่อไปในอนาคต

ข้อคิดจากคณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ >>>

การจัดการเรียนการสอน จะต้องตอบโจทย์ว่าการที่ประเทศจะก้าวสู่สากล

- คณะจะเปิดโปรแกรมที่เป็น EP นั่นก็คือ สาขาทางด้าน Business Communication จะมีความร่วมมือกับทางประเทศออสเตรเลีย มหาวิทยาลัย Curtin ซึ่งขณะนี้กำลังดำเนินการอยู่ ยังไม่แล้วเสร็จ

- หลักสูตรปริญญาโท จะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับกระแสสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ในขณะนี้

- การเปิดศูนย์ Media convergence (การหลอมรวมสื่อทุกแขนง) ขณะนี้ได้ทำแผนเสนอกับมหาวิทยาลัยแล้ว

ด้านบุคลากร

- การที่เราจะเปิด EP หรือ English Program การ training ภาษาอังกฤษ training ทางด้านวิชาชีพ เพื่อที่จะให้ผู้สอน จะได้สอนแล้วทันกับกระแสสังคม ก็คงจะให้เป็น shadow program

ข้อคิดจากคณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร >>>

๔ ปีที่ผ่านมา ตัวที่เพิ่มผลผลิตได้มากที่สุดก็คือ จำนวนนักศึกษา ก็คือ ผลผลิตวิทยาศาสตร์ นักศึกษา ของคณะเทคโนโลยีการเกษตร ณ ปัจจุบัน เพิ่มขึ้นประมาณ ๓๐% ซึ่ง ณ ตอนนี้น คณะเทคโนโลยีการเกษตรได้มีการก่อสร้าง อาคารปฏิบัติการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร จึงทำให้ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอสำหรับการเรียนการสอนของนักศึกษา การแก้ปัญหาโดยการจัดการเรียนการสอน ๗ วันเต็ม แล้วก็จัดการเรียนการสอนเป็น ๓ ครั้ง ต่อ ๑ วัน ลงเฉลี่ย ปฏิบัติการเป็น ๓ ครั้ง นักศึกษาเริ่มเรียนตั้งแต่ ๘.๐๐ น. ได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม อาศัยชั้น ๖ เป็นห้องเรียนทฤษฎีของนักศึกษา ๖ ห้อง คงใช้ประมาณ ๓ ปี จนกว่าอาคารก่อสร้างจะแล้วเสร็จ

วิสัยทัศน์ คือ จะเป็นแหล่งผลิตบัณฑิตมีอาชีพชั้นนำด้านเทคโนโลยีการเกษตร โดยตัวหลักก็คือ การผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติเพื่อเข้า R-cap ของ Rmutp ด้วย โดยจะมีการพัฒนาด้านต่างๆ ดังนี้

การพัฒนาหลักสูตรตามแผน

- หลักสูตรการผลิตอาหารสำหรับการบริการบนเครื่องบินในปี ๒๕๕๘ โดยทำร่วมกับบริษัทการบินไทย

- หลักสูตรปริญญาเอกสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ในปี ๒๕๕๙

- หลักสูตรนานาชาติระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอาหารและโภชนาการในปี ๒๕๖๐ ด้วย

การพัฒนาศักยภาพบุคลากร

คณะฯ จะให้ความสำคัญในการพัฒนาทั้งบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน โดยได้ของงบประมาณรองรับไม่ว่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณเงินรายได้ และที่สำคัญได้ขอโครงการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์อาหารไทยแห่งเอเชีย พัฒนาการศึกษาคือของอาจารย์สายวิชาการอีกด้วยในระดับปริญญาเอก

การสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพ

นักศึกษา ก็คือ หัวใจของ มทร.พระนคร โดยตัวแรกก็คือ กิจกรรมเสริมหลักสูตร นักศึกษานอกจากเรียนใน ๔ ปี ตามหลักสูตรรายวิชาแล้ว กิจกรรมเสริมหลักสูตร ก็ให้ความสำคัญโดยจัดกิจกรรมนักศึกษาตามชั้นปี student activity on year base นักศึกษาที่ผ่านที่จะผ่านกิจกรรมฐาน year base ตั้งแต่ปี ๑ , ๒ , ๓ , ๔ เช่นปี ๑ มีการปฐมนิเทศปลูกจิตสำนึก ปีสุดท้ายจะได้ไปผ่านกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา เป็นพวก transcript คู่กับ transcript หลักของรายวิชา

สำหรับนักศึกษา ณ ตอนนี เนื่องจากเปิดภาคเรียนของคณะ ได้เปิดในเดือนสิงหาคม ดังนั้นนักศึกษาวางประมาณ ๔ - ๕ เดือน จัดกิจกรรมทักษะวิชาชีพของนักศึกษาในสถานประกอบการ โดยให้นักศึกษาได้ฝึกงานตั้งแต่ปี ๒ ปี ๓ ปี ๔ ฝึกงานในสถานประกอบการ พัฒนาทักษะด้านภาษาจีน และภาษาอังกฤษของนักศึกษา โครงการค่ายภาษาจีนนักศึกษา

สิ่งที่เพิ่มขึ้นคือ USR ทางคณะ จะทำให้กับนักศึกษา เช่น โครงการปลูกฝัง DNA ความดีของนักศึกษา ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ปี ๑ เพราะตัวปลูกจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคมตรงนี้เราจะให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นในกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา

งานวิจัยและบริการวิชาการ

- การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสารสนเทศของงานวิจัยทางด้านเทคโนโลยีการเกษตร

- ระบบพี่เลี้ยงงานเทคโนโลยีการเกษตรให้กับนักวิจัยแล้วเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

- การเป็นแหล่งองค์ความรู้ถ่ายทอดการบริการวิชาการซึ่งเป็นจุดเด่น ของคณะเทคโนโลยี การเกษตร ซึ่งการประเมินของ สกอ. ได้ประเมินตรงจุดที่ว่า คณะเทคโนโลยีการเกษตร มีจุดเน้นและมีความสำคัญตรงที่มีการบริการวิชาการที่มีความเข้มแข็ง

- เป็นศูนย์คลินิกเทคโนโลยี เป็นศูนย์ทดสอบฝีมือแรงงาน ด้านอาหารไทย ระดับ ๑ ระดับ ๒ เดิมมีระดับ ๑ ระดับเดียว ณ ตอนนีได้ระดับ ๒ ที่เพิ่มขึ้นมาคือ ช่างจัดดอกไม้ระดับ ๑ สาขาวิชาชีพช่าง

ตัดเย็บเสื้อสตรีระดับ ๑

อนุรักษ์ทำนุบำรุงสืบสานศิลปวัฒนธรรม

• มีโครงการจัดตั้งศูนย์อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยโซติเวช

เพราะทางคณะมีจุดเด่นก็คือ อาหารไทย

ข้อคิดจากผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและ งานทะเบียน >>>

งานหลักๆ มี ๒ งานคือ งานหลักสูตรและงานทะเบียน
นักศึกษา งานหลักสูตรนี้เป็นเหมือนเจ้าภาพในเรื่องการจัดทำหลักสูตร
ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของ TQF ทุกหลักสูตรใน
มหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกรอบนี้ทั้งหมดแล้ว และ มีโครงการที่จะ
ต้องทำหลักสูตรร่วมกับต่างประเทศ เช่น คณะเทคโนโลยีสื่อสาร
มวลชน

ระบบทะเบียน

ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อปรับปรุงและทำให้ระบบ
งานทะเบียนนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้มีการประสานกับทางด้าน
สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อที่จะปรับปรุงในเรื่อง
ของ Hardware และ Software ให้ทันสมัยมากขึ้น

ภาระการสอนของอาจารย์

อาจารย์มีภาระสอนภาคปกติ สูงสุดสัปดาห์ละ ๓๖ คาบ หลายท่านมี
ภาระการสอนเกินค่อนข้างมาก มีประกาศเกณฑ์ว่าอาจารย์นั้นจะสอน
ได้ไม่เกิน ๓ วิชาที่เป็นวิชาภาคทฤษฎี หรือ สอนภาคทฤษฎี ๒ วิชา
ภาคปฏิบัติ ๑ วิชา ถ้าอาจารย์สอนจำนวนมากๆ คุณภาพของการ
สอนอาจจะไม่ได้ตามมาตรฐาน

การปรับปรุงระเบียบ

ระเบียบการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา เดิม
มีอยู่ทั้งหมด ๖ ระเบียบด้วยกัน ทำให้มีปัญหาในการบริหารจัดการ
ทำการปรับปรุงระเบียบนี้ใหม่ให้เป็นเหลือเพียง ๑ ระเบียบเท่านั้นอยู่
ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการยกย่อง

การเก็บเงินค่าเล่าเรียนเป็นระบบการกระจายทุกหลักสูตร
ทุกสาขา

เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ เป็นต้นไป หลักสูตรคือภาคปกติ
ต่ำสุดคือ ๑๒,๐๐๐ บาทต่อภาค เป็นสายสังคมศาสตร์ และ ๑๓,๐๐๐
บาทเป็นสายเทคโนโลยี และ ๑๕,๐๐๐ บาท เป็นของวิศวกรรมศาสตร์
ส่วนระดับปริญญาโท ปริญญาเอก อยู่ระหว่างการจัดทำรายละเอียด

ข้อคิดจากรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและ บริการวิชาการ >>>

เป้าหมายสุดท้าย คือ จะต้องเป็น R-university

การพัฒนาคุณภาพของนักวิจัยและงานวิจัย และการ
บริหารจัดการด้านงานวิจัย และยุทธศาสตร์การวิจัยและการสร้าง
เครือข่ายของการวิจัย

การพัฒนาคุณภาพต่อไปตอนนี้สำรวจขณะนี้ มี ดร. ที่จบ
มาแล้วประมาณ ๗๑ คน เพราะฉะนั้นจะใช้ ดร. ที่กลับมาแล้วให้เป็น
ประโยชน์ในการสร้างเครือข่ายที่จบจากต่างประเทศ จะให้กลับไปหา
เครือข่ายต่างประเทศ

ทั้งนี้อาจให้ท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินับสนุนในภาค
เชิงธุรกิจ เชิงพาณิชย์ เพื่อที่จะได้สานให้เกิดเป็น R-university

ด้านการบริการวิชาการในรูปขององค์กรร่วม

การพัฒนายุทธศาสตร์ของการบริการ ในเรื่องของการที่
ร่วมมือกับทางภาครัฐและภาคเอกชน และภาคอุตสาหกรรม ในด้าน
ของการถ่ายทอดองค์ความรู้ก็เช่นเดียวกัน

• จัดตั้งหน่วยเพื่อที่จะบริการทางวิชาการให้มันสะดวก
รวดเร็วและง่าย

• การจัดทำกฎระเบียบให้มันสามารถที่จะ win win
ทั้งคู่ คือ ทั้งอาจารย์ ทั้งคณะและทั้งมหาวิทยาลัยในรูปแบบที่เคยพูด
กันมาว่ามีได้โตะ บนโตะอะไรทั้งหลาย ก็จะทำให้โปร่งใสขึ้น

• การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ เช่น ความร่วมมือกับ
ธกส. ซึ่งเป็นคนที่ทราบพื้นที่ของประเทศทั้งประเทศว่าในพื้นที่ทั้ง
ประเทศนั้นมีสิ่งไหนที่ต้องการ ที่เราสามารถสนองความต้องการของ
ชุมชนและสังคมได้โดยเชิงมองเห็นเชิงกายภาพ อาจจะเริ่มจากการ
ที่ทำเครื่องมือที่ชาวบ้านสามารถนำไปใช้เองได้ให้ครบวงจรในหมู่บ้าน
ทั้งนี้ต้องการความช่วยเหลือจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเช่นเดียวกัน

ข้อคิดจากรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและ ประชาสัมพันธ์ >>>

งานประชาสัมพันธ์ ตามนโยบายของท่านรักษาราชการแทน
อธิการบดี คือ การบริหารนำ ประชาสัมพันธ์ตาม แลงงบประมาณ
สนับสนุน ส่งผลทำให้งานด้านประชาสัมพันธ์ สามารถที่จะผลักดัน
และสร้างความสำเร็จของทุกๆ หน่วยงานให้ปรากฏทั้งบุคลากรภายใน
และบุคลากรภายนอกได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ก็จะดำเนินการและ
ผลักดันต่อไป

กิจการนักศึกษา ตามนโยบายของท่านรักษาราชการแทนอธิการบดี คือ นักศึกษาคือหัวใจของ มทร.พระนคร บัณฑิตนักปฏิบัติของมทร.พระนครคือหัวใจของประเทศ เพราะฉะนั้นจากประโยคนี้นี้ก็ถือได้ว่าเป็นประโยคทองของนักศึกษาและเราได้ถ่ายทอดข้อความนี้ไปสู่นักศึกษา ก็ทำให้นักศึกษาภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย และมั่นใจได้ว่ามหาวิทยาลัยจะสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติออกสู่สังคมได้อย่างน่าภาคภูมิใจอย่างแน่นอน จึงขอสรุปดังต่อไปนี้ว่า

“ขอขอบคุณกรรมการสภาทุกๆ ท่าน
 พวกเราผู้บริหารพร้อมทีมงานสานสร้างสรรค์
 เป็นแบบอย่างสร้างแนวทางเพื่อแบ่งปัน
 ทุกความเห็นเน้นเชื่อมั่นคือสิ่งดี
 วันสถาปนาผู้บริหารครั้งที่หนึ่ง
 มทร.พระนคร สุดซาบซึ้งทั้งศักดิ์ศรี
 มวลความรู้คู่ประสบการณ์ผ่านเดือนปี
 มาถ่ายทอด ณ ครานี้ขอน้อมนำ
 เราจะก้าวแรกสู่ทศวรรษที่สอง
 เราจะปรับขยับมุมมองด้วยความหวัง
 จาก new look เป็น look new เต็มพลัง
 ใช้จุดผิดพลาดพลังเป็นบทเรียน
 โบราณว่ายิ่งเลอะ ยิ่งเยอะ ประสบการณ์
 ความผิดพลาดในวันวานน่าปวดเศียร
 เราต้องหยุดเพราะท่านจุดจุดแสงเทียน
 เป็นแสงนำย้าจุดเปลี่ยนสู่ปลายทาง
 นโยบายท่านอธิการบดี สานงานต่อ ก่องานใหม่ ใช้คุณธรรม
 ขวัญเป็นกำลังใจ มีวินัยเป็นศักดิ์ศรี
 สร้างพลังก้าวหน้าไกลใจสามัคคี
 ทั้งถูกต้องคล่องตัวดีมีใจบริการ
 บริหารนำ ประชาสัมพันธ์ตาม งบประมาณสนับสนุน
 สิ่งเหล่านี้คือต้นทุนสร้างจุดเปลี่ยน
 เพราะหัวใจของมหาวิทยาลัยคือผู้เรียน
 ใช้ความเพียรความอดทนสร้างผลงาน
 คนต้องสำราญงานต้องสำเร็จสมดังหวัง
 ต้องมองลึกนึกไกลใจกว้างขวาง
 เราจะเป็นมหาวิทยาลัย ๕ U คือปลายทาง
 สืบสานอย่างก้าวไกลไปนิรันดร์”

ข้อคิดจากรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและ วิศวสัมพันธ์ >>>

งานวิชาการเป็นหัวใจของการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ตั้งต้นจากอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่ต้องการจะเน้นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่ใฝ่รู้ใฝ่งานเชี่ยวชาญเทคโนโลยี และมีคุณธรรม และสิ่งที่เราจะก้าวไปสู่การผลิตบัณฑิตโดยตรงนี้ได้ มหาวิทยาลัยราชชมงคล ๙ แห่งจึงได้ระดมความคิดจากการทำ retreat เมื่อปลายปีที่แล้วสรุปออกมาได้เป็น ๕ แผนด้วยกัน เรียกว่า R-cap ย่อมาจาก Rajamangala Common Action plan R-cap ๑. เรื่องการบริหารจัดการ ๒. เรื่องหลักสูตร ๓. เรื่องอาจารย์ ๔. เรื่องนักศึกษา ๕. เรื่องของงานวิจัย สิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ คือ

R-CAP ๒ หลักสูตร ขอความร่วมมือจากท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคือเรื่องของการจัดทำหลักสูตร หลักสูตรที่จะเน้นบัณฑิตนักปฏิบัติก็คือหลักสูตรที่จะต้องเน้นภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ซึ่งจริงๆ แล้วในการทำหลักสูตร TQF ใหม่แทบทุกสาขาวิชานั้นเน้นปฏิบัติอยู่แล้ว แต่ยังไม่เห็นเป็นรูปธรรม บัณฑิตของเรามีคำถามว่าจะทราบได้อย่างไรว่าบัณฑิตของเราเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติที่แท้จริง เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยจะมีการทำหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรเฉพาะแบบนี้ ซึ่งจริงๆ แล้วคณะวิศวกรรมศาสตร์ก็ได้นำร่องโดยการทำหลักสูตรที่เราเรียกว่า หลักสูตร WIL - work integrated learning คือแทนที่นักศึกษาจะเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยตลอดทั้ง ๕ วัน จะมีการเรียนสลับกับการไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการซึ่งหลักสูตรที่มีลักษณะนี้เป็นหลักสูตรที่ มทร.พระนครต้องการ เพราะฉะนั้น ถ้ามีความเป็นไปได้ ท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านขวลิศ นิ้มลออ ที่เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ หรือท่านนินนาท เชี่ยวชาญเรื่องของวิศวกรรมยานยนต์ จะมีส่วนช่วยเหลือมหาวิทยาลัยเรื่องการทำหลักสูตรลักษณะเช่นนี้หรือที่เรียกว่า หลักสูตร WIL

การผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ จะมีเรื่องของสหกิจศึกษา ซึ่งจะส่งนักศึกษาไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ๑ ภาคเรียน แล้วในปัจจุบันที่นอกเหนือจากที่ส่งไปในประเทศแล้ว ยังมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งนักศึกษาไปฝึกสหกิจในต่างประเทศด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากท่านมีสาขาหรือมีความร่วมมือมีเครือข่ายในต่างประเทศมหาวิทยาลัยก็ขอความร่วมมือจากท่าน

R-cap ๓ อาจารย์ เน้นเรื่องการพัฒนาบุคลากรโดยการทำให้นักศึกษาจะเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติได้อาจารย์จะต้องมีความรู้เรื่องเครื่องมือเครื่องมือ เรื่องเทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งอาจารย์หลายๆ ท่านก็จะ

มานานแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งที่มหาวิทยาลัย จะดำเนินการต่อไปคงจะ เริ่มตั้งแต่ปิดภาคเรียนนี้คือการส่งอาจารย์ไปฟังตัวในสถานประกอบการ ถ้าเป็นไปได้ก็อาจจะทำทั้งช่วงปิดภาคเรียนก็ได้หรือระหว่างเปิด ภาคเรียนก็ได้ซึ่งมหาวิทยาลัยก็กำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินการเรื่อง นี้อยู่ แล้วก็ต้องไปในเรื่องของต่างประเทศ

w-University คือ world class university และต้องก้าวสู่ ประชาคมอาเซียนเพราะฉะนั้นเรื่องหลักสูตรที่กำลังดำเนินการอยู่ก็ คือเน้นการเปิดภาคภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยในปีการศึกษาไม่ว่า ว่าจะจะเป็นปีการศึกษาหน้า หรือปีถัดไปก็อาจจะได้เพิ่มอีก ๔ สาขา วิชา คือ Computer Engineering Information Technology , Logistic and Supply Chain และ Business Communication ซึ่ง ขณะนี้กำลังทำร่วมกับมหาวิทยาลัย Curtin ในประเทศออสเตรเลีย

การจะเป็น world class university ตัวชี้วัดจะต้องมีการ ยอมรับในระดับนานาชาติ บรรยากาศของความเป็นนานาชาติ คือ ต่อไปนี้จะต้องมีนักศึกษาต่างชาติ ประมาณ ๕% มีอาจารย์ต่างชาติ ประมาณ ๕% และนอกจากนั้นที่เน้นหนักมากที่สุดก็คือเรื่องของงาน วิจัยจะต้องมีการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ การอ้างอิง เป็นต้น

งานวิเทศสัมพันธ์ ช่วยเหลือทุกคณะในการที่เราจะจัดการ ประชุมวิชาการนานาชาติ ปีนี้จัดเป็นปีที่ ๕ โดยได้คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นเจ้าภาพจัดในวันที่ ๑๗-๑๘ กรกฎาคม ที่โรงแรม พูลแมน คิงเพาวเวอร์ หัวข้อเรื่องของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อความยั่งยืน และ theme ชัดลงไปว่า The road fowards green future คือจะเน้นเรื่องของสิ่งแวดล้อมการพัฒนา ที่ยั่งยืน การประชุมวิชาการนานาชาติ เพื่อเป็นเวทีให้กับอาจารย์และ นักศึกษาได้นำเสนองานวิจัยและตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ

เพราะฉะนั้นก็สรุปว่าสิ่งที่ ด้านวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ ต้องการจากการรวมการผู้ทรงคุณวุฒิก็คือ ทำอย่างไรที่จะสามารถสร้าง ความเข้มแข็งระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถานประกอบการ

มหาวิทยาลัยและสภาต้องร่วมกันคิดนโยบายกลยุทธ์ต่างๆเพื่อ จะพัฒนามหาวิทยาลัย แต่แน่นอนก็ต้องอาศัยกรรมการสภา มหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเพราะท่านมีประสบการณ์และความรู้ความ สามารถที่จะถ่ายทอดหรือแก้ปัญหาให้แก่มหาวิทยาลัยได้ดี ต้องร่วม กันผสมผสานกันเพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยให้ได้มากที่สุด แม้กระทั่งมีปัญหาอะไรเกิดขึ้น สภาก็มีหน้าที่ ที่จะต้องช่วยแก้ปัญหา เรียกว่าเป็นสะพานเชื่อมระหว่างผู้บริหารกับคณาจารย์ทั้งหลาย

การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน หมายถึงว่าถ้าเรามองว่าเรา

มีจุดแข็ง เราต่อยอดจุดแข็งตรงนั้น อย่างที่ท่านนินนาได้เสนอว่า โดยตัว ได้มีการนำอดีตมากำหนดแผนในอนาคต อันนั้นถือว่าการประสบผล สำเร็จจะเกิดขึ้นและใช้วิกฤติให้เป็นโอกาส และสิ่งใดที่เป็นจุดอ่อนก็ คงต้องพัฒนาจุดอ่อนตรงนั้น การมองหาจุดแข็ง ความเป็น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์เป็นศูนย์ทางด้านศูนย์ทดสอบอาหาร ทางด้านระดับ ๑ อาหารไทยในประเทศ ที่นี้ในมุมมองที่มหาวิทยาลัยจะมองถึงระดับ นานาชาติ โดยการสร้างแบรนด์ขึ้นเอง คือ แรนด์ Rmutp เช่น เซลล์ ชวนชิมของหม่อมราชวงศ์ถนัดศรี คือไม่จำเป็นจะต้องเอามาตรฐาน ของประเทศเข้าจับ แต่เราสร้างมาตรฐานของเราขึ้นมาเอง ที่เราจะ ไปรับรองร้านอาหารไทยในต่างแดน ซึ่งร้านอาหารไทยในต่างแดน ตอนนี้อยู่กันมากมาย อันนี้ก็ถือว่าเป็นการสร้างความเป็นเลิศหรือจุด เข้มแข็งให้กับเรา เช่นคณะบริหารธุรกิจถ้าเรามองว่า ขณะนี้คณเป็น นักบัญชีจะต้องจบทางด้านสาขาบัญชี ถ้าเราเป็นศูนย์ที่จะฝึกอบรม ทางด้านของนักบัญชีหรือการร่วมมือเป็นศูนย์ทางด้านการทดสอบ audit ต่างๆ

ข้อคิดจากการออกรับฟังคำปรึกษา และกรรพยสิน >>>

ถือว่างานคลังเป็นหัวใจสำคัญที่จะสนับสนุนหรือ support ทุกหน่วยงานในองค์กร กฎระเบียบต่างๆ ซึ่งไม่เกิดความคล่องตัวใน หลายๆเรื่อง ทำให้เกิดความคล่องตัวขึ้นในการทำงาน และในเรื่อง ของการบริหารทรัพยากรให้เกิด win win ขึ้นมาทั้ง ๒ ฝ่าย ทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้อง

ข้อคิดจากการออกรับฟังคำปรึกษาจากแผนและ ประกันคุณภาพ >>>

ซึ่งเสมือนว่าเป็นงานตั้งต้นในเรื่องของแผนและงบประมาณ แล้วเป็นตัวจบของงาน คือความสำเร็จและตัวชี้วัดคุณภาพ R-cap ๕ ตัว หรือ ๕ U ก็จะนำสิ่งเหล่านั้นมานำเป็นปรับเป็นแผนกลยุทธ์ หรือ เป็นนโยบาย แรงด่วน สภาเป็นผู้เห็นนโยบายหรือกำหนดนโยบาย และ CEO ของมหาวิทยาลัยก็จะปรับแนวทางนั้นมาเป็นนโยบายของ มหาวิทยาลัย แล้วก็กำหนดตัวชี้วัดขึ้นมาวัดความสำเร็จในตรงนี้แบบ แรงด่วน และจะนำสิ่งเหล่านี้ไปถ่ายทอดสู่การปฏิบัติในระดับคณะและ หน่วยงานของมหาวิทยาลัยเพื่อที่จะบริหาร ความสำเร็จนี้คงต้องอยู่ ภายใต้วัดตัวภายในของมหาวิทยาลัย ณ ขณะนี้ระบบการประเมิน

อยู่ในช่วงของการปรับเปลี่ยนทุกอย่างไม่ว่าจะเป็น สกอ. จะปรับตัวชีวิตใหม่ จากภายนอก สมศ. ต้องเข้าสู่กระบวนการประเมินภายนอกรอบ ๔

ข้อคิดจากคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี >>>

มีการพัฒนาหรือการบริหารจัดการอยู่ ๔ ประเด็นด้วยกันคือ การพัฒนางาน พัฒนาคณะ พัฒนาระบบและพัฒนาศาสนสถานที่จะตรงตามการบริหารของมหาวิทยาลัย ๕ U โดยจะเป็น faculty ดังนี้

๑. G-Faculty
๒. E-Faculty
๓. R-Faculty
๔. H-Faculty
๕. W-Faculty

การพัฒนางานได้ให้ commitment กับสภาว่า มีแผนบริหารจัดการทั้งหมด ๙ กลยุทธ์ จึงได้จัดทำ mind map แผนบริหารจัดการ ๙ กลยุทธ์ลงใน ๔ ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการและวิจัย ฝ่ายวางแผน ฝ่ายบริหาร และฝ่ายกิจการนักศึกษา และดำเนินการตามภารกิจทั้ง ๔ ฝ่าย โดยจะทำงาน และสื่อสารกันให้เป็นหนึ่งเดียว คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะมีแตกต่างจากคณะที่เป็นวิชาชีพ เพราะวาทวิทยาศาสตร์มาจากวิทยาเขต ๕ วิทยาเขตแต่ละวิทยาเขตนั่น จะมีวัฒนธรรมขององค์กรที่ต่างกัน อาจารย์ที่มาจาก โซติเวซ ชุมพรเขตรอดมศักดิ์ พณิชยการพระนคร เทวศรและพระนครเหนือ ต่างมีวัฒนธรรมขององค์กรที่ต่างกันแต่เมื่อมาหลอมรวมกันแล้ว เป็นคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งที่มีในตัวของคุณคลากรของอาจารย์ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นั่นก็คือความเป็นนักวิทยาศาสตร์ เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการ คนสำคัญที่สุด ส่วนอาคารสถานที่ เรื่องของงบประมาณต้องรอไปก่อน ในปีไหนที่ได้รับการจัดสรรก็พัฒนาไป ถ้ายังไม่ได้ ก็ชะลอไว้ก่อนไม่เป็นไร แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือคน และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้รับการอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัย ในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา คณะฯ ไม่ได้งบประมาณในส่วนที่เป็นอาคารสถานที่ คณะฯ เป็นตึก ๙ ชั้นชั้นที่ ๖-๗-๘ กำลังรอคืนพื้นที่จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ ขณะนี้ได้อัฒราปริญญาโท ปริญญาเอก พนักงานมหาวิทยาลัยปริญญาเอกเพิ่ม ๑๑ อัฒราเดิมมีอยู่แล้ว ๗ อัฒรา ขณะนี้มี ดร. ๑๘ อัฒรา ซึ่งเป็นชุมกำลังอันสำคัญ และมีความศักยภาพที่จะพัฒนาภารกิจ ๔ ฝ่ายและก้าวหน้ามาเรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวชีวิต ด้านประกันคุณภาพ อยู่ในระดับดี การเติบโตของคณะฯ

๔ ฝ่าย มีดังนี้

ด้านวิชาการ หลักสูตรเป็น TQF หมดแล้ว มี ๒ สาขาวิชา และยังมีแผนต่อไปว่าในปี ๕๙ นี้จะเปิดอีก ๑ สาขา คือ เทคโนโลยีสารสนเทศ ปี ๖๐ ก็จะเปิดปริญญาโท เพื่อที่จะรองรับนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ โดยมีปริญญาตรีเป็นตัวบ่อน

ด้านบริการวิชาการ จะต้องเป็นที่พึงของชุมชนให้ได้ อันนี้ก็เป็นประเด็นสำคัญ

ด้านงานวิจัย เพิ่มนักวิจัย

ส่วนอาคารสถานที่ เป็นประเด็นหลัก จะใช้ให้อาจารย์ที่ดำเนินการสอนอยู่ตามคณะต่างๆ ทั้ง ๙ คณะมาอยู่ร่วมกันในปี ๒๕๕๙ โดยจะสร้างอาคารเรียนรวมในวิชาศึกษาทั่วไป และวิชาแกน ก็คือ แคลคูลัส คณิตศาสตร์ เอมารวมกัน ณ ที่หนึ่ง

การจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศเพื่อที่จะรองรับการปฏิบัติงานด้านวิจัย เมื่อมีบุคลากรที่มีศักยภาพแล้ว ก็สามารถที่จะทำให้งานเจริญเติบโตขึ้นไป เป็น ๕ U เป็น R cap เป็น faculty cap

ข้อคิดจากคณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น >>>

มีปรัชญาว่า เป็นผู้นำการศึกษาด้านสิ่งทอและแฟชั่นสู่โลกอาชีพ ถึงสถานที่เราแคบ แต่ก็ไม่นำมาเป็นปัญหาและอุปสรรค เพราะเราพัฒนาปรับปรุงในการที่จะผลิตบัณฑิตให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติการของด้านแฟชั่นสู่โลกอาชีพ ได้มีแผนของการพัฒนาไว้ว่า

• **เปิดปริญญาโท ๑ หลักสูตร** สิ่งที่สำคัญก็คือในเรื่องของการเตรียมความพร้อมเรื่องของ สถานที่และครุภัณฑ์ ต้องเรียนให้ทราบว่าทางคณะฯ ได้เข้าไปอยู่ในโครงการยุทธศาสตร์ และได้รับครุภัณฑ์มาตลอดระยะเวลา ครุภัณฑ์นี้จากการประเมินต่างๆเป็นที่ ๑ เหมือนกันในเรื่องของสิ่งทอ แต่เรามีปัญหาเรื่องสถานที่ แออัดมากแต่เราก็พยายามที่จะปรับปรุง

• **ต้องยอมรับความจริงว่าคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นนั้น** นักศึกษาที่เข้ามาในโอกาสที่จะคัดเลือกไม่มีคือเข้ามาเท่าไร รับหมด การสอนเพื่อให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ เรียกว่า ปั่นดินให้เป็นดาว คณะฯ ประสบผลสำเร็จเหมือนกัน แล้วสิ่งที่เราจะต้องดำเนินการต่อไป เมื่อนักศึกษามาอยู่กับเรา แล้วเรียนแล้ว เราจะต้องมีเวทีให้นักศึกษาได้แสดงออกในเรื่องของแฟชั่น เรามีแผนในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้นักศึกษาและคณะได้รับงบประมาณมาทุกปี ปีนี้เป็นปีที่ ๕ แล้ว ในการจัดโครงการนิทรรศการของนักศึกษาโดยนำ

ผลงานของนักศึกษาที่เป็นโปรเจกต์ต่างๆไปแสดง ซึ่งปีนี้กำหนดแล้วคือวันที่ ๘ - ๑๑ เมษายน ๒๕๕๗ ที่ Central World คือให้นักศึกษาได้แสดงแลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีเวทีจัดแสดงโปรเจกต์ และที่สำคัญคือเรื่องการจัดตั้งห้องสมุดเฉพาะทาง

• **งานวิจัย งานวิจัยของคณะสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น**
อยู่ในระดับต้นๆ ของมหาวิทยาลัย เหมือนกัน เราได้รับงบประมาณและคณาจารย์ก็ได้ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยและนำการวิจัยไปถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำงานวิจัยมา บูรณาการในการเรียนการสอน

• **การบริการวิชาการ งานบริการวิชาการ** ที่ต้องการพัฒนาก็คือ เรื่องของการทำเครือข่ายกับชุมชน ซึ่งก็ได้รับการยอมรับกับชุมชนโดยได้ไปทำ MOU กับชุมชนหลายแห่ง สิ่งที่จะต้องทำต่อไปคือเรื่องการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลทางด้านสิ่งทอเพื่อให้มีประชาชนมาหรือบุคคลทั่วไปมาใช้บริการ บริการทดสอบสิ่งทอให้กับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ณ ปัจจุบันยังไม่สามารถจัดตั้งเป็นศูนย์ทดสอบได้เพราะว่าต้องใช้สถานที่และจะต้องใช้งบประมาณมาก แต่ก็ใช้เครื่องมือที่บริการให้กับบุคคลภายนอกมาใช้เครื่องทดสอบเหมือนกัน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จะนำไปในเรื่องของ ความรู้เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นของสิ่งทอต่างๆ ใช้เป็นบริการให้ชุมชน มีห้องศูนย์การเรียนรู้สิ่งทอและแฟชั่น ๑ ห้อง ห้องนี้จะเก็บเรื่องของวัสดุสิ่งทอ เรื่องของความเป็นมาของสิ่งทอ เรื่องของประวัติสิ่งทอต่างๆ ไว้สำหรับให้นักศึกษาสืบค้นข้อมูลและสิ่งที่คณะจะดำเนินการกับห้องนี้ก็คือการจัดทำฐานข้อมูลต่างๆ ขึ้นไว้ในเว็บไซต์ กำลังศึกษาข้อมูลอยู่เพราะสิ่งที่เราได้เป็นแค่วัตถุ และเป็นสิ่งของ

• **สิ่งที่เราจะขอความอนุเคราะห์จากสภา** เรื่องสถานที่คับแคบขอสนับสนุนในเรื่องการจัดซื้อครุภัณฑ์ใหม่ ซึ่งปีนี้เราก็ขอดำเนินการไปแล้ว และสิ่งที่เราจะขออีกเรื่องหนึ่งก็คือ บุคลากร มีอาจารย์ ๓๖ ท่าน บุคลากรของเราใช้เต็มที่ จะสังเกตว่าถ้ามีการประชุมอะไรจะเข้าหน้ากันเพราะเรามอบหมายให้บุคลากรของเราทำหลายหน้าที่ และปัจจุบันนี้เราพยายามที่จะมอบงานให้กับสายสนับสนุนแต่ยังขาดบุคลากรสายสนับสนุน

ข้อคิดจากคณบดีคณะบริหารธุรกิจ >>>

มีการจัดตั้งคณะมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ และได้มีการจัดการเรียนการสอนและมีการจัดทำหลักสูตร ในส่วนของการดำเนินงานของคณะบริหารธุรกิจ สรุปเป็นกลุ่มที่จะมีการเร่งการดำเนินการดังนี้ คือ

๑. วิชาการและหลักสูตร

๑.๑ การที่เราจะมุ่งไปสู่ world class university จะเป็นในส่วนของการเน้นการพัฒนาภาษาอังกฤษกับนักศึกษา

สิ่งที่ต้องการการสนับสนุนคือพวกครุภัณฑ์ทางการศึกษาเกี่ยวกับห้องแล็บทางด้านภาษาอังกฤษ เพราะตระหนักดีถึงคะแนนภาษาอังกฤษที่จะต้องมีการวัดและมีการพัฒนา

๑.๒ บุคลิกภาพของนักศึกษาในเรื่องของทักษะทางด้านการพูด และในเรื่องของไหวพริบในการทำงาน การเข้าสังคม การพูดจา มารยาททางสังคม โดยจะมีการจัดการสอนเป็นการนำเสนองานโดยให้นักศึกษาเป็น child center มากขึ้นกว่านี้

๒. งานวิจัยและงานบริการวิชาการ

ปัญหา คือ ในเรื่องของงานวิจัยตั้งแต่จำนวนนักวิจัย จำนวนเงิน แต่ว่าในปีที่ผ่านมา คณะได้รับงบเพียงพอ แต่ในเรื่องทางด้านของความเชี่ยวชาญงานวิจัยในอาจารย์ จะต้องได้รับการพัฒนาซึ่งทางคณะ จะจัดการอบรม และจะมีการจูงใจในเรื่องของอุปกรณ์เครื่องมือทางด้านคอมพิวเตอร์

สิ่งที่ต้องการได้รับการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดทำผลงานวิชาการ ทางด้านของการสืบค้นข้อมูลต้องทำจากระบบคอมพิวเตอร์ หรือในเรื่องของ E-university มากขึ้นในปัจจุบันคณะบริหารธุรกิจยังมีปัญหาในส่วนของเครื่องมือคือเราได้รับจัดสรรในส่วนของนักศึกษา แต่ในส่วนของอาจารย์ก็มีความจำเป็นอย่างมาก

๓. การพัฒนาคุณภาพของอาจารย์

การเพิ่มคุณภาพของอาจารย์คือการเพิ่มจำนวนตำแหน่งทางวิชาการให้กับอาจารย์ ได้แก่ รศ. และ ศ. ในส่วนนี้ทางคณะได้มีการจัดอบรมในส่วนของการให้ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญและจะมีการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ให้อาจารย์มากขึ้น ในส่วนสุดท้ายก็เป็นในเรื่องของการปรับปรุงพื้นที่ หรือในเรื่องของการจัดภูมิทัศน์ และสภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นส่วนของอาจารย์ คือทางคณะเรามีพื้นที่ค่อนข้างจำกัดไม่ว่าจะเป็นอาคารสูงจะได้ไม่เกิน ๓ ชั้นในพื้นที่บริเวณที่ตั้งอยู่ในใจกลางเมืองและอาจารย์เองก็ต้องการพื้นที่ในการรวบรวมส่วนของการจัดทำผลงานที่ดี หรือการรวบรวมจัดทำงานส่วนอื่นที่ต้องประกอบการที่ดี

ปัญหาที่คณะบริหารธุรกิจ จะนำเสนอต่อท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารของมหาวิทยาลัย

๑. ครุภัณฑ์ทางการศึกษาได้แก่เครื่องอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ที่ต้องการสนับสนุนต่ออาจารย์

๒. ห้องแล็บภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษาที่คณะบริหารธุรกิจ มีการเปิดสอนหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ และในอนาคตก็มีแนวโน้มว่าจะเปิดสอนมากขึ้น และมีการเปิดในหลักสูตรต่างๆ มากขึ้น

๓. ความคล่องตัวในการสื่อสาร ในปัจจุบันนี้เนื่องจากว่าทางมหาวิทยาลัยก็ดีในการพัฒนามีการปรับเปลี่ยนในส่วนของการดำเนินงานในชีวิตประจำวันก็ดี หรือในนโยบายต่างๆ ก็ดีในหลายๆ ทาง มีการประชุมและแจ้งแต่คงต้องยอมรับความจริงกันว่าในหลายส่วน การสื่อสารยังลงไปไม่ถึง ทำให้อาจารย์มีเรื่องของการร้องทุกข์ ที่นี้ในส่วนของการร้องทุกข์ เมื่อคณะบริหารธุรกิจ ไม่ค่อยได้เจอปัญหา ร้องทุกข์มากมาย แต่เมื่อเราเจอ เราก็พยายามมาดูกันว่าปัญหาต่างๆ นั้นมันน่าจะมีทางแก้ไข แต่เราก็มาพบปัญหาบางอย่างเป็นต้นว่า ระเบียบในการร้องทุกข์ในเรื่องของการพิจารณาเรื่องรื้อร้องทุกข์ ซึ่งเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยได้เปิดโอกาสให้ผู้ร้องทุกข์ได้มีการ ร้องทุกข์ได้โดยตรงโดยไม่ต้องผ่านทางคณะ ซึ่งตามระเบียบของ ข้าราชการพลเรือนในปี ๒๕๕๑ ได้กำหนดว่าการร้องทุกข์จะต้องมีการผ่านต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป แต่ในปัจจุบันนี้ส่วนของ อาจารย์หรือส่วนของข้าราชการก็สามารถร้องทุกข์ได้โดยตรง ซึ่งใน ปัญหาอันนี้น่าจะเป็นปัญหาเรื่องของการสื่อสารด้วยและถ้าเราสามารถที่จะมีการแก้ไขภายในคณะมันก็น่าจะช่วยในส่วนหนึ่งกับ ปัญหาบางอย่างที่มันออกไปแล้วเราก็ต้องมาตามแก้กัน

ข้อคิดจากคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม >>>

เป็นคณะที่จัดการศึกษามาตั้งแต่เดิม เหมือนดังคำกล่าวท่าน ดร.ชุมพล เทียงธรรม ได้กล่าวไว้ ที่ไหนไม่มีอดีตที่นั่นไม่มีอนาคต แต่อยากจะได้เรียนว่า ที่นี้มีตำนาน ตั้งแต่ ปี ๒๔๙๑ เป็นต้นมา ณ วันนี้คือ ๖๖ ปี ของอดีตวิทยาลัยครูอาชีวศึกษาแห่งแรกของประเทศไทย และเราก็พยายามที่จะรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นครูอาชีวศึกษาไว้โดยรักษาคุณภาพและปรัชญาคือ เน้นเรื่องของ learn more , practice more , earn more ย่อมาจาก LPE หรือย่อมาจาก รพี นั่นเองซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของนักศึกษาที่จบจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ณ วันนี้ และสิ่งที่เราจะได้เห็นในความเป็นจริงมากที่สุดคือ คำขวัญที่เราใช้คือ เรียนรู้ มุ่งสู่ครูวิชาชีพ และนักเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจากว่า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมนั้นมีการเรียนการสอน เป็น ๒ fields ในคนคนเดียวกันที่ हमจะชอบใช้คำว่า เป็น ไฮบริด คือ

ว่า ๑. ด้านวิชาชีพ วิศวกรรม และ ๒. ด้านความเป็นครูอาชีวศึกษา

คนที่จบจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจะมีความสามารถสองอย่างคือเป็นทั้งครูและเป็นนักเทคโนโลยีด้วย เพราะฉะนั้นสามารถที่จะทำงานได้ในภาคประกอบการด้วย และภาคการศึกษาของประเทศได้ด้วย นี่คือนั่นที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้ตั้งความหวังและมุ่งมั่นจัดการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ

เรื่องที่จะกล่าวต่อไปคือ สิ่งที่ทำนอกริการได้พูดอยู่เสมอและการบริหารองค์รวมเชิงรุกก้าวแรกสู่ทศวรรษที่ New Look Look New คนสำราญ งานสำเร็จ เป็นเรื่องที่จะสะท้อนภาพของความเป็นจริง และทุกปัญหาวางเข้าสู่ทำนอกริการบติ ผมในฐานะที่เป็นคณบดีมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ มาทุกปัญหาวางเข้าหาคณบดีหมดเช่นกัน ผมต้องขอขอบคุณท่านผู้บริหารทุกท่านที่ให้ ความอนุเคราะห์กับคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และ สิ่งที่เป็นจริงอยู่อย่างหนึ่งก็คือพัฒนาการของ มทร. พระนคร เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มของ สถานศึกษาที่มีชื่อเสียงแต่ละแห่ง ไม่ว่าจะเป็น วิทยาลัยพระนคร ช่างกลพระนครเหนือ เทวศร ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นการบริหารบนความแตกต่าง ความที่เป็นการติดกรอบระบบกลไกของความเป็นอาชีวศึกษา เลยทำให้ระบบบริหารจัดการในวันนี้ มันยังไม่ได้เป็นระบบของการบริหารจัดการที่เป็นมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริงนี่คือสิ่งที่ท่าน ดร.นิพนธ์ ได้พูดไว้เมื่อคราวที่แล้ว ว่าต้องเปลี่ยนก่อนที่จะถูกเปลี่ยน เพราะฉะนั้นในวันนี้สิ่งที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้ทำมากที่สุดคือการเปลี่ยน และเราก็เปลี่ยนมาหลายๆเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของระบบการบริหารจัดการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการพัฒนาบุคลากร แต่สิ่งที่คณะอยากจะทำต่อไปในอนาคตจะมี ดังนี้

๑. ทางด้านวิชาการ

๑.๑ โปรแกรมบัณฑิตศึกษาที่เป็นปริญญาโทและปริญญาเอก ในหลักสูตรเดียวกัน

๑.๒ Service training หรือว่าการฝึกอบรมครูประจำการหรืออบรมเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในสถานประกอบการ

๑.๓. การเรียนการสอนควรจะต้องปรับให้เป็น project based learning

๒. การบริการวิชาการ คือ การทำศูนย์ excellent center

๓. งานบริหาร

๓.๑ Competency ไม่ว่าจะเป็นงานของบุคลากร หรือระบบของการประเมิน

๓.๒ Student Support center ศูนย์ที่ดูแลนักศึกษา

เกี่ยวกับเรื่องของ activity , academy , culture ศิษย์เก่า และเครือข่าย ที่เราทำอยู่ทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นสถานประกอบการ นักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นชุมชน เป็นสิ่งที่คณะกรรมการอุตสาหกรรมต้องดำเนินการ

สิ่งที่คณะกรรมการอุตสาหกรรม จะเรียนรู้ในที่ประชุมนี้วันนี้ถึงแม้ว่าหลายท่านจะมองว่าเป็นคือตึกใหม่ และจริงๆแล้วมันก็จะ เป็นนิมิตใหม่ของคณะกรรมการอุตสาหกรรมเหมือนกัน ถึงแม้ว่า อาคารนี้จะมียุ่ ๖ ชั้น แต่จากผลการดำเนินงานจากเดิมมียุ่ ๖ แขนง ณ วันนี้คณะกรรมการมีทั้งหมด ๑๓ แขนง ยอดนักศึกษาในรอบปีที่ ผ่านมามีอัตราที่ลดลง แต่ถือว่าเป็นการย่อ เพื่อที่จะกระโดดสูง และ ยอดเด็กจาก ๑,๓๐๐ คนจะขยับไปในปีหน้าขึ้นไปอีก

ระบบบริหารเรื่องอัตรากำลัง คณะที่ใหญ่มีอัตรากำลังสูง คณะ ที่เล็กมีอัตรากำลังน้อย เพราะฉะนั้น ไม่มีโอกาส ที่คณะเล็กจะโตเท่า คณะใหญ่ เพราะว่าถูกคุมกำเนิดด้วยกรอบอัตรากำลัง ไม่ว่าจะเป็น ลูกจ้างชั่วคราวหรือพนักงานมหาวิทยาลัย

การจัดการเรียนการสอนในเชิงวิชาชีพ Workshop สิ่งที่จะ เน้นต่อไป

ความเข้มแข็งในเรื่องของทักษะพื้นฐานในนักศึกษาระดับปี หนึ่ง ปีสองให้พื้นฐานที่สูงขึ้น และเพื่อที่จะต่อไปปี ๓ ๔ และ ๕ เพื่อ ที่จะได้มีคุณวุฒิที่ตรงตามที่หลักสูตรครุสภาได้รับรอง

ข้อคิดจากคนบดเคี้ยวศิลปศาสตร์ >>>

ขอนำเสนอในฐานะผู้สวมหมวก ๒ ใบ ณ วันนี้

หมวกใบแรกคือหมวกในฐานะผู้บริหาร ขอสะท้อนในมุมมอง ของการเป็นผู้บริหารตลอดระยะเวลา ๓ ปีที่ได้รับหน้าที่ตรงนี้ตั้งใจ พยายามและบริหารงานให้เป็นไปตามเป้าประสงค์วิสัยทัศน์ของคณะ และของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่บุคลากร เจ้าหน้าที่และ นักศึกษา ณ วันนี้เท่าที่สัมผัสในฐานะผู้บริหารระดับคณะ

วัฒนธรรมองค์กรที่มีความหลากหลาย คณะศิลปศาสตร์ มีวัฒนธรรมองค์กรที่มีความหลากหลายอันเนื่องมาจากการก่อกำเนิด ที่เกิดขึ้นมาจากทุกศูนย์มารวมกันอยู่ในคณะศิลปศาสตร์จึงทำให้การบริหารการจัดการของคณะจึงมีความแตกต่างโดยธรรมชาติ คณะศิลปศาสตร์มีสาขาหลักๆ ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยว การโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และภาษาไทยประยุกต์ ยังมีสาขาวิชา ศึกษาทั่วไป ซึ่งจะต้องทำหน้าที่สอนให้กับทุกๆ คณะ โดยธรรมชาติ ตรงนี้ทำให้คณะศิลปศาสตร์ไม่สามารถรวมกลุ่มก้อนในคณะเดียวกัน ได้ หรือนำอาจารย์ทั้งหมดมานั่งรวมอยู่ในคณะได้ เนื่องจากพื้นที่มีอยู่

จำกัด และสภาพของอาจารย์ที่จะต้องไปสอนตามศูนย์ต่างๆ ทำให้ การบริหารจัดการก็ทำได้ยาก การสื่อสารก็ทำได้ยากกิจกรรมต่างๆ ก็ดี อาจจะมีข้อจำกัด อาจจะมีเงื่อนไข และโดยวัฒนธรรมองค์กรที่มีตั้งแต่ ตั้งเดิมอาจารย์เองยังเข้าใจ และยังมีศักดิ์และสิทธิ์ของความเป็น มหาวิทยาลัยแต่ชีวิตการทำงานยังคงเป็นแบบศูนย์หรือแบบพาณิชย์ อยู่ อย่างที่ท่านอธิการเคยพูด อันนี้คือสิ่งที่เห็นได้ชัดตลอดระยะเวลา ของการเป็นมหาวิทยาลัยมาเกือบ ๑๐ ปี องค์กรตรงนี้จะต้องเริ่ม ค่อยๆ สลายไปเพราะด้วยความที่มุ่งมั่นที่จะให้เกิดเป็นวัฒนธรรม ที่ชัดเจนของความเป็นมหาวิทยาลัย

บุคลากร อันที่เกิดจากความหลากหลายตรงนี้ ตัวบุคลากรยัง มุ่งเน้นต่อหน้าที่ในเรื่องการทำหน้าที่เพียงแค่การสอน พันธกิจในด้าน อื่นๆ ให้ความสำคัญลดน้อยลง และการดำเนินการต่างๆ ก็จะทำให้ กิจกรรมบางกิจกรรมอาจจะมีข้อจำกัด

หมวกที่ ๒ คือหมวกในฐานะอาจารย์ การสอน วิจัย คณะ ศิลปศาสตร์มีภาระการสอนที่สูง

แล้วบุคลากรในสายสนับสนุนค่อนข้างจำกัด ตรงนี้ก็จะเห็นเป็นเงาๆ ที่ทำให้อาจารย์ต้องรับภาระเพิ่ม ในเรื่องของการพัฒนา ที่มีการพัฒนา แบบไม่มีทิศทาง ที่ยังไม่ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาชีพได้อย่างเต็มที่ ผลงานทางวิชาการอย่างที่บอกว่าด้วยศักยภาพของอาจารย์ตั้งแต่เดิม ทำให้ผลงานทางวิชาการที่ค่อนข้างจะน้อยและไม่เป็นไปตาม เป้าประสงค์ จึงขอเสนอแนะด้านการบริหารและจัดการดังนี้

๑. การแก้ระเบียบกฎข้อบังคับให้เกิดความทันสมัย คณะพยายามจะปรับปรุงในสิ่งที่คณะสามารถทำภายใต้ระเบียบข้อ บังคับแต่ก็จะเป็นการแสดงให้เห็นว่าคณะนี้ทำ คณะนี้ไม่ทำ มิฉะนั้น แล้วมันจะเกิดการ bias ทั้งที่ระเบียบข้อบังคับเดียวกันและภายใต้ ที่สามารถจะทำได้โดยความชอบธรรมตามหน้าที่ เพราะฉะนั้นขอให้ ระเบียบตรงนี้นั้นกระจายไปทั่วและสามารถปฏิบัติการได้

๒. ศักยภาพของความเป็นอาจารย์ อาจารย์ของคณะ ศิลปศาสตร์โดยทั่วไป สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มที่ ๑ คือ กลุ่มอาจารย์ ที่สอนอย่างเดียว ๒. กลุ่มที่สอนและทำวิจัย ๓. กลุ่มที่สอนวิจัยหรือ บริการวิชาการและอื่นๆ ศักยภาพของอาจารย์เหล่านี้ เราไม่สามารถ ที่จะให้อาจารย์ทำหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งโดยเฉพาะ ถ้าหากจัดศักยภาพ ของแต่ละกลุ่มออกมาแล้วเติมเต็มความเป็นเลิศอย่างชัดเจน เชื่อว่า จะสามารถแก้ปัญหาตรงนี้ได้

๓. การวัดและประเมินผลของอาจารย์ ตามศักยภาพ และ ที่ผ่านมา แบบประเมินของอาจารย์ ณ วันนี้ได้ใช้กันมาแล้ว ๓-๔ ปี

แบบประเมินที่เป็นองค์ ๑ และองค์ ๒ วันนี้ต้องมาทบทวนกันใหม่ในความเป็นจริงของอาจารย์ และศักยภาพของอาจารย์เพื่อให้เกิดการประเมินที่เป็นธรรม จากการศึกษาและเก็บข้อมูลของอาจารย์ที่อยู่ในคณะศิลปศาสตร์ โดยเฉพาะอาจารย์ที่จบ ดร. และใช้ทุนของมหาวิทยาลัยใช้เวลา อาจารย์ที่ต้องทำหน้าที่แทน มี ดร. จำนวนมากจำนวนหนึ่ง เมื่อเข้าไปดูในศักยภาพของอาจารย์ที่จบ ดร. พบว่าคุณภาพของการเป็น ดร. และการทำผลงานทางวิชาการวิจัย มีไม่ถึง ๖๐% ตามศักยภาพที่จบ และผู้ที่ลาไปเรียนโดยใช้สิทธิของความเป็น ดร. ในการลาไปเรียนมีน้อยคนนัก เชื่อว่าไม่เกิน ๕% ที่เรียนจบตามกำหนดส่วนใหญ่แล้วจะใช้เกณฑ์เวลาการเรียน ดร. ที่มากกว่าที่ขอไป เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยเองจะต้องมาทบทวน สร้างศักยภาพถึง ดร. เหล่านี้ขึ้นมาไม่เช่นนั้นก็จะกลายเป็นว่า เรียน ดร. กลับมาแล้วอาจารย์ของเราเองกลับไม่สนใจในการพัฒนาสาขา พัฒนาคณะ แต่ใช้เวลาเหล่านั้น ไปหาที่อื่นในการใช้ ดร. ตรงนี้ อันนี้เราสามารถตรวจพบได้

๔. ภาระการสอน สัปดาห์กันว่า ๓๐ ชั่วโมงนั้น ในความเป็นจริง ไม่ถึงน้อยมาก โดยธรรมชาติของการทำงานใน ๕ วันเท่าที่ คณะศิลปศาสตร์ที่คิดว่าภาระการสอนก็สูง แต่อย่างน้อยมี ๑ วันที่เป็น free time หรือ Free day เวลาเหล่านี้ คือเวลาที่สามารทำผลงานทางวิชาการ หรือทำอย่างอื่นได้

๕. การประเมินการเรียนการสอนของนักศึกษา สรุปปัญหาของนักศึกษาที่เสนอมาในมุมตึกของนักศึกษาที่มีอยู่ แต่มุมของที่จะต้องปรับเปลี่ยนให้อาจารย์ได้ทราบดังนี้

๑. ภาพลักษณ์อาจารย์กับนักศึกษา
๒. คำพูดคำจาที่มีต่อตัวนักศึกษา
๓. การเตรียมความพร้อมของอาจารย์ก่อนเข้าเรียน
๔. เทคนิคการสอนของอาจารย์
๕. ความเป็นธรรมและความลำเอียง

ข้อ comment นี้ไม่ได้รวมถึงคณะศิลปศาสตร์อย่างเดียว รวมถึงอาจารย์พิเศษ สอนตามคณะต่างๆด้วย จุดนี้จะต้องมาพูดคุยกันในภาพรวมของคณะและภาพรวมของมหาวิทยาลัย

ข้อคิดจากคนบดเคี้ยว:สถาปัตย์กรรมาศาสตร์และการออกแบบ>>>

มีปัญหาเรื่องสถานที่ ซึ่งในเรื่องสถานที่ที่คับแคบนี้กลับมองว่าเป็นจุดแข็งอย่างหนึ่งที่สังคมภายนอกสงสารเรา ทำให้ช่วยเรา ทาง

คณะใช้นโยบายทำนอติการในเรื่องของสัมมาทิฐิ จะเห็นว่าจากสื่อต่างๆ มีการบริการวิชาการมากมาย สิ่งที่บริการวิชาการนั้น จะเห็นได้ว่าสิ่งที่ได้มา คืองานวิจัยไม่ว่าจะเป็นงานวิจัยของนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นงานวิจัยของอาจารย์ แล้วนำกลับมาสู่การบูรณาการ การเรียนการสอน แม้กระทั่งงานวิจัย สามารถกลับมาสู่การบริการ การเรียนการสอนได้ ผลที่ได้จากการบริการวิชาการ คือเรื่องของ KM ประกันคุณภาพ แม้แต่ในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ รวมทั้งคณาจารย์ที่ไปบริการวิชาการสัมมาทิฐิกัน เช่น บุคลากรสายสนับสนุนซึ่งมีคุณวุฒิปริญญาโท โดยให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าให้เป็นวิทยากรด้วย

นอกจากนี้ในวันจันทร์ที่ผ่านมา ได้มีโอกาสเข้าพบหม่อมหลวง ปนัดดา ดิศกุล ซึ่งเป็รองประธานกรรมการบริหารมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง มีเครือข่ายของฮาเวิร์ด อาจจะเป็นไปได้ที่จะทำให้เข้าสู่ World Class University

จากการที่ได้รับนโยบายจากท่านอธิการมา แม้จะเป็นคณะเล็กเราก็ได้เริ่มทำในบางสิ่งบางอย่าง เช่น Green university ทางคณะได้จัดหาพื้นที่เล็กๆ ปลุกบัวฉลองขวัญเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เอาตัวเล็กๆที่เป็นครุภัณฑ์ที่เสื่อมสภาพไปขอความอนุเคราะห์ศิษย์เก่าซึ่งมีโรงงานเฟอร์นิเจอร์มาช่วยกันซ่อม และขอบริจาคของต่างๆ การที่ท่านมีนโยบายในเรื่องของพิพิธภัณฑ์ ไม่ว่าจะเป็นเน็คไท หัวเข็มขัดหรืออะไรก็แล้วแต่ มาสร้างในตู้เล็กๆ

สิ่งที่จะขอความอนุเคราะห์กับสภาในที่แห่งนี้คือเรื่องของครุภัณฑ์ ซึ่งเป็นครุภัณฑ์ประเภทหารายได้ นโยบายเรื่องน้ำดื่ม มทร.พระนคร เริ่มออกแบบฉลากเรียบร้อยแล้ว

ข้อคิดจากคนบดเคี้ยว:วิศวกรรมศาสตร์ >>>

บุคลากรสายสนับสนุนและพนักงานขับรถ ซึ่งบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นตำแหน่งอัตราจ้าง ลูกจ้างชั่วคราว โดยเฉพาะพนักงานขับรถ เป็นลูกจ้างประจำ บุคลากรเหล่านี้สำคัญมาก ดูแลขับรถให้กับนักศึกษา ไปทำกิจกรรม ครูอาจารย์โดยคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ถ้าเป็นไปได้ให้มีความมั่นคงในชีวิต เงินเดือน บรรจุเป็นขวัญและกำลังใจ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มหาวิทยาลัยมีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

ข้อคิดจากผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา >>>

ในภาพรวมของมหาวิทยาลัย ก่อนอื่นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย บรรจุอยู่ในเครือข่ายภาคกลางตอนล่าง โดยเดิมตั้งแต่เป็นมหาวิทยาลัย

ปีแรกถูกบรรจุให้อยู่ในภาคกลางตอนบน ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ อยู่ในภาคกลางตอนบนคือรับผิดชอบจังหวัดตั้งแต่จังหวัด นนทบุรี จนถึง สระบุรี หลังจากนั้นกลางปี ๒๕๕๑ สกอ. สั่งเปลี่ยนให้มหาวิทยาลัยให้อยู่ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ที่ต้องดูแลตั้งแต่ จังหวัดนครปฐม สุพรรณบุรี ราชบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม กาญจนบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ คือจังหวัดหลัก ๘ จังหวัด ส่วนอีก ๘ จังหวัด ถ้าเราจะทำ ต้องทำเป็นลักษณะเครือข่าย เนื่องจากมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายภาคกลางตอนบนมาถึง ๓ ปี ผลการดำเนินงานในด้านต่างๆ มีดังนี้

งานวิจัย ผลการประเมินไม่ว่าจะเป็น กพร. สกอ. หรือ สมศ. ในงานวิจัยจะตรงกันคือ

จุดเด่น - การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ซึ่งจะตอบโจทย์ความเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งโลกอาชีพ

จุดอ่อน - งานตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ ผลงานวิชาการที่ผ่านการรับรอง ตัวบ่งชี้ตัวนี้ได้บรรจุอยู่ที่วิจัย ไม่ได้บรรจุอยู่ที่วิชาการ

• **การทำผลงานในตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ซึ่งถูกนับรวมไปกับงานวิจัย**

บริการวิชาการ เป็นงานที่ถือว่าเป็นจุดแข็งทั้งหมด เมื่อปี ๒๕๒๕ พบว่าเดิมโซติเวช มีการทำหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นซึ่งเป็นเชิงพาณิชย์ หารายได้มาตั้งแต่นั้นแล้วและได้สอบถามอาจารย์ที่เป็นผู้ใหญ่ที่ดูแลท่านได้ทำมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ ซึ่งปีนั้นเป็นปีแรกของการเป็นวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ภายใต้พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๑ แสดงว่าผลการประเมินและผลการดำเนินงานที่ผ่านมาสอดคล้องกัน คือมีจุดแข็งในเรื่องของงานบริการวิชาการ แต่เมื่อเวลาผ่านไปมหาวิทยาลัยได้มีพระราชบัญญัติ ปี ๒๕๔๘ กลับพบว่างานบริการวิชาการเริ่มลดลง มุ่งในการเป็นการบริการวิชาการแบบให้เปล่า ซึ่งเป็นสิ่งที่สวนทางกันอย่างเห็นได้ชัด

ท่านจาตุรนต์ ฉายแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้เชิญ ๙ ธิการบดีไปพบ ถาม ๓ คำถามกับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง ๙ แห่ง คือ

๑. คุณเด่นอะไร
๒. คุณยืนอยู่ตรงไหน
๓. คุณจะแข่งกับใคร

สิ่งที่ควรมองว่ามหาวิทยาลัยของเรา มีจุดเด่นมากๆ คือ ผู้ที่จบปริญญาเอกมาก แต่กลับพบว่าผู้ที่จบปริญญาเอกยังใช้ปริญญาเอก

ไม่คุ้ม โดยเฉพาะในเรื่องของงานวิจัย เปอร์เซ็นต์ของนักวิจัยที่จบปริญญาเอกมีเพียง ๓๘% ซึ่งจริงๆแล้วต้องเป็น ๑๐๐% ทุกปี สิ่งที่ต้องเร่งทำเหมือนกับที่ท่านอธิการบดีได้ให้นโยบายไว้ คือ สถาบันวิจัยและพัฒนาต้องจัดทำกลยุทธ์ต่อเนื่องมาจากท่านรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการโดยทำเป็นกลวิธีและมาตรการ แผนงาน โครงการต่างๆ เรื่องเร่งด่วนที่ต้องทำดังนี้

๑. วิจัยที่ต้องเร่งด่วน การตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ

๒. วารสารที่เป็นประเภทวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

แต่ในขณะเดียวกันมีการสอนระดับปริญญาโท ส่งผลให้บทความสายสังคมเพิ่มมากขึ้น แต่ไม่สามารถตีพิมพ์ได้เนื่องจากเป็นข้อตกลงที่ทำไว้กับ TCI จึงต้องเร่งทำวารสารฉบับสังคมศาสตร์ แต่จะทำเป็น E-journal

ส่วนบริการวิชาการ สิ่งที่ต้องเร่งทำคือการบริการวิชาการเพื่อหารายได้ โดยอาจจะต้องจัดตั้งหน่วยงานอิสระภายใต้การกำกับของมหาวิทยาลัย อาจจะเรียกว่าศูนย์พัฒนาธุรกิจ หรือศูนย์บริการวิชาการ หรืออย่างไรก็ได้แต่โดยศูนย์นี้จะต้องรวมเอาศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ คือ UBI กองทุนตั้งตัวได้คือ ABI และการบริหารสินทรัพย์เข้ามาอยู่ในนี้ด้วย

R-cap ๕ สิ่งที่ต้องเร่งทำคือ วิจัย บริการวิชาการ และ USR โดย R-cap ๕ จะต้องมองการพัฒนาบัณฑิตนักปฏิบัติเป็นหลัก วิจัยที่เป็น R-cap กิจกรรมที่ ๑. การฟื้นฟู ไรเทคหรือไอเทค ขึ้นมา ถ้าทุกท่านที่เคย อยู่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ท่านจะจำได้ถึง นิทรรศการ ไรเทค หรือไอเทค ยกตัวอย่างเช่นไรเทค คือราชมงคล innovation and technology exhibition สร้างชื่อเสียงให้กับสถาบันเทคโนโลยีมายาวนานและในที่สุดเมื่อเป็นมหาวิทยาลัย เราก็ทั้งไป จุดนี้ต้องฟื้นขึ้นมา และในวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ จะฟื้นในเรื่องของนิทรรศการนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ของเด็กขึ้นมาใหม่เป็นครั้งที่ ๑ โดยจัดที่ Central World เพื่อตอบโจทย์ R-cap ๕ ตัวที่ ๑ ของงานวิจัย

สิ่งที่ต้องการให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ คือ

๑. งบประมาณวิจัยที่มาจากแหล่งเงินทุนภายนอก ถึงแม้ว่าขณะนี้จะมีแหล่งเงินทุนภายนอกเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ก็ยังมีน้อยอยู่เมื่อเทียบกับงบประมาณแผ่นดิน หรืองบประมาณเงินรายได้

๒. วารสาร ขณะนี้มีวารสารสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมีบทความพิเศษ โดยบทความพิเศษเดิมจะเป็น ผอ. สวพ. หรือผู้บริหารในมหาวิทยาลัยช่วยกันเขียน แต่ว่าเขียนในนามของอธิการบดี

จากการไปพูดคุยกันในราชชมงคลคิดว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านมีศักยภาพมากในการที่จะสามารถพัฒนาบทความพิเศษได้ เช่น ท่าน ศ.ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ เขียนเรื่องอาเซียน จะนำบทความนี้ไปตีพิมพ์เป็นบทความพิเศษ การตีพิมพ์บทความพิเศษจะมี ๒ ลักษณะ เป็นไปตามความสามารถของผู้ทรงคุณวุฒิ และเป็นการเล่าเรื่องของมหาวิทยาลัยในเชิงที่ประสบความสำเร็จ

๓. งานบริการวิชาการเพื่อหารายได้ ท่านอธิการบดีได้ให้นโยบายไว้ว่าให้เปล่าระยะหนึ่ง และควรที่จะขยับตัวเองขึ้นมาเพื่อหารายได้

๔. USR เป็นภารกิจของ R-cap ๕ โดยมอบหมายให้สถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นผู้ดูแล ท่านกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิ จะมี CSR และจะมีแนวคิดหรือว่าข้อเสนอแนะใดๆ อย่างไรที่จะให้ทางสถาบันวิจัยและพัฒนานำเอาแนวคิดของ CSR หรือ USR ซึ่งท่านเคยมีประสบการณ์มาให้ทำ ขณะนี้ทาง สวพ. ได้ลองทำแล้ว USR อยู่ในเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยแต่ก็ยังอยู่ในส่วนเริ่มต้นอยู่

๕. วิจัยสถาบัน เหมือนกับการมองย้อนกลับไปในอดีต และสู่ออนาคตว่าจะทำอย่างไร โดยที่มองย้อนกลับไปในอดีต จะไปทำเรื่องหอยประวัติด้วย ลองทำคร่าวๆแล้วจะให้ชื่อประมาณนี้ ว่า พัฒนาการจุดยืน และภาพอนาคต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชชมงคลพระนคร โดยแยกเป็น ๓ โครงการวิจัยย่อยคือ พัฒนาการ คือมองภูมิหลัง จุดยืน คือ มองภาพปัจจุบัน และภาพอนาคตก็คือเราจะไปอย่างไรในอนาคต โดยที่ได้กำหนดตัวของผู้ที่ให้ข้อมูลเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ จะมีกลุ่มที่ ๑ คือ สภามหาวิทยาลัย กลุ่มที่ ๒ คือ ผู้บริหาร กลุ่มที่ ๓ คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มที่ ๔ คือ นักวิชาการ กลุ่มที่ ๕ คือ นักศึกษา จะเรียนขออนุญาตท่านไว้ก่อนจะมีการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อช่วยกันมองว่า มหาวิทยาลัยของเราจะไปอย่างไร เพื่อที่จะตอบโจทย์วิจัยสถาบัน

ข้อคิดจากผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ >>>

รับผิดชอบทางด้าน E-University ได้จัดทำแผนเพื่อที่จะผลักดันความเป็นมหาวิทยาลัยอิเล็กทรอนิกส์ทุกด้านในส่วนที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการพัฒนามหาวิทยาลัย หลักๆ จะมีทั้งหมด ๕ ด้าน

๑. ด้านการศึกษา

- E-student แผนงานผลักดันในด้านการเตรียมนักศึกษา
- E-teacher ด้านครูผู้สอน

E-personal ด้านบุคลากรสายสนับสนุน

E-learning ทางด้านการเรียนการสอน

E-libraries ระบบห้องสมุด

๒ ด้านฐานข้อมูลการบริหารจัดการคือ EMS ในส่วนของ EMS ก็จะแบ่งออกเป็น

Monitoring ที่ monitor กลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยผ่านระบบ electronic

E-Office จะประกอบไปด้วย application program back office ที่ใช้ในการสนับสนุนการทำงานของมหาวิทยาลัย

E-QA เกี่ยวกับทางด้านประกันคุณภาพ

E-Faculty ที่ทุกคนจะต้องเข้าใช้ระบบงานที่พัฒนาขึ้นมา ด้านการให้บริการ จะมีการปรับรูปแบบการให้บริการใหม่หมด เป็นระบบ electronic คือผู้ใช้ถ้าพิสูจน์ตัวตนได้ว่าเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ไม่ต้องมาติดต่อกับสำนัก ไม่ต้องกรอกแบบฟอร์มสามารถใช้บริการเท่าที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้ใช้ได้ทันที

E-Campus ระบบการให้บริการทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยีสารสนเทศใหม่หมด ระบบโทรศัพท์เชื่อมเข้ามาเป็นระบบ ไอที ระบบกล้องรักษาความปลอดภัย กล้องวงจรปิดเชื่อมเป็น ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย ใครก็แล้วแต่ที่เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยถือ device อะไรมา สามารถ connect เข้าใช้งานเครือข่ายของมหาวิทยาลัยได้ ณ ปัจจุบันได้เริ่มปรับเปลี่ยนแล้ว จะเห็นว่าเมื่อสัปดาห์ที่แล้วปรับเปลี่ยนการ authen wifi เป็นแบบ login ครั้งเดียวจะใช้ได้ตลอดไม่ต้อง login บ่อยๆ

E-Research สนับสนุนทางด้านงานวิจัย

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นหน่วยงานที่คอยสนับสนุนในส่วนของคณะและสำนักงานต่างๆ ในการดำเนินการเพื่อให้ภารกิจของมหาวิทยาลัยดำเนินการไปได้ตามประสิทธิภาพ ตามความมุ่งหมายนโยบายของมหาวิทยาลัย ปัจจุบันสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่ได้มีอาคารเป็นของตัวเองไปอาศัยพื้นที่ของอาคารในส่วนต่างๆของมหาวิทยาลัย ๔ พื้นที่ ห้องสมุดมีทั้งหมด ๔ ห้อง ห้อง self-access มีทั้งหมด ๔ พื้นที่เช่นเดียวกัน และรับผิดชอบ IT ทั้งหมดของมหาวิทยาลัยรวมทั้ง infrastructure โครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เครือข่ายสายโทรศัพท์ สายสัญญาณคอมพิวเตอร์ fiber optic ต่างๆ รวมทั้งเขียนโปรแกรมสนับสนุนมีโปรแกรมบางตัวทำขึ้นเองที่มันใหญ่และซับซ้อนมากแล้วไม่มีความชำนาญ จึงจ้างบริษัทมาพัฒนา เช่น ERP นอกจากนั้นเราจะดำเนินการหมด เขียนเองใช้เอง ข้อดีคือไม่ต้องเสียเงินไปจ้างใคร

มา maintenance ประหยัดค่าใช้จ่ายให้มหาวิทยาลัย ข้อเสียคือต้องร่วมมือร่วมใจ ทำไปใช้ไปปรับไป

มหาวิทยาลัยควรจะผลักดันให้หน่วยงานเข้ามาใช้เพื่อที่จะได้พบข้อเสีย หรือมี bug หรือมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงอะไร จะได้ปรับปรุง ถ้าเกิดทำได้สิ่งที่ตามมาคือ อนาคตจะมีโปรแกรมที่ เหมาะกับงานในการใช้งาน จะแก้ไขปรับปรุงอะไรสามารถทำได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเยอะ

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยก็สนับสนุนทางสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ในทุกๆ ด้าน แม้กระทั่งการฝึกอบรม การศึกษาต่อ ณ ปัจจุบันบุคลากรของ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นบุคลากรที่ผ่าน certify ระดับนานาชาติมาตรฐาน เช่น certify MCSE ของไมโครซอฟท์ ๔ คน MCSA ๔ คน comtia A plus ๑๒ คน เพราะฉะนั้นในจำนวนบุคลากรเหล่านี้บางคนสอบวิทยานิพนธ์อยู่กำลังจะจบปริญญาโทเร็วขึ้น

สิ่งที่ช่วยผลักดันมหาวิทยาลัย ช่วยผลักดันทางสภามหาวิทยาลัย ทำอย่างไรให้บุคลากรเหล่านี้ บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยโดยวุฒิปริญญาตรี แต่มหาวิทยาลัยให้ทุนไปเรียนจบปริญญาโทแล้ว ควรจะปรับวุฒิ ถ้าเกิดไม่ปรับวุฒิ คงจะไปอยู่ที่อื่น และอีกอย่างหนึ่งเมื่อมี certify ที่เป็นมาตรฐานที่ ค่า certify เงินเดือนเพิ่มเป็นหมื่นแล้ว ซึ่งเป็นข้อกังวลของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีเจ้าหน้าที่พนักงานทั้งหมด ๕๔ คน เป็นลูกจ้างชั่วคราวอยู่ ๓๓ คน ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นตำแหน่งทางด้านนักวิชาการคอมพิวเตอร์และนักวิชาการโสต นักเอกสารสนเทศ และบรรณารักษ์ ซึ่งอัตราการเข้าออกก็สูง ถ้าเป็นไปได้คือทำอย่างไรให้มีการบรรจุพนักงานมหาวิทยาลัยด้วยเงินรายได้ในส่วนเฉพาะตำแหน่งที่สำคัญจริงๆ

ข้อคิดจากพี่ช่วยอธิการบดี สิสข อ่วมแย้ม >>>

เกณฑ์หรือว่าการปฏิบัติอยู่บนพื้นฐานที่ไม่ใช่เรื่องของการตามใจ คือต้องถือว่าเพื่อความปลอดภัยของทุกท่านด้วย ยึดหลักพื้นฐานการยอมรับได้ แต่ในการยอมรับได้ก็หมายความว่าเราก็ต้องทำความเข้าใจร่วมกันกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติในแต่ละเรื่อง เพราะว่างานทุกงาน ถ้าเราเปิดใจยอมรับก็สามารถที่จะปรับเปลี่ยนอะไรให้ไปสู่จุดที่เหมาะสมและยอมรับร่วมกันได้ เพราะฉะนั้นจึงมีส่วนที่จะต้องช่วยกันคิด ไม่ใช่ฝ่ายสนับสนุนจะคิดฝ่ายเดียว ต้องสัมมาทวิร่วมกัน แล้วจะได้สิ่งที่พอใจร่วมกัน เพราะฉะนั้นงานทุกงาน ถ้าใจไม่รับ

มันก็ปรับเปลี่ยนยาก เพราะฉะนั้นสำคัญที่สุดคือทุกคนต้องเปิดใจรับเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในอนาคตคือ ต้องถูกต้อง คล่องตัว มีจิตใจให้บริการ

ข้อคิดจากพี่ช่วยอธิการบดี วันนา สงวนพงษ์ >>>

แม้ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยแล้วแต่อาจารย์ยังต้องทำงานรองอยู่ ซึ่งทำให้การพัฒนางานวิชาการของอาจารย์ไปได้ค่อนข้างช้า ประกอบกับมหาวิทยาลัยไม่ค่อยได้สร้างบรรยากาศทางวิชาการให้กับบรรดาอาจารย์ และการที่ผู้บริหารให้ความสำคัญกับทำงานรองเหล่านี้ ทำให้อาจารย์มุ่งไปให้ความสำคัญกับงานรองมากกว่างานการเรียนการสอน หรือการดูแลนักศึกษา ส่วนในตัวของนักศึกษานั้นก็มุ่งเน้นเรียนเอาเกรด ให้จบโดยไม่ได้สนใจงานกิจกรรมต่างๆเลย เป็นเพราะว่าเวลาจะทำกิจกรรมอะไรก็แล้วแต่ อาจารย์ที่ดูแลก็จะบังคับ ความจริงแล้วควรจะปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงศักยภาพ แล้วถอยมาอยู่เบื้องหลังจะดีกว่า มหาวิทยาลัยของเราเป็นมหาวิทยาลัยเล็กๆ แต่มีคณะจำนวนค่อนข้างมากสิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่ทำให้พื้นที่ไม่เพียงพอของสภามหาวิทยาลัยพิจารณา คือ

๑. บทบาทของอาจารย์ ที่ต้องรับภาระงานรองและผู้บริหาร มุ่งให้ความสำคัญกับงานรองมากกว่างานสอน ถ้าใครทำงานรองดีคนนั้นก็จะได้ขึ้นดี
๒. นักศึกษาไม่สนใจงานกิจกรรมต่างๆ เพราะขาดแรงจูงใจ และกิจกรรมไม่ได้เกิดจากความต้องการของนักศึกษา
3. พื้นที่น้อย แต่มีคณะมาก

ข้อคิดจากพี่ช่วยอธิการบดี วันสิริ ประเสริฐทรัพย์ >>>

Productivity อะไรคือสิ่งที่สูญเปล่า อะไรคือภาระมหาวิทยาลัยต้องกลับมามองว่า ต้องการอะไร คุณภาพ หรือปริมาณ หรือกำไร ถ้าต้องการคุณภาพ แนวคิด set zero growth ตามนโยบาย แต่ละคณะจะต้องมาพิจารณาว่ามีความพร้อมไหมที่จะเปิดสาขา เปิดหลักสูตรต่างๆ มีบุคลากรพร้อมไหม มีครุภัณฑ์พร้อมไหม เพราะฉะนั้นในการเปิดต่อไปนี้จะต้องกลับไปดูความพร้อมมากกว่าการที่เปิดในเชิงของปริมาณ

Museum มืองค์ประกอบอยู่ ๓ เรื่อง คือ philosophy การเป็นอาจารย์ต้องเป็นอาจารย์ยอดเยี่ยม Personal บุคลากรต้องพร้อมที่จะเรียนรู้ และLibraries เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดเวลา ซึ่ง ๓

สิ่งนี้เป็นหัวใจที่จะทำให้นักศึกษาสอดคล้องกับอัตลักษณ์กับบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร รวมถึงนโยบายบริหาร R-cap ที่มหาวิทยาลัยกำลังจะดำเนินการส่วนที่เกี่ยวกับวิชาการ คือ R-cap ๒ หลักสูตร R-cap ๓ อาจารย์ การที่จะทำให้อาจารย์เป็นอาจารย์ในทศวรรษที่ ๒๑ เป็น E-teacher

การจะทำให้บัณฑิตเป็นไปตามอัตลักษณ์ ต้องประกอบคำ ๕ คำ คือ

C Creative ทำอย่างไรให้เด็กเราก่อความคิดสร้างสรรค์

S Skill เกิดความเป็นนักปฏิบัติที่แท้จริง

I Intellectual มีความคิดไม่ซ้ำรอยอย่างเดียว

E Ethics คุณธรรม จริยธรรม

S Synergy นักศึกษาทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สอดคล้องกับแนวทางและนโยบายของรักษาราชการแทนอธิการบดี เรื่อง R-cap ๕ สิ่งที่ท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ความช่วยเหลือมหาวิทยาลัยต่อไปคือ การสร้างความเข้มแข็งให้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหลักสูตร เรื่องสหกิจ ขณะนี้มีมีแนวนโยบายส่งอาจารย์ไปฝังตัวในสถานประกอบการ และห้องแล็บ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เพื่อสามารถผลิตบัณฑิตพร้อมใช้สู่ตลาดแรงงาน

ข้อคิดจากพี่ช่วยอธิการบดี ดร.สุรเชษฐ์ เดชพันธุ์ >>>

วันนี้โลกเปลี่ยนไปเร็วมาก บริบททั้งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทางสังคมศาสตร์ ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สอนทั้ง ๒ สายนี้ ผมยกตัวอย่างง่ายๆ เช่น เมื่อ ๓๐ ปีที่แล้วรถยนต์มีส่วนที่เป็น electronic ยานยนต์ไม่ถึง ๒๐% วันนี้โลกเปลี่ยนไปอุปกรณ์ที่เป็น อิเล็กทรอนิกส์ยานยนต์ ๖๐% หรืออาจจะเกินไปแล้วที่เหลือเป็นเหล็ก เป็นยาง เป็นพลาสติก วันนี้ควรจะหาหลักสูตรใหม่ๆ ตัวอย่างเช่นหลักสูตรอิเล็กทรอนิกส์ยานยนต์ โดยมีความร่วมมือระหว่างโตโยต้ากับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ท่านรับเด็กของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สัก ๘๐% ไปทำงานถ้าเด็กมีคุณภาพ แล้วเรียนตรงสายงานกับความต้องการของบริษัทจะเป็นการดี และเอื้อประโยชน์ต่อกันทั้ง ๒ ฝ่าย

ข้อคิดจากพี่ช่วยอธิการบดี ไพศาล การถาง >>>

แนวทางมหาวิทยาลัยที่จะพัฒนาไปเป็น R-University จริงๆ จะต้องประกอบด้วย ๔ ประเด็นด้วยกัน

๑. พัฒนาคณ และพัฒนางานวิจัย นั้นหมายความว่า การพัฒนานักวิจัย และการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย

๒. การพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยซึ่งตรงนี้ปัจจุบันมีปัญหาอยู่ด้วยความไม่คล่องตัวด้วยกฎและระเบียบต่างๆ ตรงนี้ที่ทางมหาวิทยาลัยกำลังแก้ไขและปรับปรุง

๓. ยุทธศาสตร์ ต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์อย่างชัดเจนเพื่อที่จะทำให้เกิดการวิจัยอย่างเป็นระบบ และประกอบกับการวิจัยที่ตรงต่อโจทย์ของประเทศ สุดท้ายก็คือ เครือข่าย เพราะฉะนั้นมันจะมี ๔ ประเด็นนี้แต่ด้วยบริบทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่บนพื้นฐานของ hands - on เพราะฉะนั้น โดยหลักได้รับการช่วยเหลือจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภาคสถาบันและภาคเอกชน คือ การช่วยเหลือทางด้านการวิจัยและวิชาการ ต้องการที่จะให้มีการร่วมกันทำงานในการสร้างระบบที่วิจัยขึ้น ทีมวิจัยหมายความว่า ๒ ประเด็นด้วยกัน ประเด็นแรกคือ พี่เลี้ยงวิจัย research coaching เพราะว่าต้องการให้นักวิจัยสามารถตีพิมพ์งานวิจัยได้จำเป็นจะต้องมี coach ที่ดีก่อน ซึ่งมหาวิทยาลัยเราเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ ฉะนั้นนักวิจัยที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ยังคงเป็นนักวิจัยที่ฝึกหัด ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาที่จบ ป.เอก มากี่ตาม เพราะฉะนั้น menu script population หรือ การเตรียมต้นฉบับ การเป็น world class university แต่อาจารย์ยังไม่สามารถเตรียมได้

๔. การฝังตัวในสถานประกอบการ ไม่ใช่แค่การเรียนรู้กระบวนการ แต่ต้องไปทำ R & D ในสถานประกอบการด้วย ดังนั้น การที่จะไปทำงานวิจัยร่วมกับสถานประกอบการ โมเดลของ จกส. ที่พยายามรวบรวม problem มาเป็นพื้นฐานในการนำไปใช้ในสถานประกอบการได้ การสร้างเครือข่ายวิจัยร่วมกับสถานประกอบการ เพื่อที่จะเข้าไปแก้ปัญหาคะบวนการผลิต สุดท้ายสิ่งที่เกิดขึ้นในมท.พระนคร คือ hands - on based research university

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร >>>

แนวคิด ๕ U

ประเด็นที่ ๑ เรื่อง Green university มองไม่ออกเลยว่าทำอะไรให้มันเป็น Green เพราะว่าที่มันแคบมาก

ตอนที่ผมเป็นประธาน Green union institute ของประเทศไทย ที่เกิดจากความร่วมมือของวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย และสมาคมสถาปนิก ตอนนั้นกำลังทำเรื่องของการประหยัดพลังงาน และ

รักษาสสิ่งแวดล้อม ก็ขอเรียนเชิญทางคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ ติดต่อผมมาและผมจะพยายามช่วยให้อาจารย์และนักศึกษาเหล่านั้นได้มีความรู้ว่าการที่จะทำใหมันเป็น green นั้นต้องทำอะไรบ้าง

ประเด็นที่ ๒ เรื่อง E- university ผมเองเป็นประธานมูลนิธิ IPEC แล้วในขณะนี้รับงานของโตโยต้ามาแก้ปัญหาจราจรใน กทม. มันก็จะมี IT เทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาเยอะ ก็จะเชิญชวนทาง IT เข้ามาร่วม

ประเด็นที่ ๓ เรื่องของ R-University ทางกระทรวงวิทยาศาสตร์เชิญไปเป็นประธานคณะทำงานเกี่ยวกับ Bio medical engineering ที่จะสร้างเครือข่ายทำวิจัยเรื่องเครื่องมือทางการแพทย์

ประเด็นที่ ๔ เรื่อง World class university อาจารย์หลายท่านพูดถึงว่าจะส่งอาจารย์หรือนักศึกษาไปฝึกตัวกับภาคเอกชนและทำวิจัยร่วมกัน อาจารย์ต้องไปหา CEO ที่ทำธุรกิจในประเทศไทยในระดับโลก ระดับประเทศ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แล้วขณะเดียวกันก็ไปเช็คความบัณฑิตของท่านที่ไปทำงานกับบริษัทนั้นๆ ผลงานบัณฑิตเป็นอย่างไร พอใจไหม ต้องการอะไรเพิ่ม ขณะเดียวกันท่านไปถามบัณฑิตเหล่านั้นว่าพอใจหรือไม่ที่อยู่กับบริษัทนี้ แล้วจากนั้นมันจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดี แล้วท่านจะได้ อัปเดตเทคโนโลยีต่างๆ ที่มันมารวดเร็วมาก แล้วมันก็จะพาไปสู่เรื่องของ Business arrange ในอนาคตและไปเรื่องของวิจัยด้วย

ประเด็นที่ ๕ เรื่อง Happy-university ผมแนะนำว่าท่านต้องไปสอบถามเพื่อนร่วมงานของท่านว่าพอใจไหมจากที่คณะของท่านทำอย่างนี้ และท่านต้องไปถามนักศึกษาว่าพอใจไหมที่คณะสอนแบบนี้ จะเป็น Feed back ที่ดีและเมื่อท่านทำ ๕ ข้อนี้ได้แล้วท่านรวบรวมทำ PR เพื่อประชาสัมพันธ์ผลงานทางวิชาการ และวิจัยของท่านผมคิดว่าในขณะนี้เรื่อง PR ของท่านที่เป็นสิ่งดีพิมพ์ใช้ได้เลยหมายความว่า การจัด Lay out แต่ถ้าท่านจะเป็น World class มันต้องประชาสัมพันธ์ไปสู่ภายนอกให้โลก เช่น ผมแนะนำให้คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ไปทำอาหารให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตกแต่งดอกไม้ในงานเวทีปรากฏว่าอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชอบใจมาก มทร.พระนคร เชี่ยวชาญในเรื่องปฏิบัติ จุฬาเชี่ยวชาญในเรื่อง ทฤษฎี ทำไม ๒ มหาวิทยาลัยมา join กัน แนะนำว่าให้ส่งอาจารย์ไปเรียนที่จุฬา แล้วจุฬาก็มาใช้บริการของ มทร.พระนคร

การกำหนด KPI ทำให้มี เป้าหมายที่ชัดเจนว่าแผนที่ตั้งไว้

แล้วเป็นอย่างนี้ แล้วทำไปแล้วเป็นอย่างไร Gap ระหว่างแผนกับสิ่งที่ได้มาและปัญหา จะได้นำไปวางแผนในการแก้ปัญหา ท่านอธิการบดีจะรู้ได้ทันทีเลยว่า ควรจะ Set priority ในการแก้ปัญหาใดก่อน เพราะทุกปัญหาไม่สามารถแก้ทีเดียวได้ ๑๐๐%

ต้องช่วยกันคิดและเปลี่ยนให้ได้ ปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาต่อไปในอนาคตต้องไม่มีคำว่า “ไม่มี” อัตรากำลังเพียงพอ เงินมีจะต้อง Fully utilize และสุดท้ายสาเหตุที่ทำให้งานไม่ประสบความสำเร็จ ต้องปรับวิธีคิดต้องมีทิศทางวางแผนอัตรากำลังที่เหมาะสมจำนวน man power ที่เหมาะสมเป็นเท่าไร ต้องมีการวิเคราะห์อัตรากำลังกันอย่างจริงจัง ต้องให้ทิศทางและน้ำหนัก ใส่ใน KPI เป็นรูปธรรม ต้องเป็นนโยบายที่สำคัญของ Board จะต้องให้ความสำคัญ ทำเรื่องนี้เป็น Policy แผนระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว สุดท้าย Risk management อะไรที่เป็นความเสี่ยงเป็นเรื่องที่สำคัญ ต้องมีมาตรการรองรับ เช่นการรับนักศึกษาที่ไม่ได้ตามเป้าแต่ละคณะจะทำอย่างไร

ท่านขวลิต นิมละอ อุปนายกสภามหาวิทยาลัย กล่าวว่า นักศึกษานี้เป็นลูกค้าของเรา สิ่งที่นักศึกษาต้องการคือการเห็นสังคมของนักศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีบทบาทที่จะได้ทำงานร่วมกันมากขึ้น กิจกรรมของคณะก็มากกว่ามหาวิทยาลัย อาจจะต้องการวิธีการในเชิงงบประมาณจะอย่างไรในการโยกกิจกรรมองค์การบริหาร ให้มีบทบาทมากขึ้นอาจารย์จะต้องเป็นคนที่ Support การทำกิจกรรมไม่ใช่เป็นคนกำหนดกิจกรรม

ลูกจ้างชั่วคราว มีบางมหาวิทยาลัยทำแล้ว ใช้งบไปพอสมควร และก็กลับมาทบทวน การยกระดับ ผศ. รศ. ตัวชี้วัดอาจจะไม่ชัดเจนในบางเรื่อง โดยเฉพาะ ผศ. รศ. จะต้องทำให้ชัดเจนว่าเราจะพัฒนาอย่างไร และมีแผนในเชิงปฏิบัติอย่างไร มันจำเป็นต้องบ่งเพาะ เพราะว่าการวิชาการเชิงปฏิบัติจะขัดกับการเขียนงานวิจัยในการทำวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ ฉะนั้นมันต้องมี Organization ที่ชัดเจนที่จะมาการพัฒนาสาขาวิชา การทำให้เกิดความแตกต่าง แล้วเราจะทำให้แข่งกับเขาในระยะยาวทุกอย่างต้องชัดเจนว่าเราจะไปต่างจากคนอื่นอย่างไร การจะเปิดหลักสูตรจำเป็นต้องเปิดให้แตกต่างแน่นอนแต่ต้องมองให้ยาวกว่านั้น ถ้ามหาวิทยาลัยสามารถทำแผน ๕ ปี จะได้เห็นภาพรวมว่าอะไรจะเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ภาคเอกชน เรื่องของทวิภาคีมันต้องใช้เวลาเยอะ และจะต้องเข้าไปคุยในรายละเอียดกับองค์กร

University Social Responsibility (USR) การกระจาย

อำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแรงมาก และงบประมาณส่วนใหญ่ได้มาจากภาครัฐ ๗๕% เพราะฉะนั้นตอนนี้ต้องเริ่มหากลยุทธ์ที่จะเข้าหาองค์กรส่วนท้องถิ่นทั้งระดับเขตและระดับส่วนกลาง ฉะนั้น USB ก็จะเป็นโครงการที่จะเข้าถึงได้

การบูรณาการ

การบูรณาการ เมื่อมีหลายคณะ จะทำอะไรให้เกิดการบริหารองค์รวมในเรื่องภารกิจหลักของงาน และอาคารสถานที่ ตอนนี้แต่ละคณะจะแยกส่วนกันทำ เพราะแต่ละคณะจะมี specialist ของตัวเองเพราะฉะนั้นจะมีกิจกรรมหรือโครงการวิจัย ที่สามารถบูรณาการทุกคณะเข้ามาร่วมกันได้ อาคารสถานที่ ต้องคิดว่าอาคารไหน วิชาอะไร ที่สามารถเรียนรวมทุกคณะ หรือแม้แต่ Lab ด้วย

รายได้

รายได้ สัดส่วนของการแชร์ระหว่างของคณะกับของส่วนกลาง ต้องฝากคณะใหญ่ๆ ให้คำนึงด้วยว่าส่วนกลางจะต้องทำในเรื่องของการสร้างเอกลักษณ์ การสร้างอัตลักษณ์ และการกิจเร่งด่วน และยังคงมีคณะเล็กๆ เพราะฉะนั้นหน้าที่ของคณะใหญ่ จะต้องดูคณะเล็กๆ และภารกิจส่วนกลางด้วย เพราะฉะนั้นคณะใหญ่อาจจะต้องเสียสละในเรื่องของสัดส่วนของรายได้

KPI ตัวชี้วัด

KPI อาจจะมีตัวชี้วัด และมี MOU ให้ชัดเจน ระหว่างท่านอธิการกับท่านคณบดีแต่ละคณะ จะเป็นตัวชี้วัดและผลงานที่ชัดเจน ถ้าหากมหาวิทยาลัยมีนโยบายและมีแนวคิดที่ชัดเจนแล้ว ทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยคงจะไปได้ดี การปรับปรุงในเรื่องของกฎระเบียบต่างๆ ก็จะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพขึ้นโดยเฉพาะในเรื่องการเงิน ถ้าหากมหาวิทยาลัยมีนโยบายที่ชัดเจน กฎระเบียบที่เอื้ออำนวย ก็จะทำให้การดำเนินงาน และการสนับสนุนเรื่องการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น ไม่ว่าในเรื่องของบุคลากร ในเรื่องของการศึกษาต่างๆ และต้องการให้ทางมหาวิทยาลัยได้มีโอกาสได้เรียนรู้และสร้างเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จ ในด้านต่างๆ ก็จะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถที่จะพัฒนาสำเร็จและไปในทิศทางที่ดีขึ้น

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นการประชุม ๒ วันที่เห็นประวัติศาสตร์ ที่จะเป็นอนาคตดีงาม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ความจริงเกิดจากพณิชาการพระนคร เมื่อ ๑๑๕ ปี ฉะนั้นไม่ได้ด้อยกว่าใครเลย จึงควรนำประวัติศาสตร์ที่ดีงามมา และการได้รับฟังทัศนคติที่ดี ได้รู้ถึงปัญหา ได้เห็นถึงศักยภาพ และรู้ว่าทิศทางของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะเป็นอย่างไร จะต้องบินไปสู่เป้าหมายที่มีอนาคต ผันเป็นจริง ในระดับหนึ่งแล้ว

แต่จะสานฝันนั้นให้สำเร็จ คนเราเลือกเกิดไม่ได้แต่เลือกทำได้ เราได้มาให้อำนาจใจกัน จะเห็นได้ว่าท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้พวกท่านอย่างเต็มที่ คนเราอยู่ได้ด้วยการปลอบประโลมใจว่าเราจะทำสิ่งที่ดีนี้ให้สำเร็จต้องมีคตินิยมประจำใจ ผมเชื่อว่า Airforce ๑ จะบินไม่ได้ ถ้าไม่มี Airforce ๒ หรือ ๓ พวกเราจะต้องอยู่ด้วยกัน มหาวิทยาลัยนี้จะต้องเติบโตอีกยาวนาน การเริ่มต้นในวันนี้เป็นการเริ่มต้นที่ดี และจะมีรายการเช่นนี้ต่อไป

ข้อเสนอแนะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ >>>

มหาวิทยาลัย ควรจัดให้มีรายงาน Financial Statement and Balance Sheet นำเสนอกรรมการสภามหาวิทยาลัยทุกไตรมาส เป็นอย่างน้อยและควรจะให้มียุทธศาสตร์ทุกเดือนในการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย อันจะทำให้คณะกรรมการสภาสามารถมองเห็นจุดแข็งและจุดอ่อนในการบริหารเพื่อให้คำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยต่อไป

คณะกรรมการที่เกี่ยวกับการจัดหารายได้และงบประมาณ ควรจะมีการประชุมอย่างสม่ำเสมอ และรายงานสถานะให้กับสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบทุกไตรมาส ซึ่งหากเป็นไปได้ควรทำรายงานสำหรับการประชุมทุกเดือน

การจัดทำ English Program ของมหาวิทยาลัยในเบื้องต้น เพื่อให้ได้บัณฑิตนานาชาติเพียงพอ มหาวิทยาลัยสามารถที่จะประชาสัมพันธ์เพื่อดึงนักศึกษาจากประเทศจีนซึ่งมีจำนวนมากที่ต้องการศึกษาในหลักสูตรนานาชาติ รวมทั้งการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาของประเทศในกลุ่ม ASEAN ซึ่งจะทำให้บรรยากาศการศึกษามีความเป็นสากลเบื้องต้นในระดับหนึ่ง

ซึ่งภายหลังมหาวิทยาลัยก็จะเป็นที่รู้จักในมหาวิทยาลัยอุดมศึกษาทางด้าน Technology ทำให้มหาวิทยาลัยสามารถรับนักศึกษาจากประเทศที่พัฒนาใน Asia เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี ฮองกง ไต้หวัน รวมทั้งในยุโรปและอเมริกาต่อไป

มหาวิทยาลัยควรกำหนดอัตราส่วนนักศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในแผนระยะสั้นและระยะยาวของแต่ละคณะ โดยในแผนระยะกลาง มหาวิทยาลัยจะต้องเพิ่มอัตราส่วนนักศึกษา ปริญญาโทให้มากขึ้นเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการ รวมทั้งนักศึกษาปริญญาโทภาคพิเศษที่มหาวิทยาลัยสามารถตอบสนองความต้องการของคนทำงานโดยเฉพาะศิษย์เก่า

เพื่อยกระดับตำแหน่งทางวิชาการ ผศ. , รศ. ให้เป็นไปตาม

มาตรฐานของสำนักงานการอุดมศึกษา รวมทั้งการยกระดับให้อาจารย์ได้มีผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยสามารถที่จะจัดทำโครงการบ่มเพาะคณาจารย์ที่มีความมุ่งมั่นในการทำงานผลงานวิชาการ ในลักษณะ

ศูนย์บ่มเพาะโดยความสมัครใจของคณาจารย์ และสามารถอนุมัติงบประมาณ จากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยในกรณีที่ไม่สามารถตั้งหรือเบิกงบประมาณในโครงการนี้

ควรมี Business Reform Unit ทำหน้าที่นอกกรอบ เช่น Food & Fashion ทำการสำรวจ แนะนำ ประเมินร้านค้า ให้ใบ

ประกาศเกียรติคุณ ด้านคุณภาพ สะอาดถูกอนามัย รสชาติอร่อย สไตล์สวยงาม ราคาเยี่ยมเยา เป็นการสร้างโอกาส รายได้และงานให้อาจารย์ และนักศึกษา

E-University ควรให้อาจารย์รับศึกษาสู่ทางรับรองรับ Digital TV & Radio Smart Phone ที่จะเปลี่ยน Life style ของคนไทยเป็นอย่างมากโดยเชิญวิทยากรที่รอบรู้จากภายนอกมาบรรยาย เช่น กสทช Mobile operators คนที่ประมูล Digital TV ได้ ฯลฯ หารือกับ CEO ภาครัฐกิจ ดูความต้องการและความพึงพอใจ New Advance Technology

สภาพผู้บริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓

วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุม AD & PR Presentation ชั้น ๓
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผู้ดำเนินรายการ (รศ.สุภัทรา โกไศยกานนท์)

“วันนี้เป็นโอกาสอันดีที่พวกเราจะได้มาพบปะพูดคุยในบรรยากาศที่เป็นกันเองขอเรียนเชิญท่านนายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวเปิดงาน”

นายกสภา

“การจัดรายการแบบนี้ ที่เรียกว่า สภามหาวิทยาลัยพบผู้บริหาร ครั้งที่ ๑ เป็นจุดเริ่มต้นต้องมีครั้งที่ ๒ ที่ ๓ ต่อไป เพราะการที่เราได้พบกันในลักษณะเป็นนอกรอบและเป็นการพูดคุยกันจะได้มีประโยชน์ที่จะมีความคิดสร้างสรรค์ๆ เพื่อที่เราจะได้นำสิ่งเหล่านี้ไปพัฒนาสภามหาวิทยาลัยให้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น อยากให้พูดความจริงทุกอย่างจะได้มีข้อคิดในการที่จะเริ่มต้นทำงานที่จะทำให้สภามหาวิทยาลัยของเรานั้นก้าวหน้าสืบต่อไป”

อธิการบดี

“วันนี้ผมถือว่าเป็นวันประวัติศาสตร์วันหนึ่ง เป็นวันสภาพผู้บริหารมทร.พระนครที่ไม่เป็นทางการ เพื่อที่จะลดช่องว่างระหว่างสภา กับผู้บริหารสภามหาวิทยาลัยต่อไปในอนาคต เพื่อที่จะทำให้เรื่องที่ไม่ค่อยเข้าใจกัน หรือมีทิฐิ ได้มาสัมผัสกัน เมื่อ ๓ ปีที่แล้วผมได้พาสภามหาวิทยาลัย มทร.พระนครไปที่ สกลนคร และไปนมัสการหลวงปู่ภูพานในวันนั้นท่านให้ของขวัญที่เป็นธรรมะ ๒ สิ่ง สิ่งที่ ๑ คือ รูปประติมากรรมเป็นรูปคนแบกลูกโลกอยู่แล้วท่านบอกว่า อย่าเป็นคนแบกโลกไว้ สิ่งที่ ๒ ที่ท่านให้ไว้คือ รูปหน้ากาก คนที่ถือหน้ากากแล้วท่านบอกว่า เราอย่าใส่หน้ากากเข้าหากัน ปัญหาใดๆ ที่เกิดขึ้นเราต้องแบ่งกันและช่วยกันแก้ปัญหา เราจะไม่ใส่หน้ากากเข้าหากัน เราจะพูดแต่ความจริง ความถูกต้อง และความดีงาม เราจะได้ทำให้สังคมองค์กรของเราอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข”

ผู้ดำเนินรายการ (รศ.สุภัทรา โกไศยกานนท์)

“เพื่อเป็นการใช้เวลาอย่างคุ้มค่า วันนี้จะเรียนเชิญทุกท่านให้ข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเริ่มจากท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อมาจะเป็นตัวแทนจากสภา

คณาจารย์ และสุดท้ายจะเป็นผู้บริหาร ขออนุญาตเรียงตามลำดับอาวุโส อันดับแรกเรียนเชิญท่านชุมพล”

นายชุมพล เทียงธรรม

“ผมดีใจอย่างยิ่งครั้งนี้เป็นหนแรกที่เรามา นั่งกันแบบนี้ ครบหน้าครบตา และได้ความอบอุ่น มทร.ของเราเราเดินหน้าไปด้วยดี เพราะวก่อนที่จะแยกกันผมขอร้องไว้อย่างเดียว สำคัญมากกว่าอย่าเอานักการเมืองมาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผมถือว่าเราเป็น Purely academic (องค์กรที่โปร่งใส) ไม่มีนักการเมืองมายุ่งุ่นวาย เราไปด้วยดีเพราะไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง”

ผู้ดำเนินรายการ (รศ.สุภัทรา โกไศยกานนท์)

“ขอบคุณท่านชุมพล ทุกความคิดเห็นเราจะมีฝ่ายเลขาจดและอัดเทปรวบรวมไว้แล้วเราจะนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์ สกัดออกมาเป็นองค์ความรู้เพื่อที่จะไปใช้ในการบริหารองค์กรรวมเชิงรุกก้าวสู่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลใน ทศวรรษที่ ๒ ต่อไป ลำดับต่อไปขอเรียนเชิญ ศ.ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ”

ศ.ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ

คมความคิดบนผนังด้านหน้าห้องประชุม (ห้องประชุมคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มทร.พระนคร) “Imagination is more important than knowledge.” ของ Albert Einstein นับเป็นคมความคิดที่สำคัญมาก กล่าวขานกันไปทั่วโลก เป็นที่ติดปากกันมาจนถึงทุกวันนี้ แต่ในชีวิตจริงใครจะเชื่อ ใครจะถือปฏิบัติมากนักน้อยเพียงใดก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เนื้อความดังกล่าวมิได้จบลงเพียง “จินตนาการสำคัญกว่าความรู้” เพียงเท่านั้น ยังมีเนื้อความต่อไปอีกว่า “Knowledge is Limited, whereas imagination embrace the entire world-stimulating progress, giving birth to evolution.” ซึ่งไม่ค่อยมีใครพูดถึงกัน

เนื้อความนั้นคือ “ความรู้ย่อมมีขีดจำกัด จินกว่าจินตนาการจะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของความก้าวหน้า ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นโลกใบนี้และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างทรงพลัง” เรียบเรียงยากทีเดียว

เมื่อบริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลายคนสงสัยว่า ผู้คนทางศิลปกรรมศาสตร์จะบริหารมหาวิทยาลัยได้อย่างไร ผมมักตอบจริงๆ และกวนๆ ว่า “ศิลปกรรมศาสตร์สอน ให้ผมเชื่อมั่น ในความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ผมจินตนาการมหาวิทยาลัย ในทุกด้าน แล้วมุ่งมั่นและปั้นจินตนาการให้เป็นจริง ปั้นจินตนาการ ให้เป็นรูปธรรม...ก็เท่านั้นเอง”

ผ่านมาสัก ๕๐๐ ปีแล้ว เมื่อมีคนถาม มิเคิลันเจโล หนึ่งใน ประติมากรเอกของโลก ศิลปินชาวอิตาลี สมัยเรอเนอซองส์ผู้แกะสลัก หินอ่อนขนาดยักษ์ รูปเดวิดเปลือยกาย เปียตา แม่พระอุ้มพระเยซู รับลงมาจากการตรึงไม้กางเขน และประติมากรรมอันลือลั่นอื่นๆ อีกมากมาย

เขาถามว่า “มิเคิลันเจโล ผู้ยิ่งใหญ่เอ๋ย ท่านแกะสลัก ประติมากรรมหินอ่อนมากมายเหล่านี้ได้อย่างไร” มิเคิลันเจโล น่าจะ อมยิ้มเล็กน้อย แล้วบรรจงตอบอย่างนุ่มนวลว่า “ท่านเอ๋ย...ง่ายมาก เพียงแต่ข้าพเจ้าไปยืนอยู่เบื้องหน้าแท่งหินอ่อนขนาดมหึมานั้น กำหนดสมาธิ เพ่งพินิจไปที่แท่งหินอ่อนขนาดมหึมานั้น เพ่งพินิจ ให้เห็นรูปเดวิดเปลือยกายทำท่ายสง่างาม เพ่งพินิจให้เห็นแม่พระ ผู้บริสุทธิ์งดงาม บริสุทธิ์และเยาว์วัย กำลังบรรจงประคองศพบุตรชาย ยีซัสคริสต์ ด้วยความโศกเศร้าอาลัยรักทูลนอมแสนสาหัส บนตัก ของเธอ...ถอยออกมา แล้วก็แกะสลักเอาหินอ่อนส่วนที่ไม่ต้องการ หินอ่อนที่ไม่ใช่รูปหรือจินตนาการ สกัดทิ้งออกไปให้หมด ที่เหลือก็เป็น ประติมากรรมที่เราต้องการ...ง่ายมาก” ขออภัยมิเคิลันเจโล ท่านคง ไม่ได้พูดยืดเยื้อเช่นนี้...การบริหารองค์กร การบริหารมหาวิทยาลัย การบริหารคณะ สถาบัน สำนัก ก็ทำนองเดียวกันหรืออย่างไร

การบริหารจัดการองค์กร เราคงต้องมองตัวตนของเราเอง อาจมองในเชิง SWOT Analysis มองจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และภาวะคุกคาม (Threat)

จุดแข็งที่เป็นทั้งจุดแข็ง (Strong Energy) จุดขาย (Marketing Energy) และจุดแข่ง (Competitive Energy) คำถามสำคัญก็คือ เราจะพัฒนาจุดอ่อนให้กลายเป็นจุดแข็งได้อย่างไรและเราจะพัฒนา จุดแข่งหรือพัฒนาจุดแข็งหรือพัฒนาจุดแข็งที่ดำรงอยู่ ให้เข้มแข็งยิ่ง ขึ้นได้อย่างไร

เราลองกลับมามองตัวตนของเราเอง ตัวตนของ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มิใช่เพียงตื่นตื่นเตรียมตัวกับการเฉลิมฉลองครบรอบศตวรรษของการเปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยเพียงเท่านั้น อดีต-ปัจจุบัน-อนาคต เป็นสิ่งเดียวกัน เป็นเส้นทางเดียวกัน สถาบัน แห่งนี้มีรากเหง้าที่เข้มแข็งโดดเด่นมานับด้วยศตวรรษ มหาวิทยาลัยครู

อาชีพศึกษา ที่เข้มแข็งในการสร้างนักการศึกษา ครูอาจารย์ทางด้าน อาชีวศึกษา วิทยาลัยพาณิชยการพระนคร ที่เข้มแข็งทางด้าน บริหารธุรกิจ บัญชี วิทยาลัยโชติเวช ที่เข้มแข็งทางการเรียน คหกรรมศาสตร์ คู่แข่งสำคัญของโรงเรียนการเรือนสวนดุสิตในอดีต วิทยาลัยชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ที่เข้มแข็งทางด้านสิ่งทอ เสื้อผ้าอาภรณ์ แฟชั่น พระนครเหนือ ที่เข้มแข็งทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์

คำถามสำคัญที่สุดจึงอยู่ที่ว่า แล้วเราจะพัฒนาหรือต่อยอด ความเข้มแข็งโดดเด่นจากอดีตเหล่านั้นอย่างไรในระบบมหาวิทยาลัย ปัจจุบัน ให้เป็นหนึ่งไม่เป็นสองรองใคร ถ้าเราพัฒนาต่อยอดจุดแข็ง ของเราเองไม่ได้ ก็ยากหรืออย่าหวังที่จะพัฒนาจุดอ่อนให้เป็นจุดแข็ง

การกล่าวถึงจุดแข็งจากอดีต มิใช่เพียงดิดยึดหรือหลงไหล ได้ปลื้มอยู่กับอดีตเพียงเท่านั้น อดีตที่อ่อนแอ พันสมัย พัฒนาไม่ได้ ก็สมควรรื้อทิ้งหรือปล่อยให้ตายไป ไม่สมควรที่จะเลี้ยงไข้ให้ยาก ลำบากหรือถ่วงความเจริญ ส่วนการก่อเกิดขึ้นใหม่ สาขาวิชาใหม่ ถ้าเกิดขึ้นอย่างไรความหวังความฝัน ไร้พลังความมุ่งมั่นที่จะไปยืน อยู่แถวหน้าในสังคมไทย แถวหน้าของการอุดมศึกษาไทย ก็ขออย่าได้ เกิดเพื่อทำลายความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยเลย จะยุติเสียแต่ตอน นี้หรือจะทำงานหนักเป็นสองเท่า ก็ต้องเลือกเอา สินค้าใหม่หรือสินค้า เก่าไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่คุณภาพวันนี้และในอนาคต สินค้าเก่าที่ด้อย คุณค่าก็มีมากมาย สินค้าใหม่ที่หาคุณค่ามิได้ก็มากมีเช่นกัน

เมื่อเราได้รับการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัย เราย่อมมีโอกาส มากมาย โอกาสในกระแสสังคมโลก สังคมอาเซียน สังคมที่ต้องการ นวัตกรรม ประดิษฐ์กรรม สัมมาชีพ แม้สังคมไทยแห่งความเกลียดชัง กันถ้วนหน้าวันนี้ จะเป็นวิกฤตเป็นปัญหาใหญ่หลวงอย่างไม่รู้จบสิ้น ก็ตาม

ภาวะคุกคามจากภายนอก ภายในมหาวิทยาลัย และภายใน ตัวตนของเราเอง เราต้องอ่านให้ออก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวเราเอง ทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรทุกคน ไม่มีข้อยกเว้น เรา รู้จัก และตระหนักในการบริหารจัดการวิชาการ วิชาการเพื่อวิชาการ วิชาการเพื่อสังคม วิชาการเพื่อชีวิตและสัมมาชีพ มากน้อยเพียงใด กัดกัด และจริงจังเข้มแข็งมากน้อยเพียงใด

มหาวิทยาลัยย่อมเป็นองค์กรวิชาการ (Academic Organization) ผมเชื่อมั่นว่า “มหาวิทยาลัยคือวิชาการ” ช่วงปลายสมัยกรีก โบราณ สมัยเฮเลนนิสติก (Hellenistic Period) ต้นเค้าของการเป็น มหาวิทยาลัยวิชาการได้ก่อกำเนิดขึ้น คำว่า “Museum” มีความ สำคัญขึ้น เราแปลคำว่า Museum เป็นภาษาไทยว่า “พิพิธภัณฑ์”

มีความหมายและความเข้าใจไปในทางสถานที่เก็บโบราณวัตถุ เก็บพระพุทธรูป เก็บของเก่า เก็บกะโหลกกะลา แต่แท้จริงแล้ว มิวเซียม หรือ มิวซียม มีน้ำหนัไปทางแหล่งเรียนรู้ที่ประกอบด้วย ปรชญาจารย์ ผู้นำทางสติปัญญา านาศิษย์ ผู้หิวกระหายที่จะเรียนรู้ และห้องสมุดที่เป็นคลังสมองของมนุษย์ รากเหง้าของการเป็นมหาวิทยาลัยที่ตอบรับมาจากกระแสดะวันตก ซึ่งเป็นเรื่องจำเ็นที่เราจะต้องตรวจสอบ “ความเป็นมหาวิทยาลัย” ณ วันนีของเรากับด้วยเช่นกัน เรายังคงยืนยันความเป็นปรชญาจารย์ผู้นำทางสติปัญญา ความเป็นานาศิษย์ผู้หิวกระหายความรู้ความสามารถ คลังสมองและผู้หมกมุ่นคลังสมองมากน้อยเพียงใด

เราลองกลับมาพิจารณาปรชญาหรือพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยไทยปัจจุบัน สอนวิจัย บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยตะวันตกจะไม่พูดถึงพันธกิจหลังสุด การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เมื่อมหาวิทยาลัยไทยตระการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้เป็น ๑ ใน ๔ พันธกิจ ก็นับเป็นเรื่องดีงาม ถาถามว่าเมื่อเราทราบพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัย ๔ ประการแล้ว เราจริงจังหรือเอาจริงมากน้อยเพียงใด เป็นเพียงลมปากหรือเป็นเพียงคำหู่ของการเป็นมหาวิทยาลัยเท่านั้น เราสอนโดยเชื่อมั่นว่า เราคือผู้รู้เหนือกว่าใครๆ หรือเราจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้เขารักที่จะเรียนรู้ แสวงหาความรู้ชีวิตของเขา เราศึกษาค้นคว้ากัตติในศาสตร์ของเราอย่างลุ่มลึกแหลมคมมากน้อยเพียงใด เราบริการวิชาการแก่สังคมอย่างติดดินหรือไปบรรยายไปสอนนอกมหาวิทยาลัยเพียงเพื่อค่าตอบแทน เราตระหนักการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างลุ่มลึก สัมผัสสัมพันธ์กับการเป็นมนุษย์และชุมชน หรือเข้าใจการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพียงการแสดงละเม็งละคร ฟ้อนรำ ดิดสีตีเป่าเพียงเท่านั้น

ผมพยายามเสนอให้ สกอ. และมหาวิทยาลัยเรียงลำดับตามความสำคัญของพันธกิจเสียใหม่ ดังนี้ วิจัย สอน บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ถ้าเราไม่เริ่มต้น ไม่เน้นหนักที่วิจัยแล้วเราเอาความรู้เหล่านั้นมาจากไหน จากตะวันตก จากครูฝรั่ง จากหนังสือตำราความรู้ของคนอื่น เราต้องสร้างสติปัญญา สร้างผลึกความรู้ของเราเอง สร้าง “ภูมิปัญญา” หรือสติปัญญาที่ติดดินของเราเอง เพราะนั่นคือสติปัญญาที่แท้จริง ในสังคมหนึ่ง พื้นที่หนึ่งกาลเทศะหนึ่ง ถ้าเราไม่มุ่งมั่นสร้างสมสติปัญญาตนเอง ความรู้และสติปัญญาเหล่านั้นย่อมเป็นมายาเป็นภาพลวงอย่างแน่นอน

เมื่อพิจารณา ความเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในฐานะคนนอกคนหนึ่งที่เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นการมองจากนอกเข้าไป มีข้อเสนอเพื่อพิจารณาว่าควรมุ่งสร้างดาว ๕ ดวง “RICES” คำว่า Rice เติม s ซึ่งก็เป็นเพียงข้อเสนอเท่านั้น

R = Research
I = Innovation
C = Community
E = Ethics
S = Students

ข้อเสนอดังกล่าวควรจะหมายความว่าอย่างไร วิจัย “Research” ต้องเป็นหัวใจเป็นดาวดวงหนึ่งของมหาวิทยาลัย เยอรมนีผลักดันการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย (Research University) มาตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช ๑๘๑๐ นับด้วยสองร้อยปีเศษมาแล้ว ความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยย่อมพิจารณากันที่วิชาการ พิจารณากันที่วิจัยเป็นด้านหลัก เราคงหนีไม่พ้น ถ้าประสงค์จะให้มหาวิทยาลัยยืนอยู่อย่างสง่างามในประชาคมอาเซียน ประชาคมโลก หรือแม้แต่ประชาคมมหาวิทยาลัย แต่ถ้าไม่ประสงค์เช่นนั้นก็แล้วไป

มหาวิทยาลัยของเราพัฒนาต่อยอดมาจากอาชีพ เราเชื่อมั่นใน “โลกอาชีพ” นวัตกรรม หรือ Innovation ดาวอีกดวงหนึ่งจึงปฏิเสธไม่ได้ เราจะสร้างสรรค์นวัตกรรม ประดิษฐ์กรรม ที่ยอดเยี่ยมในทุกสาขา ทุกคณะ สถาบัน สำนัก ของเราอย่างไร ซึ่งเป็นเรื่องไม่ยากสำหรับมหาวิทยาลัยที่มีรากฐานเข้มแข็งในเรื่องเหล่านี้มาแต่อดีต

การนำพามหาวิทยาลัยลงสู่ ชุมชน “Community” ร่วมรับผิดชอบกับชุมชน ร่วมสร้างสติปัญญากับชุมชน นับเป็นประเด็นสำคัญสำหรับโลกในอนาคต เท่าที่ติดตาม มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการเรื่องเหล่านี้อย่างเข้มแข็งพอสมควร พวกเราได้ตามไปดูที่ ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ชุมชนกะโหลกโชโย จังหวัดอ่างทอง นับว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการชื่นชม ได้รับความศรัทธาจากชุมชนอย่างยิ่ง มหาวิทยาลัยต้องติดดิน ไม่ใช่ลอยอย่างสง่างามอยู่บนหอคอยงาช้าง ล่องลอยอยู่บนปุยเมฆ เราต้องเรียนรู้ไปพร้อมกัน แล้วนำประสบการณ์ติดดินเหล่านั้น มาสร้างพลังความรู้ความสามารถ เพื่อส่งผ่านไปสู่สังคม สู่คนรุ่นหลังให้จงได้

จริยธรรมคุณธรรมความดีงาม “Ethics” เป็นหัวใจและเป็นดวงดาวสำคัญ ที่จะขับเคลื่อนให้โลกใบนี้ก้าวไปสู่สันติสุข สังคมไทย วุ่นวายสับสนเกลียดชังกันวันนี้ เป็นสังคมแบ่งแยกย่อยดั่งอนุต่างแตกแยกและหวาดระแวงซึ่งกันและกัน ทั้งในสังคม ในสถานที่

ทำงานในครอบครัว ด้วยเราพิจารณาทางคุณธรรมจริยธรรม ครอบครัว สังคม สถาบันการศึกษา และทุกคน ต้องรับผิดชอบโดยไม่มีข้อยกเว้น เราจะประกาศคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ศิษย์เก่า อย่างสง่างามและเต็มปากเต็มคำได้อย่างไร

ดาวดวงที่สำคัญที่สุดอีกดวงหนึ่งคือ นักศึกษา คำว่า “Student Centered” ได้รับการกล่าวขานตอกย้ำในสังคมไทย มากว่าครึ่งศตวรรษ ที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร (มศว. ปัจจุบัน) นอกจากมหาวิทยาลัยต้องหายใจเข้าหายใจออกเป็นวิชาการ แล้ว มหาวิทยาลัยต้องหายใจออกเป็นการสร้างนิสิตนักศึกษาคุณภาพ สร้างบัณฑิต “ผู้รู้” ถ้าจะอิงพุทธธรรมก็ต้องเน้น การเป็นผู้ตื่น ผู้รู้ ผู้เบิกบาน

ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร คนขับรถ คนตัดหญ้าของ มหาวิทยาลัย ต้องตระหนักว่า เราและเขาทุกคน กำลังร่วมมือกัน ทำงานเพื่อพัฒนาวิชาการ และเพื่อการสร้างนิสิตนักศึกษาสร้างบัณฑิต ให้มีคุณภาพอย่างถึงที่สุด ไม่เช่นนั้นแล้ว สังคมไทยจะถอยไปอยู่ท้าย แลวประชาคมอาเซียน ท้ายแถวโลกใบนี้อย่างแน่นอน

เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยของเรา บ้านของเรา ให้เป็นมหาวิทยาลัยเป็นบ้านที่เข้มแข็ง มหาวิทยาลัยหรือบ้านแห่ง คุณภาพ หนึ่งทศวรรษสำหรับการต่อยอดและการสถาปนา เป็นมหาวิทยาลัย ระบบมหาวิทยาลัย สมควรที่กำหนดเกณฑ์ภาระ งานของคณาจารย์และบุคลากรสนับสนุนวิชาการ ให้ชัดเจนและจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกณฑ์ภาระงานของคณาจารย์ทุกคน และ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยจะตอบแทนก็ต่อเมื่อ ทุกคน ทำหน้าที่อย่างเข้มแข็งเหนือเกณฑ์ภาระงาน มีระบบการตรวจสอบ มีระบบการประเมินที่เข้มแข็งยุติธรรม ธรรมชาติที่ถูกต้อง คลองธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ทุกคนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบต่อ ร่วมกันนั้น การประเมินตรวจสอบผู้บริหารทุกระดับ ก็ต้องเข้มแข็ง ไม่ลู่หน้าปะจุมก ไม่เช่นนั้นแล้วเราจะเข้าเฝ้าการณ์

จริงอยู่การกำหนดเกณฑ์ภาระงานให้เป็นรูปธรรมชัดเจน เอาจริงเอาจัง ย่อมมีทั้งผู้เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ซึ่งการมีภาวะผู้นำ ก็ต้ององอาจที่จะตัดสินใจด้วยเช่นกัน คุณภาพย่อมรวมขอมมิได้ “Quality cannot be compromised.” ผู้คนที่เอารัดเอาเปรียบใน ระบบราชการ กาฬามหาวิทยาลัย วันหนึ่งรับประทานอาหารสองมื้อ เข้าชมเย็นชม ย่อมต่อต้านภาระงานที่เป็นรูปธรรม สำหรับผู้อุทิศตน เพื่อการทำงาน ผู้ทำงานหนักเป็นปกติสุขอยู่แล้ว เกณฑ์ภาระงานเหล่านั้น ย่อมไม่เป็นปัญหาใดใด

ผมมีข้อเสนอเกี่ยวกับประสิทธิภาพของคณาจารย์ บุคลากร สนับสนุนวิชาการ และนักศึกษา ก็เป็นเพียงข้อเสนอแนะเท่านั้น

คณาจารย์ ผมเชื่อในโครงสร้างปิรามิดพื้นฐาน จากฐานกว้าง สูงขึ้นไปสู่ยอดปิรามิดที่สูงและมีพื้นที่ลดลงตามลำดับ สูงขึ้นไปสู่ยอด แหลม ณ ฐานปิรามิด “อาจารย์หรือผู้สอน” พื้นฐานล่างสุดทั่วไป พัฒนาไปสู่ “ความเป็นครู” ที่มีพื้นที่ลดลง น้อยลงแต่สูงขึ้น อาจารย์ หรือผู้สอนที่ขาดความเป็นครู อาจสมควรต้องเปลี่ยนอาชีพเสียแต่ ต้นมือ ถัดขึ้นไป สูงขึ้นไปอีกและพื้นที่ลดลงคือ “ความเป็นนัก วิชาการ” ด้วยอาชีพและเจตจำนง ครูอาจารย์ต้องเป็นนักวิชาการอยู่ในตัวตน ถ้าไม่ใช่นักวิชาการแล้วจะเป็นอะไร สูงขึ้นไปอีก พื้นที่ลดลงอีก ควรจะเป็น “นักวิจัย” พุ่มเทการศึกษาค้นคว้าอย่างเข้มแข็ง สูงสุดถึงยอดแหลมปิรามิด พื้นที่เหลือน้อยนิด ควรต้องเป็นครูอาจารย์ ที่เป็น “นักคิด” นับว่าสุดยอดของการเป็นครูบาอาจารย์แล้ว ก็พิจารณาได้ตามอัธยาศัย ถ้าอาจารย์หรือผู้สอนที่ยืนหยัดอยู่เพียง การเป็นอาจารย์หรือผู้สอนที่ฐานปิรามิด เป็นอยู่เพียงเท่านั้นจนชั่วชีวิตจะหาไม่ เขาก็สมควรตายสถานเดียว

ผมไม่สนับสนุนให้คณาจารย์เป็นนักขอตำแหน่งทางวิชาการ แต่สนับสนุนให้เป็นนักวิชาการ เป็นนักวิจัย แล้วนำผลงานทางวิชาการ วิจัย ตำรา หนังสือ นวัตกรรม จากนักวิชาการคุณภาพ ไปขอตำแหน่ง ทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ปรากฏการณ์ของนักขอตำแหน่งทางวิชาการวันนี้ โทนเกณฑ์ต่ำสุดกัน มากมายเหลือเกิน

บุคลากรสนับสนุนวิชาการ ต้องคัดกรองเข้าสู่ระบบอย่าง รอบคอบ มองศักยภาพเป็นประการสำคัญ และพัฒนาไปสู่การเป็น บุคลากรสนับสนุนวิชาการที่เข้มแข็ง บุคลากรสนับสนุนวิชาการ คุณภาพ ด้วยบุคลากรสนับสนุนวิชาการทั้งมวลเป็นเสมือนแม่บ้านของ มหาวิทยาลัย เรามีข้อมูล เรารู้รายละเอียด เราทำงานต่อเนื่อง เรามี ความสามารถในการจัดการและดำเนินการเฉพาะทาง ผู้บริหารส่วนใหญ่มาจากคณาจารย์ มาแล้วก็ไป ๔ ปีหรือ ๘ ปี แล้วก็ไป มาเป็นผู้ บริหารเพื่อบริหารองค์กรและวิชาการ ข้อมูลและรายละเอียดเฉพาะ ทางของมหาวิทยาลัยอาจมีไม่ครบถ้วน ถ้ามหาวิทยาลัยใดมีบุคลากร สนับสนุนวิชาการที่เข้มแข็ง มีคุณภาพ มีภาวะผู้นำ ย่อมหวังได้ว่า มหาวิทยาลัยนั้นๆ จะมีพื้นฐานที่เข้มแข็งอย่างแน่นอน

ข้อเสนอบางประการที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรสนับสนุนวิชาการ (๑) มหาวิทยาลัยต้องคัดกรองและพัฒนาบุคลากรให้เข้มแข็ง ให้มีคุณภาพ พัฒนาทั้งการศึกษาต่อ การศึกษาดูงาน การอบรม ที่เข้มแข็ง

จริงจังและตรงประเด็น

(๒) มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาพลังร่วม พัฒนาระบบการทำงาน ระหว่างผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรสนับสนุนวิชาการ และนิสิตนักศึกษา ให้สามารถทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยกลยุธมิตร ความรักความผูกพันช่วยขับเคลื่อนประสิทธิภาพในการทำงานอย่างแน่นอน

(๓) มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาภาวะผู้นำให้เกิดขึ้นกับบุคลากรสนับสนุนวิชาการเพื่อให้เขาคิดเองได้ ทำเองได้ สร้างสรรค์งานได้ ให้มหาวิทยาลัยพร้อมที่จะหลุดพ้นจากระบบอำนาจนิยม การสั่งการนิยม ในระบบราชการที่ล้าสมัยให้จงได้ เพื่อให้เขาคิดเองได้ ทำเองได้ สร้างสรรค์งานได้ ให้มหาวิทยาลัยพร้อมที่จะหลุดพ้นจากระบบอำนาจนิยม การสั่งการนิยม ในระบบราชการที่ล้าสมัยให้จงได้

นักศึกษา ได้กล่าวถึงดาวนักศึกษา กล่าวถึงนักศึกษาคุณภาพ มาบ้างแล้ว ถ้าเราเชื่อมั่นและภาคภูมิใจ จากรากฐานการพัฒนาวิชาชีพ สัมมาชีพ โลกอาชีพ เชื่อมมั่นว่าเราสามารถพัฒนาสติปัญญา ความรู้ความสามารถ พัฒนานามธรรมเหล่านั้นให้เป็นรูปธรรม สร้างสรรค์ประดิษฐกรรม นวัตกรรม ที่เป็นคุณต่อชีวิต ต่อสังคม ต่อโลกใบนี้ ทั้งปัจจุบันและอนาคต เราต้องมุ่งมั่นที่จะพัฒนา Blue Collar ให้เป็น Excellent Blue Collar ท่ามกลางช่องว่างในสังคมไทยที่ขาดตกบกพร่องและต้องการ Excellent Blue Collar มากมาย สำหรับพัฒนาสังคมหลังสมัยใหม่ สังคมเทคโนโลยี สังคมแห่งนวัตกรรมและประดิษฐกรรม สังคมที่เก่งกาจ ขาดฉลาด และดีงามเป็นอย่างยิ่ง

นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างน้อยควรต้องเน้นการพัฒนาให้เข้มแข็ง CSIES ๕ ประการ

C = Creativity / ความคิดสร้างสรรค์

S = Skill / ทักษะ

I = Intellectual / สติปัญญา

E = Ethics / จริยธรรม

S = Synergy / พลังร่วม

ความคิดสร้างสรรค์บรรเจิด

เป็นเลิศทักษะ

ภาวะแห่งสติปัญญา

นำพาด้วยจริยธรรม

เลิศล้ำพลังร่วมในสังคม

หมายเหตุ : กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเสวนากับผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ณ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาววิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๓ มีนาคม ๒๕๕๗

ผู้ดำเนินรายการ (นายชวลิต นิมละอ)

“ขอบคุณท่าน ศ.ดร.วิรุณ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของเราครับ ในช่วงนี้จะขออนุญาตที่ประชุม ท่านนินนาท กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านจะกรุณามาพูดและมี Powerpoint ที่จะมาแลกเปลี่ยนแนวคิด ในเชิงวิสัยทัศน์ของการทำยุทธศาสตร์ของภาคเอกชน มาแลกเปลี่ยนกันนะครับ เพราะว่าวันนี้เราทั้ง in side out และทั้ง out side in นะครับ”

นายนินนาท ไชยธีรภิญโญ

“สวัสดีครับท่านผู้บริหารและกรรมการ สิ่งที่ผมจะบรรยายในวันนี้มีอยู่ ๓ ประเด็นด้วยกัน ประเด็นแรกเป็นเรื่องของอดีตที่ผ่านมาโดยที่เราทำอะไรอยู่ ทำอะไรไปบ้าง และเราฝ่าวิกฤติในแต่ละครั้งได้อย่างไร ท่านฟังดูแล้วเปรียบเทียบกับ มทร. ของท่านเองว่ามีอะไรที่จะนำไป apply ใช้ได้ ผมคิดว่ามีมาก จะมีเรื่องของ creativity มีเรื่องของ R&D innovation หัวข้อที่ ๒ เรื่องของอะไรบ้างที่เป็นเรื่องที่มีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีนัยสำคัญสำหรับพวกเราในวันนี้ และประเด็นสุดท้ายคือเรื่องในอนาคตที่เราจะต้องมีการทำ Scenario Building (จำลองสถานการณ์) ว่าถ้าเราจะวางแผนใน ๕ ปี ๑๐ ปี ข้างหน้า เรามีหลักการคิดอย่างไรขอเริ่มต้นจากประเด็นที่ ๑ ก่อนนะครับ ในส่วนของอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยที่เราเข้ามาดำเนินธุรกิจในประเทศไทย ๕๑ ปีแล้ว เมื่อปี ๑๙๗๑ ตอนนั้นมีพนักงาน ๓๐๐ คน ผลิตรถยนต์เพียงกะเดียววันละ ๗ คัน เวลาผ่านไปมาถึงปี ๔๓ ปี มีพนักงานเพิ่มเป็น ๑๘,๐๐๐ คน มีโรงงาน ๓ โรง ผลิตรถยนต์ปีละประมาณ ๙๐๐,๐๐๐ คัน วันหนึ่งเราผลิตรถยนต์ ๓,๐๐๐ คัน ท่านลองนึกดูว่าจาก ๗ คัน เป็น ๓,๐๐๐ คัน เขาทำได้อย่างไร เรามีการแนะนำรถยนต์รุ่นใหม่ๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เรา มีการสร้างโรงงานเพิ่มเป็น ๓ โรง ในเชิงของมหาวิทยาลัยของท่านให้ท่านคิดนะครับว่า ถ้าท่านจะผลิตนักศึกษา หรือบัณฑิตท่านจะคำนึงถึงปริมาณคุณภาพ หรือว่าถ้าเราเข้ามาหาวิทยาลัย ท่านจะต้องหา

พยายามจะเน้นมีธรรมชาติของเขายู่ซึ่งบางที แนนอนแต่ละแห่งของที่นี่แยกกันอยู่ เพราะฉะนั้นเวลาที่เรากำลังคิดสมมุติที่นี้ที่เทเวศร์ พระนครเหนืออาจจะไม่คิดด้วยได้ เราคิดที่นี้ที่เทเวศร์ พนิชยการ พระนครอาจจะไม่เห็นด้วยได้ ไม่เห็นด้วยในความเห็นผมไม่ใช่ผู้บริหาร นะครับ คือคณะเหล่านี้เขาจะมีบุคลากรเดิมๆ ซึ่งจริงๆ แล้วทรงอิทธิพลมากกว่าด้วยซ้ำไป ซึ่งเหล่านี้บางครั้ง เขาไม่ยอมทำอย่างนี้ไม่ได้ ทำได้อย่างไรเดิมเป็นอย่างนี้มาทำอย่างนี้ได้อย่างไรผมคิดว่าในฐานะที่เป็นกรรมการสภาผมนั่งแล้วผมเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นเหมือนกับที่เราเกิด ผมคิดว่าผู้บริหารจำเป็นต้องเข้าใจธรรมชาติอย่างนี้นั้นมีอยู่ในมหาวิทยาลัยที่เป็นการนำหลายๆ แห่งมารวมกัน เพราะฉะนั้นผมว่าได้ทำอันธการอย่างท่านวิโรจ ท่านใช้ความเข้าใจ ความเข้าใจสำคัญที่สุดแล้วผมยังนั่งนึกว่าจริงๆ วันนี้ที่เราคุยกันน่าจะถ่ายทอดให้อาจารย์ทุกท่านได้ฟังด้วยซ้ำว่าเราคุยเรื่องอะไรกัน ข้างบนคุยอะไรกันข้างล่างไม่เห็นรู้เรื่องเลย ผมคิดว่าทำยังไงเราจะถ่ายทอดสิ่งที่เราคุยวันนี้ลงไปให้เห็นว่า ที่คุยกันนี้เพื่อประโยชน์ของ มทร.พระนคร ทั้งหมดไม่ใช่ของพระนครเหนือ ไม่ใช่ของพาณิชย์พระนคร เชื่อผมเถอะ ความคิดอย่างนี้มีอยู่เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผู้บริหารที่นี้น่าเห็นใจ จำเป็นต้องเข้าใจจุดนี้ผมว่าไม่เช่นนั้นเราคิดอะไรแล้วแต่คิดว่าได้ แต่คงไม่ถนัดอย่างที่คิดนะครับเพราะว่ามีหลายเรื่อง หลายอย่างที่บางครั้งอาจจะเข้าใจยาก เพราะฉะนั้นผมจะพูดเสมอว่าถ้าผมอยู่ลาดกระบัง เข็มหมุดหล่นกริ่งเดียว ผมจะรู้แล้วว่าเกิดอะไรขึ้นที่ไหน แต่ผมมาที่นี้ผมจะไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นเพราะเข็มหมุดที่นั่นกับเข็มหมุดที่นี้ไม่เหมือนกัน ผมคิดว่าผู้บริหารจำเป็นต้องรู้แน่ชัดว่าเข็มหมุดหล่นปุ๊บเกิดอะไรขึ้นซึ่งผมคิดว่าจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากหลายๆ ส่วน หลายๆ แห่งพอสมควรเพราะฉะนั้นการขับเคลื่อน ๑๐ ปี คงไม่ใช่เวลาที่ยาวนะครับ ๑๐ ปีเป็นระยะเวลาที่สั้น และอาจจะต้องใช้เวลาให้ generation ใหม่ที่จะค่อยๆ ขึ้นมา ทำอย่างไรไม่ให้เกิตรอยร้าว ผมเห็นใจ ที่จริงท่านอาจารย์วิโรจอธิบายมาเมื่อเช้า เห็นด้วยหมดเลยนะครับว่า risk ความเสี่ยงที่มันจะเกิดความแตกต่าง ทำอย่างไรที่จะหลอมรวมความแตกต่างเหล่านี้ให้เป็นเรื่องเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมว่าความมีส่วนร่วมผู้บริหารจำเป็นต้องประสานให้มากที่สุด คิดแล้วบอกให้สังเขปนี้ได้ ผมคิดว่าคงไม่ได้แล้วครับ และผมทำงานที่สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง จะมีปัญหาเพราะจะมี generation gap อยู่ด้วย ผู้ใหญ่คิดเรื่องหนึ่งเล็กๆ ไม่คิดอย่างนั้นคิดกันคนละอย่างผมว่ามันมีหลายเรื่องที่จะต้องนั่งคุยกันแล้วต้องใช้ความลึกซึ้งพอสมควร เคยมีปัญหานั้นแล้วผมบอกว่าเราต้องยึดหลักให้มัน หลักอยู่ตรงไหน

ถ้าเรายึดหลักไม่มัน หลักคืออะไร ถ้าเราวางหลักไว้ให้ตีปัญหาจะน้อย ถ้าท่านจำได้ตอนสรรหาคนบดี อธิการบดี อันนี้ปฏิบัติยากเพราะการที่สรรหาคนมาบริหารองค์กรระดับพันล้าน เราใช้เวลาแค่ ๒๐ นาทีตัดสินใจ โดยพื้นฐานซึ่งอาจจะไม่เข้าใจราชชมงคลพระนครเลยได้ ผมว่านี่แหละคือปัญหา ปัญหาคือเขาไม่เข้าใจว่ากรรมการสภาคิดอะไรอยู่ โดนล้อบบี้หรือไม่ พวกนี้ พวกนั้นหรือไม่ แต่จริงๆ ผมคิดว่า ท่านนายกเคยให้เราทำสัถยาบรรณแล้ว ทุกอย่างเขาคิดกันได้ แต่ผมคิดว่าเราต้องดูตามข้อมูลที่เรามีทั้งหมด เพราะฉะนั้นผมยังนึกว่ากรรมการสภามหาวิทยาลัยน่าจะจะต้องเข้าใจมหาวิทยาลัยมากกว่านี้ ที่จริงถูกแล้วที่หลายท่านลองไปทำนั่นทำนี่ ต้องขอโทษด้วยที่พิกหลังผมไม่ค่อยได้ลงมาทำด้วยเท่าไรเนื่องจากว่าเวลาไม่ค่อยมี แต่ว่าผมคิดว่า พวกผมเองที่เป็นกรรมการสภาน่าจะต้องเข้าใจอะไรราชชมงคลพระนครมากกว่านี้มันอาจจะทำให้การตัดสินใจดีขึ้นได้นะครับ ผมไปเจอเครื่องมือดีมากเลย มหาวิทยาลัยใหญ่ๆ ยังไม่มีเลย ปรากฏว่าหายากไปเต็มไปหมดเลย ผมเลยถามว่าคุณซื้อมาทำไม ได้คำตอบว่าตอนนั้นมึงงบประมาณเลยซื้อมาแล้วสั่งซื้อเครื่องดีเลย เป็นเครื่องใช้ทำวิจัยได้อย่างดี แต่เราบอกว่าหายากไปเต็มไปหมดอาจารย์ได้ใช้หรือไม่ บางคนไม่ได้ใช้ ผมเคยซื้อ software ตัวหนึ่งประมาณ ๕๐ ล้านบาทปรากฏว่ามีลูกศิษย์บอกราชมงคล ๙ แห่ง จะซื้อ software ตัวนี้ด้วย ผมบอกคุณไปคิดให้ดิ้นะ โปรแกรมละ ๕๐ ล้าน คุณซื้อไปทำอะไรแล้วได้ประโยชน์ไหม คือบางครั้งถ้าสักแต่ว่าซื้อเสียเงินเปล่า เพราะฉะนั้นต้องคิดให้ดีว่าซื้อแล้วทำอะไรแต่บางทีเห็นลาดกระบังมี จุฬาฯ มีอยากมีด้วย ซึ่งผมคิดว่าอันนั้นมันอันตราย มีไปวางทิ้งไว้แล้วหายากไปขึ้นเต็มไปหมด เพราะฉะนั้นเห็นด้วยเรื่องวิจัยต้องเป็นตัวนำเพราะว่า การใช้วิจัยเป็นตัวนำมีประโยชน์แต่นี่คนใช้คำว่าวิจัยและพัฒนา ผมว่าบางทีใช้กันเปรอะไปหมด อ้างวิจัยและพัฒนาอยู่เสมอความจริงแล้วไม่ใช่ เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องรู้จักคำว่าวิจัยให้ชัดเจนซะก่อน ไม่เช่นนั้นมันจะเปรอะไปหมดอะไรวิจัยหมดแต่ว่าจริง? ไม่ใช่เพราะฉะนั้นต้องชัดเจนที่จริงได้ช่วยราชชมงคลพระนคร เรื่องตำแหน่งวิชาการพอสมควร ที่จริงได้วางระบบไว้พอสมควร ผมคิดว่าระบบประเมินที่นี้ใช้ได้ทีเดียวนะครับ และตอนนั้นเราได้คิดกันและวางกฎระเบียบไว้อย่างดี ป้องกันการฟ้องร้อง สมัยนี้การฟ้องร้องเป็นเรื่องปกติ อะไรฟ้องหมดเพราะฉะนั้นเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะเน้น คือทำอะไรต้องคิดให้ละเอียดคิดให้รอบคอบ หลัก ระเบียบ ต้องแน่น คุยกัน ผมว่าทะเลาะกันวันแรกยังดีกว่าไปนั่งทะเลาะกันวันหลังนะครับ ผมกลับมาที่เครื่องมือเพราะฉะนั้นถ้า ผมบอกวิจัยแล้วจะต้องใช้เครื่องมือผมว่าคิดสักนิดหนึ่ง

ว่าเครื่องมือจำเป็นไหม ผมว่า Imagination สำคัญที่สุดงานวิจัยมันอยู่ที่มันไม่ได้อยู่ที่เครื่องมือ เครื่องมือเป็นเพียงตัวพิสูจน์เท่านั้นเองว่าสิ่งที่คิดนั้นถูกต้องแต่ถ้าไม่มี Imagination จบ เพราะฉะนั้นต้องฝึกคนให้มีจินตนาการที่ดี ผมเห็นด้วยเรื่อง innovation คือตอนนี้ผมไปทำเรื่องนโยบายที่ สบทน. ปรากฏว่าประเทศไทยทำวิจัยมหาวิทยาลัย วิจัย เน้นตีพิมพ์ผลงานนานาชาติ แต่ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยหลายแห่งตีพิมพ์เป็น ร้อยฉบับ แต่ว่าไม่เกิดเป็นสินค้าได้เลย ที่เราเรียกว่า commercialization (การผลิตสินค้าออกจำหน่าย) ไม่มี เพราะฉะนั้นถ้า มทร.พระนคร จะทำ ผมว่าสิ่งหนึ่งที่เป็นสิ่งที่แข็งของราชชมงคลพระนคร ผมเห็นมามาก คณะวิศวกรรมศาสตร์ทำหลายแห่งทำ สิ่งประดิษฐ์ ที่จริงสิ่งประดิษฐ์คืองานที่เราเรียกว่าสร้างสรรค์ ถ้าท่านจะสามารถพัฒนาจากสิ่งประดิษฐ์ไปเป็นนวัตกรรม ไปเป็นงานที่เป็นผลิตภัณฑ์ที่ขายได้ผมว่านั่นคืองานวิจัยอย่างหนึ่งนะครับ มันไม่จำเป็นต้องเป็น publication หรือกลิ้งเกล็ดให้ตีพิมพ์ต่อไปนี้ สวก. จะให้ทุน publication น้อยลง และจะเน้นทุนอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยต้อง move ไปทางอุตสาหกรรม ประเทศจะอยู่ไม่ได้ถ้างานวิจัยมันวิจัยเพื่อความชอบของตนเอง มันต้องวิจัยเพื่อตอบสนองการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะฉะนั้นเราจะสังเกตว่าทุนหลายๆ ที่ให้วิจัยตามใจชอบไม่มีอีกแล้วจะน้อยลงไปเรื่อยๆ เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยจะต้องคิดโจทย์ที่ต่อยอดสิ่งที่ทำอยู่จะมีแนวโน้ม commercialization มากขึ้นงานวิจัยไปสู่ภาคการผลิตมากขึ้น ผมมีเรื่องที่จะพูดเท่านี้ แต่คิดว่าได้บอกสิ่งหนึ่งซึ่งอยากจะพูดวันนี้คือ จำเป็นต้องเข้าใจธรรมชาติของแต่ละองค์การของมหาวิทยาลัยไม่เช่นนั้นมัน move ไปยากมันจะกักกันตลอดเวลาไปไม่ได้ การทำความเข้าใจกันโดยเฉพาะอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นเรื่องสำคัญที่สุด และผมว่าเราจะทำอะไร communicate (สื่อสาร) ให้เขาได้ข้อมูลให้เขาได้รับทราบว่าเขาสนใจคิดอะไรกัน บอกว่าเอ๊ะ! เขาคิดอะไรกันผมยังไม่เห็นรู้เรื่องเลย เป็นเรื่องที่จะต้องทำอย่างไรให้สื่อสารลงไปให้ได้”

ผู้ดำเนินรายการ (นายชลิต นิมละอ)

“ขอบคุณท่าน ศ.วัลลภ ครับ ท่านให้แนวคิดในเชิงของการวิจัยในเชิงของสิ่งประดิษฐ์ซึ่งผมค่อนข้างจะเห็นด้วยนะครับ เพราะว่ามหาวิทยาลัยทางด้านเทคโนโลยีเรามีประสบการณ์ เรามี skill ทางด้านการปฏิบัติฉะนั้นการสร้างสิ่งประดิษฐ์เป็นเบื้องต้นของงานวิจัยที่จะสามารถทำได้โดยที่เราไม่จำเป็นที่จะต้องไปทำงานวิจัยเชิง

วิทยาศาสตร์จนเกินไป แล้วเราสามารถที่จะใช้ skill ที่จะทำสิ่งเหล่านี้ได้ และเรื่องของ communication ผมเข้าใจที่ท่านอธิการบดีได้ฝากพวกเรามานั่งคุยกัน ผมว่าเป็นเบื้องต้น ส่วนที่ท่านอาจารย์ได้ให้ความคิดไว้ว่าเราต้องสื่อสารออกไป การที่จะสื่อสารออกไปให้ได้ต้องคุยกันก่อน ซึ่งกว่าจะเป็นนโยบายมาได้ ผมเข้าใจว่าวันนี้คงจะเป็นการคุยแลกเปลี่ยนการบ้านโจทย์อยู่ที่ท่านนะครับ โจทย์ไม่ได้อยู่ที่กรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนผู้บริหารท่านจะตั้งโจทย์อย่างไร ท่านจะตั้งเป้าหมายอย่างไรของมหาวิทยาลัยข้อจำกัดที่มีอยู่นั้นจะต้องมาดูกันแต่ถ้าเราทำใจ และมองว่าเราน่าจะมีเป้าหมายที่สูงกว่าที่เราเคยคิด แล้วค่อยๆ หาวิธีแก้กัน ข้อจำกัดอาจจะเป็นสิ่งลวงตาได้ นะครับ ถ้าเราทำอาจจะทำได้แน่นอนครับ ผมเห็นด้วยว่าหลังจากนั้นเราจะต้องมี output ออกมา ในเชิงนโยบาย คำถามมีคำตอบต้องตามมา คำตอบตามมาไม่ใช่แค่สภามหาวิทยาลัยจะรับรู้รับทราบ ประชาคมทั้งหมดควรจะรับรู้รับทราบ เพราะสิ่งนี้เป็นแผนระยะยาวของมหาวิทยาลัย ผมเข้าใจว่าเรามาชั่วคราว เรามาแล้วเราไปเราไม่ได้เป็นคนอยู่ประจำที่นี่ เรามาและเราไป เราทำสิ่งที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์กับมหาวิทยาลัย ผมขออนุญาตเรียนเชิญท่านต่อไป ขอเรียนเชิญท่าน นิพนธ์ ซึ่งท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการบริหารการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และท่านน่าจะให้แนวคิดอะไรดีๆ กับพวกเราได้เชิญครับ”

นายนิพนธ์ สุรพงษ์รักเจริญ

“อยากจะแลกเปลี่ยนอะไรต่างๆ เพื่อให้ทุกท่านได้เห็นภาพ เพราะว่า การ Visualize ต่างๆ ด้วยสายตาอาจจะทำให้ท่านจำในสิ่งที่ผู้พูดได้มากกว่าที่จะพูดเฉยๆ แต่ไม่อยากจะท่านลืมในสิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้ คิดว่าเรื่องนี้สำคัญ ท่านอุปนายกโทรมาหาผมแล้วบอกให้ผมเน้นเรื่องนี้หน่อย ยินดีครับเพราะผมเชื่อว่าเป็นปัญหาพอสมควรสำหรับ ภาคราชการที่จะต้องทำความเข้าใจกับมันโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมคิดว่าให้ความสำคัญมากกว่าเพื่อน แต่ระบบการศึกษาเรื่องที่สำคัญที่สุดคือ บุคลากรทรัพยากรมนุษย์ซึ่งผมคิดว่าเป็น asset เดียวที่มีค่าสูงสุดในองค์กร ในรูปบัญชี เขาบอกว่ามี ๒ อย่างใช้ใหม่ครับในบัญชีคือมีงบดุล และ งบการเงิน งบดุลจะมีทั้งสินทรัพย์และหนี้สิน Human resource เป็นได้ทั้ง asset และ line ability ได้เหมือนกัน ท่านว่าจริงหรือไม่ ถ้าคนของเราบริหารไม่ดี line ability created แต่ถ้า asset create เป็น income นะครับเพราะมี value อยู่ในตัวมันเอง เพราะฉะนั้นขึ้นอยู่กับมุมมองของเราว่าเราจะมองเป็นอย่างไร ผมเชื่อว่า ๓-๔ คำ ที่ผมอยากให้ท่านรู้และเป็นเรื่องที่สำคัญและอยากให้ผู้นำ

ทุกระดับจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจ คำแรก change agent ความหมายชัดเจน คือผู้นำการเปลี่ยนแปลง ถ้าริจะเป็นผู้นำต้องกล้าที่จะนำการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่องค์กร ผมว่าถ้าไม่ได้มีความหมายนี้อะยะมา รับการเป็นผู้นำเพราะว่าผู้นำต้องกล้าเปลี่ยน เปลี่ยนไปสู่สิ่งใหม่ที่ดีกว่าเท่านั้นนะครับนิยามของมัน ถ้าเราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่ที่ดีกว่า นั่นไม่ได้เรียกว่าการเปลี่ยนแปลง แล้วถ้ายังอยู่อย่างเดิมหรือยังแย่หรือถอยลงไป ผมว่านั่นยิ่งแย่ลงนะครับ เพราะฉะนั้นโลกพัฒนาแล้ว เมื่อสักครู่นี้ท่านอธิการบดีกล่าวชื่นชมโกดัก จริงๆ ผมอยากกราบเรียนนะครับว่ากรณีของโกดัก เป็นกรณีที่ผมชื่นชม ปัญหาทั้งหมดของโกดักเราสรุปง่าย ๆ ที่หายไปทุกวันนี้ ไม่ใช่เขาไม่มี innovation นะครับ เขามี innovation เขารู้หมดนะครับว่าจะเปลี่ยนจากฟิล์มสีเป็นสินค้าทดแทนได้ แต่เขาเจอเรื่องนี้เรื่องเดียวครับที่ผมอยากจะพูดเรื่องใหญ่คือ leadership เขาไม่กล้านำการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่องค์กรผู้นำไม่กล้าตัดสินใจ กรณีนี้ผมให้ลูกศิษย์ผมที่ผมสอนปริญญาเอก ทำ case study ขึ้นมาเร็ววิเคราะห์เจาะลึกถึงความล้มเหลวของโกดักสุดท้ายเรื่องนี้ครับดีทุกอย่างเลยยกเว้นอย่างเดียว change agent ผู้นำไม่กล้าตัดสินใจเพราะยังคิดว่าฟิล์มสียังเป็น cash town ยังเป็นสินค้าที่ยังทำกำไรให้กับองค์กรอยู่ไม่กล้าเปลี่ยน รู้มาก่อน research มากมายมหาศาลมากกว่าคู่แข่งอีก แต่ไม่กล้าตัดสินใจ แล้วถึงคราววอซาน เป็นกรณีทีคลาสสิกมากๆ ครับ ผมชอบคำนี้ครับ แจ็คเบล พูดไว้ผู้บริหารของ GE “เปลี่ยนซะก่อนที่จะถูกเปลี่ยน” ถ้าท่านไม่กล้าเปลี่ยนท่านจะต้องถูกบังคับให้เปลี่ยนการถูกบังคับไม่เท่าไหร่นะครับ เปลี่ยนก่อนเขาเรียกว่าคนมีวิสัยทัศน์ครับ เพราะวิสัยทัศน์คือศิลปะในการมองเห็นในสิ่งที่คนอื่นยังไม่เห็น จะเรียกว่าวิสัยทัศน์ คือคนอื่นยังไม่เห็นเลยครับเราเห็นก่อนแล้วเราก้าวหน้าก่อนคู่แข่ง ๑ ก้าวเสมอ นะครับ นี่คือการที่มีให้เห็นอย่างมากมายเช่น ชัมซุง ๑๐ กว่าปีที่แล้วทุกคนไม่ปฏิเสธเลยว่าชื่อเสียงของ ชัมซุง ผมใช้โทรศัพท์แล้วผมปาทิ้งเลยไม่เสียดายเลยแล้ววันนี้ต้องกลับมาใช้อีกทั้ง note ๒ note ๓ ผมใช้ note ๒ อยู่ กำลังจะรอเปลี่ยนเป็น note ๔ อยู่ เพราะฉะนั้นนี่คือการเปลี่ยนแปลงผู้นำในยุคที่ ๒ นี่คือการ generation ที่ ๒ ของชัมซุง ลี กอน ฮี ประกาศว่าวันหนึ่งเขาไปเดินสำรวจตลาดที่เยอรมันปรากฏว่าไม่เจอสินค้า ชัมซุง ในงานระดับโลก ถามผู้จัดการว่าสินค้าชัมซุงอยู่ไหน คนจัดบอกว่าอยู่ไกลๆ ข้างหลัง เป็นใจครับถ้าท่านเป็นประธานบริษัท กลับมารีบประชุมผู้นำ ถึงคราวที่เราต้องเปลี่ยนแล้ว หลังจากนั้นประกาศไปไม่มีอะไรเกิดขึ้นครับเพราะผู้นำ only NATO no action talk only พูดอย่างเดียวแต่ไม่ทำ ผู้นำเอง

ยังไม่เปลี่ยนเลยคนอื่นเขาตามไม่ทัน อีกปีหนึ่งประกาศเลยทีนี้เอาจริง ผมจะนำการเปลี่ยนแปลงให้ดูเป็นตัวอย่าง และนำการเปลี่ยนแปลงไปจนกระทั่งเขาบอกเลยว่า MOTTO ใหม่คือ change everything in your life except wife and kid เปลี่ยนให้หมดยกเว้นลูกกับเมีย นอกนั้นขอให้เปลี่ยนให้หมดเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตเลยไม่เหลือเลย เพราะฉะนั้น ๓ เรื่องนี้จะนำไปสู่ ๖ เรื่องที่ผมอยากจะนำเสนอในวันนี้ ๖ เรื่องนี้เนื่องจากไม่ได้เตรียม Powerpoint มา ท่านกรุณาจดครับ เรื่องที่สำคัญซึ่งถ้าปรับตัวให้ทันต่อองค์กรผมเอาระดับโลกมาเลยนะครับ คือที่ประชุม Human Resource ระดับโลกที่ผมเพิ่งไปประชุมมา ข้อที่ ๑ โลกกำลังเปลี่ยนแปลงเรื่องอะไร work force planning บริษัทที่เป็น leading firm ไม่ว่าจะเป็นองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต้องทำเรื่องนี้ครับ เรื่องนี้นั้นครอบคลุมถึงเรื่องอะไรบ้างตั้งแต่ เราต้องยกเครื่องการเปลี่ยนแปลงขององค์กรตั้งแต่ระบบการ recruitment ทั้งหมดเลยถ้าเกี่ยวกับเรื่อง HR เราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องยกเครื่องนะครับ ระดับสำคัญๆ มีอะไรบ้างนอกจากที่ท่านอ.วิรุณ ได้พูดไว้ทั้งหมดผมจดไว้ทั้งหมดเลยนะครับคำพูดของท่านผมว่าสำคัญมากๆ ยังมีตำแหน่งที่ผมอยากจะโฟกัสส่วนนี้ที่จะช่วยต่อยอดความคิดของท่าน อ.วิรุณ คือ ๑ board เป็นตำแหน่งที่สูงที่สุดที่จะเป็นผู้ชี้แนะ direction ขององค์กรว่าจะไปยังไง ตำแหน่งที่ ๒ คือ president ผู้บริหารทั้งหมด dean คณบดี head of department ทั้งหมดหัวหน้าสาขาวิชา เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นถามว่า ปัญหาของผมคือเราได้มีการเตรียมพร้อมบุคคลเหล่านี้ไหมครับที่จะเข้ามารับตำแหน่งคุมบังเหียนตั้งแต่ board ฉะนั้นระบบในการสรรหาจะต้องยกเครื่องใหม่ทั้งหมดทำอย่างไรถึงจะมีความเป็นธรรมและได้คนดีคนเก่ง มีคุณธรรมมีความรู้ความสามารถเข้ามาช่วยกัน ผมว่าท่านใช้ board พวกเราโดยเฉพาะผู้ทรงคุณวุฒิไม่ค่อยคุ้มกันนะครับ การประชุมที่ผ่านมาที่เราเอาแต่ระบบราชการแล้วน่าเบื่อ การประชุมที่มีแต่งาน routine นะครับผมว่าน่าเบื่อ ไม่ต้องระดับท่านนิพนธ์ ผมประชุมที่บริษัทผมหรือรัฐวิสาหกิจทั้งหลาย พวกเราภาคเอกชนได้เบี้ยประชุมครั้งละ ๗๐,๐๐๐ บาทผมถามว่าเรารับเบี้ยประชุมครั้งละ ๓,๐๐๐ บาท ใช้การเสียสละหรือไม่ ที่ยังอยู่ทุกวันนี้ พูดตรงๆเราไม่ได้เอาตัวเงินมาวัดกันแต่ผมว่าความยิ่งใหญ่ของภารกิจที่เราทำต่อการศึกษายิ่งใหญ่กว่าทุกสิ่งทุกอย่างทุกคนจึงเสียสละเวลา และอยากให้ที่นี่ดี เพราะฉะนั้นผมคิดว่า board เป็นบุคคลที่ท่านน่าจะ fully utilize (ใช้ให้เต็มประสิทธิภาพ) ความรู้ความสามารถของท่านให้มากกว่านี้ จากการประชุมมีแต่วาระ ที่เป็นงาน routine ผมว่าไม่ต้องมาได้ ใช้ไหมครับ

ผมว่าตรงนี้จะต้องผ่าตัดยกเครื่องกันทั้งหมดเลย แล้วต้องมีเวทีที่ต้องให้ board กล่าวพูดถึง direction ข้างหน้า วิสัยทัศน์ข้างหน้าว่าเรายังไม่เห็นอะไรอีกที่คนอื่น คนข้างนอกเห็นกันมามากมายมหาศาลที่จะนำการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่องค์กรนี้อย่างไรบ้าง ตรงนี้ต้องมีระบบการคัดเลือกที่ดึงคนดีซึ่งผมกล้ายืนยันบอร์ดที่นี้สุดยอดแล้วนะครับ เราโชคดีมากๆ ที่ได้นายก ท่านอุปนายก ท่านเหมาและยังโชคดีอีกวิกฤติที่ท่านเจอครั้งนี้เราได้ท่านอธิการบดีที่จะมารักษาการณ์ในช่วงนี้ผมว่าถ้าเราไม่ใช้วิกฤติตรงนี้ให้เป็นโอกาสที่ดีเราสูญเสียมาก ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือร่วมใจกันทำสิ่งที่เราจะทำในครั้งนี้นี้ผมถือว่าเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มากๆ ต่อการเปลี่ยนแปลงของ มทร.พระนคร ในอนาคต เพราะฉะนั้นทำไมจึงต้องมีบอร์ดจากข้างนอกมา เพราะมันเป็นเรื่องของ out side in นำสิ่งที่คนในมองไม่เห็นหรอก ดึงมาแล้วมาให้เป็นข้อมูลเป็นประโยชน์แล้วรับรู้ว่าชาวโลกทำอะไรกันไปถึงไหนอย่างไรนะครับ สอง คือตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผมว่าตรงนี้คงต้องยกเครื่องกันครั้งยิ่งใหญ่เลยทำอย่างไรเราจะได้นคนที่เหมาะสมเป็นคนดีคนเก่ง แล้วมีที่สำคัญคือ เดี่ยวผมจะพูดเรื่องที่ ๒ เยอะหน่อยคือเรื่องของ leadership ซึ่งเราไม่ค่อยเข้าใจความหมายของ leader ที่ยิ่งใหญ่จริงๆ วันนี้ผมต้องบินไปเกาหลีนะครับ มีการประชุมคานาอันโลกที่เกาหลี แต่ผมเห็นความสำคัญของวันนี้และผมยอมตบใจไป และผมจะบินไปในวันพรุ่งนี้ เพราะผมคิดว่าการประชุมวันนี้ยิ่งใหญ่และเป็นการประชุมที่สำคัญและเป็นการเปลี่ยนแปลงด้วย คืออยู่ที่การที่เราให้ความสำคัญเราเห็นว่าสิ่งไหนสำคัญเราจะสละเวลาได้จริงไหมครับ ถ้าท่านบอกว่าออกกำลังกายสำคัญท่านต้องออกกำลังกายได้ แต่ถ้าท่านไม่คิดว่าสำคัญแล้วคิดว่าแค่พูดไปแค่นั้นท่านไม่ทำนี่คือการเปลี่ยนแปลงเองง่ายๆ ก่อนเปลี่ยนเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิตผมว่ามันยิ่งใหญ่นะ ชนะศึกอื่นหมื่นแสนแพ้อะไรครับ แพ้ใจตัวเองทุกที สุดท้ายเปลี่ยนไม่ได้ และนี่คือจุดยืนที่ยิ่งใหญ่ของ leader ตำแหน่งเหล่านี้ผมว่าเราต้องมาดูข้อบังคับกัน แล้วมีระบบของการ recruit ท่านเชื่อไหมครับไม่ต้องถึงขนาดนั้นนะครับบอร์ดของภาคเอกชนที่นี้ดีแล้วและเป็นองค์กรที่อยู่ ๑๐๐ ปี แล้วนะครับ บอร์ดคุยกันเลยทีเดียวกับ successful candidate ที่จะมาเป็น next CEO บอร์ดประชุมกัน ๕ ปีเพื่อวางแผนเพื่อจะเลือก successor ขึ้นมาเพื่อมาเป็นตำแหน่งเบอร์ ๑ ขององค์กรแล้ว ๕ ปีนั้นใช้เวลาในการพัฒนาหาว่าเขาอยากได้ skill อะไรบ้างที่จะก้าวขึ้นสู่ความเป็นผู้นำโดยเฉพาะอย่างยิ่งจิตวิญญาณของความเป็นผู้นำที่จะต้องเสียสละทำงานเพื่อผู้อื่น ทำงานหนักต้อง trade off ระหว่าง work hard กับ work smart ต้อง service ผู้อื่นคือเรื่องยิ่ง

ใหญ่ที่ผมจะต้องพูดต่อไป เพราะฉะนั้นตรงนี้ leadership เป็นเรื่องที่เราจะต้องปลูกฝัง เราเห็นจุดที่เรามีปัญหาทุกมหาวิทยาลัยของภาครัฐผมยืนยันว่าเราไม่มีกระบวนการในการวางทายาท จะวางได้อย่างไรในเมื่อจะฟ้องร้องกันเช่นนี้ ไม่มีทางหรอกครับอีก ๑๐ อ.วิโรจ มาแก้ปัญหานี้ที่นี้กันไม่ได้ ผมถึงบอกว่าวันนี้เราต้องพูดกันในความจริง ไม่ต้องใส่หน้ากากเข้าใส่กัน เพราะฉะนั้นท่านลองดูว่าเราไม่มีแผนในการเตรียมผู้นำแล้วอยู่เฉยๆ เอานักวิชาการจบ ศ. ได้ ดร. ได้ท่านเคยบริหารจริงๆ หรือไม่ ทำอย่างไรจึงจะมีกระบวนการสร้างความคิดของการเป็นผู้นำที่จะต่อยอดให้เขาได้ให้โอกาสเขาไปพัฒนา ได้ให้โอกาสเขาไปดูงานที่โน่นอย่างโน้นบ้างตรงนี้สำคัญใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นงานของบอร์ดกับอธิการบดีต้องแยกกันชัดเจน ผมยืนยันบอร์ดทุกที่ บอร์ดต้องให้ direction กับองค์กรมีหน้าที่แค่นั้นเอง ให้วิสัยทัศน์ให้ทิศทางอย่าลืมนะครับผมค้างไว้ที่ตรงนี้เห็นไหมครับ Vision is the art of seeing things in visible ต้องให้วิสัยทัศน์บอร์ดไม่ได้มีหน้าที่ลงไปบริหาร บอร์ดไปก้าวถ่ายตำแหน่งของอธิการบดีที่ใหม่มีเรื่องแล้วที่นั่นเรากำลังผิดทิศผิดทาง หลงทิศหลงทาง อธิการบดีมีหน้าที่บริหารให้เป็นไปตามนโยบายของบอร์ด เราไม่แทรกแซงกันบอร์ดมีหน้าที่ช่วยเหลือประคับประคองอธิการบดีให้อธิการบดีทำงานได้ ให้อธิการบดีสามารถที่จะใช้ และบอร์ดต้อง fully utilize เวลา และลงมาสนับสนุนให้ความช่วยเหลือเอา connection ของบอร์ดที่มีมาทั้งหมดมาระดมกันช่วยมหาวิทยาลัย และคอยกำกับตรวจสอบการทำงานของอธิการบดี ซึ่งบอร์ดมีหน้าที่แค่นั้นเอง แยกแยะหน้าที่กันท่านกรุณาอย่าดึงบอร์ดไปยุ่งเรื่องภายใน แล้วบอร์ดคนไหนทำตัวไปยุ่ง ยุ่งนะครับยุ่งจริงๆ สำหรับองค์กรเพราะฉะนั้นตรงนี้เราต้องแยกหน้าที่บทบาทกัน อธิการบดีต้องพัฒนาและมีผู้นำสูงสุด leadership ของอธิการบดีต้องสูงสุด แล้วเดี๋ยวผมจะบอกว่ามีอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นตำแหน่งพวกนี้ต้องวางตัวต้องให้แนวทางต้องให้เวลาพัฒนาเขา เขาจะก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำโดยสมบูรณ์และผมยืนยันว่า leader is not born to be แต่ born to learn ผู้นำ born to learn นะครับไม่ได้เกิดมาเพื่อจะมาเป็นผู้นำเลยเกิดมาเรียนรู้พัฒนาได้ให้โอกาสเขา มีแผนการพัฒนาสู่ความสามารถของเขาอย่างเหมาะสม ตรงนี้ซึ่งจะต้องเป็นระบบที่จะต้องสร้างระบบในการพัฒนาอย่างนั้น talent management ทำโลกคุยกันเรื่องนี้ครับในที่ประชุมระดับโลกคุยกันเรื่องนี้อย่างเดียวว่าเราต้องสร้างผู้นำระดับกลางครับ talent management ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้แจ้งครับ เพราะเราจะมีแต่ข้างบนมีแต่หัวข้างล่างไม่ทำงาน แล้วจะทำยังไง เพราะฉะนั้น talent

management จะต้องมีการบริหารบริษัทชั้นนำของตัวเองตั้งแต่เรียนปี ๑ แล้วตอนนี้ อนาคตผมว่าต้องเจอกันในท้องแล้ว วางแผนที่จะสร้างผู้นำกัน จอห์นตั้งแต่เรียนปี ๑ ส่งให้เรียนถึงปริญญาเอก ท่านทราบใช่ไหมครับบริษัทชั้นนำทั้งหลายของเมืองไทยเราพัฒนาไปไกลแล้ว เพราะสุดท้ายท่านทราบไหมครับว่า ปตท. ยอดขายปีหนึ่ง ๒ ล้านๆ นะครับ กำไรคูณกันเป็นแสนล้านแล้วนะครับ ต่ำกว่านี้เขาไม่คุย ผู้บริหารระดับสูงอดีตเบอร์ ๑ ต้องมาขอให้ผมช่วยไปทำ talent development ให้กับเครือ ปตท. เพราะว่าไม่มีเงินเป็นล้านๆ สร้างคน ไม่ได้ครับ เพราะเขาเติบโตแบบ inorganic growth เติบโต organic growth ไม่มีแล้วครับในบริษัทชั้นนำเข้าใจไหมครับ organic growth คือเติบโตไปตามธรรมชาติไม่มีทาง เติบโต inorganic กันเขาจับมือกับคู่แข่ง เขา MOU กัน takeover บริษัทต่างๆ ทำงานอยู่พ่วงนี้ เปลี่ยนเจ้าของไปแล้วไม่รู้เรื่องแล้วถ้าท่านตามไม่ทันปรับตัวไม่ทันท่านตกงาน เพราะฉะนั้น ปตท. ขาดคนระดับกลางให้ผมไปช่วยทำให้ ๒๗๐ คน ผมบอกแผนนี้ทำ ๑๐ ปีใช้เวลาสร้าง ๑๖ ปีประมาณไม่อันเท่าไร สู้ เงินมีแต่สร้างคนไม่ได้นี่คือเรื่อง human resource ท่านเห็นไหม ปลุกคนๆ หนึ่งใช้เวลามากมาย ยิ่งท่านจะสร้างอธิการบดี คนบดีไม่ใช่เรื่องเล่นๆ แล้วที่ผ่านมาไม่มีใครทำกัน อนาคตมหาวิทยาลัยเอกชน เขาไปไกลกว่าเราแน่นอนไม่ต้องห่วงเลยนะครับ เอกชนอธิการบดีพอเขาเป็นผู้รับใบอนุญาต สมบัติของเขาใช้ไหมครับ กระเทือนแน่ถ้าเขาปรับตัวไม่ทันต่อโลกของการแข่งขัน เพราะฉะนั้น คนบดีทุกคนเป็นคนที่มีอธิการบดีต้องเคาะถึงจะเอาด้วย ถ้าไม่ฟังคำสั่งอธิการบดีไปไม่ได้แล้วครับ เพราะไม่เป็นไปทั้งองค์ภาพของเรานะอย่างไรครับทุกคนมาจากการเลือกตั้งหมด ทุกคนยิ่งใหญ่หมดใครสั่งใครไม่ได้เลยทั้งมหาวิทยาลัย บอร์ดพูดมาหลายๆ ครั้งหน้าไม่ต้องมาเป็นใช้ไหมครับ เพราะพูดมากไปแล้วดีครับจะได้พ้นทุกข์พ้นเคราะห์สักที ผมถามว่าจะเป็นไปได้อย่างไร ที่จะไปสู่ excellent ผมว่าเราต้องยอมรับความจริงอย่าฝืนแล้วต้องช่วยกัน ต้องถามหัวใจของคน มทร.ทั้งหมดว่าพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้หรือไม่อยากจะเปลี่ยนจริงหรือไม่เปลี่ยนอยู่กันไปอย่างนี้เรื่อยๆ แล้วสักวันสุดท้ายจะยิ่งห่างไปเรื่อยๆ เรื่องที่ ๔ เรื่อง structure and culture transformation ทำไมผมถึงใช้คำว่า transformation เขาคุยกันเยอะครับเรื่องของ transformation เป็นเรื่องที่โดนมากๆ คำๆ นี้เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ เปลี่ยนทั้งองค์ภาพเลยซึ่งผมมีคำ ๒ คำระหว่างคำว่า structure กับคำว่า culture บ้านเราเปลี่ยนอย่างแก่แค่ structure เอาชดๆ เลย กระทรวงศึกษาธิการเป็นไงละครับ มี ๕ แห่ง มี ซี ๑๑ อยู่ ๕ คนผม

อยู่มาตั้งแต่สภาการศึกษาแห่งชาติ ผมเป็นบอร์ดตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงพูดอะไรไปไม่เคยฟังกันเลย ๕ คนชายไม่ฟังหรอกครับ บอร์ดไม่มีความหมายเพราะว่าแต่งตั้งเขาไม่ได้ ปลดเขาไม่ได้ เขาฟังใครครับ เดินตามกันรัฐมนตรีอย่างเดียวเลย ๕ คน แล้วไม่มีใครสนใจใครสั่งใครไม่ได้ช่วยเหลือนกันไม่ได้เลย ความก้าวหน้าของคุณจะมีได้อย่างไรเลยคือคุณต้องตามนโยบายรัฐมนตรี แล้วรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาปีหนึ่งเปลี่ยนทีก็คนครับ ท่านดูว่าเราจะไปได้อย่างไร ฉะนั้นท่านเห็นไหมครับเราเปลี่ยน structure เก่งมาก กรมตำรวจยกฐานะเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีอธิบดีขึ้นอีกใช้งบประมาณมหาศาล กระทรวงศึกษาเราใช้งบประมาณมากมายมหาศาลเปลี่ยน ๕ แห่งท่านทราบไหมครับ เลื่อนเป็น ซี ๙ เท่าไหร่รถประจำตำแหน่งเท่าไร สายสะพายขึ้นอีกเท่าไร การศึกษาไทยดีขึ้นไหมครับนี่คือความจริงที่เราต้องคุยกันนะครับว่าถ้ารับได้พัฒนาได้ ถ้ารับไม่ได้แสดงว่าเราไม่รับความจริงพัฒนาต่อ ยอดยาก ใช้งบประมาณมากมายมหาศาล กรมตำรวจมีอธิบดีขึ้นอีกมากมายมหาศาล ตำแหน่ง ผบ. เท่ากันแล้ว ๔ เหล่าทัพนั้นคือประเด็นที่ว่าเราไม่ยอมเปลี่ยน ตัวที่ ๒ ที่สำคัญผมคิดว่าสำคัญกว่า structure อีกนั่นคือ culture ครับ เราไม่เปลี่ยน culture ในการทำงาน organization culture ของเราจะสร้างค่านิยมของการทำงานอย่างไรซึ่งค่านิยมในการยอมรับบุคคลที่ความรู้ความสามารถ ฉะนั้นปูนซีเมนต์บริษัท ๑๐๐ ปี ปีนี้ปีที่ ๑๐๑ ท่านเชื่อไหมครับวัฒนธรรมอะไรที่เป็นที่อึดอัดมากที่สุด และเขายอมรับเลยว่าถ้าเขาไม่พัฒนา CEO สั่งเลยนะ เลิกซะที่วัฒนธรรม ครับพี่ เลิกซะที่ท่านรู้ไหมครับว่าบอร์ดลงทุนให้รุ่นพี่ทุกคนที่เป็น candidate ทุกคนออกไปเลยจ่ายเลย เช่นลาออกเออร์รี่โตร์รับ ๓๐ ล้านเช่นลาออกมือสั่นเลยแล้วมาเป็นที่ปรึกษาอีก ๕ ปีกินเงินเดือนคนละแสนมีรถเบนซ์ เอสคลาสประจำตำแหน่งมีเลขาหน้าห้อง มีทุกอย่างเหมือนเดิมแต่ขออย่างเดียวมากินข้าวกับรุ่นน้องที่จะขึ้นมาเป็น CEO อาทิตย์ละวันทุกวันพุธนี่คือ fact ที่คน ไม่รู้ แล้วมาสอนรุ่นน้องห้ามสั่ง เพราะฉะนั้นต่อไปขอให้เปลี่ยนจากวัฒนธรรมการทำงานที่บอก “พี่ครับ” เป็น “ครับพี่” “ครับพี่” กับ “พี่ครับ” ท่านว่าต่างกันไหมครับ นี่คือวัฒนธรรมที่ใช้เวลานานมากกว่าจะเปลี่ยน เพราะนายช่างใหญ่สุดแล้วสั่งหมดเลย องค์กรไม่เปลี่ยนแล้วจะเป็น innovation company ได้อย่างไรปูนซีเมนต์ที่ใช้เวลานานมากกว่าจะเปลี่ยน ปูนซีเมนต์ ๔๐ แฉ่แค่นั้นจึงครับ ขยายตัดขายทิ้ง ๓๐ กว่าบริษัทต้องจ้างที่ปรึกษาชาวอเมริกันมา เสียเงินค่าที่ปรึกษา ๑๗๐ ล้านบาทแล้วมาสั่งเหมือน IMF สั่งเลย ยึดกันทางนี้ไม่ยึดกันทางเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นถ้าเราปรับตัว

ไม่ทันต่อโลกของการเปลี่ยนแปลงเราจะเป็นข้าเขาอีก IMF นี่เข้ามา
สั่งรัฐมนตรีเลยนะฮะสั่งรัฐมนตรี เด็กหนุ่มๆ อายุ ๓๐ ปี สั่งนู่นสั่งนี่มัน
มีรู้เรื่อง มาเรียนรู้เอา แล้วสั่งตาม แพทเทิร์น ของมันแล้วกิน
หัวคิวกันหมด เสียบ้านเสียเมืองกันทั้งประเทศเพราะเราปรับตัว
ไม่ทันต่อโลกของการเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นฝากไว้ละครับ ๒ เรื่อง
structure กับ culture ผมไม่ได้บอกว่า structure ไม่สำคัญ ผม
ยืนยัน structure สำคัญเป็นการเปลี่ยนแปลงแต่ขอให้เห็นความสำคัญ
ต่อ culture บ้างอะไรที่เป็น softsite เป็นเรื่องสำคัญเพราะคนของ
เราต้องเปลี่ยนจริงๆ เรื่องสุดท้ายคือเรื่องของ performance man-
agement ตรงนี้ผมว่าเราต้องกลับมาทบทวนระบบการประเมินผลที่
เป็นธรรมชาติ เราสร้างระบบ HR ที่ดีไม่ได้หรอกครับถ้าหากเราไม่สามารถ
มีระบบการประเมินที่เป็นธรรมชาติ เพราะการประเมินผลที่เป็นธรรมชาติ
เท่านั้นที่มันจะให้ทุกสิ่งทุกอย่างบรรยากาศของการทำงาน สร้าง
culture ของการทำงานที่นั่นอยู่ ค่าของคนอยู่ที่ผลของงานจริงๆ ไม่ได้
อยู่ที่คนของใครทั้งสิ้น ค่าของคนอยู่ที่ self learning การการพัฒนาตัว
เองอย่างไม่หยุดยั้งไม่จำเป็นที่จะต้องให้บริษัทสั่งให้ไปเข้าอบรม สั่งไป
ยังถามอีกนะว่ามีเบี่ยเลี้ยงหรือไม่ และนี่คือสิ่งที่เราต้องเปลี่ยนแปลง
เพราะฉะนั้นตัวนี้จะสร้างระบบความเป็นธรรมชาติ ระบบความเป็นธรรม
ซึ่งจะมาแทนระบบอุปถัมภ์ คนไทยเราติดยึดกับอุปถัมภ์มากผมไม่ได้
บอกว่าอุปถัมภ์ไม่ดี แต่ว่าต้อง balance ความเป็นธรรม เพราะฉะนั้น
มันมีอยู่ ทฤษฎีเดียวเรื่องของเราเชื่อเรื่อง no measurement no
management ความหมายคืออะไรครับถ้าทำไม่ได้ไม่สามารถวัดผลอะไร
ได้อันนั้นไม่ใช่เรียกว่าการบริหารที่ถูกต้อง การบริหารที่ถูกต้องทั้งหมด
จะต้องวัดผลได้ ออกมาเป็นรูปธรรมชัดเจนเป็นตัวเลขหรือจะเป็นอะไร
แล้วแต่ ทุกคนจะต้องมีการวัดผลต้องถูกประเมินเพื่อที่จะได้ปรับปรุง
สิ่งต่างๆ เพื่อให้สามารถทำได้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าเราทำได้ ๖ ข้อนี้
ผมว่าเราผ่านฉลุยแล้วเราต้องสามารถที่จะสร้างระบบต่างๆขึ้นมาใน
การทำงานนะครับ เป็นเรื่องที่สำคัญผมอยากให้ดูคือเรื่อง leadership
เป็นเรื่องที่สำคัญมากและหากคนเข้าใจอยากมากนะครับ ผมอยากจะให้
ท่านดูคนเดียวว่าประเทศเกาหลีเป็นตัวอย่างที่ผมเคยได้รับโอกาสสมา
เมื่อ ๒๐ ปีที่แล้วได้เข้าไปพัฒนาและเรียนรู้ในเรื่องของการพัฒนา
ภาวะผู้นำ ก่อนเข้าไปในการอบรม ผมไม่เคยเชื่อเลยว่าคนๆเดียวจะ
ทำอะไรเปลี่ยนแปลงได้ ผมเชื่อเหมือนคนทั่วไปว่าเสียงของคนๆ
เดียวเท่านั้นแหละ เสียงนกเสียงกาไม่มีใครเขาฟังหรือเราทำได้แค่นี้
ทำอะไรได้เราทำเต็มที่แล้วก็หมดหลังจาก ที่ผมได้ไปเรียนรู้เรื่องของ
leader ที่เกาหลีผมเปลี่ยนวิธีคิดเลย ผมเชื่อว่าเสียงคนเดียวที่เรียก

ร้องในสิ่งที่สมควรจะเปลี่ยนแปลงสังคมได้และมันจะเป็นต้นกำเนิด
มันจะเป็นการพัฒนาภาวะผู้นำที่ดีให้กับคน เพราะผมสงสัยมานาน
แล้วว่าหลายท่านเคยสงสัยไหม เกาหลีเมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว เพิ่งได้รับยัง
เป็นข้าใครต่อใครมากมายเลย ยังเป็นข้า แม้กระทั่งญี่ปุ่น
ญี่ปุ่นยึดครองเกาหลี ๓๕ ปี ปลุกข้าวเอากลับไปญี่ปุ่นจักรพรรดิของ
ญี่ปุ่นเอาไปหมดเพราะฉะนั้นมันจนขนาดไม่มีข้าวจะกินแล้วผมถาม
ว่า ๕๐ ปีให้หลัง ณ วันนี้เกาหลีเกิดอะไรขึ้นครับ ๕๐ ปีที่แล้วเขามา
ดูงานบ้านเรานะครับ ๕๐ ปีที่แล้ว ประเทศไทยส่งทหารไทยไปช่วย
รบเพราะยังไม่มีแม้กระทั่ง อีสรภาพเลย ถูก
เกาหลีเหนือยึดครองใช้ใหม่ครับไม่มีอะไรเหลือเลย จนที่สุดไม่มีข้าว
จะกินแต่นับวันนี้เกาหลีคือใคร ไม่ต้องพูดถึง แสยนาภาพ ชัมซุงที่ ๑
ของโลกไปแล้ว เตะญี่ปุ่นตกกระป๋อง ฮุนได มีอยู่ต่อเรือรบที่ใหญ่ที่สุด
ในโลกนะครับ ที่ผมไปดูมาแล้วทุกประเทศที่มีอยู่ต่อเรือแม้กระทั่ง
เรือรบเรือดำน้ำเรือต่อสู้ทั้งหมดต่อที่เกาหลีครับ ฮุนได และผมสืบ
ทราบมาต่อว่าประธานของทุกบริษัทชั้นนำไปอบรมที่โรงเรียนนี้
สถาบันคานาอัน ต้องเป็นเครื่องหมาย question ในหัวผมว่าสถาบัน
นี้แน่แท้ไหนแล้วกลับมาเจ้าของ ของฮุนได ชัมซุง กลับมามาส่งลูกน้อง
ว่าไม่รู้ใหม่ครับ ต่อไปนี้ ฮุนได จะเป็นเจ้าโลกอีก ๑๐ ปีข้างหน้า เพราะ
ฉะนั้นผู้บริหารของฮุนไดทุกคนถ้ายังไม่ผ่านสถาบันนี้อ่าฝันว่าจะได้
ขึ้น เขาเรียก HR Director มาสั่งเลยว่าต้องกำหนดไว้ใน career part
ของผู้นำทุกคนต่อให้ คุณ ยู จบ Harvard แน่แท้ไหนมาต้องมาผ่าน
สถาบันนี้เพราะ Harvard สอนแต่วิชาการแต่ไม่ได้สอนคุณค่าของ
จิตใจที่มีอยู่ลึกๆ ข้างใน คุณยู ยังไม่ได้รับการพัฒนาจิตใจ คุณยู
จะเป็นผู้นำที่ดีได้อย่างไร เก่งแต่ความรู้วิชาการแต่เห็นแก่ตัวกันทั้งนั้น
เอาแต่ผลประโยชน์ส่วนตัวกันทั้งนั้น นี่คือสิ่งที่ประทับใจมากๆ แล้ว
ผมไปดูปรากฏว่าผมไปเจออีก ครบรอบ ๔๐ ปี ประธานาธิบดีคน
ปัจจุบัน ตั้งแต่รุ่นพ่อคนปัจจุบันคือลูกสาวของ นายพลปาร์ค จุง ฮี
ปาร์ค กึน เฮ เป็นลูกศิษย์ของสถาบันนี้แล้วมากว่าในงาน ๔๐ ปีที่
ผมไปเยี่ยมพຽงนี้จะเป็นวันที่ครบรอบ ๔๑ ปี ที่ผมจะไปตอนเช้า ไม่รู้
จะไปทันหรือไม่แต่ต้องไปเพราะว่าวันนี้สำคัญกว่า และปัจจุบันรัฐสภา
ที่เขาพาคณะผมไป ผมไปเรียนท่าน พลเอก บุญสร้าง ท่านอดีต
ผบ.สูงสุด ท่านเป็นหัวหน้าคณะไปเขาเห็นว่าเราเชิญผู้นำสำคัญมา เขา
เอาประธานรัฐสภามาต้อนรับ แล้วปิดรัฐสภาเลี้ยงพวกเราแล้วนั่งคุย
กับพวกเราให้เกียรติเรามาก แล้วประกาศกลางรัฐสภาเลยว่าเมื่อ ๒๐
ปีที่แล้ว ผมเป็นลูกศิษย์ของสถาบันนี้ ถ้าไม่มีสถาบันนี้ผมคงไม่มีวันนี้
แล้ว ผมทราบ ว่า สส. ทุกคนถูกอบรมที่นี่หมดต้องมาเรียนที่นี่ ให้ความ

สำคัญกับการพัฒนา leader มากเขามิ ๓ ข้อเองครับ ปรัชญาที่สำคัญ work hard ผู้นำต้องทำงานหนัก ทำงานหนักกว่าลูกน้องไม่ใช้ทำงานเอาแต่ชี้สั่งอย่างเดียว แล้วต้อง balance ให้ work smart ข้อที่ ๒ ต้อง service ต้องรู้จักบริการผู้อื่น คุณเป็นผู้นำและเป็นผู้จิกหัวใช้ทุกที และสุดท้าย sacrifice คือเป็นผู้เสียสละ ทำอะไรนึกถึงประโยชน์ส่วนรวมก่อนประโยชน์ส่วนตัวเอาไว้ทีหลัง ผมว่าถ้ากระบวนการของการพัฒนาผู้นำเหล่านี้ได้ถูกปลูกฝังให้คนในทุกองค์กร ผมว่าองค์กรนั้นจะก้าวขึ้นสู่จิตวิญญาณของการสร้างผู้นำจริงๆ แล้วเขาพัฒนาสันฮุนโด ผมไปเยี่ยมมาอยู่ต่อเรือที่นี้ประธานบริษัทมากล่าวและบอกว่าเขา set ไว้อย่างนั้นจริงๆ ผู้นำทุกคนต้องผ่านสถาบันนี้แน่ครับว่าจะต้องไปอบรมเพื่อสร้างจิตวิญญาณ คานาอัน CANAAN เป็นชื่อกลางทางพระคัมภีร์ว่าดินแดนที่อุดมไปด้วยน้ำผึ้งและน้ำนม แล้วจริงๆ สถาบันเราน่าเสียดาย เพราะผมจัดพาไป ๒ รุ่นแล้วท่านนายก ท่านคงเป็นพยานได้ เพราะผมพยายามจะนำอธิการบดี รองอธิการบดี ไปอบรมแต่ไม่ได้เพราะเราแต่มาติดกันข้างในจนกระทั่งไม่เหลือความเป็นผู้นำ แต่สถาบันที่โชคดีคือ มจพ. ท่านอาจารย์ธีรวัฒน์ ท่านส่งไป ๒ คน เลยครับ แล้วในอนาคตท่านจะส่งไปอีก เพราะว่ากลับมาทั้ง ๒ คนกลับมายืนยันว่าสถาบันนี้ยิ่งใหญ่จริงๆ สิ่งที่เขาสอนมาแม้กระทั่งอดีต ผบ.สูงสุดท่านเป็นอดีตผู้อำนวยการวิทยาลัย วปอ. ท่านบอกวปอ.ผมสู้ของท่านไม่ได้เลย คนทั้งประเทศมาเรียนเป็นลูกศิษย์ของวปอ. แต่ผมมาที่นี้ผมประทับใจที่นี้มากกว่าจริงๆ และผมไม่รู้ว่าจะปลื้มใจสักเท่าไหร่ ปีที่แล้วเขาแต่งตั้งผมเป็นประธานสถาบัน คานาอัน แห่งประเทศไทย ผมบอกว่าผมไม่ได้เป็นคนเกาหลี ผมนับถือพุทธ ผมไม่ได้นับถือคริสต์ เขาบอกเขาจะมา ๒๐ ปีแล้ว เขาขอให้คุณช่วยรับหน่อยเพราะว่าคุณต้องการการแก้ไขอะไรอีกมาก เพื่อการเปลี่ยนแปลงเพราะเขานึกถึงบุญคุณของประเทศไทยเท่านั้น เขาบอกเลยเขาไม่มีอะไร คนเกาหลีทุกวันนี้เห็นไหมครับว่า ถ้าเราเข้าประเทศเกาหลีถ้าเราแสดงพาสปอร์ต เข้าได้เลยไม่เหมือนญี่ปุ่นนะเขาให้เกียรติประเทศไทย คุณรู้ไหมผู้นำรัฐบาลกับรัฐบาลเขาคุยกันแล้วว่าประเทศไทยเขาไม่มีวันยกเลิกพาสปอร์ต ทั้งที่เขาไม่ได้อยู่ในอาเซียนกับเรา เขาไม่มีความจำเป็นต้องให้เรา แต่เขารำลึกถึงบุญคุณที่เราส่งทหารไทยไปช่วยรบแล้วไม่ได้เป็นญาติพี่น้องกัน แต่ไปตายเพื่อประเทศเขาแล้วทำให้เขาได้อิสราภาพจากเกาหลีเหนือ เขาไม่เคยลืมบุญคุณคนไทยและผืนแผ่นดินไทยเลย เขาไม่มีวันที่ชาตินี้เขาจะยกเลิกวีซ่าของคนไทยไม่ว่าคนไทยจะไปที่อะไรกับเขาก็ตาม แต่เขาขอสำนึกและเขาขอตอบแทนบุญคุณ ผมจึงชื่นชมเกาหลีมากกว่าญี่ปุ่น ผมมี

เพื่อนผมค้าขายกับญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นผมทำงานกับเขาอยู่กับเขามา ๓๐ ปีผมยังไม่ชื่นชมเขาเท่าเกาหลีที่เขาใส่ใจของการที่รู้จักบุญคุณคนคนที่รู้จักบุญคุณคนผมว่าพัฒนาตัวเองได้ดี และสามารถที่จะเป็นผู้นำได้ดี ประธานาธิบดีคนนี้ออกมายืนยันว่าเขาเป็นลูกศิษย์เขามีรูปถ่ายเขามีอะไรที่เขาตอนสมัยสาว ๆ อบรมที่นี้แล้วเขาเอา สส. เข้าอบรมที่นี้หมดเลยแล้วเขาพัฒนา โดยสรุปแล้วเขาให้ความสำคัญกับ leadership นี่คือนี่ที่ผมอยากจะพูดมาทั้งหมด leadership ต้องพัฒนาที่จิตวิญญาณของคนที่เป็นผู้นำเท่านั้น จิตวิญญาณของการเป็นผู้ทำงานหนัก เป็นเรื่องที่เสียสละ เป็นผู้รับใช้และเป็นผู้เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว เท่านั้นครับผมฝากไว้ 6 ข้อ ขอบคุณมากครับ

ผู้ดำเนินรายการ (นายขวลิต นิมละอ)

“ท่านนิพนธ์กรุณาคุยในเรื่องของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เรื่องของ leadership ประเด็นหนึ่งที่ท่านนำเสนอซึ่งผมเชื่อว่าการรวมการสภาทุกคนพร้อมที่จะเข้ามาสนับสนุนคือความร่วมมือในเชิงวิสัยทัศน์ในเรื่องของการประชุมสภามหาวิทยาลัย ผมเข้าใจว่าทุกคนพร้อมที่จะทำให้อะไรสักอย่างที่ผมอยากจะนำเสนอท่านคือ ผมเห็นมากกับดา คือ เกาหลีเป็นคนที่มุ่งมั่น และเขาแปลกเขากล้าที่จะแสดงออก ชัมซุงที่ท่านพูดถึง บังเอิญผมได้ไปประชุม APEC ที่เกาหลีในภาคเอกชน หลังจากที่เรามาเป็นเจ้าภาพ APEC เมื่อ ๑๒ ปีที่แล้ว เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว เกาหลีเขาเป็นเจ้าภาพเขาเอาโทรทัศน์ธรรมดาจอใหญ่ ไปแขวนเอาไว้ตรงหน้าการประชุม ผู้นำ APEC แล้วมีตุ่มอยู่อันหนึ่งแขวนโทรทัศน์มือถือ ตอนนั้นเขายังไม่ได้พัฒนาโทรศัพท์ให้สามารถที่จะใช้เป็นโทรทัศน์ได้ในตัว เขาสื่อให้เห็นว่า เขายังสร้างไม่เสร็จแต่เขาสร้าง Imagination เขาคิดได้แล้วเขาบอกว่าสิ่งนี้อันาคตเขาจะทำให้โทรศัพท์มาเป็นโทรทัศน์ได้ และเขาใช้เวลาไม่นานครับเขาทำตรงนั้นได้ เขากล้าแสดงออกกับผู้นำทั้ง ๒๑ ประเทศทั้งที่เขายังไม่เสร็จ มันเป็นคนผืน ผมคิดว่ามันเป็นอะไรที่เขามีความกล้าที่จะคิด กล้าที่จะเปลี่ยนแปลง สิ่งหนึ่งที่ผมขออนุญาตเรียนที่ประชุม คือ เรื่องของการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่จำเป็นวันนี้ เราน่าจะต้องเปลี่ยนแปลงหรือจะรอให้เขาบังคับเราให้เปลี่ยน สิ่งหนึ่งที่ผมต้องขออนุญาตและขอประทานโทษท่านอาจารย์ทุกท่าน ราชชมงคลเราพูดพอสมควรในเรื่องของการออกนอกระบบ ผมพูดแล้วทุกคนส่ายหน้าและไม่อยากจะคิดถึงมันเลย เข้าใจว่าส่วนใหญ่จะเป็นอย่างนั้น ผมคิดว่าวันนี้ที่เราประชุมวิสัยทัศน์อีก ๑๐ ปี ข้างหน้าผมคิดว่าสิ่งนี้จะต้องเป็นอะไรที่จะต้องคิดบ้างและต้องแก้ รัฐบาลอาจจะไม่สามารถที่จะทำให้เรา

ออกนอกกรอบได้ แต่รัฐบาลผมเข้าใจว่าโดยวิธีการงบประมาณ
ลองถามเพื่อน ๆ ที่อยู่สำนักงานงบประมาณ วันนี้เงินสนับสนุนน้อยลง
ไปทุกที อิทธิพลของการศึกษาภาคเอกชนมากขึ้นทุกที การเมืองคือ
การเมือง ระบบอาจจะเปลี่ยนเป็นการให้การสนับสนุนรายหัว
นักศึกษาซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้ นั่นคือว่าเราต้องแข่งขันให้ได้ ไม่ว่าเรา
จะออกนอกกรอบหรือไม่ เปรียบเสมือนออกนอกกรอบนั่นเอง เพราะ
เราต้องแข่งขันกับเขา ผมขออนุญาตฝากมุมนี้นี้ให้ท่านอาจารย์ไว้ด้วย
และต้องขออนุญาตประทานโทษถ้าพูดแล้วท่านรู้สึกไม่สบายใจ แต่
ผมเป็นภาคเอกชน ผมคิดว่าเราต้องคิดแล้วต้อง refresh ไม่มีอะไรที่
เป็นไปไม่ได้ วันนี้เราช่วยกันวางแผนจะ win win ผมเข้าใจว่าไม่มีใคร
อยากที่จะเอาทรัพยากรของคณะหนึ่งไปให้อีกคณะหนึ่ง จากคนหนึ่ง
ไปให้อีกคณะหนึ่ง มันไม่ใช่เรื่องสนุก และไม่ใช่เรื่องที่จะได้รับความ
ร่วมมือแน่นอนแต่ถ้าเราวางแผนระยะยาว เราสามารถที่จะทำให้ win win
ได้ทุกคณะได้ประโยชน์มหาวิทยาลัยต้องอยู่ได้ในระยะยาว นี่คือ
วัตถุประสงค์วันนี้ต้องกราบขอบคุณท่านวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิวันนี้
ท่านติดตามมากนะครับท่าน ศ.ดร.ธีรวุฒิ ท่านเป็นประธานเปิดงาน
ช่วงบ่ายท่านติดตามท่านกรุณาให้เรา และจะขอให้ท่านพูดก่อน ท่าน
พวงเพชร ท่านโอภาสดีตราสารทุกท่านนะครับ ผมประสานงานขอ
ความกรุณาท่านมาช่วย ท่านกรุณา ขอขอบพระคุณทุกท่านนะครับ
และขออนุญาตเรียนเชิญท่าน ศ.ดร.ธีรวุฒิ เป็นท่านต่อไปครับ”

ศ.ดร.ธีรวุฒิ บุญยโสภณ

“ผมจะพูดสั้นๆ ไม่เกิน ๑๕ นาที ในมุมมองของผมในสภา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หลายปีเห็นพัฒนาการ
แบบก้าวกระโดดของมหาวิทยาลัยแห่งนี้จากทั้ง ๔ วิทยาเขต ซึ่งจาก
การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ๑๘ บริษัท ในช่วง ๒-๓ เดือนที่ผ่านมา
นั้น ทุกบริษัทที่มาให้สัมภาษณ์กับกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงาน
ของคณบดีทั้ง ๔ คณะอยู่ในระดับดี กับดีมาก และการที่นักศึกษาของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไปฝึกสหกิจศึกษาและรับ
เข้าทำงานหลังจากจบการศึกษา เป็นจำนวนมาก ฉะนั้นใน ๑๙ บริษัท
ที่เราได้สัมภาษณ์และคุยกันแบบตัวต่อตัว ยอมรับในคุณภาพ
มาตรฐานในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ และขณะเดียวกันจากที่เรา มี รศ.
เพียงแค่คนเดียว และ ผศ. คนสองคน ในช่วง ๗-๘ ปีที่ผ่านมา ปัจจุบัน
เรามี ผศ. เกือบ ๒๐๐ คน เรามี รศ. ๖-๗ คน แล้วและกำลังจะเพิ่ม
ขึ้นอีก ซึ่งอยู่ในกระบวนการ ส่งให้ leader พิจารณา ฉะนั้นถ้าให้ชัด
คือคุณภาพมาตรฐานของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้ถูกหล่อหลอม และ
ร่วมแรงร่วมใจสร้างบ้านใหม่ขึ้นมาใน ๘ ปีแล้ว โดยการนำของท่าน

รศ.ดวงสุดา เตโชติรส เพราะฉะนั้น ผมอยากเห็นว่าความเจริญ
ก้าวหน้าทางวิชาการ คุณภาพของนักศึกษาที่เราผลิตออกไปและเป็น
ที่ยอมรับของสถานประกอบการจะพัฒนาต่อไปได้ ผู้บริหารทุกคณะ
ทุกส่วนงาน ทุกกอง หรือทุกแผนกสำนัก สถาบัน จะต้องสมัครสมาน
สามัคคีกัน คือสิ่งเรื่องบาดหมางในอดีตแล้วมาช่วยกันพัฒนาเยาวชน
ของชาติให้เหมือนกับที่เราเริ่มต้นเมื่อแยกออกมาเป็น มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคล และท่านผู้บริหารเป็นตัวอย่างที่ดี คุยกันให้มากขึ้น
แม้ว่าจะอยู่กันคนละวิทยาเขต จะทำให้ผู้ได้บังคับบัญชาไม่แบ่งพรรค
แบ่งพวก และช่วยกันทำงานประสานความร่วมมือกันระหว่าง
วิทยาเขต คือเรามีจุดอ่อนที่ว่าผู้บริหารระดับคณะไม่ได้อยู่ในพื้นที่
เดียวกัน คือ แยกกันอยู่ กระจายกันอยู่จะมาพบกันที่เป็นช่วงที่มีการ
ประชุมตรงจุดนี้ถือเป็นจุดอ่อนเหมือนกัน แต่ว่าถ้าพบกันบ่อยขึ้นได้
คุยกันบ่อยขึ้น จะทำให้ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร มีความสบายใจที่จะมอบนโยบาย การพัฒนามหาวิทยาลัย
แห่งนี้ให้ก้าวไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้น
การที่จะทำให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้เจริญก้าวหน้าได้ นโยบายของสภา
มหาวิทยาลัยแห่งนี้ชัดเจน ทุกปีที่มีมอบนโยบายให้กับท่านอธิการบดี
ไปปฏิบัติ ท่านจะต้องไปทำความเข้าใจปรึกษาหารือแล้วมีการนำเสนอ
นโยบายของสภาให้กับคณะต่างๆ ได้นำไปปฏิบัติ ถ้าเป็นเรื่องของ
วิชาการไม่น่าเป็นห่วง ขณะเดียวกันสิ่งที่เราเริ่มจะเป็นห่วงในขณะนี้
คือในเรื่องของคุณภาพของอาจารย์ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร คือว่าเรารับอาจารย์ใหม่เข้ามามาก อาจารย์เก่าที่
มีประสบการณ์ ส่วนหนึ่งเริ่มที่จะเกษียณไป จะต้องมีการถ่ายโอน
ความรู้ให้กับอาจารย์รุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน สิ่งที่น่าเป็น
ห่วงคือว่าบางสาขาวิชานั้นเรารับนักศึกษามากเกินไปแต่ว่าครูอาจารย์มี
น้อย ตรงจุดนี้ สภามหาวิทยาลัยเป็นห่วงเรื่องนี้เช่นกัน ฉะนั้นในส่วน
ที่เราต้องมองคือการจัดสรรอัตราค่าจ้างนั้น ฝ่ายบริหารระดับสูงคง
ต้องมองถึงความจำเป็นเร่งด่วนของคณะที่ผลิตบัณฑิตสาขาขาดแคลน
เป็นหลัก เพราะฉะนั้นจะทำให้การบริการวิชาการสามารถเข้าสู่
มาตรฐานสากลได้อย่างรวดเร็ว อีกจุดหนึ่งที่เราเฝ้าระวังกันคือ สภา
มหาวิทยาลัยในภาพรวมเห็นด้วยที่เราจะผลิต ตัวป้อนในระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายในระดับสายอาชีพ หรือที่เราเรียกเตรียมวิศวะ
กับวิทยาศาสตร์ขึ้นมาแต่ว่าการจะทำตรงนี้ได้มันจะต้องตรวจสอบ
ข้อมูลปัญหาอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นมาเช่นกัน คือจะต้องมี คือเราไม่
สามารถที่จะเรียกว่า อาจารย์ได้ คนที่จะสอนในโรงเรียนเตรียมวิศวะ
โรงเรียนเตรียมพาณิชย์แล้วแต่เขาจะเรียกว่าครู แล้วถ้าเราเอาอาจารย์
ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ในอนาคตของเราลงปวช.

ปัญหาจะเหมือนกับในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือคือว่า จะไม่ยอมสอนกัน เพราะว่าสอนแล้วเอาไปขอผลงานทางวิชาการไม่ได้ รัช. หรือ ศ. ต้องสอนและวิจัยในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น ตรงนี้เป็นจุดอ่อนจุดหนึ่ง จุดที่ ๒ คือ สถานที่จากการที่ได้เยี่ยมทั้ง ๙ คณะ คณะกรรมการรวมทั้งท่านโอภาส เขียววิชัย ท่านลงตรวจเยี่ยมด้วยกันรวมทั้งกรรมการสภาวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จะเห็นสภาพว่าพื้นที่ของคณะต่างๆ ไม่เพียงพอ จะมีเพียงบางคณะ เช่นคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเท่านั้นเองที่มีพื้นที่เพียงพอเพราะเป็นอาคารใหม่ นอกนั้นน่าเห็นใจ ครูอาจารย์จะอยู่ในห้องพักครูที่คับแคบมากอยู่กันหลายคน การพัฒนาการเรียนการสอนไม่สามารถที่จะมีสมาธิได้ ซึ่งเป็นจุดที่มหาวิทยาลัยโดยเฉพาะสภามหาวิทยาลัยคงจะดำเนินการแก้ไขต่อไป ทราบว่าพยายามจะหาที่ใหม่มาขยายพื้นที่การจัดการเรียนการสอน เป็นเรื่องของอนาคตซึ่งจะต้องอาศัยงบประมาณและเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยช่วยเหลือ แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่เรามาจะต้องมองในปัจจุบันคือทำอะไรที่จะทำให้เรารักษาการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งโลกอาชีพไว้ เพราะฉะนั้นแนวความคิดที่หลายท่านอยากจะเปิดในสายกฎหมาย ต้องลืมนี่ไป หรือจะเปิดในสายของจิตวิทยาต้องลืมนี่ไป เราจะได้เน้นทางด้านวิชาการและวิชาชีพเป็นหลัก แต่วิชาการขั้นสูงนั้นต้องเน้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งเรามีความพร้อมทางด้านนี้อยู่แล้วในขณะนี้ การที่จะขยายและเปิดสาขาวิชาใหม่ขึ้นมานั้นต้องดูความพร้อม เพราะถ้าเราไม่มีครูสอนเพียงพอจะเหมือนกับหลายๆมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้รับการรับรองในบางคณะและในบางสาขาวิชา และจะส่งผลกระทบต่อเยาวชนของชาติต่อไป เนื่องจากเรายังเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐเต็มตัว ยังไม่ได้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ การที่เราเปิดโรงเรียนเตรียมวิศวกรรมก็ดี หรือโรงเรียนเตรียมพาณิชย์ก็ดี เราจะไม่ไ้งบประมาณเป็นทุนสนับสนุนจากสำนักงบประมาณเพราะเราเปิดการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จะมีปัญหาตามมาว่าเราจะหางบประมาณจากที่ใดมาดูแลนักศึกษาที่ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คือ ระดับ ปวช. และเราอย่างน้อยน่าจะหารือกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพูดถึงความเป็นไปได้ที่เราจะขอเปิดตรงนี้เพื่อป้องกันกับวิศวกรรม วิทยาศาสตร์ หรือ สถาปัตย์ หรือสื่อสารมวลชน หรือ คหกรรมศาสตร์ ของเราเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาตามมา ถ้าเราสนับสนุนและให้การอำนวยความสะดวกและเสนอให้รัฐบาลให้ถือว่าเป็นกรณีพิเศษที่เตรียมคนเข้าสู่สาขาที่ ๓ จะเป็นผลดีต่อการของงบประมาณคู่ไปกับการศึกษาและการขอที่ดินของที่ราชพัสดุ จุดนี้เป็นจุดที่มองแต่ว่า

ส่วนหนึ่งที่เราต้องคิดในขณะนี้คือทำอะไรเราถึงจะให้คณะต่างๆ มีความพร้อมและไม่เกิดปัญหาในปัจจุบัน คือการที่อาจารย์ของเราขึ้นรถเมล์และต้องขับรถด้วยตัวเองไปสอนตามวิทยาเขตต่างๆ ในวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งเป็นจุดหนึ่งเหมือนกันที่ทำให้การทำความเข้าใจและพบปะพูดคุยระหว่างอาจารย์กับผู้บริหารลดน้อยลง เพราะอาจารย์บางท่านบางวันไม่ได้เข้าคณะเลยต้องไปสอนตามวิทยาเขตต่างๆ เป็นวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี และอีกหลายๆ วิชาในสายสามัญ ซึ่งเป็นวิชาบังคับที่ต้องเรียนด้วยเช่นกัน เพราะฉะนั้นต้องมองในประเด็นนี้ ๒. คือ ความร่วมมือกับสถานประกอบการจะเน้นทางด้านวิชาชีพแต่ทางด้านวิชาการเราหนีไม่พ้นเพราะเป็นตัวที่จะทำให้ตัวชีวิตของมหาวิทยาลัยสูงขึ้น ตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นจุดที่เราต้องทำคู่ขนานกันไปในเรื่องของความร่วมมือกับสถานประกอบการให้มากขึ้น ในส่วนของการจัดแบ่งงบประมาณจากเงินรายได้ให้กับคณะต่างๆ ผมมองว่าคณะแต่ละคณะได้น้อยไป คือคณะควรจะได้มากกว่าปัจจุบันเพื่อที่จะไปซื้ออุปกรณ์การศึกษาวस्तุสั่นเปลือง และใช้ในการจ้างอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญจากภาคเอกชนเข้ามาช่วยสอน ส่วนการจัดสรรอย่างไรวินั้นเป็นเรื่องของฝ่ายบริหารที่เราต้องดูความเหมาะสม การเก็บเงินเอาไว้มากๆ ไม่ใช่วิธีการบริหารที่ดี การเอาเงินที่มีอยู่มาพัฒนาห้องแล็บ ห้องปฏิบัติการ จัดหาอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถมีความเชี่ยวชาญจากภาคเอกชนเข้ามาช่วย แล้วการจัดห้องแล็บ หรือห้องปฏิบัติการให้มีมาตรฐานจะทำให้มหาวิทยาลัย มีรายได้เพิ่มขึ้นภายหลัง เพราะฉะนั้นทุกปีที่ผ่านมาแม้ว่าเราจะมีเงินเก็บไว้ถามว่าเราจะเก็บเอาไว้เพื่ออะไรในเมื่อเป็นเงินที่ลงทะเบียนจากนักศึกษา อย่างไรก็ตามสิ่งที่ต้องนำกลับมาพัฒนาการเรียนการสอน กลับมาสร้างงานวิจัยขึ้นมา ฝากตรงจุดนี้ไว้ว่าการบริหารจัดการที่ดีนั้นเราจะต้องนำเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยออกมาพัฒนาการเรียนการสอนและวิจัย และช่วยเหลือสังคมให้มากขึ้นนั้นจะเป็นสิ่งที่ดี และถ้าเราเก็บเงินมากๆ โดยไม่เอามาพัฒนาการศึกษา งบประมาณแผ่นดินเราได้น้อยลงทุกปีเพราะว่าค่าเงินบาทไม่ได้แข็งทุกปี และขณะเดียวกันสิ่งที่ประสบปัญหาภาคคือ คุรุภัณฑ์การศึกษาของบางคณะนั้นต้องเปลี่ยนใหม่ ถึงเวลาที่ต้องเปลี่ยนใหม่ แล้วทำโครงการนำเสนอผู้บริหารระดับสูง ให้ท่านอธิการบดี และท่านรองอธิการบดีได้พิจารณา เพราะเราจะเอาของ ๒๐-๓๐ ปีมาสอนเด็กนั้นทุกวันนี้ที่ได้คุณภาพของอาจารย์ที่ใช้วิธีการสอนแบบตัวต่อตัวแล้วใช้ประสบการณ์สอนเฉพาะทางเฉพาะตัว ต่อไปคนรุ่นใหม่เข้ามาทักษะเขาจะไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว ทักษะเขาจะกลายเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศการออกแบบ เข้ามาสอนเด็กมากขึ้น ตรงจุดนี้เป็นจุดที่เรา

จะต้องเตรียมความพร้อมในอีก ๒-๓ ปี ข้างหน้าที่จะเกิดการแข่งขันกันอย่างรุนแรงระหว่างมหาวิทยาลัยด้วยกันเองในประเทศไทยและต่างประเทศที่จะเข้ามาจัดตั้งฝากตรงนี้ไว้”

ผู้ดำเนินรายการ (นายชวลิต นิ่มละอ)

“ขอบคุณท่าน ศ.ดร.ธีรวิทย์ ที่กรุณาให้ความรู้ในเรื่องของการจัดตั้งโรงเรียนเตรียมทางด้านวิศวะ หรือทางด้านการบริหารธุรกิจซึ่งผมเองไม่แน่ใจว่าจะเรียกว่าอะไรแต่น่าจะเป็นเตรียมอุดมศึกษาเพราะเป็นเตรียมเพื่ออุดมศึกษาคงไม่ใช่อาชีวศึกษาแบบสมัยก่อนและคงเป็นทางด้านเทคโนโลยีด้วย และความเห็นในเรื่องของการจัดสรรรายได้ที่ท่านกรุณาให้ความเห็นมา ท่านได้ให้ความรู้และได้ให้รายละเอียดไว้เรียบร้อย ท่านตอบข้อเชิญท่านโอภาส”

นายโอภาส เขียววิชัย

“ถามว่ามหาวิทยาลัยใช้อะไรในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยคงหนีไม่พ้นกฎหมาย ผมจะขยี้เฉพาะกฎหมายที่อยู่ในอำนาจของสภาท่านอาจารย์ครับ กฎหมายออกมาจากหรือไม่ที่สภาออกไปถามว่าถ้าเราจะจัดกลุ่มกฎหมาย กับระบบการบริหารมหาวิทยาลัยเราจัดได้หรือไม่ ผมมองว่าระบบบริหารของมหาวิทยาลัยมี ๓ เรื่องหลักคือ ระบบบริหารงานวิชาการ ระบบบริหารการเงินและทรัพย์สิน ระบบบริหารงานบุคคล เพราะฉะนั้นผมจะจัดกลุ่มกฎหมายอยู่ ๓ ระบบถามว่าทำไมประเด็นแรกเราคิดว่า ถ้าเราจะรู้เรื่องเหล่านี้ถ้ากฎหมายเหล่านี้ทำเสร็จสมบูรณ์และแขวนไว้ในเว็บเราสามารถดูได้ ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่าสิ่งสำคัญคือ กฎหมายหรือข้อบังคับที่เราออกไปจะมีเจ้าของ เจ้าของในที่นี้ไม่ใช่นิติกร คือเจ้าของต้นเรื่องที่จะให้สภาออกและผ่านนิติกร เจ้าของเหล่านี้จะรู้เนื้อหาสาระสำคัญทั้งหมดแล้วจึงจะผ่านกระบวนการไปถึงสภา ถามตรงๆ ว่าวันนี้รู้ไหมว่ามีกี่เรื่องตอบว่าไม่รู้แต่รู้ว่าออกมาหลายเรื่องแต่ถ้าจัดกลุ่มอย่างที่ผมพูดจะรู้ทันทีว่า เรื่องการบริหารงานวิชาการที่ออกโดยสภามันมีทั้งหมดกี่เรื่อง ออกตั้งแต่ช่วงไหนบ้าง แล้วมีปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ถ้าข้อมูล update จะเห็นภาพชัด ผมกำลังจะบอกว่าท่านผู้บริหารในฐานะที่จะต้องใช้กฎหมายถามว่าท่านทราบไหมครับ ท่านรู้ไหมสิ่งเหล่านี้เวลากฎหมายออกมา รู้ว่ามีออกแต่ไม่รู้หรือว่า สาระสำคัญมีอะไรบ้าง ผมกำลังจะบอกว่าเมื่อมีการออกข้อบังคับในแต่ละเรื่องออกมาแล้วจะต้องสื่อให้ผู้บริหารได้รับรู้ด้วยไม่ใช่บอกให้ไปเปิดเว็บดู เพราะฉะนั้นที่สำคัญคือจะต้องให้ผู้ที่ดูแลเรื่องนี้เวลาการประชุม

บริหารออกเรื่องอะไรมาสื่อสารตรงนี้โดยตรงกับผู้บริหาร ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารได้รับรู้โดยตรงและได้ประโยชน์ด้วย หมายความว่า คนออกไม่ได้ทำ คนทำไม่ได้บอก เพราะฉะนั้นคนออกน่าจะบอกให้คนทำได้รับรู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้และเมื่อปฏิบัติแล้ว ถามว่าถ้าเกิดปัญหาขึ้นจะปรึกษาใคร นี่คือการที่ตามมาถ้าในเว็บบอกชัดเจน ว่าถ้ามีปัญหาให้ติดต่อใครบ้างอย่างนี้สะดวกผู้บริหารสามารถติดต่อได้ พอติดต่อแล้วเกิดไม่มั่นใจถามว่าจะทำยังไงต่อไป อย่างลืมน่าจะมีกลไกอยู่อย่างน้อยที่สุด อนุกฎหมายที่สภามีอยู่อาจจะผ่านทางฝ่ายบริหารให้อนุกฎหมายช่วยพิจารณาสิ่งเหล่านี้ย่อมได้ เพราะฉะนั้นผมจะกราบเรียนว่าสิ่งที่เราออกแล้วใช้บังคับเมื่อมีปัญหาทางข้อกฎหมายเราควรจะหาข้อยุติในนี้เพราะเราเป็นคนออกเองไม่ควรจะพึ่งคนอื่นให้เขาตีความ ถูกไหมครับหลักน่าจะเป็นอย่างนั้นเอาละบางครั้งผมยอมรับนะครับว่าอาจจะมีการประเด็นที่อาจจะเห็นไม่สอดคล้องกัน แม้จะมีการหาข้อยุติจะต้องมีถึงระดับสภา ถ้าถึงระดับสภาแล้วถ้าในความเห็นของกรรมการสภาอาจจะมีความเห็นแตกต่างกันอาจจะหาข้อยุติจากภายนอกแต่เมื่อได้แล้วแปลว่ายุติ ผมกำลังจะบอกว่าเราใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการบริหารงาน เราไม่ได้ใช้กฎหมายเพื่อจะดูว่าอะไรผิดหรืออะไรถูก ดูง่ายมีคนเขาตรวจสอบเราอยู่แล้วเราไม่ต้องไปตรวจสอบ เพราะฉะนั้นเมื่อออกมา ข้อบังคับสิ่งที่ผมต้องการคือจัดกลุ่ม ๒ สื่อสารให้คนที่จะต้องได้รับรู้โดยเฉพาะผู้บริหาร ๓. ถ้ามีปัญหาก็ต้องทำอะไรปรึกษาใคร ประเด็นสุดท้ายคือประเด็นที่ ๔ ท่านครับ ท่านจะเห็นว่ากฎหมายที่ออกโดยสภา ไม่ได้คงที่หรือใช้แบบถาวรตลอดไปมีการปรับเปลี่ยนใช้ใหม่ครับ แน่แน่นอนเขาบอกว่าทุกกระยะ ๕ ปี น่าจะมีการทบทวนใหม่ คืออย่างน้อยที่สุดผู้ปฏิบัติพอจะรู้ว่านำกฎหมายไปปฏิบัติแล้วจะมีปัญหาตรงไหน น่าจะทบทวนหรือปรับเปลี่ยนได้โดยเฉพาะกฎหมายที่เราออกและใช้บังคับกับของเรา สิ่งที่ผมอยากจะฝากไว้เวลาร่างข้อบังคับอะไรก็ตาม ที่เป็นกฎหมายที่เราใช้หลักคือเราจะร่างสิ่งที่เป็เฉพาะสาระสำคัญที่จำเป็นไว้อยู่ในข้อบังคับ ส่วนที่เหลือนั้นอยากจะให้ไปออกกฎหมายสำหรับผู้บริหารที่จะบริหารงานแปลว่า เรื่องเหล่านั้นจะมีบางครั้งมันมีกลไกอยู่ เราออกข้อบังคับมีกลไกอยู่ในนั้นทำแทนสภาให้กลไกเหล่านั้น ออกให้วิธีปฏิบัติเหล่านั้นทำหน้าที่แทนสภา ถ้าเราเขียนรายละเอียดมากๆ วิธีปฏิบัติอยู่ในนั้นหรือสิ่งที่ไม่ใช่สาระสำคัญ เวลาเกิดปฏิบัติแล้วมีปัญหาขึ้นมา เราจะต้องแก้ไขข้อบังคับทุกครั้งไปซึ่งจะมีปัญหาเพราะฉะนั้นผมอยากจะให้ได้คิดว่าเวลาออกข้อบังคับอย่าไปเขียนอะไรที่ไม่ใช่สาระสำคัญใส่ไว้ในนั้นและสาระสำคัญเหล่านั้นน่าจะกระจายอำนาจ

ไปยังฝ่ายบริหาร เพื่อให้ฝ่ายบริหารไปสร้างสิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์ในแง่ของการบริหารงานได้ ผมพยายามจะพูดจากประสบการณ์ที่ตนเองได้สัมผัสกับชาวอุดมศึกษามา ถ้าเขียนในข้อบังคับมากๆ มีอยู่ ๒ อย่าง อย่างที่ ๑ ถ้าผมจะเอ่ยระเบียบพัสดุทุกท่านคงจะหนาว มากไหมครับระเบียบพัสดุอ่านแล้วเข้าใจไหมครับ ถ้าเกิดข้อบังคับไปเขียนเหมือนตัวระเบียบพัสดุขึ้นมา เขียนวิธีปฏิบัติอะไรมา ไปหมด และคนสุจริตที่ปฏิบัติทั้งที่ตั้งใจปฏิบัติ อาจจะมีความถูกต้องไม่ถูกกับระเบียบกลายเป็นคนปฏิบัติไม่ถูกระเบียบไป เพราะฉะนั้นข้อบังคับเราอย่าทำอย่างนั้นถ้าร่างอย่างนั้น ผมต้องบอกตรงๆ ถ้าร่างแบบระเบียบพัสดุเขาเรียกว่าการบริหารงานโดยใช้กฎหมายเป็นตัวนำแล้วใช้สติปัญญาเป็นตัวตามท่านอยากจะได้ข้อบังคับแบบนั้นหรือ ถ้าท่านไม่อยากจะข้อบังคับนั้นอย่าไปทำแบบระเบียบพัสดุ ผมยอมรับว่าระเบียบพัสดุนั้นออกมาเพื่อป้องกันคนโกง แต่ป้องกันไม่ได้เพราะคนสามารถที่จะเหนือกว่าระเบียบที่รัฐออกซึ่งทำให้ผู้ปฏิบัติที่ดี ที่ถูกต้องโดนระเบียบเล่นงานเมื่อปฏิบัติผิดระเบียบ และสิ่งสำคัญโดยเฉพาะผู้บริหารในคณะ ถามว่าใครเป็นคนขงเรื่องให้ท่านเวลาวิเคราะห์ในสิ่งเหล่านี้ หนีไม่พ้นบุคลากรในสายสนับสนุนใช่ไหมครับ เวลาเขาเสนอเรื่องให้ท่านเสนอแบบไหนครับ เสนอเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ เรื่องนี้ไม่อนุมัติ แต่ถามว่าเขาเคยให้ข้อมูลอะไรก่อนที่ผู้บริหารตัดสินใจหรือเขาวิเคราะห์มาให้ท่านบ้างไหม เห็นไหมครับจุดนี้เป็นจุดหนึ่งที่มหาวิทยาลัยจะต้องพัฒนาคนที่อยู่ในสายสนับสนุนให้เป็นที่พึ่งพาของคณบดีได้ด้วย เพราะคณบดีมีวาระแต่คนเหล่านั้นจะอยู่ติดหน่วยงานตลอด ถ้าเราไม่พัฒนาความเสี่ยงของคณบดีมีความเสี่ยงสูง เพราะคนเหล่านั้นจะเสนองานแบบง่ายมากไม่ได้ศึกษาวิเคราะห์ ไม่คิดวิเคราะห์ประเด็นข้อกฎหมายอะไรให้ท่านคณบดีได้ตัดสินใจ เพราะฉะนั้นตรงนั้นผมอดแสดงความเป็นห่วงตรงนี้ไม่ได้ว่า มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาสายสนับสนุนให้มีความรู้สิ่งเหล่านี้ เวลาเสนอเรื่องถ้ามีข้อกฎหมายต้องนำเสนอทั้งหมดและวิเคราะห์ให้เห็นและให้คณบดีตัดสินใจอะไรให้ชัดเจน และถ้าคณบดีเห็นว่ายังไม่แน่ใจให้เขาสอบถามส่วนกลางทำได้อะไรไปเช่นอนุมัติอย่างนี้เป็นต้น ผมพูดในสิ่งที่ผมอยากให้ท่านคณบดีตกใจ แต่ผมพูดให้คณบดีระมัดระวังและเวลาจะใช้ บางทีบางท่านบอกถ้าเป็นเช่นนี้ฉันไม่ใช้แล้วสิ ท่านไม่ใช้ไม่ได้แน่ครับ แต่ว่าคณบดีจะรับผิดชอบคนเดียวท่านไม่ต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นต้องใช้เขาและให้เขาศึกษาและทำให้เป็นอันนี้สำคัญส่วนตัวผมฝากไว้เท่านี้คิดว่ามหาวิทยาลัยจะต้องพัฒนาในเรื่องของข้อบังคับ และการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจหลังจากที่ข้อบังคับออกและหากมีประเด็นปัญหา

จะหาข้อยุติ หรือพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายอย่างไรและส่วนสุดท้ายเพื่อให้คณบดีได้บริหารงานได้มั่นใจขึ้นคิดว่าต้องพัฒนาสายสนับสนุนให้มีความรู้สิ่งเหล่านี้ด้วยครับ”

ผู้ดำเนินรายการ (นายชวลิต นิมละอ)

“ขอบคุณท่านโอภาสเขียววิชัยที่ได้กรุณาให้ความเห็นและความรู้ในเรื่องของการออกระเบียบข้อบังคับรวมทั้งกฎหมายของมหาวิทยาลัย ขอเรียนเชิญท่านต่อไปเลยนะครับ ท่านฉวีวรรณ”

นางฉวีวรรณ สุกันธรัตน์

“ดิฉันเป็นอดีตข้าราชการสำนักงานงบประมาณ ตอนทำงานอยู่ที่สำนักงานงบประมาณได้มีโอกาสรับผิดชอบในการจัดสรรงบประมาณให้กับด้านการศึกษา เพราะฉะนั้นด้านการศึกษาพอจะเห็นภาพรวมของระบบการเรียนการสอนของเราออกเป็นโอเคบ้างเฉพาะในส่วนของมหาวิทยาลัย เรามีก่อสร้างแห่งที่จะต้องจัดสรรแต่ละแห่งมีมาตรฐานแตกต่างกัน แต่เป้าหมายของรัฐบาลอยากให้ทุกแห่งมีคุณภาพและมีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอนให้ได้เป็นธรรมและมีมาตรฐานเดียวกันทั้งในส่วนกรุงเทพและในต่างจังหวัด แต่ดูในผลการประเมินที่ผ่านมาต่างจังหวัดมีข้อที่เสียเปรียบอยู่บ้างในเรื่องของนักวิชาการที่จะไปอยู่ในพื้นที่ ในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณทุกแห่งจะมีรายได้เข้ามาสมทบ อย่างของ มทร.พระนคร ส่วนใหญ่จะใช้ เงินงบประมาณประมาณ ๘๐% ได้ส่วนที่เหลือประมาณ ๒๐% จะใช้จากรายได้การวิเคราะห์ของสำนักงานงบประมาณส่วนใหญ่เราจะดูตรงส่วนของ fact & figure เพราะหลายหน่วยมาก เพราะฉะนั้นข้อมูลที่จะนำเสนอหรือประกอบการวิเคราะห์เป็นสิ่งสำคัญนอกจากทางด้านวิชาการ จะขอพูดในกรอบสัก ๓ เรื่อง คือ ในเรื่องแรก ในเรื่องของอัตราค่าจ้าง ในเรื่องของอัตราค่าจ้างจะต้องอย่างที่ท่านนิพนธ์ได้พูดไปบ้างแล้วคือเราต้องทำงานอย่างแสบปี คนแสบปี สวัสดิ์ สุกติ คือถ้าทุกคนแสบปี จะทำงานได้ดี ในส่วนนี้และอีกข้อคือต้องมีความเป็นเจ้าของ ถ้ามหาวิทยาลัยของเราไม่มีความตั้งใจว่าเป็นบ้านเรา จะไม่เจริญ ถ้าคิดแต่ว่าเพื่อมาสอนแล้วกลับบ้าน ไม่มีความเป็นเจ้าของการเจริญเติบโตของมหาวิทยาลัยนั้นๆ จะอ่อนด้อยไป เพราะระดับผู้บริหารจะมาเป็นเทอม มาแล้วไป เหมือนกับสภาของพวกเรา เรามาแล้วไป เรามาเพื่อที่จะให้ข้อเสนอแนะข้อปรึกษา แต่คนที่อยู่คือตั้งแต่เด็กจนถึงโต เพราะฉะนั้นจะต้องสร้างความเป็นเจ้าของให้ได้ในขณะนี้ ซึ่งมหาวิทยาลัยของเราได้เปรียบมาก ของเรามี strong leadership ทั้งท่านนายกทั้ง

ท่านคณบดีและเจ้าหน้าที่ทุกท่านมีความแข็งแกร่งมาก คณบดีทั้งหลายเป็นหัวใจที่สำคัญ ท่านอธิการท่านมีประสบการณ์มากเราต้องรับตักตวงความรู้จากท่านเพราะท่านจะมาอยู่กับเรา ๖ เดือน เพราะฉะนั้นใช้งานท่านไปเลยเป็นโอกาสแล้วที่เราจะเอาความรู้จากท่านมาและมีการทำงานเป็นทีมเวิร์คดีมากเท่าที่สัมผัสกัน มี ความตั้งใจ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เป็นส่วนที่ strong เราเป็นส่วนที่ดีของมหาวิทยาลัยเพราะฉะนั้นเราต้องผลักดันออกมาดำเนินการให้ได้ถ้าเราไปในทางเรื่อง fact & figure อยากจะให้คณะทุกคนไปสำรวจข้อมูลที่เรา มีอยู่ อย่างที่ท่านอธิการท่านทำไว้เป็นเบื้องต้นดีมากขอชื่นชม ถ้าใครยังไม่ได้รับอยากจะให้มหาวิทยาลัยแจกทุกคนให้เห็นทั้ง ๒ เล่ม คຸ້ມกับที่ท่านมาทำหนึ่งเดือน เพราะเป็นข้อมูลพื้นฐานเป็นทิศทางที่เราจะไปต่อยอดดีมาก ในเรื่องของอัตรากำลัง คือได้ยินเสียงว่า อาจารย์บางท่านบอกว่า ท่านทำงานมากเกินไป บางท่านไม่ อยากทำงานวิจัย บางท่านฉัน จะสอนแค่นี้ เพราะฉะนั้นทำอย่างไรที่เราจะไปกำหนดภาระงานขั้นต่ำให้เป็นมาตรฐานเดียวกันให้ได้ ทุกคนควรจะต้องทำในระดับใด เรื่องการเรียนการสอนตามมาตรฐานกำหนดต้องวิจัย ถ้าคนทำนอกเหนือจากหน้าที่มีสวัสดิการเพิ่มเติมหรือไม่ เพราะสวัสดิการสำคัญเพราะเรื่องนี้เป็นแหล่งจูงใจอย่างหนึ่งที่จะทำให้ทุกคนหันเข้ามาทำงาน ผักในเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญ ถ้ากรอบอัตรากำลังเราพิจารณาแล้วอัตรากำลังของเราไม่พอคงจะต้องมาคิดว่า จะหาทางแก้ไขอย่างไร คือ ๑. พวกที่จะสอนเพิ่มเติมอาจจะต้องได้ค่าตอบแทนพิเศษ หรือ ๒. อาจจะต้องเพิ่มพนักงานมหาวิทยาลัยขึ้นมา เพราะกรอบอัตรากำลังของราชการรัฐบาลได้ล็อคเอาไว้แล้ว เพราะฉะนั้นการเพิ่มกรอบอัตรากำลังข้าราชการแน่นอนไม่ได้เพิ่ม นอกจากจะไปเพิ่มกรอบอัตรากำลัง ด้านพนักงานของมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นในการเพิ่มกรอบอัตรภาพพนักงานมหาวิทยาลัย ณ ภาระงานปัจจุบันเราเต็มกรอบแล้วหรือยังหรือว่าเกิน หรือว่าขาด เพราะฉะนั้นแต่ละคณะจะต้องไปหาตัวเลขเหล่านี้ออกมาให้ได้ลองไปคิดในเรื่องนี้ออกมา ถ้าเรามีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มกรอบ หรือ สอนเพิ่มเติมลองย้อนกลับไปดูในรายได้ รายได้ที่ได้มาว่ารายได้ส่วนนั้นจะพอเพียงสำหรับที่จะจ้างอาจารย์เพิ่มขึ้นหรือไม่หรือจะให้เป็นการตอบแทนในการสอนพิเศษ ฉะนั้นในตรงนี้ทุกคณะจะต้องไป workout กันมา อีกส่วนหนึ่งคือในเรื่องของสถานที่ สถานที่บางแห่ง มหาวิทยาลัยใหญ่ๆ คณะใครคณะมัน แต่มหาวิทยาลัยเล็กบางที่อาจจะต้องแชร์กันบ้าง ตอนนี้ สกอ. ออกประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ แนวคิดของการคิดรอบพื้นที่ ว่าสัดส่วนของพื้นที่กับการใช้การเรียนการสอนควรจะ

เป็นเกณฑ์อย่างไรอันนี้ได้ไปสำเนา มา จะให้มหาวิทยาลัยสำเนาแจกให้แต่ละคณะ แล้วแต่ละคณะกลับไปสำรวจพื้นที่ของตัวเองว่าตอนนี้พอสำหรับที่จะใช้งานหรือไม่ หรือจะมีโอกาสที่จะแชร์กับของท่านอื่นได้หรือไม่ ต้องวางแผนหาพื้นที่ในอนาคต ว่าปัจจุบันจะต้องใช้พื้นที่เพิ่มอีกหรือไม่ และภายในระยะ ๕-๗ ปี ทิศทางของมหาวิทยาลัยของเราจะเพิ่มในลักษณะใด เช่นอยากจะเพิ่มในเรื่องของเตรียมอุดมศึกษา ถ้าเป็นเตรียมอุดมศึกษาจะมีพื้นที่ต้องเพิ่มหรือไม่เราต้องคิดแล้ว คิดถึงโยงไปข้างหน้า ๕ ปี ข้างหน้าว่าเราจะหาพื้นที่เพื่อที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยของเราอย่างไร ลองไปศึกษาข้อมูลเปรียบเทียบของ ๙ แห่งดูว่าของเราอยู่ในจุดไหนของ ๙ แห่ง และการที่เราจะได้เป็นเบอร์ ๑ จะต้องทำอย่างไรบ้างแต่ละคณะจะต้องไปคิดเป็นของตัวเองในส่วนนี้ พื้นที่ของเราที่เห็นอยู่ในตอนนี้คือ กระจัดกระจายอยู่ ๔ พื้นที่ และยังมีพื้นที่ในเรื่องของสันตนาการ คงจะต้องลองไปดูในส่วนนี้ว่าจะมีทิศทางในการที่จะพัฒนาอะไรยังบ้าง สิ่งสุดท้ายในเรื่องของอุปกรณ์การเรียนการสอน แต่ละคณะต้องไปสำรวจคณะของตัวเองดูว่าอุปกรณ์การเรียนการสอนนี้พอเพียงในขั้นต่ำหรือยัง ถ้ายังไม่พอเพียงลองดูในเงินรายได้ ลองพิจารณาดูว่าจะสามารถที่จะนำรายได้มาเสริมในเรื่องนี้ได้มากน้อยขนาดไหน สัดส่วนในมหาวิทยาลัยนี้จำไม่ได้ว่าสัดส่วนนี้คณะเก็บไว้เท่าไรต้องให้ส่วนกลางเท่าไร อันนี้ต้องไปทบทวนดูว่า เปอร์เซนต์สัดส่วนของคณะกับส่วนกลางมันเหมาะสมรึยังถ้ายังไม่เหมาะสมอาจจะลองปรับปรุงสัดส่วนนั้นดู เพื่อที่ทางแต่ละคณะจะได้มีรายได้ส่งเสริมในเรื่องของการจัดหาครุภัณฑ์ในส่วนที่ขาดแคลน ในส่วนสุดท้ายขอปิดด้วยว่าทุกคนจะต้องมี Imagination อย่างที่ท่านนิพนธ์ท่านพูด ท่านให้คำคมดีมากถ้าเราจะจับประเด็นนี้มา อย่างท่าน ดร.วิรุณ ให้ในเรื่องของ rice with s เทียนที่เราได้มาฟังได้โอเคดีมากเราจับประเด็นนั้นมาพิจารณาพัฒนาในคณะของแต่ละท่านคณบดีคงจะต้องทำงานหนักหน่อย คณบดีเปรียบเสมือนมหาวิทยาลัยเล็กๆ ภายในมหาวิทยาลัยใหญ่ การบริหารงานคงจะต้อง work อย่างเข้มแข็งเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้มหาวิทยาลัยเจริญสำหรับ Imagination ติดใจคำนี้ fly high นี่เป็น MOTTO ที่ดีมากถ้าทุกคนมี Imagination ที่จะ fly high หวังว่ามหาวิทยาลัยนี้จะเป็นอันดับ ๑ ของ มทร."

ผู้ดำเนินรายการ (นายชวลิต นิมละอ)

“ขอบคุณท่านอธิการบดีที่ท่านกรุณาให้ความรู้ในเรื่องของกระบวนการงบประมาณในเรื่องของการใช้งานอาคารสถานที่ รวมทั้ง

ข้อคิดเห็นในเรื่องของพื้นที่สนทนากการสัดส่วนของคณะ และส่วนกลาง ในทางด้านงบประมาณ และอีกประเด็นที่ท่านฝากไว้คือเรื่องของ อัตราส่วนของรายได้งบประมาณซึ่งวันนี้เราอาจจะยังไม่สูงเท่าที่ รัฐบาลคาดหวังนะครับ เมื่อสักครูฟ้งจากท่านรองว่า งบประมาณ ๗๕ รายได้ ๒๕ ใช้ไหมครับ เราคงจะต้องหาวิธีการที่จะปรับจะด้วย กระบวนการที่จะต้องหานักศึกษาเพิ่ม หรืออะไรตามนะครับเพราะว่า ในระยะยาวคงจะต้องกลับไปอีกด้านหนึ่ง อย่างที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้ เรียนนะครับ อะไรมันเปลี่ยน เราต้องทำแต่ดีกว่าวันที่เขาบังคับให้เรา เปลี่ยน วันนั้นเราอาจจะเตรียมตัวไม่ทันได้อยู่ที่วิธีคิดของพวกเราทุกคนนะครับ เรียนเชิญท่านต่อไป ท่านศรีวิชาครับ”

นางศรีวิชา รักจำรูญ

“ที่อยากจะเรียนในวันนี้คือเรื่องของ การตรวจสอบ การควบคุมภายในซึ่งถือว่าเป็นการควบคุมประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการดูแลป้องกันปราคการ ดำเนินงานของบุคลากรอีกอย่างคือการดูแลทรัพย์สินไม่ให้เสียหายซึ่ง มีความเสี่ยงอยู่บ้าง รวมทั้งการปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบของ มหาวิทยาลัย ซึ่งเรื่องนี้มีส่วนสำคัญเพราะอย่างในเรื่องของกฎระเบียบ ท่านโอกาสได้พูดไปแล้ว บางคนไม่ทราบระเบียบที่ชัดเจนแน่ชัด คือ อ่านตัวกฎหมายแล้วไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นการปฏิบัติจะมีการผิดพลาดบ่อยๆ ซึ่งมีความเสี่ยงทางการเงินการคลัง ซึ่งเห็นว่ามี การปฏิบัติผิดบ้างซึ่งกรรมการตรวจสอบแนะนำว่าอยากให้มีการทำ เครื่องมือของการบัญชีการเงิน ทรัพย์สินต่างๆ เพื่อที่เจ้าหน้าที่หรือ บุคลากรจะได้เข้าใจได้ง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องหวังว่า ฝ่าย บริหารคือท่านหัวหน้าหน่วยงานต่างๆ จะมาช่วยมาดูแลควบคุม ให้การทำงานถูกต้องตามระเบียบเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ เรื่องของการประเมินผลการควบคุมภายในที่ผ่านมา ในจุดทางด้าน วิชาการการเรียนการสอนรู้สึกว่ามีมหาวิทยาลัยจะมีจุดอ่อนอยู่ ๒-๓ ประเด็น ประเด็นแรกคือในเรื่องของบัณฑิต จำนวนผู้สำเร็จการศึกษามี น้อยกว่าที่ตั้งเป้าหมายไว้ซึ่งคิดว่าเป็นสิ่งที่เราอยากจะผลักดันให้เป็น ไปตามเป้าหมาย ซึ่งสาเหตุมีหลายอย่างเพราะว่าคู่แข่งทางด้านการ ศึกษาเยอะ เพราะฉะนั้นเห็นว่าควรจะมีการสร้างบรรยากาศ และ สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยต้องเป็นที่ดึงดูด คนที่จะมาเรียนบางทีมหา วิทยาลัยสวยๆ จัดสิ่งแวดล้อมที่ดีๆ จะมีคนอยากที่จะมาเรียน และ คุณภาพการศึกษาที่เราสามารถที่จะแข่งกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ได้ ควรจะมีการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาให้รู้จักการวิเคราะห์ด้วยเหตุ

ด้วยผล และให้ความสำคัญในเรื่องของการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย ให้เป็นที่รู้จัก เพราะว่าคนจะได้สนใจมาเรียนและควรที่จะเน้นในเรื่อง ของ AEC เรื่องตอนนี้ที่เราจะรวมกันเป็นประชาคมอาเซียน เราควร จะให้ความสำคัญในเรื่องนี้และทั้งในเรื่องของทางด้านสังคมและด้าน เศรษฐกิจ เพื่อที่จะได้มีความร่วมมือกับประเทศในอาเซียนทั้งในด้านภาษา เราต้องให้นักศึกษาได้เข้าใจและได้มีความรู้ในเรื่องพวกนี้เพิ่มเติม มหาวิทยาลัยน่าจะให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นหลักด้วย นอกจากนี้ ที่เป็นจุดอ่อนอีกประการคือการพัฒนาศักยภาพบุคลากรจะเห็นได้ว่า อาจารย์ในระดับปริญญาเอกจะต่ำกว่าเป้าหมายที่วางไว้วันนี้เป็น อุปสรรคพอสมควรเพราะว่าถ้าเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ถ้าเรามี อาจารย์ที่มีคุณภาพระดับการศึกษาระดับปริญญาเอกอาจจะช่วย ดึงดูดให้มีคนมาเรียนมากขึ้นและช่วยเป็นกำลังใจให้อาจารย์ ควรจะ มีการหาทุนการศึกษา รวมทั้งมีการพัฒนาอาจารย์ในเรื่องการเรียน การสอนในเรื่องของความรู้ในองค์รวมควรจะมี รวมทั้งมีการพัฒนา นักศึกษาให้มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยซึ่งอันนี้ในแง่ของการ พัฒนาบุคลากรซึ่งท่านนิพนธ์ได้พูดไปมากซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะทำให้มหาวิทยาลัยนี้จะเจริญและพัฒนา ควรจะให้ความสำคัญใน เรื่องของการพัฒนาบุคลากร ทั้งในด้านวิจัยด้วยและให้ทุนเรียน มหาวิทยาลัยอาจจะมีการจัดสรรเงินทางด้านของการวิจัย และการให้ ทุนการศึกษามากขึ้นคงจะช่วยให้ประสิทธิภาพของการทำงานดีขึ้น และอีกเรื่องหนึ่งคือการเบิกจ่ายงบประมาณที่ต่ำกว่าเป้าหมาย ซึ่งข้อ นี้ท่านฉวีวรรณได้กล่าวไปบ้างแล้วซึ่งปัญหาของเราคือในเรื่องของ งบการก่อสร้างที่ไม่สามารถเบิกจ่ายตามเวลาได้ คงจะต้องมีการเร่งรัด ติดตามให้เป็นไปตามเป้าหมาย นอกจากเรื่องนี้แล้วในเรื่องของการ บริหารความเสี่ยง ในเรื่องอื่นๆคือมหาวิทยาลัยต้องเห็นว่ามี ความเสี่ยง หลายๆด้านเพราะฉะนั้นควรจะมีการจัดทำแผนในการบริหาร ความเสี่ยง จะเห็นว่าอย่างเช่นในเรื่องของการชุมนุมทางการเมืองที่เราได้ ประสบอยู่โดยเฉพาะที่คณะบริหารธุรกิจ ในการชุมนุมครั้งนี้ประสบ ปัญหาค่อนข้างจะรุนแรงมีคนเข้าไปในคณะรวมทั้งเกิดความเสียหาย เป็นเรื่องที่เราต้องทำแผนเอาไว้ และควรจะมีเวรยาม หรือ รปภ. เพื่อ รักษาความปลอดภัยและรายงานข่าวสารให้ผู้บริหารได้ทราบเพื่อที่จะ ป้องกันได้ทั้งที่รวมทั้งในแง่ของการสร้างเครือข่ายพวกบุคลากรต่างๆ กับชุมชนหรือนักศึกษาผู้ปกครองเพื่อที่จะได้รู้ถึงสถานการณ์ว่าเป็น อย่างไรเป็นสิ่งที่เราจะต้องป้องกันไว้ เพราะว่าเกิดขึ้นบ่อยๆ เพราะ เป็นจุดเสี่ยง และสิ่งที่เราควรที่จะเตรียมในเรื่องของการทำ e-learning ซึ่งมหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนแบบ E-learning มาก

เหมือนกันเพราะนักศึกษาไม่ได้มาเรียนซึ่งเป็นโชคดีของเราที่ท่านอาจารย์นิติท่านค่อนข้างเข้มแข็ง เพราะฉะนั้น ต่อไปการพัฒนาการเรียนการสอนในลักษณะ E-learning เป็นเรื่องที่สำคัญ นอกจากนั้นเราอาจจะมีการเตรียมสถานที่เพื่อที่จะย้ายพวกนักศึกษาจากจุดเสี่ยงมาเรียนที่อื่นที่ไม่เสี่ยงเราควรจะทำแผนเรื่องพวกนี้ไว้เพื่อที่หลังจากที่มีเหตุการณ์แล้วเราจะได้สามารถที่จะทำอะไรได้ทันเหตุการณ์ เป็นตัวอย่างและอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นเรื่องควรที่จะมีการเตรียมคือเรื่องของอัคคีภัย เราควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนบุคลากรนักศึกษาได้รับทราบแผนการป้องกันอัคคีภัยซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ไม่ว่าโดยประมาทหรือเหตุการณ์ในธรรมชาติอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องการเกิดอุทกภัย เรามีประสบการณ์แล้วอย่างปี ๒๕๕๔ โดยเฉพาะคณะวิศวกรรมศาสตร์ซึ่งอยู่ติดแม่น้ำ อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องที่เคยมีการยกประเด็น คือเรื่องการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาเป็นจุดหนึ่งที่เราควรจะต้องเตรียมแผนการไว้และป้องกันไว้เหมือนกันถึงแม้ว่าประเด็นนี้ในมหาวิทยาลัยเราไม่ได้มีข่าวมากนัก แต่ว่า อาจจะมีบ้างเล็กน้อยถ้าเตรียมไว้เป็นการดี ที่เห็นคือการตรวจสอบนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงอย่างเช่น ที่คิดว่ามีพฤติกรรมที่เป็นความเสี่ยงและได้อีกอย่างหนึ่ง คือที่เห็นว่าควรจะทำ คือควรจะต้องกิจกรรมนักศึกษาที่เป็นการให้ นักศึกษามาสนใจอย่างเช่นที่ท่านรองยุทธภูมิได้เสนอมา คือการจัดการกีฬาซึ่งเรามี incentive (ผลตอบแทน) คือให้รางวัลกับนักศึกษาที่ชนะเลิศ ให้รางวัลทำให้เขามีกำลังใจซึ่งได้ข่าวว่านักศึกษาหลายคน หมายความว่านักกีฬาของมหาวิทยาลัยมีเพิ่มขึ้นมาก เป็นตัวอย่างที่เราสามารถที่จะวางแผนได้อีกข้อหนึ่งคือการป้องกันระบบสารสนเทศซึ่งอาจจะเกิดจากการถูกไฟไหม้ หรือว่าไวรัสอะไรเหล่านี้ซึ่งคิดว่าท่านนิติคงจะเตรียมพร้อมในระดับหนึ่งแล้วแต่อย่างไรก็ตามถ้ามหาวิทยาลัยจะเตรียมแผนรองรับไว้ล่วงหน้าและปฏิบัติตามแผนตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนที่จะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นจะช่วยให้อาจารย์นิติลดความเสี่ยงจากเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นค่ะ”

ผู้ดำเนินรายการ (นายชวลิต นิมละอ)

“ขอบคุณท่านศรีวิชา ท่านกรุณาให้ความเห็นในเรื่องของความเสี่ยงในเรื่องของการตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัยซึ่งท่านได้เข้ามาเป็นกรรมการอยู่ ประเด็นที่ท่านได้กรุณาให้ คือไม่ว่าจะเป็นเรื่องของนักศึกษาที่ต่ำกว่าเป้าซึ่งผมเข้าใจว่าตอนนี้เรากำลังจะปรับอยู่ขณะนี้ เรื่องของการที่จะทำอะไรให้มหาวิทยาลัยเป็นที่ดึงดูดใจให้นักศึกษารุ่นใหม่ๆที่จะเข้าสู่มหาวิทยาลัยของเราปัญหาเฉพาะกิจ

ในเรื่องของการชุมนุมทางการเมืองซึ่งจริงๆ เรื่องนี้เราได้คุยกันพอสมควร และได้ทำกันในระดับหนึ่งเป็นแผน consistency plan (แผนที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง) เป็นแผนฉุกเฉินเฉพาะกิจที่จะต้องทำในกรณีที่มี และเข้าใจว่าคงจะไม่จบกันง่ายๆในระยะเวลาอันใกล้นี้ะครับ และคงจะต้องดูแลและพัฒนากันไปนะครับ ขออนุญาตเรียนเชิญท่านสุดท้ายท่านเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เป็นรองเลขาธิการกฤษฎีกา ปัจจุบันท่านเป็นกรรมการกฤษฎีกาด้วย ท่านเป็นนักกฎหมาย ท่านพอเพชร สารคุณครับ”

นางสาวพวงเพชร สารคุณ

“ขอเรียนในส่วนของกฎหมายเสริมจากที่ท่านโอภาสได้พูดไว้ นะคะ โดยเฉพาะในส่วนที่ท่านเป็นห่วงว่ากรณีที่ท่านผู้บริหารมีปัญหากับการใช้ข้อบังคับว่าจะดำเนินการอย่างไรคืออยากให้เราไปดูในข้อบังคับทุกฉบับจะมีข้อหนึ่งที่กำหนดให้ท่านอธิการเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับและมีอำนาจตีความวินิจฉัยข้อบังคับนั้น เพราะฉะนั้นในเบื้องต้นถ้าท่านมีปัญหาจะต้องเรียนเสนอท่านอธิการเป็นผู้พิจารณาแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นนะคะ อย่างที่ท่านโอภาสได้เรียนไว้แล้วว่า สภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งให้มีคณะกรรมการเกี่ยวกับกฎหมายระเบียบซึ่งจะมีหน้าที่ ตรวจสอบแก้กฎหมายข้อบังคับต่างๆ ที่ใช้ ข้อบังคับอยู่อาจจะฝากผู้บริหารว่าถ้าท่านมีปัญหาว่า ข้อบังคับที่ท่านใช้อยู่ไม่ทันสมัย หรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของท่าน อยากจะให้เสนอเรื่องมาด้วยว่า คณะอนุกรรมการจะได้พิจารณาแก้ไขให้ไม่มีปัญหา และแก้ไขปัญหามันอุปสรรคให้ท่านได้ ดิฉันไม่มีอะไรที่จะฝากแต่จะฝากให้มหาวิทยาลัยได้ทบทวนข้อบังคับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันว่ามีอะไรที่มีปัญหาไม่สะดวกหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำงาน ขอให้พิจารณาแก้ไขและเสนอมา คณะอนุกรรมการจะช่วยพิจารณาแก้ไขให้ก่อนที่จะมีปัญหาที่จะดำเนินการต่อไป”

ผู้ดำเนินรายการ (นายชวลิต นิมละอ)

“ท่านเป็นประธานคณะกฤษฎีกาของสภามหาวิทยาลัยของเรา และท่านช่วยกรุณาดูแลในเรื่องของระเบียบ และเรื่องข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาโดยตลอดในส่วนของการคุ้มครองคุณวุฒิคงจะหมดเพียงเท่านั้นะครับ ผมเองมีหน้าที่ประสานงานในเรื่องนี้ต้องเรียนว่า ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้กรุณา cover (ครอบคลุม) ประเด็นหลักๆ จนหมดแล้ว ผมขออนุญาตเรียนเน้นอยู่นิดเดียว สิ่งที่ยังอยากจะเพิ่มเติมคือว่า ในที่เราได้คุยกันว่าวันนี้ในเชิงของการบริหารงานความพึงพอใจ

ของลูกค้า customer expectation เป็นเรื่องที่สำคัญ ผมเข้าใจว่าเราคงไม่ได้พลิกให้นักศึกษาเราเป็นลูกค้าอย่างเดียวยกเว้นจะให้เขาทุกอย่าง อย่างที่เขาอยากจะได้แน่ครับ คงไม่ใช่อย่างนั้น มาตราฐานการศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญแต่อย่างน้อยที่สุดคงจะต้องฝากว่าวันนี้เราคงต้องให้ความสำคัญ ความคาดหวังที่เปลี่ยนไปมันทำให้บริบทการให้บริการกับนักศึกษามันเปลี่ยนไปด้วยนะครับ วันนี้หลายมหาวิทยาลัยเขาอาจจะให้มีสถานที่ดีกว่า มีอาคารที่ดีกว่าหลากหลายกว่าเป็นอะไรที่เราจะต้องยอมรับว่า เรามีแค่นี้เราต้องค่อยๆ พัฒนา แต่อย่างหนึ่งที่เราจะลืมไม่ได้ คืออย่างที่เราจะต้องพยายามแสวงหา มีเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาให้ดีขึ้นและถ้าเราสามารถที่จะพัฒนาได้ความจำกัดต่างๆ ทั้งหลายที่เรามีในมหาวิทยาลัยในวันนี้คงจะค่อยๆ หมดไป การเป็นมหาวิทยาลัยในเชิงสากลนั้นจำเป็นจะต้องมีบรรยากาศที่เป็นสากลด้วย เพราะฉะนั้นในเรื่องของวิทยาลัยนานาชาติคงจะเป็นอะไรที่เราจะต้องค่อยๆ พัฒนา เพราะว่าเราคงหลีกเลี่ยงความเป็นสากลหรือที่เราพูดกันบ่อยๆ ว่า AEC ไม่ได้ ภาษา AEC ภาษากลางต้องเป็นภาษาอังกฤษ อย่างน้อยที่สุดภาษาเพื่อนบ้านซึ่งลำบากอีกถ้าเราจะสอนภาษาเพื่อนบ้านทุกภาษาในมหาวิทยาลัยของเรา ฉะนั้นในสิ่งนี้ผมเข้าใจว่าเราอาจจะต้องทุ่มเทสักนิดหนึ่ง ถ้ามหาวิทยาลัยมีความจำเป็นโดยส่วนตัวผมในฐานะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งผมเรียนว่าผมพร้อมที่จะให้การสนับสนุนให้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องนี้ เพราะเป็นความจำเป็นของมหาวิทยาลัยจริงๆ ในเรื่องอีกอย่างหนึ่งที่เราจำเป็นต้องทำในระยะยาวคือว่า ถ้าเรามีมหาวิทยาลัยดั้งเดิมซึ่งมีชื่อเสียง สอนหลักสูตร ๔ ปีมาก่อนเรามากมาย แล้วถึงเด็กเก่งๆ ไปแล้ว เราโดนอาชีวศึกษาแย่งนักศึกษาในอนาคต แน่แน่นอนเมื่อมีสถาบันอีก ๔-๕ ปีจะผลิตคนได้ค่อนข้างจะมีความสามารถอาจจะไม่เท่าเรา แต่จะมีความได้เปรียบในเรื่อง ใกล้บ้านนักศึกษามากกว่า มีทั่วประเทศ อาจจะมียุทธวิธีที่จะดึงนักศึกษาไม่ให้เข้าในมหาวิทยาลัยเราเหมือนอย่างเดิม เพราะวันนี้ส่วนหนึ่งของนักศึกษาเรามาจากจำนวนนั้น เพราะฉะนั้นเราคงต้องมียุทธวิธีที่จะทำอย่างไรให้สามารถที่จะมีคณะวิชาภูมิภาควิชาที่แตกต่างไม่เหมือนทั้งมหาวิทยาลัยดั้งเดิมและอาชีวศึกษา ๑๐๐% สิ่งที่สำคัญคือว่า ถ้าเราทำงานร่วมกับสมาคมหรือสภาอุตสาหกรรม สมาคมการค้าที่มีความต้องการบุคลากรทางด้านเทคนิคมากได้เราจะสามารถเปิดภาควิชาและสร้างจุดแข็งของเราได้ เนื่องจากว่าจุดนี้เรามีและขออนุญาตฝากที่ประชุมไว้เพียงแค่นี้สำหรับในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิคงจะจบเพียงเท่านี้ครับขอบคุณท่านอธิการบดีครับ”

ผู้ดำเนินรายการ (รศ.สุภัทรา โกไศยกานนท์)

“ต้องขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ทางมหาวิทยาลัยน้อมรับไปและเราจะไปวิเคราะห์สังเคราะห์แล้วทำเป็นแผนเพื่อที่จะดำเนินการต่อไปในช่วงถัดไปเป็นหน้าที่ของตัวแทนจากคณาจารย์ที่อยู่ในสภาและขอใช้เกณฑ์อาวุโส เริ่มจาก อ.ศรีสุตา

นางศรีสุตา อยู่แย้มศรี

“ดิฉันเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยตัวแทนจากคณาจารย์อยากจะเรียนถามว่าในการที่มีอาจารย์พิเศษเข้ามาสอนในมหาวิทยาลัย คณะแต่ละคณะมีการประเมินอาจารย์ผู้ที่เข้ามาเป็นอาจารย์พิเศษหรือไม่ อาจารย์สอนแล้วพูดจาไม่ดี ว่าเด็กแบบรุนแรงมาก และบอกว่าอาจารย์บางท่านสอนในวิชาบางวิชาแต่ปรากฏว่าแทนที่จะสอนโดยตรง ให้เด็กไปทำรายงาน ซึ่งในการทำรายงานนั้นเด็กบอกว่าจะเสียค่าใช้จ่ายประมาณคนละ ๓,๕๐๐ บาท จึงขอเรียนถามท่านคณบดีทุกคณะว่าเวลาที่มียาจารย์มาสอนแบบนี้มีการประเมินอาจารย์หรือไม่ว่าแต่ละท่านมาแล้วผลการสอนเป็นอย่างไรบ้างนี่คือในเรื่องที่หนึ่ง ส่วนเรื่องต่อไปเป็นเรื่องของสายสนับสนุน มีสายสนับสนุนซึ่งตอนนั้นมหาวิทยาลัยได้ให้ทุนมาพัฒนาบุคลากรซึ่งทุกคนบอกว่ายินดีมาเพราะว่าได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย แต่ในเมื่อศึกษาแล้วได้เพิ่มวุฒิปรับวุฒิมาถึงระดับปริญญาโท เขาไม่ได้ต้องการเพื่อที่จะปรับวุฒิเท่านั้น เขาบอกว่าบางที่ปรับวุฒิมาแล้วปรากฏว่าในสายงานไม่สามารถที่จะโตขึ้นไปได้ ไม่แน่ใจเหมือนกันว่าไปเรียนแล้วจะเสียเงินเปล่า เพราะในเมื่อไปเรียนแล้ว แต่ในสายงานได้แค่ตรงนั้นเอง พอปรับวุฒิมาถึงปริญญาโท คือเงินเดือนอยู่แค่นั้นเขาไม่สามารถที่ไปทำในสายงานที่เขาจะเติบโตไปได้”

ดร.ปราโมทย์ วีรานุกูล

“ผมคิดว่าเรื่องที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้พูดเป็นสิ่งที่ท่านผู้บริหารในระดับคณบดีน่าจะนำไปปฏิบัติและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งเพราะฉะนั้นผมไม่อยากจะให้ ท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่ท่านมีเวลาน้อยท่านเสียสละเวลาแม้กระทั่งท่านที่จะต้องไปราชการต่างประเทศท่านยังนำเอาเวลาตรงนั้นมาแนะนำในจุดที่ควรจะพัฒนามหาวิทยาลัยของเราเพราะฉะนั้นในจุดตรงนี้ ผมรู้สึกมีความดีใจนะครับว่า ถึงจะมีโอกาสบริหารหรือไม่ก็ตาม ยังเป็นความรู้ที่เราจะสามารถที่จะถ่ายทอดให้กับคนที่ใกล้ตัวเราได้เพราะฉะนั้นสิ่งต่างๆ ที่ผมได้รับทราบเป็นประสบการณ์สร้างสมของที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่ท่านมานานแล้ว

ยกตัวอย่างเช่น rice นะครับที่นำข้าวมาเป็น MOTTO สุดท้ายผมมองว่ามีอยู่ตัวหนึ่งนะครับที่จะต้องนำเข้ามาเพื่อเป็นตัวเด่นหรือตัวแรกที่ ต้องคำนึงถึงคือ ตัว Ethics จริยธรรม ถ้าเรามีจริยธรรมนะครับผมว่า ทำทุกอย่างได้ วิชาการเรายังเรียนรู้ได้แต่ถ้าเรามี จริยธรรม มีคุณธรรม เมื่อไหร่ จุดตรงนี้เราสามารถจะสั่งสอนหรือตัวเราเองเราจะเดินทาง ไปถูกทิศทางได้ เพราะฉะนั้นจุดต่างๆ สำหรับวันนี้มีประโยชน์มาก ในสถานะที่ผมเป็นตัวแทนจากอาจารย์และคณาจารย์ผมเรียนฝากท่าน ผู้บริหารด้วยในระดับคณะ ในเรื่องของการปกครองจะต้องมีหลายรูปแบบท่านมีอำนาจท่านมีบารมี ท่านจะต้องมีคุณธรรมจริยธรรมด้วย เพราะฉะนั้นทำอย่างไรให้คนสำราญให้ได้ คนมีความสุขเมื่อไหร่งาน สำเร็จทุกอย่าง แต่ถ้าขณะที่คนมีความทุกข์ด้วย ลำบากเหมือนกันใน การที่เราจะทำงานนะครับ ที่นี้ผมมีเรื่องที่จะฝากไว้วันหนึ่งนะครับ เพราะว่าผมฟังท่านผู้ทรงคุณวุฒิแล้วว่าเราไม่ควรจะหลอกตัวเอง เพราะฉะนั้นเราจะสังเกตว่าตัว KPI ต่างๆ ที่เป็นตัวชี้วัดของเรา เราจะสังเกตที่เราตั้งขึ้นมาแล้วได้เปอร์เซ็นต์ที่สูงๆ แต่เราถามตัวเราเองจริงๆ หรือไม่ว่า ตัวชี้วัดต่างๆ ที่เราได้มานั้นมันเป็นความจริงหรือไม่ เพราะฉะนั้นถ้าตัวชี้วัดที่เราได้มาจากความจริงแล้ว ผมว่าจะนำไปสู่ความยั่งยืนขององค์กรของเราแต่ถ้าตัวใดเราเห็นว่าควรที่จะมีการ พัฒนาผมว่าเราแก้ไขเถอะ เราอย่าไปหาคะแนนอะไรที่เราไปหามาใส่ แล้วไม่เป็นความยั่งยืนแล้วส่งผลต่อคุณภาพของนักศึกษา อันนี้ผม อยากจะฝากไว้ว่าไม่เป็นไรหรอกครับถึงตัวชี้วัดปีนี้เราต่ำ แต่เราปีหน้า ละครับเรานำตัวนี้มาสร้างความแข็งแกร่งให้กับนักศึกษาของเรา อาจารย์ของเรา เจ้าหน้าที่ของเรา ให้เขารู้ความบกพร่องครับ เขาจะ ได้พัฒนา แต่ถ้าเกิดว่าเราได้ตัวชี้วัดสูงมากๆ ดิฉันะครับ แต่ว่าความจริง คืออะไร ความยั่งยืนคืออะไรครับ เพราะฉะนั้นเราต้องการความยั่งยืน ตัวนี้เราอยากให้ประเมินตรงไปตรงมาเราจะได้เอาข้อมูลที่เราได้มา พัฒนางค์กรเพื่อความยั่งยืนสำหรับตัวชี้วัดนะครับ แล้วในส่วนของ ผมเองที่เป็นตัวแทนของคณาจารย์ มีฝากมาเรื่องของการปรับสภาพ ของลูกจ้างชั่วคราวขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ได้ ให้สิ่งต่างๆ แต่ตราบดีที่ได้ให้มาแล้วผมอยากจะให้ปฏิบัติลงมาเป็น รูปธรรมจริงๆ นะครับขอบคุณครับ”

ดร.ปริญญ์ มากกลิ่น

“ผมทำการบ้านมาต้องเรียนว่าขอเวลานิดหนึ่งประมาณ ๑๕ นาทีหรือ ๒๐ นาทีจะพยายามพูดให้ cover ผมอยู่ที่นี้มาเกือบ ๒๐ ปี คงต้องเรียกว่าหลวมตัวมานาน เพราะฉะนั้น อยากเห็นมหาวิทยาลัย

ของเราพัฒนาไปในทิศทางที่ดีก่อนมาอยู่ที่นี่เคยอยู่ทั้งเอกชน และ รัฐวิสาหกิจได้เห็นอะไรมาพอสมควรเพราะฉะนั้นในวันนี้ที่ท่าน อธิการบดีพูดว่าท่านมาให้ ไม่ได้มารับและผมดีใจที่ได้ยินประโยคนี เพราะน่าจะทำอะไรได้หลายอย่างสิ่งที่ผมจะพูดในวันนี้ เป็นเรื่องของ การที่อาจจะต้องมาตรวจทาน ๓ ประเด็นด้วยกันนะครับ ๑. คือเรื่อง ของธรรมาภิบาล และความเสี่ยงที่ท่านศรีวิชาท่านได้พูดไปบ้างแล้ว และการปฏิบัติตามกฎหมาย และอีกข้อหนึ่งคือการที่เรายังไม่ได้ใช้ ศักยภาพที่แท้จริงของบอร์ดของเราจริงๆ นะครับ วันนี้ผมถือว่าผมมี ความหวังแล้วนะครับที่ผมมาใช้โอกาสในวันนี้ที่จะเห็น RMUTP ของ เราเป็น Best Practice มี ธรรมาภิบาลที่ดีและสามารถอยู่ในระยะ ยาวด้วยความยั่งยืนประกอบด้วยภาพลักษณ์และการปฏิบัติงานที่ดี และสิ่งที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดคือ สังคมมั่นใจในบัณฑิตของเรา เพราะ ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย คือเรื่องของผู้บริหารจะต้องเห็น ตรงนี้และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงนะครับ และผมจะอยู่เคียงข้างเป็น กำลังใจ เพราะว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้อีก คือเรื่องของระบบการ ควบคุมจะต้องมีความเหมาะสม การปฏิบัติงานจะต้องมีประสิทธิภาพ ประกอบกับคุณภาพต้องสูง ยกตัวอย่างเช่นในแง่ของวิชาการเรียนการ สอนของเรา เราต้องนิยามคำว่าคุณภาพไว้ก่อนเลยว่าคืออะไรต้อง ชัดเจนเลยแล้วมาช่วยกันนะครับว่าไปให้ถึงได้อย่างไร ในระดับวิสัยทัศน์ ผู้บริหารระดับสูงกับคณะกรรมการบริหาร ผมอยากจะให้ตรวจทาน ในเรื่องของการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยยุคสมัยนี้ในภาคเอกชนเรื่อง ของความยั่งยืนเป็นสิ่งสำคัญนะครับ ถ้าจะเริ่มต้นต้องดูจากเรื่องของ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ และผู้บริหารต้องพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง และสิ่งที่สำคัญคือลูกน้องและเพื่อนร่วมงานเข้าใจสิ่งที่เราจะทำหรือ ไม่เป็นเรื่องของ culture changes สำหรับระดับการบริหารระบบ การบริหารความเสี่ยงที่ดี จะต้องมีประสิทธิภาพสิ่งที่ผมยังไม่เห็นเป็น รูปธรรมชัดเจนคือเรื่องของการมีทีมบริหารความเสี่ยงที่เข้มแข็ง เอกชนในยุคนี้เขาไปถึงในเรื่องของ Governance risk compliance คือ GRC และ Enterprise risk management ซึ่งผมพอเห็นใน มหาวิทยาลัยของเราแต่ว่า การ Implement (ทำให้เกิดผลสำเร็จ) ยัง ไม่ชัดเจน และสิ่งที่ผมอยากจะเสนอแนะ คือเราต้องมีทีมบริหาร ความเสี่ยงตรงนี้ให้เข้มแข็งแล้วจะทำอะไรได้อีกมากมายเลย ต้องมานั่ง ขบคิดกันว่าจะทำอะไรต่อไปเพราะในสถาบันการศึกษาอย่างของเรา มองได้หลายด้านมากเลย เช่น Property risk เรื่องของความเสี่ยงของ ทรัพย์สินที่เราถืออย่างที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้พูดไปเราใช้ ทรัพยากรเต็มศักยภาพหรือไม่ ของที่เราซื้อมาเป็นล้านๆ หลายแสน

บาท เราได้ใช้ตรงนี้น้อยแค่นั้น ความเสี่ยงในการสูญหาย การขโมย วาดภัย เราได้ประกันภัยสิ่งเหล่านี้หรือไม่ แม้แต่เรื่องน้ำท่วมอะไรพวกนี้เราอาจจะไม่ได้นึกถึงเลย ยกตัวอย่างเช่น ขึ้นตึกมานี้มีถึงดับเพลิงพร้อมที่จะลุยกับไฟหรือไม่ เราต้องคิดหนักแล้วนะครับในเรื่องพวกนี้คือความเสี่ยงทั้งนั้น ความเสี่ยงหลักๆ คือสิ่งที่ทำให้รายได้ของเราลดลงและทำให้ค่าใช้จ่ายของเราเพิ่มขึ้น สิ่งเหล่านี้เราต้องมานั่งดูอย่างจริงจัง ในเรื่องของ Income risk เหมือนกันนะครับ เรื่องของรายได้พอตีพิมพ์มีโอกาสได้ไปนั่งเป็นกรรมการจัดหาเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยด้วย โครงสร้างรายได้ของเราจะต้องเปลี่ยนแปลง เรามีเงินมาก มากพอสมควรเลยแต่ผมว่าเรายังใช้ประโยชน์ได้น้อยนะครับ การใช้ประโยชน์น่าจะเป็นเรื่องของการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดได้ เรามีสัดส่วนรายได้ของค่าลงทะเบียนอยู่ที่ ๘๖% ซึ่งจริงๆ แล้วเป็นสัดส่วนที่สูงเลยนะครับ ซึ่งจริงๆ แล้วเป็นสัดส่วนที่สูงเกินไป รายได้หลักๆ ควรจะมาจากส่วนอื่นด้วยเช่นรายได้ที่มาจากการบริหารสินทรัพย์เรายังได้น้อยมาก เรื่องของการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำแต่ในขณะเดียวกันมีผลตอบแทนสูงเรายังไม่ได้พิจารณาจากรายได้จากทรัพย์สินทางปัญญาเช่นเดียวกัน ซึ่งยังไม่มีตัวเลขตรงนี้เลยนะครับเท่าที่ผมเห็นจากที่ประชุมเมื่อวันจันทร์ ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ถ้าเราขบคิดอย่างจริงจังเราสามารถที่จะอุดรอยรั่วเหล่านี้ได้ มันเป็นเรื่องเสี่ยงทั้งสิ้น อีกประเด็นหนึ่งประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะพูดคือเรื่องของเราที่ว่า เราต้องการนักศึกษาเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ ผมจะยกตัวอย่างตั้งแต่ผมสอนวิชาการเงินเป็น ๑๐ กว่าปี ยากจะขอยกตัวอย่างสาขาการเงินเป็น case study (กรณีศึกษา) จากการที่ออกสหกิจผู้ประกอบการมีหลายประเด็นที่เราจะต้องมานั่งคิดกันว่า held score experience ของเด็กเราไปได้ถึงไหนนะครับ ประเด็นแรกเลยนะครับคือ การปฏิบัติในวิชาชีพโดดเด่นพอ หรือยัง พร้อมทั้งจะออกไปสู่สถานประกอบการมาน้อยเพียงไร ผม list มาเช่นการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านบริหารธุรกิจนะครับ เด็กบางคนพิมพ์ดีดยังใช้เคาะธรรมดา จริงๆ ผมอยากเห็นลูกศิษย์ผมใช้สัมผัสได้โดยมีเกณฑ์มาตรฐานระดับหนึ่ง เช่นก็คำสอนที่ว่าไปซึ่งจะต้องเป็นอย่างนั้นนะครับ หรือ excel ผมสอนวิชาที่ผมรับผิดชอบคือการเงินธุรกิจกับสัมมนาการเงินปรากฏว่าเด็กพอมือถึงมือผม excel ไม่เป็นทั้งๆ ที่จริงๆ แล้วเขาจะต้องเรียนพวกการใช้คอมพิวเตอร์ในงานธุรกิจจะไรมาย่างนี้ผมว่าแปลกประหลาด เราเอาใครสอนวิชาเหล่านั้นหรือเปล่า ผมว่าเราต้องมานั่งดูนะครับว่ามันเกิดอะไรขึ้น Internet พวกนี้ระบบ wifi ผมว่าเรายังมีปัญหานะครับถ้าไปเทียบกับ เวลาผมไปทีอื่นแล้วการใช้

wifi หรือใช้ wireless Internet ที่อื่น ความเร็วในเรื่องของการเข้าถึง Internet การพิมพ์ดีดทั้งไทยและอังกฤษผมว่าเราต้องบังคับเด็ก ส่วนเด็กการเงินสิ่งที่จำเป็นในยุคนี้คือเครื่องคิดเลขทางการเงิน การใช้โปรแกรมทางการเงินหลายๆ ตัว มีอาจารย์หลายท่านบางครั้งเวลาเราสอนบางท่านใช้ตำราตั้งแต่ผมจบมัธยมปลายปี ๒๕๒๖ ยังมีให้เห็นนะครับ ผมว่าคงไม่ใช่แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นการเงิน มันจะต้องเป็นอะไรที่ Update อย่างน้อยตำราสัก ๕ ปี ๖ ปี ผมว่าเริ่มล้าสมัยแล้วครับ ในเรื่องของวิชาชีพที่ผมได้กราบเรียนไปสิ่งที่จะต้องพัฒนา คืออาจารย์จะต้องปฏิบัติให้ได้ซะก่อน ทุกเรื่องที่ผมเรียนมาอาจารย์ที่มีอยู่อาจจะต้องเริ่มบังคับหรือไม่ว่าที่ที่จะต้องทันสมัย จะสอนลูกศิษย์ไม่เช่นนั้นจะสอนลูกศิษย์ให้ทันสมัยได้อย่างไร อาจารย์พิเศษเช่นกันในเรื่องของค่าสอน การที่เราจะมาเราให้ค่าสอนน้อยไปหรือไม่ ศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จมีมากนะครับ เราอาจจะไม่ได้เคยเชิญมา ผมอยากเห็นมืออาชีพมาช่วยสอน สำหรับเรื่องภาษาอังกฤษหรือภาษาที่ ๓ อาจารย์ที่ยังใช้ภาษาอังกฤษไม่ได้ ผมว่าต้องเริ่มจากอาจารย์นี้ละครับต้องได้ซะก่อน ก่อนที่จะให้เด็กได้นะครับ โครงการส่งเสริมต่างๆ อาจจะต้องจริงจังมากขึ้นนะครับ บางครั้งเราใช้เงินค่อนข้างมากการส่งเสริมอาจารย์พัฒนาสู่ศักยภาพอะไรหลายๆ อย่าง เราใช้เงินค่อนข้างมากแต่ว่าผลที่ได้ อาจารย์ก็กลับมาสอนเป็นภาษาอังกฤษได้หรือไม่ ต้องดูทั้งระบบนะครับ หรือความรอบรู้ทางด้านเศรษฐกิจการเมือง เด็กของเราขาดการเสวนา สัมมนาทั้งระดับในชั้นเรียนและระดับเวทีอื่นๆ น้อยมาก เป็นเพราะว่าเราไม่ได้ส่งเสริมการส่งเสริมประชาธิปไตยอะไรพวกนี้ การอ่านข่าวสารเด็กจะชำนาญเรื่องละครซะมาก อันนี้ น่าเป็นห่วงนะครับที่เขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับประเทศไทย ผมเคยถามเด็กว่านายกรัฐมนตรีชื่ออะไรเมื่อปีที่แล้วนี้เอง เขาบอกว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ แล้วผมถามว่าแล้วคุณรู้จักยิ่งลักษณ์ ชินวัตรไหม เขาบอกว่าเป็นน้องสาวอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ถ้าเรามีบัณฑิตอย่างนี้ผมว่าอีกหลายเรื่องเลยนะครับที่ยังไม่รู้ ประเด็นสุดท้ายเลยนะครับที่ผมจะกราบเรียนคือเรื่องของเด็กยังขาดเรื่องของคุณธรรมจริยธรรมมากนะครับ เรายังขาด ผมอยากจะใช้คำว่า much เลยเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ยุคสมัยนี้เด็กที่เป็นบัณฑิตควรจะทำตรงนี้ ผมพยายามทำกับเด็กการเงินนะครับพาไปดูเด็กด้วยโอกาส พวกเด็กพิการและพยายามไปช่วยชุมชน แต่ผมกำลังมองว่าน่าจะเป็นเกณฑ์บังคับเลยว่าเด็กจะต้องไปอย่างนี้ก็ชั่วโมง แล้วอาจารย์ที่สอนอยู่ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับศิษย์สุดท้ายเลยนะครับ ผมขออนุญาตว่า RMUTP จะต้องอยู่รอดได้ในระยะยาวผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน

ทุกคนต้องมีความสุข มีใครบ้างครับ อาจารย์ ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน สังคมชุมชน และประเทศชาติ RMUTP ควรจะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้โลกใบนี้น่าอยู่มากขึ้น แล้วเราจะทำเพื่อลูกหลาน อีกประเด็นหนึ่งที่อยากจะพูดคือในเรื่องของอาจารย์ควรจะเป็นนักวิชาการสอนน้อยลงแต่มีคุณค่าและช่วยให้ศิษย์พัฒนาก้าวหน้าไปได้ และอยากเห็นอาจารย์มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จบด้านใดทำด้านนั้นให้อย่างจริงจังฝึกอบรมด้านนั้นไปตลอดชีวิตการทำงานขอพระคุณครับ”

นายสุนทร เจริญจื้อ

“ผมสุนทร เจริญจื้อ เป็นรองประธานสภาคณาจารย์ พอตีเนื่องจากวันนี้ ท่านอ.สมนึกท่านอธิการบดีเรียกพบหารือให้ผมมาเข้าร่วมประชุมในวันนั้นครับ ผมอยากให้มีเวทีลักษณะนี้บ่อยๆ จริงๆ ตั้งแต่แยกมหาวิทยาลัยมาตั้งแต่ปี ๔๘ ถ้ามีเวทีแบบนี้บ่อยๆ ผมว่าบรรยากาศการทำงานจะราบรื่นและจะมีความสัมพันธ์ที่ดี ปฏิสัมพันธ์ของผู้บริหาร ของคณาจารย์และของตัวแทนตรงนี้จะจะเป็นลักษณะของความเป็น friendly เป็นมิตรกัน ในมหาวิทยาลัยหลายๆ แห่งที่ผมได้ไปดูงานเขาจะเปิดเวทีอย่างนี้บ่อย จะมีวัฒนธรรมที่ค่อนข้างที่จะดีอย่างแม่โจ้เขาจะคุยกันเองก่อนที่จะเข้าประชุมเหมือนรุ่นพี่รุ่นน้องอันนี้ถือว่าเป็นนิมิตหมายอันดี อยากจะเสนอในส่วนของทางสภาคณาจารย์หลังจากที่ท่านอธิการบดีเรียกพบหารือวันนั้น เราได้ประชุมกันว่าเราในฐานะเป็นตัวแทนสภาคณาจารย์และข้าราชการนั้นเรามีข้อเสนอแนะ หรือข้อคิดเห็นอะไรบ้างที่จะเสนอทางผู้บริหารเพื่อให้เกิดการพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขพัฒนาให้ดีขึ้น สิ่งแรกที่ยกมานำเสนอ คืออาจารย์บอกว่างานธุรการที่จะทำงานให้กับสาขาวิชาเนื่องจากมีภาระมากเนื่องจากปัจจุบันหัวหน้าสาขามีภาระงานสอนมาก ซึ่งประกอบไปด้วยงานด้านการบริหาร งานด้านการเรียนการสอน งานด้านเอกสารส่งผลให้พวกคณาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ประสงค์จะมาทำหน้าที่ในตำแหน่งตรงนี้เนื่องจากว่า หัวหน้าสาขาอาจจะไม่มีเงินค่าตอบแทนอันนี้เป็นจุดอ่อนจุดหนึ่งในเรื่องของการสร้างแรงจูงใจให้อาจารย์เข้ามาตรงนี้ ซึ่งผมเปรียบเทียบกับในมหาวิทยาลัยดั้งเดิมซึ่งเป็นภาควิชา ฉะนั้นหัวหน้าภาควิชาอยู่ในโครงสร้างเขาจะมีเงินประจำตำแหน่งเทียบเท่ากับผู้อำนวยการกอง ตรงนี้คือจะเป็นแรงจูงใจหรือในที่ราชชมคลด้วยกันจะมีอยู่ที่เดียวคือ ราชชมคลธัญบุรีที่มีตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาที่มีเงินค่าตอบแทน ตรงนี้อาจจะเป็นจุดอ่อน ผมว่าความเข้มแข็งของคณะจริงๆ แล้วมาจากสาขาวิชาหรือภาควิชา ถ้าภาควิชาได้มีความโดดเด่น อย่างคณะหนึ่งมี ๕-๖ ภาควิชาถ้ามีคณะเดียว

สามารถสร้างผลผลิตให้กับคณะนั้นได้ ผมว่าคณะนั้นโดดเด่นขึ้นมาเลย อาจจะไม่ต้องมีหลายสาขาวิชาหรือหลายภาคแต่จะค่อยๆ เพิ่มขึ้นจาก ๑ สาขา เป็น ๒-๓ สาขา อันนี้จะสร้างความเข้มแข็งคณะนี้ได้ พอพูดถึงคณะนี้จะต้องโฟกัสไปที่สาขาใดสาขาหนึ่ง อันนี้สนองความเห็นมาว่าภาระงานมาก ข้อที่ ๒ มีการพูดกันว่าในเรื่องการใช้ครุภัณฑ์อาจจะใช้ยังไม่คุ้มค่าอย่างที่มีการผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการจากตัวแทนคณาจารย์ได้พูดกัน เช่นเรื่องครุภัณฑ์การเรียนการสอนเฉพาะทางบางคณะยังใช้ไม่คุ้มค่า เนื่องจากว่าอาจารย์ผู้สอนอาจจะไม่มีความเชี่ยวชาญ หรือขาดการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องอันนี้เป็นอีกข้อหนึ่งที่ยกมาฝากให้ผู้บริหารพิจารณา ปัญหาข้อที่ ๓ ที่อยากจะเสนอแนะคือ ในส่วนของระบบงานทะเบียน ยังไม่เสถียร เรื่องของตารางสอน ในทุกคณะ ข้อเสนอข้อที่ ๔ เสนอในเรื่องของสวัสดิการเรื่องของการจัดรถรับส่ง คืออาจารย์อยากให้มีรถยนต์ราชการที่เป็นส่วนกลาง คือเป็นรถที่ใช้สำหรับส่วนกลางที่ทุกคณะสามารถใช้ร่วมกันได้โดยไม่แบ่งแยกในแต่ละเขตพื้นที่ อาจารย์บางท่านมองว่าถ้าจะไปราชการน่าจะมียกยอบริการท่านด้วยอย่างเช่นกรณีของอาจารย์ที่คณะศิลปศาสตร์ข้อสุดท้ายอันนี้เป็น ๑ ในแบบสอบถามที่ผมได้คิดและได้ทำงานคือตอนแรกที่ผมได้เข้ามาทำงานในสมัยที่ ๓ ผมมองว่าการทำงานในสภาคณาจารย์มันเร็วมาก เพราะฉะนั้นเราควรจะหยิบยกประเด็นอะไรขึ้นมาที่จะเสนอมหาวิทยาลัยในการที่เราเป็นที่ปรึกษามหาวิทยาลัยตาม พรบ. เลยคิดว่าน่าจะมียกยอไปถามคนในประชาคม เคยคิดว่าน่าจะมียกแบบสอบถามไปว่ามีเรื่องอะไรบ้างที่เขาอยากจะให้มหาวิทยาลัยบริหารจัดการ ซึ่งผมได้ดำเนินการไปเรียบร้อยแล้วส่งไปให้คณะแล้วคณะไปแจกและรวบรวมมาได้ ๖๐๐ กว่าคน ประมวลผลและได้เสนอท่านอธิการบดีเรียบร้อยแล้วอย่างไม่เป็นทางการ เมื่อวันที่ ๗ ส่วนใหญ่ที่ผมเห็นแบบสอบถามที่ขึ้นเป็น ranking อันดับ ๑ , ๒ , ๓ อันดับ ๕ อันดับส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการต้องการของเขาส่งส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสวัสดิการ เรื่องของเงินเดือน เรื่องของค่าตอบแทน ซึ่งตรงนั้นต้องยอมรับว่าทุกคนส่วนใหญ่จะคิดแต่เรื่องนั้น แต่ที่นี้ข้อเครื่องมือแบบสอบถามที่เราส่งไป ผมยอมรับว่าเราอาจจะยังมีข้อบกพร่อง คือไม่ได้ตอบสนองหรือสะท้อนในมุมมองของฝ่ายบริหาร ว่าอาจารย์อยากจะให้มหาวิทยาลัยพัฒนาต้องมีอะไรบางอย่างจะต้องบริหารจัดการอย่างไรตรงนี้อาจจะขาดไปเพราะฉะนั้นคิดว่าในอนาคตต่อไป ตรงนี้จะต้องมีให้เขาด้วยว่าตรงไหนที่เป็นส่วนที่เป็นมุมมองของฝ่ายบริหารที่อยากจะได้จากคณาจารย์ ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อจะพัฒนาองค์กรของ

เราให้พัฒนามากยิ่งขึ้น ส่วนในข้อสุดท้ายที่ผมคิดและคิดว่าเป็นปัญหา และเป็นประเด็นที่สำคัญ โดยส่วนตัวผมเปรียบเทียบกับสมัยที่ผมเข้ามาทำงาน กับในปัจจุบันคือ กระบวนการ recruit เรื่องของการคัดเลือกคนเข้ามาทำงานเป็นเรื่องที่สำคัญมาก สมัยก่อนท่านคงจะทราบดีถ้าใครเป็นข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการครู การจะสอบเข้ามาจะต้องผ่านกระบวนการสอบจาก กค. หรือ กพ. ซึ่งจะมีข้อสอบกลางอยู่ คนจะสอบผ่านเข้ามารับราชการได้จะต้องมีผ่านสอบภาค ก. ก่อนความรู้ ความสามารถทั่วไป คัดจาก หมิ่น เหลือ พ้น แล้วมาสอบภาค ข. ความรู้ ความสามารถเฉพาะตำแหน่งอีก จะตัดไปอีก เพราะฉะนั้นจะคัดคนที่มีความรู้ความสามารถจริงๆ ที่รู้ในเชิงทฤษฎีมีความรับผิดชอบสูงเข้ามาทำงาน แต่ว่าปัจจุบันวิธีการคัดเลือกของมหาวิทยาลัยนั้น ผมคิดว่าเปลี่ยนไปคือ ๑. ไม่มีข้อสอบมาตรฐานกลาง หรือ tool เครื่องมือที่จะวัดคนหรือประเมินคนเข้ามา ในขั้นแรกจะต้องมีคลังข้อสอบที่สอบวัดผลภาค ก. ก่อนซึ่งผมถามในราชชมงคลด้วยกันซึ่งบางที่เขามี อย่างราชชมงคลอีสาน มีภาค ก. ภาค ข. ตรงนี้ผมอยากเสนอว่าตรงนี้ต้องรับดำเนินการด่วนเพราะมีฉะนั้นกระบวนการที่จะคัดเลือกคนหรือกระบวนการ recruit คนระบบที่เป็นระบบคุณธรรมอาจจะเบี่ยงเบนเป็นการใช้ระบบอุปถัมภ์ได้ ซึ่งในตรงนี้ไม่ว่าจะเป็นระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ที่เป็นสายสนับสนุนหรือเป็นสายพลเรือน สายสนับสนุนวิชาการ ตรงนี้ผมถือว่าสำคัญมาก โดยส่วนตัวผมให้เป็นอันดับ ๑ เลยในเรื่องของกระบวนการ recruit คนเข้ามาทำงานเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย สุดท้ายผมอยากจะเสนอและขยายโอเดียให้กับท่านคณบดีทุกท่าน ทุกคณะของเรามี ๙ คณะเป็นไปได้ไหมครับว่าอยากจะเสนอว่าให้มี one faculty , one brand หรือ one product อาจจะไม่ว่าจำเป็นจะต้องเป็นผลิตภัณฑ์นะครับ อาจจะเป็นถ้ามองถึงเรื่องคณะบริหารธุรกิจมองเป็นเรื่องของ ผู้ตรวจสอบบัญชี อย่างนั้นะครับที่มีความเชี่ยวชาญและโดดเด่น ตรงนี้เราขาย brand ไม่ได้ขาย product แต่ถ้าคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น เป็นไปได้ไหมที่จะ product ในเรื่องของผลิตภัณฑ์ผัดบขชาตรงนี้ที่อาจารย์ที่เชี่ยวชาญด้านนี้เขาเอาไปเผยแพร่ตามชุมชนหรือบริการชุมชนตรงนี้ฝากไว้ นะครับว่าถ้าเป็นไปได้ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก และเป็นแนวทางที่จะพัฒนาให้มหาวิทยาลัยของเราก้าวหน้าและมีชื่อเสียงต่อไป เริ่มแรกอาจจะเริ่มคณะนาร่องสัก ๑ คณะก่อนแล้วหลังจากนั้นค่อยคิดกันแล้วเริ่มเป็น คณะที่ ๑ ที่ ๒ ผมขออนุญาตเสนอโอเดียดีๆ อย่างนี้ไว้ขอบคุณครับ”

ดร.สุรเชษฐ์ เดชพันธุ์

“ผมขอความกรุณาต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนนะครับจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อสักครู່ท่านขอลิตได้พูดไปหน่อยหนึ่งแล้ว วันนี้โลกเปลี่ยนไปเร็วมากครับ บริบททั้งทางวิทยาศาสตร์และทางสังคมซึ่งมหาวิทยาลัยของเราสอนทั้ง ๒ สายนี้ ผมยกตัวอย่างง่ายๆ เช่น เมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว รถยนต์มีส่วนที่เป็น electronic ยานยนต์ไม่ถึง ๒๐% วันนี้โลกเปลี่ยนไปอุปกรณ์ที่เป็น อิเล็กทรอนิกส์ยานยนต์ ๖๐% หรืออาจจะเกินไปแล้วที่เหลือเป็นเหล็ก เป็นยาง เป็นพลาสติก วันนี้เราควรจะหาหลักสูตรใหม่ๆ นะครับ โดยเฉพาะได้รับคำแนะนำจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลาย ผมยกตัวอย่างเช่น วันนี้พอดีท่านนินนาทไม่อยู่ เราอาจจะขอความกรุณาให้ท่านมาช่วยดูหลักสูตร อิเล็กทรอนิกส์ยานยนต์ โดยมีความร่วมมือระหว่างโตโยต้ากับเรา และเราทำสัญญากันว่าเป็นไปได้ไหมเราใช้หลักสูตร เป็นการร่วมกันระหว่างโตโยต้ากับราชชมงคลพระนครพอเสร็จแล้วท่านรับเด็กของเราสัก ๘๐% ไปทำงานที่ท่านวันนั้นผมเชื่อว่าถ้าเด็กมีคุณภาพ แล้วเรียนตรงสายงานกับความต้องการของบริษัท ผมคิดว่ามันจะเป็นการดี ผมคิดว่าเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อกันทั้ง ๒ ฝ่าย รวมทั้งสายสังคมซึ่งผมไม่ได้อยู่ในสายนั้นะครับ ผมยืนยันว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลงนะครับมีการเปลี่ยนแปลงตลอด หรือเรามีการปรับหรือไม่อะไรอย่างไร อันนี้ผมฝากผู้ทรงคุณวุฒิไว้ด้วยนะครับซึ่งท้ายที่สุดนี้คงเป็นระยะยาวนะครับและผู้ทรงคุณวุฒิชุดนี้ไป ต้องมีชุดใหม่มาต้องช่วยเราดูแลตรงนี้ครับ ผมอยากให้ดูแลตลอดนะครับ ขอขอบคุณครับ”

อธิการบดี

“ผมเรียนปรีกษานะครับท่านนายกบอกว่าเราจะเลิกตรงเวลา และในขณะนี้คิดว่ากรรมการสภาจะเรียนก่อนว่าในขณะนี้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พูดกันครบหมดแล้วและกลับกันเกือบหมดแล้วด้วย อันที่สอง กรรมการสภาที่เป็นตัวแทนของคณาจารย์พูดหมดแล้ว สำหรับกรรมการสภาจากผู้บริหาร กับคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก สถาบัน เราจะจัดครั้งที่ ๒ ในวันที่เราประชุมสภาปกติ ในวันที่พุธที่ ๒๖ จะขอให้มาตั้งแต่ ๙ โมง ถือว่าเราประชุมสากันตั้งแต่ ๙ โมง ฉะนั้นคราวหน้าผมขออนุญาตไปประชุมสัมนานาอย่างนี้ที่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เข้า ๙ โมงนะครับจะต่อเนื่องไปและภาคบ่ายจะประชุมสภาปกติ และสภาปกติจะทำให้สั้นหน่อยเพื่อจะรองรับสภาในส่วนของผู้บริหาร และท่านคณบดี และเราหวังว่าท่านผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกจะยังอยู่ครับ ท่านนายกปรึกษากับผมกับท่านขอลิตและท่านรองว่าการประชุมครั้งนี้

ทั้งครั้งที่ ๑ และ ๒ เราจะรวบรวมเป็นหนังสือและพิมพ์ออกมาเพื่อเผยแพร่ว่าสิ่งที่ท่านทั้งหลายระดมความคิดมีประเด็นอะไรบ้างที่สำคัญจะถอดออกมาและจะสรุปประเด็นเพื่อที่จะเป็นนโยบายและทิศทางของมหาวิทยาลัย แล้ววันนี้เราฟัง ๒ ฝ่าย นี่ครั้งแรกเราจะฟังทางฝ่ายสภาจากผู้บริหารและท่านคณบดี ผู้อำนวยการสำนักสถาบัน”

ผู้ดำเนินรายการ (นายชวลิต นิมละอ)

“ขออนุญาตเรียนท่านอาจารย์ท่านบริหารมหาวิทยาลัยว่า ในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิจริงๆท่านได้กรุณาให้ความเห็นในมุมมองที่ต่างกัน บังเอิญท่านผู้ทรงคุณวุฒิตัวอย่างที่เรามาจากหลายสาขาลอยคุยกันประเด็นที่ต่างๆกันอยู่แล้ว สิ่งที่ยากจะเรียนท่านคือว่าไม่อยากให้ท่านเกิดความรู้สึกว่า ทำไมผู้ทรงคุณวุฒิเอาเรื่องนั้นมาพูดเอาเรื่องนี้มาพูดแล้วมันจะเป็นการกดดันให้กับผู้บริหาร คนทำงานหรือเปล่า ต้องเรียนว่าไม่ใช่ครับ เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพราะเรามาจากองค์กรที่ต่างกัน จากอาชีพที่ต่างกันมุมมองอาจมีความแตกต่างกันบ้าง สิ่งใดที่ท่านกรุณาจับไปเป็นส่วนประกอบในการบริหารมหาวิทยาลัยได้ยินดีครับ ที่ต้องเรียนท่านอีกครั้งคือ โจทย์วันนี้ ถ้าเราจะต้องทำแผนระยะกลาง ระยะยาว โจทย์อยู่ที่ท่าน และท่านต้องเป็นคนตั้งโจทย์ เพราะท่านรู้จักมหาวิทยาลัย ดีกว่าผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก คำตอบอยู่ที่ท่านอีกนั่นแหละว่าจะทำอย่างไรให้ถึงโจทย์อันนั้น สิ่งที่เราอยากเห็นคือ ควรจะมีเป้าหมาย ควรจะมีตัวชี้วัดที่ชัดเจน เราจะได้ช่วยกันติดตาม ช่วยกันดูว่า ถ้าไม่ได้แล้วผู้ทรงคุณวุฒิจะมีโอกาสเข้าไปช่วยในเรื่องใดบ้าง ได้อย่างไร คงจะขออนุญาตเรียนสรุปเพียงเท่านี้ครับผม”

นายกสภา

“วันนี้เป็นวันที่ผมดีใจมาก ผมเคยฝันไว้ว่าจะมีวันอย่างนี้แล้ว เกิดขึ้นจริง และผมดูความตั้งใจที่พวกเรา มา ทุกคนมุ่งมั่นตั้งใจจะมาร่วมกันสิ่งที่ดีงามร่วมกัน วันนี้เราได้จากผู้ทรงคุณวุฒิมากมาย ที่เราได้เริ่มต้นจาก ประติมากรรม ๒ ชิ้น ชิ้นแรกคือวันนี้เราถอดหน้ากากไปบางชิ้นแล้วละแต่ไม่รู้ถอดหมดหรือเปล่า เพราะเราจะไม่ใส่หน้ากากเข้าหากัน ส่วนการที่ ประติมากรรมอีกชิ้นหนึ่งบอกว่า เราจะไม่แบกโลกไว้ อันนั้นแบกโลกคนเดียววนะ ต่อให้หลายคนเราแบกไม่ไหว แต่เราจะแบกภารกิจที่เราจะต้องรับผิดชอบร่วมกันใน มทร.พระนคร แห่งนี้ เพราะนั่นคือหน้าที่ของความเป็นอาจารย์ แม้จะใส่หัวโขนผู้บริหารอะไรต่างๆตาม ข้อคิดที่ดีในวันนี้เราได้จากความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ของแต่ละท่าน ท่านนินนาทมาจาก โตโยต้า ท่านนำสิ่งที่ท่านพัฒนาองค์กรของท่านมาให้เราดู เวลาจำกัดมาก ท่านวิรุณเองเป็นจอมยุทธ์ทางด้านนี้ ได้ทั้งแง่คิดอะไรไว้ให้มากมาย ท่านพวงเพชร ท่านฉวีวรรณ ท่านศรีวิชา นั้น ท่านดูแลของท่านเห็นใหม่ ประเมิน กฎหมายงบประมาณ ท่านโอภาสนักกฎหมายอยู่ สกอ. รอบรู้อย่างหนึ่ง อ.ดร. วัลลภ สุระกำพลธร นั้นเป็นอดีตรองอธิการของเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผากให้พูดเรื่องอุปกรณ์แต่ท่านกลับพูดในเรื่องที่เป็นจริง อ.ธีรวุฒิ นั้นเป็นนักบริหารอุดมศึกษาที่มีความสามารถ ท่านได้พูดความจริงถึงเรื่องงบประมาณในแง่คิดว่าเราจะเก็บเงินไว้ทำไม สถานที่ของเราอยู่จำกัด จะสร้างตึกอะไรได้อีกไม่มากนัก เรื่องนี้ผมไม่ได้นั่งนอนใจ ผมได้คุยกับอาจารย์วิโรจ ท่านอุปนายก และผมนัดอธิบดีกรมธนารักษ์ และผมจะเชิญที่ปรึกษาของเราอีก ๒ ท่านเกี่ยวกับด้านกายภาพ คือ อาจารย์มานพ พงศทัต ท่านเชี่ยวชาญทางด้านผังเมือง อดีตคณบดีสถาปัตย์ฯ จุฬา ซึ่งเป็นเพื่อนผม อีกท่านหนึ่งซึ่งผมกำลังติดต่ออยู่ซึ่งจะเชิญมาพร้อมๆ กัน คือ ดร.อัครา จากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี เราอาจจะมามีที่เป็น ๑๐ ๑ ไร่ที่เช่าจากกรมธนารักษ์ ในส่วนที่เป็นที่ราชพัสดุ ทราบว่าไม่ได้หาได้ง่ายๆ แล้วหน่วยงานราชการขอไปเรื่อยๆ จะไปเช่าส่วนของทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ รู้สึกว่าราคาค่อนข้างจะแพง และที่ดีท่านจะอยู่แต่ในใจกลางเมืองแล้วเราอยู่ใจกลางเมืองอยู่แล้วเราจะออกไปข้างนอกเมืองสักหน่อย น่าจะดี หลายคณะที่ดูเหมือนอากัปกิริยาเรื่องสถานที่ เราเข้าใจและเราไม่อยากให้พวกเราดิตยิดในสถานที่และหวังกันไปหวังกันมา จนเสียความรู้สึกของการทำงานร่วมกันเพื่อมหาวิทยาลัย แน่นนอนในช่วงต่อไปนี้เพื่อก้าวสู่ทศวรรษที่ ๒ เราจะต้องคิดดี ตั้งใจดี และทำดีให้ได้ สภามหาวิทยาลัยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านจะยินยอม แม้เราจะรู้ตัวว่าเราผ่านมานานไป แต่ที่นี้เป็นอยู่ชั่วอู่ชั่วของท่าน แต่เราจะไม่ได้อยู่อย่างไร้ค่า เราจะช่วยกับท่านปลูกบ้านสร้างเมืองให้ดีกว่านี้ ให้เป็น New look : Look new แล้วเราจะ fly high แล้ววันที่ ๒๖ นี้ ผมตกลงกับท่านอธิการว่า อีกหลายท่านโดยเฉพาะในส่วนของผู้บริหาร ยังไม่ได้แสดงความเป็นใจ วันนี้เราพูดความเป็นใจ ความนอบน้อมใจมาพูดกันในที่นี้ไม่ได้ ความเป็นใจที่อยู่อดอันต้นอุราของพวกเราแสนนาน รวมทั้งของผมนด้วยมันมีมานาน วันนี้ได้มาพูดในสิ่งเดียวกัน และเราจะมาร่วมกันแก้ไขปัญหาก็ไม่มีทั้งนั้น ทั้งโลก ขาดบ้านเมือง บ้านของเรามหาวิทยาลัยของเราแต่เราจะไม่ย่อท้อ เราท้อแท้ได้ แต่เราจะไม่ท้อถอยผมนึกเห็นว่าวันนี้เริ่มต้นดีแล้วและเชื่อว่าในอนาคตหน้าเราจะทำแบบนี้บ่อยๆ สภามหาวิทยาลัยพบผู้บริหารและคณาจารย์เชิญต่อไปเลยครับ”

อธิการบดี

“ผมต้องการตัวช่วยนะ ตัวช่วยของผมคือท่านรองซึ่งเป็นรองอธิการบดี และท่านคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน เวลาในขณะนี้ประมาณบ่าย ๓ โมง ผมจะให้พวกท่านพูดคนละ ๒ นาที ด้วยบัญชาของท่านนายกผมจะดำเนินการตามนั้นเพราะท่านสั่งให้ผมมาที่นี่ ตามมติสภามหาวิทยาลัยครับ สิ่งที่จะต้องดำเนินการเร่งด่วนคือในเรื่องของนโยบายและทิศทางของวิชาการซึ่งหลายท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้สรุปหมดแล้วนะครับเมื่อสักครู่นี้วิชาการเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย วิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ท่านดร.วิรุณ บอกจะให้เอาวิจัยนำด้วยเข้าไปแน่นอนครับในระดับปริญญาเอกปริญญาโท วิจัยนำอยู่แล้ว เพื่อจะให้ R & D เกิดขึ้น เมื่อ R & D เกิดขึ้นจะต้องพัฒนาไปสู่ นวัตกรรม Innovation แล้วเมื่อนวัตกรรมเกิดขึ้นคงจะต้องต่อยอด D สู่อำนาจความสำเร็จในสิ่งประดิษฐ์คิดค้น ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตรอะไรทั้งหลายทั้งปวง ผมพยายามที่จะไปหาข้อมูลที่สำคัญๆที่จะมาสนับสนุนวิชาการ วิจัยบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พยายามจะตกลงกับผู้บริหารระดับสูงนะครับว่า นักศึกษาของ มทร.พระนครคือ หัวใจ บัณฑิตนักปฏิบัติของ มทร.พระนคร คือหัวใจของประเทศ นั่นเป็น วิสัยทัศน์ นั่นเป็นเอกลักษณ์ นั่นเป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยลืมไม่ได้ การที่จะทำอย่างนี้ได้จะต้องเริ่มที่คน ถ้าเราจะบริหารงานให้สำเร็จต้องบริหารคนให้ได้ การที่จะบริหารคนให้ได้ต้องบริหารจิตวิญญาณของคน เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นท่านวิรุณ ไม่ว่าจะเป็นท่านธีรวุฒิ ท่านวัลลภ ท่านนิพนธ์พูดถึงเรื่องคนทั้งสิ้น คำแรกที่ท่านนิพนธ์พูดสรุปไว้ ๓ ข้อคือ ๑. ความเป็นผู้นำ ๒. ทำงานเป็นทีม ๓. Strong leadership , Best teamwork effective communication ประชาสัมพันธ์ครับการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ คือมนุษย์เราต้องการศักดิ์ศรี ต้องการมีส่วนร่วมในความเป็นมนุษย์ไม่ว่าเขาจะเป็นใครก็ตาม เป็นคนขับรถ เป็นคนรถนำดันไม้หน้ากรรมาหลวง เพราะฉะนั้นคนทั้งนั้นเลย ถ้าเราสามารถบริหารคนได้ด้วยจิตวิญญาณของคนไม่ต้องบริหารอะไรมาก ถ้าทุกคนใช้ soft power ไม่ใช่ Hard power hard power คือฟองลูกเดียวเขียนกฎเกณฑ์มาฟองลูกเดียวนั้นคือ hard power ถ้าเราใช้ soft power ผมมีความมั่นใจว่าเราคงจะทำอะไรที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวมได้ และจะทำให้เกิดคนสำราญงานสำเร็จ และวันนี้ผมตั้งใจมากที่วันนี้เกิดขึ้นเพื่อที่จะทำให้เกิดสัมมาทวิจริมย์ แปลว่าอะไรครับ สัมมาทวิคือการสร้างความเข้าใจถูกต้องร่วมกันในสิ่งที่เราจะต้องทำสิ่งที่ถูกต้องและดีงามเพื่อองค์กร สังคม และประเทศชาติของเราต่อไป

แน่นอนครับ ถ้าเราจะสัมมาทวิร่วมกัน คงเครียดเพราะจะต้องพัฒนาการพัฒนาคือการเปลี่ยนแปลงถ้าการเปลี่ยนแปลงอย่างที่ท่านวิรุณพูด เมื่อเช้า ถ้าคนที่ทำด้วยจิตวิญญาณอยู่แล้วไม่มีปัญหาอะไร แต่ถ้าบางคนไม่ทำอย่างนั้นเครียดนะครับ เราจะเกิดพระเกียรติของพระราชวงศ์ที่เราอยู่ถึง ๒ วัง คือวังกรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ หรือวังรพีพัฒน์ และวังกรมหลวงชุมพรเขตต์อุดมศักดิ์ วังนางเลิ้ง เลยมาคิดร่วมกันว่าเราจะมาเปิดวังทั้ง ๒ วังกันดีไหม การเปิดวังทั้ง ๒ วังนี้เปิดเพื่ออะไร เพื่อความสุขหรือเปล่าคงจะไม่ใช่ วัตถุประสงค์ที่ ๑. คือจะเกิดพระเกียรติพระองค์ท่านที่เราอยู่อาศัยมานานแล้ว ตั้งแต่ก่อนเป็นมหาวิทยาลัยเป็นร้อยๆ ปี หนึ่งคือเกิดพระเกียรติ ๒. ทำให้คนทั้งหลายได้รู้จัก มทร.พระนคร ๓๖๐ องค์ฯ แปลว่าทุกรูปแบบ คนรู้จัก มทร.พระนคร น้อยนะครับ แต่คนที่ไกลเป็น layer layer ออกไปเขาจะต้องถามคุณว่า มทร.พระนครของคุณอยู่ที่ไหน ทำอะไร เราจะประชาสัมพันธ์ในจุดนี้ ๓๖๐ องค์ฯ ๓. ที่เราจะเปิดวังเราจะนำผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัย ผลงานบริการวิชาการ นวัตกรรมที่เราต่อยอดดีสุดความสำเร็จแล้วมาแสดง และการจัดในปีนี้เป็นเปิดวังครั้งที่ ๑ ท่านหมายถึงอะไรครับเหมือนวันนี้ล่ะครับที่ต้องมีครั้งที่ ๒ ในปีต่อไป ในส่วนที่ ๓ นะครับ จะเป็นกิจกรรมผลงานวิจัยวิชาการของมหาวิทยาลัยที่ท่านจะต้องพัฒนานวัตกรรมต่อยอดดี ปีแรกๆไม่ต้องมีอะไรมากไม่เป็นไร แล้วเวลากะชั้นชิด แต่ปีที่ ๒ เป็นต้นไป จะได้มาตรฐานเหมือนงานวันเกษตรแห่งชาติเกษตรแฟร์ วิธีคิดเหมือนกันหมดสุดท้ายลึกลับจริงๆ คือผลงานของอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาที่จะต้องทำอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติอันนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะต้องทำ แล้วเราจะเปิดเมื่อไหร่ล่ะ วังกรมหลวงราชบุรี ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ วังกรมหลวงชุมพร ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ทำไมต้องเป็น ๒ วันนี้นะครับ”

ผู้ดำเนินรายการ (รศ.สุภัทรา โกไศยกานนท์)

“วันที่ ๗ เป็นวันรพี วันที่ ๑๙ ธันวาคม เป็นวันอากาศ เราจะเรียนเชิญราชินิกุลของทั้ง ๒ วังมาค่ะ”

อธิการบดี

“ต่อไปกราบบังคมทูลพระราชวงศ์ที่พระราชทานปริญญาบัตรให้กับพวกเราต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นเราสรุปแล้วครับว่าอีก ๒ วันจะเป็นประวัติศาสตร์และเป็นทิศทางที่พวกท่านทั้งหลายจะต้องเดินต่อไปในอนาคต นั่นล่ะครับคือสิ่งที่เรียนท่านอย่างคร่าวๆ ว่า จะต้องทำ

ผมเรียนสุดท้ายครับ คือว่าผมได้ปรึกษากับท่านรองอธิการบดีทุกฝ่าย ท่านผู้ช่วยอธิการบดี และท่านคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน ซึ่งอันนี้จะรวมไปถึงกองทั้งหลายภายใต้สำนักงานอธิการบดีด้วย ขอให้แต่ละท่านไปเหลียวหลังเพื่อแลหน้าต่อไปคือ ท่านทำอะไรบ้าง ท่านมีปัญหาอะไรบ้าง และท่านจะทำอะไรต่อไปในอนาคต ทั้งหมดนั้นขอขอบคุณนะครับและขอความร่วมมือ และขอฝากความสำเร็จไว้กับพวกท่านด้วยนะครับเพราะผมเองที่ผิวนๆ ว่างไม่สามารถทำได้ถ้าไม่มีพวกท่าน และให้ความสำคัญและพร้อมจะเดินไปด้วยกันเพื่อสถาบันของท่าน เพื่อสังคมของท่านและเป็นต้นแบบ แล้วเราดกกลางร่วมกันแล้วนะครับ นักศึกษาคือหัวใจของสถาบันแห่งนี้บัณฑิตนักปฏิบัติของมหาวิทยาลัยแห่งนี้จะเป็น หัวใจ ของประเทศไทย ครับขอขอบคุณครับ”

ผู้ดำเนินรายการ (รศ.สุภัทรา โกไศยกานนท์)

“วันนี้การเสวนาวันสถาปนาผู้บริหาร มทร.พระนคร ต่อเนื่องจะขอเริ่มต้นโดยขอเรียนเชิญท่านนายกสภากล่าวเปิดก่อนคะเรียนเชิญค่ะ”

นายกสภา

“วันนี้เป็นวันที่เรามาพบกันอีกเป็นการต่อเนื่องจากการพบกันครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๓ ที่ผ่านมา วันนี้เป็นวันที่น่ายินดีที่เราได้ร่วมกิจกรรมแรกคือ ได้ลงชื่อ ถวายพระพรสมเด็จพระเทพฯ ซึ่งท่านประสูติในวันที่ ๒ เมษายน และเราพร้อมใจกันไปกราบ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ และวันนี้ได้มาในห้องประชุมคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่จัดได้โอ่อ่า สว่าง จัดทุกอย่างได้เรียบร้อยแม้กระทั่งผ้าเป็นระเบียบเรียบร้อย ทราบว่าคนทำเป็นผู้เชี่ยวชาญ คณบดีลงมือประเดิมให้แต่คนทำจริงๆ เป็นผู้ชาย ผมได้เห็นสิ่งที่ท่านอธิการบดีจัดเตรียมไว้ให้เป็นเอกสารให้เราดูได้ชื่นใจคือ year plan ของปีนี้ ได้พลิกดูในเดือนมีนาคม เดือนนี้เรามีกิจกรรมอะไร คงจะใส่ไปไม่ทันว่าวันนี้เราจะมีการต่อเนื่องสถาปนาผู้บริหารในวันที่ ๒๖ เห็นบอกว่ามีกรรมการมีประชุมคณบดี ผู้อำนวยการสถาบันสำนัก ประชุมสภามหาวิทยาลัย ไม่ชอบตรงนี้ ประชุมสภาถ้าที่มันไม่พอ ประชุมสภา อันนี้มันศัพท์ที่เขาว่าพวกมหาวิทยาลัยพูดคำเต็มไม่เป็น แต่พอพูดไปบอกเสนอสภามหาวิทยาลัย นี่แสดงว่าที่พอ ทั้งๆ ที่ ที่เว้นไว้เยอะอยู่แล้ว อันนี้ดีเพื่อก่อน ดิฉันครับท่านทำอะไรได้รวดเร็วถือว่าเป็น New look look new ที่ปรากฏให้เห็นช่วงที่ท่านได้มาทำงานถึงเดือนนี้ยังครับ

๔๔ วัน บรรยากาศเริ่มต้นในการที่เราจะเริ่มต้นทำในสิ่งที่ต่อเนื่องกันมา”

ผู้ดำเนินรายการ (รศ.สุภัทรา โกไศยกานนท์)

“อันดับต่อไปขอเรียนเชิญท่านอธิการบดีกล่าวอะไรกับพวกเราเล็กน้อย”

อธิการบดี

“ขอขอบคุณท่านกรรมการสภาทุกท่านนะครับ รวมทั้งผู้แทนสภาอาจารย์และข้าราชการด้วย และ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ครึ่งนี้ที่ท่านนายกได้เรียนนะครับว่าเป็นครั้งที่ ๑ ต่อเนื่องนะครับซึ่งในวันนี้จะเป็นอีกวันหนึ่งที่เป็นประวัติศาสตร์ที่คิดว่าจะต้องจารึกไว้ นะครับว่าสภาพผู้บริหารซึ่งมีความพร้อมเพรียงและให้ความร่วมมือและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสิ่งที่สภาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิจะให้ข้อเสนอแนะและจากสภาคณาจารย์และข้าราชการ คงจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่ทางผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะนำมาเอาไปเพื่อไปปฏิบัติ หนังสือ year plan อย่างที่ท่านเห็นหลายคนอาจจะคิดว่ามันซับซ้อน แต่คงไม่นะครับ เพราะว่าเราจะทำยังไงให้การบริหารองค์รวมเชิงรุกก้าวแรกสู่ทศวรรษที่ ๒ ของ มทร.พระนครนั้น ทุกเรื่องทุกอย่างองค์รวมคงจะเป็นเรื่องที่สำคัญที่พวกเราจะต้องตระหนักเมื่อองค์รวมของเรามีความชัดเจน ผมคิดว่าคณะสำนักสถาบันจะมีความชัดเจน และนำองค์รวมของ มทร. ไปสู่อนาคตที่พวกเราพึงปรารถนาทุกประการ พยายามอยากจะทำให้ท่านเห็น year plan ว่าเราจะทำร่วมกันอย่างเป็นระบบเชิงรุกก้าวแรกสู่ทศวรรษที่ ๒ อย่างไร โดยจะให้ทั้งคณะ สำนัก สถาบัน สภาทุกสภาได้มี โอกาสที่จะมาลงไว้ใน year plan เล่มนี้เพื่อทุกคนจะได้รับทราบเพื่อจะติดตามได้ว่า เหตุการณ์กิจกรรมของ มหาวิทยาลัยนั้นมีอะไร เกิดขึ้น ที่วันไหนอย่างไร ผมต้องขอขอบคุณประชาสัมพันธ์นะครับที่กรุณาทำให้สำเร็จลุล่วงตามเวลาที่พึงปรารถนาครับ และคิดว่าวันนี้คงจะเป็นวันประวัติศาสตร์อีกวันหนึ่งที่เรจะต้องรวบรวมและพิมพ์สรุปเพื่อที่ จะเป็นบรรทัดฐานให้ทุกคนได้เห็นนโยบายและทิศทางเป้าหมายของ มทร.พระนคร ในช่วงสั้นนี้ว่าจะเดินต่อไปอย่างยาวนาน ในระยะกลาง และยาวอย่างไร ต่อไปในอนาคตครับ”

ผู้ดำเนินรายการ (รศ.สุภัทรา โกไศยกานนท์)

“วันนี้เราจะเริ่มต้นด้วยการเรียนเชิญกรรมการสภา ในส่วนที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านได้เสวนากับพวกเราไปแล้วในครั้งที่แล้ว และ

ตัวแทนคณาจารย์บางท่านได้พูดไปแล้ว ฉะนั้นในวันนี้เราจะเริ่มต้นด้วยการเชิญผู้บริหารที่เป็นตัวแทนอยู่ในสภามหาวิทยาลัย โดยจะเริ่มต้นด้วยท่านคณบดี ท่าน ผอ.สำนัก และท่านรองอธิการบดี และหลังจากนั้นจะเป็นผู้บริหารที่ไม่ได้เป็นกรรมการสภา โดยเราจะเริ่มจากรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก สถาบัน และจบท้ายด้วยผู้ช่วยอธิการบดี เพราะฉะนั้นทุกท่านในวันนี้จะมีโอกาสพูดในที่ประชุมแห่งนี้ เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา ขอเริ่มต้นด้วยท่านคณบดีคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน รศ.วิมลพรรณ อาภาเวท ขอเชิญค่ะ

รศ.วิมลพรรณ อาภาเวท

“ในส่วนของคุณคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนนะค่ะ กรรมการหลายท่านอาจจะยังไม่คุ้นนะค่ะว่าคณะนี้เป็นคณะที่จัดตั้งขึ้นมาพร้อมๆ กับชื่อของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และตัวดิฉันเองเป็น คณบดีคนแรก และปีนี้ก็เป็นปีสุดท้ายแล้วค่ะ ถ้าถามว่าในแนวทางนั้นคณะต้องการมีทิศทางอย่างไรนั้น จะขอสรุปสั้นๆ นะค่ะว่าในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนเราคุยกันว่าเราจะต้องตอบโจทย์ว่าการที่ประเทศจะก้าวสู่สากล คณะจะเปิดโปรแกรมที่เป็น EP นั่นคือสาขาทางด้าน Business Communication คงจะมีความร่วมมือกับทาง ประเทศออสเตรเลีย มหาวิทยาลัยเคอร์เท็น ซึ่งขณะนี้กำลังดำเนินการอยู่ยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากว่าที่เคอร์เท็นเขาจะมาบ้านเราหลายๆ ครั้งเขา cancel เพราะว่าสถานการณ์ทางการเมือง ดังนั้นตอนนี้ที่อยู่ในระหว่างร่างของการทำแผน ในระหว่างนี้ทำอยู่นอกจากนี้แล้ว ตรงนี้ที่ถือว่าเป็นงาน routine คือ หลักสูตรปริญญาโทที่มีอยู่แล้วนะค่ะ เราคงจะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับกระแสสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ในขณะนี้ แล้วในเรื่องอื่นๆ จะเรียนว่าถึงแม้ว่าในมิติที่ประชุมของผู้บริหารของคณะในหลายๆ เรื่องเรามองเห็นแนวโน้มที่จะต้องพัฒนาในหลายๆ เรื่อง เราทำด้วยตัวเองไม่ได้ อย่างเช่นเราจะเปิดศูนย์ที่เป็น Media convergence (การหลอมรวมสื่อทุกแขนง) ขึ้น ตรงนี้ได้ทำแผนเสนอกับมหาวิทยาลัยแล้ว ตั้งแต่สมัยท่านอธิการบดีดวงสุดา ท่านเห็นชอบแล้วพอดีท่านหมดวาระไป หรือแม้กระทั่งในเรื่องของการที่เราจะเปิดสาขาใหม่ ในเรื่องของห้องเรียนอะไรหลายๆ อย่างเราไม่พอ คือถ้าเป็นการพูดสมัยก่อนจะบอกว่าเราจะต้องบริหารจัดการให้ได้ ณ เวลานี้ คือไม่รู้จะบริหารจัดการอย่างไรแล้วนะค่ะ ถ้าไปดูตารางการใช้ห้องเรียน เราเรียนตั้งแต่ ๘ โมงเช้าจนถึง ๕ โมงเย็นแน่นทุกห้อง ทั้งห้องประชุมห้องอะไรจัดเป็นห้องเรียนหมด ตรงนี้อาจจะให้ทางมหาวิทยาลัยพิจารณาตรงนี้ว่า คือทราบว่ามี

มีการทำ master plan เกี่ยวกับวางแผนพื้นที่ตรงนี้อาจจะฝากไว้ว่า ถ้าเกิดในหลายๆ เรื่องถ้าพูดถึงในเรื่องของนอกจากในเรื่องของการเรียนการสอนแล้ว ในส่วนของบุคลากรเราให้ความสำคัญ กับการที่เราจะเปิด EP หรือ English Program ว่าคงจะต้อง train คนของเราขึ้นมาสอนให้ได้ จะมีการ training ภาษาอังกฤษ training ทางด้านวิชาชีพ เพื่อที่จะให้ผู้สอนจะได้สอนแล้วทันกับกระแสสังคม คงจะให้เป็น shadow program ค่ะตอนนี้เรามีนโยบายศาสตร์อยู่ไม่มากค่ะว่า คงจะเรียนปรึกษาท่านอธิการบดี และรองวิชาการต่อไป คงจะมีเท่านั้นค่ะ”

ผู้ดำเนินรายการ (รศ.สุภัทรา โกไศยกานนท์)

“เนื่องจากวันนี้เราจะมีเวลาแค่ครึ่งวันนะค่ะ ช่วงบ่ายจะเป็นการประชุมสภามหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นคงจะต้องจำกัดเวลาขอให้แต่ละท่านใช้เวลาคนละไม่เกิน ๕ นาที นะค่ะ ท่านต่อไปขอเรียนเชิญท่านคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ผศ.ชญาภัทร ก่อาริโย ขอเชิญค่ะ”

ผศ.ชญาภัทร ก่อาริโย

“ดิฉันคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ซึ่งขณะนี้ได้ดำรงตำแหน่งเป็นวาระที่ ๒ ซึ่งจากการที่ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นคณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ๔ ปีที่ผ่านมา ตัวที่เพิ่มผลผลิตได้มากที่สุดคือ จำนวนนักศึกษาคือ ผลผลิตวิทยาสตร นักศึกษาของคุณคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ณ ปัจจุบัน ตอนที่ดิฉันรับตำแหน่ง ๑,๓๐๐ คน ณ ตอนนี้ ๑,๘๑๖ คน นักศึกษาเราเพิ่มขึ้นประมาณ ๓๐% ซึ่ง ณ ตอนนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ได้มีการก่อสร้าง อาคารปฏิบัติการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จึงทำให้ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอสำหรับการเรียนการสอนของนักศึกษา ณ ตอนนี้ได้แก้ปัญหาไปก่อนคือ เราจัดการเรียนการสอน ๗ วันเต็ม แล้วจัดการเรียนการสอนเป็น ๓ ครั้ง ต่อ ๑ วัน ลงเฉลี่ยปฏิบัติการเป็น ๓ ครั้ง เด็กนักศึกษาเริ่มเรียนตั้งแต่ ๘ นาฬิกา ซึ่งตรงนี้ได้มีความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากคณะครุศาสตร์โดยอาศัยชั้น ๖ เป็นห้องเรียนทฤษฎีของนักศึกษา ๖ ห้อง คือ คณะได้ให้ความอนุเคราะห์คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ให้ใช้ห้องเรียนทฤษฎี ๖ ห้องด้วยกัน คงต้องใช้ประมาณ ๓ ปี จนกว่าอาคารก่อสร้างเราจะแล้วเสร็จ สำหรับแผนการดำเนินงานของคุณคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ได้จัดทำตาม Mind map ที่ได้แจ้งผู้บริหารไป โดยวิสัยทัศน์คือ จะเป็นแหล่งผลิตบัณฑิตมีอาชีพขั้นนำด้านเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยตัวหลักคือการผลิต

บัณฑิตนักปฏิบัติเพื่อเข้า R-cap ของ Rmutp ด้วย ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรตามแผนของเราจะมีหลักสูตรการผลิตอาหารสำหรับการบริการบนเครื่องบินในปี ๒๕๕๘ โดยทำร่วมกับบริษัทการบินไทย และจะเปิดหลักสูตรปริญญาเอกสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในปี ๒๕๕๙ และหลักสูตรนานาชาติระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ในปี ๒๕๖๐ ด้วย สำหรับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเราให้ความสำคัญในการพัฒนาทั้งบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน โดยได้ของงบประมาณรองรับไม่ว่างบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณเงินรายได้ และที่สำคัญเราได้ขอโครงการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์อาหารไทยแห่งเอเชีย ซึ่งมีการพัฒนาการศึกษาต่อของอาจารย์สายวิชาการอีกด้วยในระดับปริญญาเอก สำหรับการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพจะให้ความสำคัญ เพราะนักศึกษาคือหัวใจของ มทร.พระนคร โดยตัวแรกคือ กิจกรรมเสริมหลักสูตร นักศึกษานอกจากเรียนใน ๔ ปี ตามหลักสูตรรายวิชาแล้ว กิจกรรมเสริมหลักสูตรเราให้ความสำคัญโดยจัดกิจกรรมนักศึกษาตามขั้นปี student activity on year base นักศึกษาที่ผ่านที่นี้จะผ่าน กิจกรรมฐาน year base ตั้งแต่ปี ๑ , ๒ , ๓ , ๔ เช่นปี ๑ มีการปฐมนิเทศ ปลุกจิตสำนึก แล้วสุดท้ายเด็กจะได้ไปผ่านกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา เป็นพวก transcript คู่กับ transcript หลักของรายวิชา สำหรับนักศึกษา ณ ตอนนี้ เนื่องจากการเปิดภาคเรียนของคณะ ได้เปิดในเดือนสิงหาคม ดังนั้นนักศึกษาวางประมาณ ๔-๕ เดือน เราได้จัดกิจกรรมทักษะวิชาชีพของนักศึกษาในสถานประกอบการ โดยให้นักศึกษาได้ฝึกงานตั้งแต่ปี ๒ ปี ๓ ปี ๔ ฝึกงานในสถานประกอบการ เด็กจะได้ฝึกในช่วงปิดภาคเรียนเด็กจะได้ไม่ว่าประมาณ ๔-๕ เดือน นอกจากนี้เราได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาทักษะด้านภาษาจีน และภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยเราได้ติดตามโครงการค่ายภาษาจีน นักศึกษา ตั้งแต่ปี ๑ , ๒ , ๓ , ๔ นอกจากนี้ตัวที่เพิ่มขึ้นคือ USR ที่ทางคณะจะทำให้กับนักศึกษา เช่นโครงการปลูกฝัง DNA ความดีของนักศึกษา ซึ่งเราจะเริ่มตั้งแต่ปี ๑ เพราะเราคิดว่าตัวปลูกจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคมครั้งนี้เราจะให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นในกิจกรรมเสริมหลักสูตรของ นักศึกษา สำหรับงานวิจัย จะมีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสารสนเทศของงานวิจัยทางด้านเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์เราจะจัดทำระบบที่เลี้ยงงานเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ให้กับนักวิจัยแล้วที่จะสำคัญที่สุดคือ การเป็นแหล่งองค์ความรู้ถ่ายทอดการบริการวิชาการซึ่งเป็นจุดเด่น จุดเน้นของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ซึ่งการประเมินของ สมศ. สกอ. ได้ประเมินตรงจุดนี้ว่า คณะเทคโนโลยี

คหกรรมศาสตร์ มีจุดเน้นและมีความสำคัญตรงที่มีการบริการวิชาการที่มีความเข้มข้น ขณะนี้เราเป็นศูนย์คลินิกเทคโนโลยี เป็นศูนย์ทดสอบฝีมือแรงงาน ณ ตอนนี้เราเป็นศูนย์ทดสอบฝีมือแรงงานด้านอาหารไทย ระดับ ๑ ระดับ ๒ เดิมมีระดับ ๑ ระดับเดียว ณ ตอนนี้เราได้ระดับ ๒ ที่เพิ่มขึ้นมาคือ ช่างจัดดอกไม้ระดับ ๑ สาขาวิชาชีพช่างตัดเย็บเสื้อผ้าระดับ ๑ และที่สัปดาห์ที่ผ่านมา เราได้เชิญทางสถาบันทางมาตรฐานวิชาชีพ เราจะเปิดศูนย์ทดสอบทางด้านวิชาชีพการจัดดอกไม้ที่คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เป็นการทดสอบความรู้ให้กับบุคคลภายนอกได้มีมาตรฐานคุณวุฒิตามระดับ ซึ่งตรงนี้จะดำเนินการได้ในปี ๒๕๕๘ ถึง ๒๕๕๙ สุดท้ายแหล่งอนุรักษ์ทำนุบำรุงสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย เราจะมีโครงการจัดตั้งศูนย์อนุรักษ์ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมไทยโชติเวช เพราะคณะมีจุดเด่นคืออาหารไทย ขอขอบคุณค่ะ”

อธิการบดี

“ในห้วงเวลาเดือนเศษมหาวิทยาลัยได้ใช้การบริหารจัดการแผนและการดำเนินงานโดยใช้ program mind manager และใช้ผ่านทาง mini Ipad ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราจะทำให้ระบบการบริหารจัดการ เป็นไปตามระบบอย่างที่ท่านได้รับแจกนะครับ จากท่านคณบดีเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และของสภามหาวิทยาลัย ถ้าเราจะบริหารจัดการเชิงรุก บูรณาการเชิงรุกก้าวแรกสู่ทศวรรษที่ ๒ ของ มทร.พระนคร นั้นะครับ ทุกคนจะต้องรู้ว่า ใครจะทำอะไรที่ไหนอย่างไร ต้องรู้ด้วยว่าอธิการบดีจะทำอะไร และรองอธิการบดี และต่อไปอยากจะทำท่านนายกสภา และกรรมการสภาจะต้องทำอะไรบ้างในรอบปี แล้วจะจัดเตรียมระบบนี้ และทุกคนจะรู้หมดครับต่อไปในอนาคต รวมทั้งนักศึกษาด้วยครับ”

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

“สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนได้มีงานหลักๆ อยู่ ๒ งาน คือ งานหลักสูตรและงานทะเบียนนักศึกษา งานหลักสูตรนี้เราเป็นเหมือนเจ้าภาพในเรื่องการจัดทำในเรื่องของการจัดทำหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของ TQF ทุกหลักสูตรในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกรอบนี้หมดแล้ว และตอนนี้อยู่ในโครงการที่จะต้องทำหลักสูตรร่วมกับต่างประเทศอย่างที่คุณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศสื่อสารมวลชนได้กล่าว สำนักเองได้เข้าร่วมตรงนี้ ในเรื่องของทะเบียนเอง ช่วงนี้ เป็นช่วงของการสัมภาษณ์นักศึกษาใหม่มีข้อมูลนักศึกษาที่เรา

เรียกสัมภาษณ์มีจำนวนทั้งหมด ๒,๒๔๔ คน แยกตามคณะมีคณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม ๑๑๓ คน คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ๑๔๐ คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๗๒ คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ ๔๐๗ คน คณะศิลปศาสตร์ ๑๖๐ คน คณะบริหารธุรกิจ ๘๕๕ คน และคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ๒๙๒ คน คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ๙๙ คน และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น ๕๒ คน รวมทั้งสิ้น ๒,๒๔๔ คน เราจะรับนักศึกษาได้ ประมาณ พันเศษนะครับ เราเรียกเผื่อไว้คือน้อยประมาณ ๓๐% จากที่ประกาศรับ ที่นี้มีบางสาขาที่ไม่ได้ตามเป้าหมายซึ่งทางคณะเอง คงต้องทำเรื่องแจ้งเข้ามาเองเพื่อขอรับในรอบต่อไป เรื่องของทะเบียน จะมีในเรื่องที่จะปรับปรุงคือ เรื่องเกี่ยวกับระบบทะเบียนซึ่งขณะนี้อยู่ ระหว่างการดำเนินการเพื่อปรับปรุงและทำให้ระบบงานทะเบียนนั้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น แล้วประสานกับสำนักวิทยบริการ สารสนเทศ เพื่อที่จะปรับปรุงในเรื่องของ Hard ware และ Soft ware ให้มัน ทันสมัยมากขึ้น รองรับการเพิ่มจำนวนของนักศึกษา อีกเรื่องหนึ่งที่มี ข้อมูลที่จะเรียนให้ที่ประชุมทราบคือ ผมให้เจ้าหน้าที่สำรวจภาระการ สอนของอาจารย์ในภาค เราพบว่าอาจารย์มีภาระสอนภาคปกติ สูงสุด สัปดาห์ละ ๓๖ คาบ ๓๐ คาบนี้มีหลายท่านทีเดียว เกิน ๒๐ คาบ มีอยู่ค่อนข้างมาก อาจจะถึง ๑๐-๑๕ % เกิน ๑๕ คาบนี้มีกว่า ๓๐% อันนี้เป็นรายละเอียดจะแจ้งให้คณบดีได้ทราบ ถือว่าตรงนี้เราเคยมี ประกาศเป็นเหมือน เป็นเกณฑ์ว่าอาจารย์นั้นจะสอนได้ไม่เกิน ๓ วิชา ที่เป็นวิชาภาคทฤษฎี หรือ สอนภาคทฤษฎี ๒ วิชา ภาคปฏิบัติ ๑ วิชา เท่าที่ผมดูข้อมูลที่อาจารย์สอนสูงๆ จะมีวิชาภาคปฏิบัติด้วยเข้าใจว่า วิชาภาคปฏิบัติในกลุ่มของเทคโนโลยี บางวิชามีชั่วโมงค่อนข้างมาก อาจารย์ ๑ ท่านอาจจะรับผิดชอบ อย่างเช่น วิชาหนึ่ง ๖ คาบ และ สอนหลายกลุ่มและอาจจะเป็นไปได้ที่สอนทำให้ค่าสอนนั้นสูงเกินไป อาจจะต้องไปดูในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง เราเคยคุยกันว่าเรื่องของ คุณภาพนั้นคงอยู่เรื่องตรงนี้ด้วยเหมือนกัน ถ้าอาจารย์สอนจำนวนมากๆ คุณภาพของการสอนอาจจะไม่ได้ตามมาตรฐานจะต้องมาดูกรณีนี้ กิจกรรมของสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนที่จะทำในช่วง เดือนนั้นะครับ วันที่ ๓๑ มีนาคมและวันที่ ๑ เมษายน เราจัดสัมมนา เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่อาเซียนและได้ เชิญวิทยากรจากมหาวิทยาลัยมหิดลที่เป็นศูนย์อาเซียนมาบรรยายให้ อาจารย์ของเราได้รับทราบ และอีกเรื่องหนึ่งที่ตอนนี้เรากำลังดำเนินการคือเรื่องการปรับปรุงระเบียบ ระเบียบที่จัดการเรียนการสอนใน ระดับบัณฑิตศึกษา เมื่อก่อนมีอยู่ทั้งหมด ๖ ระเบียบด้วยกัน ทำให้มี

ปัญหาในการบริหารจัดการ จัดการปรับปรุงระเบียบนี้ใหม่ให้เป็นเหลือ เพียง ๑ ระเบียบเท่านั้นอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ ยกร่าง คิดว่าได้ผ่านกรรมการวิชาการไปแล้วในสัปดาห์นี้จะประชุม กรรมการที่เกี่ยวกับการเงินของระเบียบนี้ คิดว่าน่าจะทำให้การบริหาร จัดการคล่องตัวมากขึ้น สิ่งที่เปลี่ยนแปลงอีกอย่างคือ เรื่องของการ เบิกเงินค่าเล่าเรียน ปีการศึกษาที่เราเปลี่ยนระบบการเก็บเงินเป็น เหมาะยทุกหลักสูตรทุกสาขา เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๗ เป็นต้น ไป หลักๆ คือภาคปกติ ค่าสุดคือ ๑๒,๐๐๐ บาทต่อภาค เป็นสาย สังคมศาสตร์ และ ๑๓,๐๐๐ บาท เป็นสายเทคโนโลยี และ ๑๕,๐๐๐ บาท เป็นของวิศวกรรมศาสตร์ อันนี้เป็นภาคปกติ ส่วนระดับปริญญาโท ปริญญาเอก อยู่ระหว่างการจัดทำรายละเอียดอีกทีนะครับ”

อธิการบดี

“คณะกรรมการครับ ท่าน ผอ.มนตรี พยายามบอกเรา ๓-๔ หัวข้อที่สำคัญคือ ๑. จำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยต่อไปต้องมา สังเคราะห์วิเคราะห์ว่ามันขึ้นลงอย่างไร แล้วจะบริหารจัดการอย่างไร ๒. การช่วยครูบาอาจารย์ นักศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ICT ที่จะเอาเข้ามา ใช้ หอสมุดอะไรทั้งหลาย ๓. คือ load ของงานของครูอาจารย์ในขณะ นั้นทร.พระนคร ยังไม่ชัดเจน คงจะต้องเขียนมาตรฐานมาตรฐานว่า ที่ไหนบ้างที่มัน load มากเกินไป ที่ไหนบ้างที่ทำงานน้อยเกินไป เราจะบริหารจัดการอย่างไรต่อไปในอนาคตในการที่จะบริหาร ทรัพยากรหรือว่า asset ของคนต่อไปในอนาคต สุดท้ายคือจะเรื่อง เกี่ยวกับการลงทะเบียนของนักศึกษา และการที่จะจ่ายเงินของ มหาวิทยาลัย เมื่อก่อนนี้มีต้องรอ as drop เงินจะเพิ่มอีก ๑๕.๒๕ บาท แต่ว่าต้องเสียเวลาไปอีก ๒-๓ เดือน เงินไม่สามารถบริหารจัดการส่ง ไปให้คณะบริหารจัดการได้ เพราะฉะนั้นคณบดีท่านคิดนะครับ แล้ว ท่านบอกมา เพราะว่าภายในเทอมนี้จะต้องบริหารจัดการเรียบร้อยคือ หมายความว่า เหมาะจ่าย per head ต่อหัวไปเลยและเงิน กองคลัง สามารถบริหารจัดการส่งไปที่คณะได้เลยตั้งแต่ต้นเทอมเขาจะได้ ไปทำงานได้ และเคลียร์ทีหลัง”

ผศ.เฟื่องฟ้า เมฆเกรียงไกร

“ด้านฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ เป้าหมายสุดท้ายคือจะต้อง เป็น R-university ที่นี้จะทำอย่างไรให้เป็น R-university ซึ่งมีคนถาม เหมือนกันว่าเป็นไปได้หรือไม่ ว่าจะทำให้เป็นถึง R-university แต่ตอบไปว่าถ้าเราไม่เริ่มต้น ณ ปีที่จะเข้าปีปี ๑๐ แล้วคงจะไม่มี

จุดเริ่มต้น ท่านอธิการบดีได้ให้ประกายตรงนี้ในการคิด แล้วเลยตอบเสมอว่าเป็นไปได้ เพราะว่าจากตรงนี้ทำการพัฒนาของการวิจัยและบริการวิชาการเป็นแบบองค์รวมเชิงรุกตามวัตถุประสงค์ของท่านอธิการที่จะทำให้เกิดตรงนี้เลยมาวางระบบของการทำงานตอนนี้ได้ mind manager เสริมเรียบร้อยแล้วทุกประการ จากที่ท่านอธิการให้ทำ จะมีในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพของนักวิจัยและงานวิจัย และการบริหารจัดการด้านงานวิจัย และยุทธศาสตร์การวิจัยและการสร้างเครือข่ายของการวิจัย การพัฒนานักวิจัยและผลงานวิจัยจากการที่เดิมมีจำนวนเป็น ๑๐ และเป็น ๑๐๐ จาก ๑๐๐ เป็น ๒๐๐ ตอนนี้จะต้องพัฒนาคุณภาพต่อไปตอนนี้เราได้สำรวจแล้วว่า มี ดร. ที่จบมาแล้วประมาณ ๗๑ คน เพราะฉะนั้นจะใช้ ดร. ที่กลับมาแล้วให้เป็นประโยชน์ในการสร้างเครือข่ายที่จบออกมาจากต่างประเทศ จะให้กลับไปหาเครือข่ายของตัวเองของแต่ละประเทศ และจากความเป็น ดร. ตรงนี้จะต้องเป็นนักวิจัยด้วย โดยใช้ความสามารถจากตรงนี้ และทั้งนี้เราจะต้องพึ่งพาท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้วยเช่นเดียวกัน ในภาคเชิงธุรกิจ เชิงพาณิชย์ ที่จะมาให้ความรู้ให้การประสานงาน เพื่อที่จะได้สานให้เกิดเป็น R-university ให้ได้จากคณบดีทุกท่าน ที่จะผลักดันให้เกิด ด้านงานวิจัยจะมีท่านในส่วนในการบริการวิชาการจะทำในรูปขององค์กรรวมเช่นเดียวกัน จะมีในเรื่องของการพัฒนายุทธศาสตร์ของการบริการ ในเรื่องของการที่ร่วมมือกับทางภาครัฐและภาคเอกชน และภาคอุตสาหกรรม ในด้านของการถ่ายทอดองค์ความรู้เช่นเดียวกัน เราจะมีหน่วย จัดตั้งหน่วยเพื่อที่จะบริการทางวิชาการให้มันสะดวกรวดเร็วและง่ายยิ่งขึ้น จากตรงนี้การบริการในเชิงธุรกิจหรือเชิงพาณิชย์จะทำกระเปาะให้สามารถที่จะ win win ทั้งคู่ คือ ทั้งอาจารย์ ทั้งคณะและทั้งมหาวิทยาลัยในรูปแบบที่เคยพูดกันมาว่าไม่ได้โตะบนโตะอะไรทั้งหลายจะทำให้โปร่งใสขึ้น และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับ ชกส. ซึ่งเป็นคนที่ทราบพื้นที่ของประเทศทั้งประเทศว่าในพื้นที่ ทั้งประเทศนั้นมีสิ่งที่เขาต้องการ และจะร่วมมือกับมหาวิทยาลัยนั้นมีเรื่องอะไรบ้างที่เราสามารถสนองความต้องการของชุมชนและสังคมได้อาจจะเริ่มจากการที่เราทำเครื่องมือที่ชาวบ้านสามารถนำไปใช้เองได้ให้ครบวงจรในหมู่บ้านโดยไม่ต้องพึ่งพองค์กรใหญ่ๆ”

อธิการบดี

ท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผมขออนุญาตเสริมเป็นช่วงๆเพื่อที่จะทำให้สมบูรณ์และสัมมาทวิกับท่านคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก

ไปในตัวด้วยนะครับ ในส่วนของงานวิจัยเราคิดว่างานวิจัยนั้นคงเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยตัวที่ ๒ ภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยคือวิชาการ และตัวที่ ๒ คือวิจัย ๓ คือบริการวิชาการ ๔ คือทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ที่งานวิจัยที่แท้จริงจะต้องเป็นตัวเสริมวิชาการเพื่อที่จะบริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพราะฉะนั้นงานวิจัยจะต้องมีระบบบริหารงานวิจัยที่มีความชัดเจนในเรื่องของการหาแหล่งทุน ในเรื่องของการสนับสนุนที่จะได้มาซึ่งแหล่งทุนและ เครื่องมือเครื่องมือที่จะให้ครูอาจารย์ของเราทำงานเร็วในสาขาที่เขาได้มีความรู้ประสบการณ์ในคณะของตัวเองท่านเองนะครับ แล้วบริหารจัดการเรื่องเงินเรื่อง ซิลิโคน เรื่องอะไรทุกอย่างตลอดจน report งานวิจัย แล้วต่อยอดไปสู่ความสำเร็จของงานวิจัยเพื่อบริการวิชาการ เพราะฉะนั้นเรื่องวิจัยกำลังดำเนินการในเรื่องนี้อยู่ครับ

ผศ.ยุทธภูมิ สุวรรณเวช

สำหรับในส่วนของผมดูแลในส่วนของงานกิจการนักศึกษากับงานด้านประชาสัมพันธ์ คิดว่าด้วยนโยบายของท่านอธิการบดี ๒ เรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องนี้คือ การบริหารนำประชาสัมพันธ์ตามและงบประมาณสนับสนุนส่งผลทำให้งานด้านประชาสัมพันธ์สามารถที่จะผลักดันและสร้างความสำเร็จของทุกๆ หน่วยงานให้ปรากฏทั้งบุคลากรภายในและบุคลากรภายนอกได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นจะดำเนินการและผลักดันต่อไป ส่วนในเรื่องของกิจการนักศึกษานั้นนโยบายที่สำคัญคือนักศึกษาคือหัวใจของ มทร.พระนคร บัณฑิตนักปฏิบัติของ มทร.พระนครคือหัวใจของประเทศ เพราะฉะนั้นจากประโยคนี้อาจได้ว่าเป็นประโยคทองของนักศึกษาและเราได้ถ่ายทอดข้อความนี้ไปสู่ นักศึกษา ทำให้นักศึกษาภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย และมั่นใจได้ว่ามหาวิทยาลัยจะสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติออกสู่สังคมได้อย่างน่าภาคภูมิใจอย่างแน่นอนครับท่านผู้มีเกียรติที่เคารพครับผมขอสรุปดังต่อไปนี้ว่า

“ขอขอบคุณกรรมการสภาฯทุกท่าน
พวกเราผู้บริหารพร้อมรับงานสานสร้างสรรค
เป็นแบบอย่างสร้างแนวทางเพื่อแบ่งปัน
ทุกความเห็นเน้นเชื่อมั่นคือสิ่งดี
วันสถาปนาผู้บริหารครั้งที่หนึ่ง
มทร.พระนคร สุดซาบซึ้งทั้งศักดิ์ศรี
มวลความรู้คู่ประสบการณ์ผ่านเดือนปี
มาถ่ายทอด ณ ครานี้ขอน้อมนำ

เราจะก้าวแรกสู่ศตวรรษที่สอง
 เราจะปรับขยับมุมมองด้วยความหวัง
 จาก new look เป็น look new เต็มพลัง
 ใช้จุดผิดพลาดพลั้งเป็นบทเรียน
 โบราณว่ายิ่งเลอะ ยิ่งเยอะ ประสบการณ์
 ความผิดพลาดในวันวานน่าปวดเศียร
 เราต้องหยุดเพราะท่านจุดจุดแสงเทียน
 เป็นแสงนำย่ำจุดเปลี่ยนสู่ปลายทาง
 นโยบายท่านอธิการบดีสานงานต่อกองานใหม่
 ใช้คุณธรรมขวัญเป็นกำลังใจมีวินัยเป็นศักดิ์ศรี
 สร้างพลังก้าวหน้าไกลใจสามัคคี
 ทั้งถูกต้องคล่องตัวดีมีใจบริการ
 บริหารนำ ประชาสัมพันธ์ตา งประมาณสนับสนุน
 สิ่งเหล่านี้คือต้นทุนสร้างจุดเปลี่ยน
 เพราะหัวใจของมหาวิทยาลัยคือผู้เรียน
 ใช้ความเพียรความอดทนสร้างผลงาน
 คนต้องสำราญงานต้องสำเร็จสมดังหวัง
 ต้องมองลึกนักไกลใจกว้างขวาง
 เราจะเป็นมหาวิทยาลัย ๕U คือปลายทาง
 สืบสานอย่างก้าวไกลไปนิรันดร์”

รศ.สุภัทรา โกไศยกานนท์

“ในส่วนที่ดูแลด้านงานวิชาการและงานทางด้านการต่างประเทศหรือวิเทศสัมพันธ์ หัวใจของการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยของเรา เราตั้งต้นจากอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่เราจะเน้นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่ใฝ่รู้ใฝ่งานเชี่ยวชาญเทคโนโลยี และมีคุณธรรม และสิ่งที่เราจะก้าวไปสู่การผลิตบัณฑิตตรงนี้ได้มหาวิทยาลัยราชชมงคล ๙ แห่งได้นำระดมความคิดจากการทำ retreat เมื่อปลายปีที่แล้วเราสรุปออกมาได้เป็น ๕ แผนด้วยกัน เรียกว่า R-cap ย่อมาจาก Rajamangala Common Action plan ซึ่งเกี่ยวข้องกับด้านวิชาการ คือ ๑. เรื่องการบริหารจัดการ ๒. เรื่องหลักสูตร ๓. เรื่องอาจารย์ ๔. เรื่องนักศึกษา ๕. เรื่องของงานวิจัย สิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิชาการคือ R-cap ๒ และอยากจะขอความร่วมมือจากท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคือเรื่องของการจัดทำหลักสูตร หลักสูตรที่เราจะเน้นบัณฑิตนักปฏิบัติคือหลักสูตรที่จะต้องเน้นภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ซึ่งจริงๆแล้วในการทำหลักสูตร TQF ใหม่แทบทุกสาขา

วิชาเราเน้นปฏิบัติอยู่แล้ว แต่เรายังไม่เห็นเป็นรูปธรรมว่า บัณฑิตของเรามีคำถามว่าเราจะทราบได้ไม่ว่าบัณฑิตของเราเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติที่แท้จริง เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยคิดว่าเราน่าจะมีการทำหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรเฉพาะแบบนี้ซึ่งจริงๆ แล้วคณะวิศวกรรมได้นำร่องโดยการทำหลักสูตรที่เราเรียกว่า หลักสูตร wil - work integrated learning คือแทนที่นักศึกษาจะเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยตลอดทั้ง ๕ วัน มีการเรียนสลับกับการไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ซึ่งหลักสูตรที่มีลักษณะนี้เป็นหลักสูตรที่ มทร.พระนครต้องการ เพราะฉะนั้นถ้ามีความเป็นไปได้ไม่ทราบว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างคุณชวลิต ที่เชี่ยวชาญด้านสิ่งทอ หรือว่าท่านนินนาท ที่เชี่ยวชาญเรื่องของวิศวกรรมยานยนต์ จะมีส่วนช่วยเหลือมหาวิทยาลัยเรื่องการทำหลักสูตรลักษณะเช่นนี้ หรือที่เราเรียกว่า หลักสูตร will หรือนอกจากนั้นคืออีกข้อหนึ่งที่เราจะเน้นเรื่องของบัณฑิตนักปฏิบัติคือเรามีเรื่องของสหกิจศึกษา ซึ่งเราจะส่งนักศึกษาไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ๑ ภาคเรียน แล้วในปัจจุบันที่นอกเหนือจากที่เราจะส่งไปในประเทศแล้วเรายังมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งนักศึกษาของเราฝึกสหกิจ ในต่างประเทศด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากท่านมีสาขาหรือมีความร่วมมือมีเครือข่ายในต่างประเทศมหาวิทยาลัยอยากจะขอความร่วมมือจากท่าน ที่นี้ R-cap ๓ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อาจารย์ อาจารย์เช่นเดียวกัน เราเน้นเรื่องการพัฒนาบุคลากรโดยการที่ นักศึกษาจะเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติได้อาจารย์ของเราจะต้องมีความรู้เรื่องเครื่องมือเครื่องมือนวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งอาจารย์หลายๆ ท่านจบมานานแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งที่มหาวิทยาลัยอยากจะดำเนินการต่อไปคงจะเริ่มตั้งแต่เปิดภาคเรียนนี้คือการส่งอาจารย์ไปฟังตัวในสถานประกอบการ ถ้าเป็นไปได้ อาจจะทำทั้งช่วงปิดภาคเรียนได้หรือระหว่างเปิดภาคเรียนได้ซึ่งมหาวิทยาลัยกำลังอยู่ในระหว่างการร่างระเบียบเรื่องนี้อยู่ แล้วต่อไปในเรื่องของการต่างประเทศมหาวิทยาลัย โดยนโยบายท่านอธิการบดี เราจะเป็น W - University คือ world class university แล้วเรายังต้องก้าวสู่ประชาคมอาเซียนเพราะฉะนั้นเรื่องหลักสูตรที่เรา กำลังดำเนินการอยู่คือเราเน้นการเปิดภาคภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยในการศึกษาไม่ว่าปีหน้า หรือ ปีถัดไปเราอาจจะได้เพิ่มอีก ๔ สาขาวิชา คือ Computer Engineering , Information Technology , Logistic and Supply Chain และ Business Communication ซึ่งขณะนี้เรากำลังทำร่วมกับมหาวิทยาลัย Curtin ในประเทศออสเตรเลีย นอกจาก เรื่องของการที่เราจะติด world class ได้ตัวชี้วัดเขาจะดูเราจะต้องมีบรรยากาศของความเป็นนานาชาติ คือต่อไป

นี่เราจะต้องมีนักศึกษาต่างชาติ ประมาณ ๕% มีอาจารย์ต่างชาติ ประมาณ ๕% และนอกจากนั้นที่เขาเน้นหนักมากที่สุดคือเรื่องของงานวิจัยจะต้องมีการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ และการอ้างอิงเป็นต้น ซึ่งในส่วนของวิเทศสัมพันธ์ได้ช่วยเหลือทุกคนในการที่เราจะจัด การประชุมวิชาการนานาชาติ ปีนี้เราได้คณะวิทยาศาสตร์เป็นเจ้าภาพจัดในวันที่ ๑๗-๑๘ กรกฎาคม ที่โรงแรม พูลแมน คิงเพาวเวอร์ หัวข้อในคราวนี้ เราต่อเนื่องจากปีที่แล้ว คือเราจะทำเรื่องของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืน และเรามี theme ชัดลงไปว่า The road towards green คือเราจะเน้นเรื่องของสิ่งแวดล้อมเรื่องของการพัฒนาที่ยั่งยืน เราจัดการประชุมวิชาการนานาชาติเพื่อเป็นเวทีให้กับอาจารย์ของเราและนักศึกษาของเราได้นำเสนอและตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ เพราะฉะนั้นสรุปว่าสิ่งที่ด้านวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ต้องการจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ คือทำอย่างไรที่เราจะสามารถสร้างความเข้มแข็งระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถานประกอบการขอบคุณค่ะ”

อธิการบดี

“ท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิครับ ถ้าท่านมองดู leaflet ที่ผมได้แจกให้ท่านไปแล้วนะครับ ผมเรียนท่านนายกสภาและท่านกรรมการสภา และท่านผู้บริหารมหาวิทยาลัยทุกท่านนะครับว่า ในห้วงเวลา ๔๔ วันที่ผมมารักษาการอธิการบดี ผมโชคดีมีโอกาสได้ไปประชุมที่ประชุมนายกสภาและอธิการบดี มทร. ทั้ง ๙ มา ๑ ครั้ง และผมมีโอกาสได้ไปประชุมที่ประชุมอธิการบดี มทร. ทั้ง ๙ ทั้ง ๒ ครั้งจึงทำให้ผมมีความคิดและมีความรู้สึก ว่า มทร.พระนคร ตอนนี้เรายืนอยู่ที่จุดไหนของ มทร. ทั้ง ๙ และสิ่งที่ท่านผู้บริหาร มทร.พระนคร หรือท่านกรรมการสภาเคยมีความคิดและมีความรู้สึก ว่า มทร.พระนครเรายืนอยู่ที่จุดไหน มันใช่รีเปล่าตอนนี้ อันนี้เป็นโจทย์และอยู่ในหัวใจผม นะครับ จากจุดนี้เลยมาเป็นแผนที่ละครับคือ ๒ mindmap นั้นะครับ คือ มทร.พระนครในอนาคตที่ว่าจะเป็น G-university จะเป็น E-university จะเป็น R-university จะเป็น W-university จะเป็น H-university หลายคนหัวเราะนะ และหลายคนเข้าใจว่าเป็นได้ไง นี่คือนี่สิ่งที่ในห้วงเวลา ๔๔ วันที่ผมมาอยู่กับท่านในระยะสั้น ที่จะเป็นสั้นท้ายวาระครับ ได้ให้โจทย์นี้ไว้ แล้ว assign ไว้แล้วด้วยนะครับว่า G-university ท่านรองฯ เลิศจะเป็นแม่ทัพที่จะขับเคลื่อนต่อไปในอนาคต E-university ท่านนิวติจะเป็น แม่ทัพ ในระยะสั้นกลางและยาว R-university ท่านเพื่องฟ้า W-university ท่านสุภัทรา และ H-university เน้นอนครับ

ทั้งยุทธภูมิ ทั้งทุกคนละครับ ฉะนั้น แม่ทัพผมจะร่วมกับแม่ทัพที่เป็นคณบดี และผู้อำนวยการสำนักสถาบันถ้าท่านกระพริบตาท่านจะตามไม่ทันเลยนะครับท่านคณบดีที่เคารพครับ นี่คือ ๔๔ วันที่มาอยู่กับท่านอีกนโยบายหนึ่ง คือ R-cap ที่ท่านรองวิชาการได้พูดเมื่อสักครู่นี้ นะครับว่า มทร.มีอายุครบ ๘ ปีไป retreat กันแล้วออกมา ๕ R-cap R-cap ๑. คือบริหารจัดการ ๙ ปี ของ มทร. ๙ แห่งท่านเป็นมหาวิทยาลัยมา ๙ ปีแล้วในขณะนี้แต่หัวใจท่านยังเป็นวิทยาลัยและโรงเรียนอยู่หรือไม่ แต่เป็นโจทย์ที่ให้ทีมบริหารผมต้องคิดร่วมกันและอยากจะเรียนปรีชากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้วยว่า ท่านคิดอย่างไร และท่านจะให้ข้อคิดอย่างไร ซึ่งท่านให้ไปแล้วแต่ยังไม่หมดเพราะเวลาเรามีน้อยจะขอเพิ่มเติม ส่วน R-cap ตัวที่ ๒ หลักสูตร หลักสูตรของเราเป็นหลักสูตรที่เคยมีมาก่อนแล้วมันล้าสมัยไปแล้วหรือเปล่า เรามีความเคยชินอยู่อย่างนั้นหรือเปล่า และเราจะต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตรต้องเปลี่ยนทุก ๔ ปี เปลี่ยนใหญ่เลยนะครับ และเปลี่ยนย่อยทุกปี ผู้สอนเช่นเดียวกัน ตอนนี้ในขณะนี้ ๙ ปีจากงบบุทธศาสตร์ เราได้ส่งคนไปเรียนมาก และจบมาซึกก็เปอร์เซ็น แล้วเราได้ใช้ asset คนของเรามากน้อยแค่ไหน ท่านต้องไปคิดนะครับถ้าท่านไม่คิดที่อื่นเขาคิดหมดแล้วในขณะนี้ ที่ผมไปประชุมมา ๒ ครั้ง ผมตกใจเหมือนกันว่า ผมคิดอยู่ในใจ และผมเชื่อว่าท่านนายกสภาคิด ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านอุปนายกคิดหมด ท่านคณบดีท่านรองท่านผู้ช่วยท่าน ผอ.สถาบัน คิด ท่านไปคิดด้วยนะครับ R-cap ตัวที่ ๔ คือนักศึกษา นักศึกษาเราเพิ่มขึ้นหรือลดลงนะครับ แล้วคุณภาพเป็นอย่างไร จริยธรรม และจรรยาบรรณ เขาเป็นอย่างไรในขณะนี้ผมว่าท่านต้องคิดหนักๆ R-cap วิจัยและบริการวิชาการตัวสุดท้ายเราจะคุยต่อไปกันในอนาคต เพราะฉะนั้นสิ่งที่ต้องการลึกๆ มากๆ ในระยะสั้นกลางยาว จากผู้ทรงคุณวุฒิเนื่องจากเราพบกันด้วยห้วงเวลาอันสั้น จะขอให้ท่านส่งมาให้เราเป็นระยะๆ แม่ทัพ R-cap ๑ ของผมคือ รองอธิการบดี เขาว์เลิศในขณะนี้ ผมมารักษาการอยู่ ๔๔ วัน เรื่องทุกอย่างขึ้นมาถึงผมหมดเลยที่ผมเป็นอธิการบดี อันนี้มันเป็นความจริง ความถูกต้อง และความดีงาม ที่จะต้องทำกัน ผมว่าทำไม่ต่อมาถึงผมทุกเรื่องทุกจุด แสดงว่าต้องมี reflect อะไรสักอย่างหนึ่งพยายามมาคิด ตัวที่ ๑ ที่ผมค้นพบถ้าผมพูดผิดแล้วไม่จริงนะครับ ท่านทั้งหลายพูดได้ต่อหน้าทีประชุมสภา ผมจะยอมรับความจริง ความถูกต้องและความดีงาม ตัวที่ ๑ แสดงว่า airforce one อย่างผม airforce two อย่างรองอธิการบดี airforce three อย่างท่านคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบันมอบงานไปแล้วมันไม่ได้สมบูรณ์ ต้องสมบูรณ์ทั้ง ๓ มอบ

๑. มอบภารกิจ ๒. มอบอำนาจ ๓. มอบความรับผิดชอบ ๑. ถ้ามอบภารกิจไปแล้วไม่ได้มอบอำนาจทุกอย่างจะวิ่งขึ้นมาหาอธิการบดี ท่านนายกชมผมว่าผมสดชื่น ความจริงผมไปถึงบ้านหนึ่งทุ่มผมนอนแล้วตอนนี้ไม่ดูข่าวอะไรเลยเพราะว่าผมลืมตาไม่ขึ้นเพราะว่ายังปรับตัวไม่ได้ เพราะว่า เกษียณมา ๗ ปีแล้วสบายๆ ตอนนี้มาลี้ก ๖ เดือน โอเค แล้วท่านสบายใจได้ครับมีคนมาบอกผมว่า ผมน่าจะเป็นอธิการบดีต่อนะ ผมบอกว่าผมไม่เป็น ผมจะออกเร็วที่สุดขอให้ท่านเตรียมพร้อมละกัน ขอให้เรื่องลงมาเร็วๆ นี่ ผมพูดต่อหน้าสภามอบหมายทำด้วยจิตวิญญาณที่เข้าใจ เห็นใจ และจะเป็นกำลังใจให้กับ มทร.พระนครครับ ที่นี้ผมเลยจะทำไม่ถึงต้องมาหาผมหมดเลยในขณะนี้ ๑. คือ airforce ๑ , ๒ , ๓ ไม่ได้มอบอำนาจอย่างแท้จริงลงไปให้เขาตัดสินใจ คือแต่ละระดับมอบภารกิจแต่ไม่ได้มอบอำนาจคือต้องวิ่งเข้ามาหาหมด ๒. ไม่ว่าจะเป็น airforce ๑ , ๒ , ๓ ไม่มีกฎระเบียบในการบริหารจัดการที่ชัดเจนที่ทันสมัย คือมี ๓ ประเภทคือกฎเกณฑ์ ท่านเชาว์เลิศกำลังทำอยู่ในขณะนี้ ๑. คือกฎระเบียบที่ล้าสมัยปฏิบัติไม่ได้ คือโลกเปลี่ยนเร็วมาก win of change สูงมาก เพราะฉะนั้นรองตัดสินใจไม่ได้ คณบดีตัดสินใจไม่ได้ หัวหน้าสาขาตัดสินใจไม่ได้ วิ่งขึ้นมาหาอธิการบดีหมด มันเป็นไปได้เพราะฉะนั้น ๑. แสดงว่ากฎเกณฑ์ระเบียบไม่ทันสมัยขอให้เชาว์เลิศรีบดำเนินการภายใน ๒ เดือน ๒. กฎระเบียบนี้ทันสมัยแล้วแต่บังคับปฏิบัติไม่ได้อันนี้คืออาจารย์เรา อันนี้คือเพื่อนเรา อันนี้คือน้องเรา ประเภทที่ ๒ นี้ต่อไปเราจะต้อง Raw enforcement (ใช้กฎบังคับ) ต้องชัดเจนและต้องปฏิบัติเหมือนกัน กับอันที่ ๓. คือไม่มี เมื่อไม่มีขึ้นอยู่กับ Airforce ๑ ไปกันไปเสียกันมา airforce ๑ ไป ๒ จาก ๒ ไป ๓ จาก ๓ ย้อนขึ้นมา เพราะฉะนั้นผมจะใช้เวลานานครับถือโอกาสสัมมนาที่รู้จักกับสภาและท่านทั้งหลายไปด้วยแต่สำหรับท่านคณบดีผมจะไม่ comment นะครับ ผมจะ comment รองเท่านั้นเองและแม่ทัพตั้งไว้หมดแล้ว R-cap ๑-๕ ตั้งไว้หมดแล้ว เพราะฉะนั้นท่านคณบดีซึ่งจะต้องทำงานกับแม่ทัพของผมนะครับท่านเป็นแม่ทัพน้อยอยู่ เพราะฉะนั้นต้องทำร่วมกันอย่างเป็นระบบนะครับ”

นายนิพนธ์ ไขว้จริยญา

“ขออนุญาต comment ครับ ว่าที่ท่านอธิการบดีบอกว่าเวลานี้ทุกอย่างวิ่งเข้ามาหาอธิการบดีสงสัยมันมีอะไรผิดปกติ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว เวลาท่านจะปฏิรูปอะไรใหม่ๆ ท่านต้องนำ เหมือนกับที่ผมทำงานที่โตโยต้าที่ผมเคยเขียน motto ว่า one team ,

one aim working together นั่นหมายความว่าตอนนี้ท่านมีทีมดีแล้วและ one aim จะเกิดขึ้นได้เมื่อท่านอธิการเป็นผู้นำในช่วงแรกก่อน เวลาผมจะประดิษฐ์รถยนต์รุ่นใหม่ๆ ผมเองจะเป็น project leader เรียกผู้เกี่ยวข้องมาประชุมใหม่ๆ จะมีปัญหาอยู่ประมาณ ๒๐๐ ปัญหา แล้วผมจะนั่งประชุมไปสัก ๒ อาทิตย์ จำนวนปัญหาจะลดลงเหลือ ๑ และ ๐ ในที่สุด จากนั้นผมจะ delegate (มอบอำนาจหน้าที่ให้ตัวแทน) งานทั้งหมดให้แม่ทัพแต่ละหน่วยงานไปทำเพราะฉะนั้นท่านต้องอดทนนิดหนึ่งครับ”

นายเชาว์เลิศ ขวัญเมือง

“วันนี้จะเป็นวันสภาพผู้บริหารเป็นที่เข้าใจกันว่าเราต้องการอะไรจากสภาให้มากที่สุด เราเข้าใจกันว่าสภาเป็นผู้กำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย ผมเข้าใจอย่างนั้น ที่วันนี้หนึ่งได้ไปประชุมที่มทร.รัตนโกสินทร์พบท่านมัยชัย ฤชุพันธุ์ นายกสภา มทร.สุพรรณภูมิ เรียนถามท่าน ท่านบอกว่า สภาไม่ใช่ผู้กำหนดเพียงอย่างเดียว ท่านถามว่าระหว่างมหาวิทยาลัยกับสภาใครเกิดก่อน ผมบอกมหาวิทยาลัยสิ สภามันต้องมาทีหลังมหาวิทยาลัย ท่านบอกแล้วทำไมให้สภาเป็นผู้กำหนด เรา ต้องเป็นมหาวิทยาลัยร่วมกับสภา หมายความว่าพบกันครึ่งทางคือทั้งมหาวิทยาลัยทั้งสภาร่วมกันคิดนโยบายกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อจะพัฒนามหาวิทยาลัย แต่แน่นอนต้องอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการจากสภามากหน่อยเพราะว่าท่านมีประสบการณ์และความรู้ความสามารถที่จะถ่ายทอดหรือแก้ปัญหาให้แก่มหาวิทยาลัยได้ดีกว่า ต้องร่วมกันผสมผสานกันเพื่อสร้างประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยให้ได้มากที่สุด แม้กระทั่งมีปัญหาอะไรเกิดขึ้น สภามีหน้าที่ ที่จะต้องช่วยแก้ปัญหา เขาเรียกว่าเป็นสะพานเชื่อมระหว่างผู้บริหารคณาจารย์ทั้งหลาย เพราะฉะนั้นสภาต้องช่วยนะครับถ้ามีปัญหาทางด้านกฎหมายด้านอะไรต่ออะไรเกิดขึ้นต้องช่วยกัน และช่วยแก้ไขให้ท่านอธิการบดีด้วย ผมว่ายินดีช่วยเราอยู่แล้ว และดีใจมากที่เห็นสภากระตือรือร้นที่จะมาให้คำแนะนำ ให้คำแนะนำเป็นนิมิตหมายที่ดี เรียกได้ว่าเปิดโอกาสของมหาวิทยาลัยเลย ที่จะดึงดวงความรู้ความคิดจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลาย เพราะฉะนั้นพวกเรา พยายามสร้างความเข้าใจและอย่าละโอกาสนี้ให้ท่านได้พูดมากๆ และจะได้นำไปปรับปรุงมหาวิทยาลัยของเราต่อไปนะครับคิดว่ามีหลายเรื่องที่จะพูด ส่วนการดำเนินการของสภานั้นตั้งแต่ผมเป็น เลขานุการสภามาตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ๑๐ ปีพอดีตั้งแต่เป็นสถาบัน เห็นวิวัฒนาการพัฒนาการมาเรื่อยๆ แต่ค่อนข้างจะช้า ถ้าเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ อย่าง สุรนารี

วลัยลักษณ์ สุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งท่านไปเร็วท่านก้าวหน้าไปเยอะ ซึ่งพยายามจะดัดแปลง อย่างการประชุมสภาเมื่อก่อนเรานำเรื่องเพื่อทราบขึ้นมาก่อน แล้วได้ท่านนินนาทนี่ล่ะครับผมจำได้เสนอว่าให้นำเรื่องเพื่อพิจารณาขึ้นมาก่อน เพราะพอเรื่องเพื่อทราบเสร็จหมดเวลา นี่เป็นตัวอย่างอันหนึ่งและท่านแนะนำอะไรต่ออะไรรู้สึกจะเป็นประโยชน์อย่างมาก”

อธิการบดี

“ผมได้เรียนกับท่านชาร์เล็คไว้ว่า ท่านกับผมมีสถานภาพเหมือนกัน วันนี้เรามาอีกไม่กี่วันเราก็ไป ผมมา new look แต่ท่านชาร์เล็ค new ชาร์เล็คครับ”

นางจุฬารัตน์ ตันติประสงค์

“ก่อนอื่นขอขอบคุณที่สภามหาวิทยาลัยได้จัดให้มีในวันนี้ขึ้น อันนี้ต้องขออนุญาตกราบเรียนเลยว่าเดิมทีที่สมัยก่อนเป็นกองนโยบายและแผนต้องการอย่างยิ่งเลยที่จะให้เกิดวันสภาพผู้บริหารอย่างนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้ถือว่าเป็นประวัติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเลยทีเดียวว่า สภาสูงพร้อมกับผู้บริหารที่จะมาร่วมกำหนดนโยบายและทิศทางในการที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยและมองไปด้วยกัน ที่นี้จากที่ดิฉันได้ฟังจากผู้ทรงคุณวุฒิ และหลายท่านจากผู้บริหารซึ่งสามารถประมวลได้ว่าไม่ว่าจะเป็นมุมมองของผู้ทรงคุณวุฒิในภาคเอกชนตามจุดที่มองคือมองเรื่องของการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนก่อนในการดำเนินโครงการว่า หมายถึงว่าถ้าเรามองว่าเรามีจุดแข็งอย่างไรเรามองตัวตนเราให้เห็นชัดเจน และเราต่อยอดจุดแข็งตรงนั้นอย่างที่ท่านนินนาทได้เสนอว่า โดยตัวได้มีการนำอดีตมากำหนดแผนในอนาคต อันนั้นถือว่าการประสบผลสำเร็จจะเกิดขึ้นและใช้วิกฤติให้เป็นโอกาส และสิ่งใดที่เป็นจุดอ่อนเราจะต้องพัฒนาจุดอ่อนตรงนั้น ที่นี้ในมุมมองที่มองว่าเราจะต้องมองหาจุดแข็งของเราให้เจอว่าความเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเรามีอายุ ๑๐๐ ปี ๗๐ ปี เราต้องมองตัวตนให้ชัดเจนว่าเราเข้มแข็งอะไร แล้วเราต่อยอดตรงนั้นอย่างเช่นสมมุติ คหกรรมศาสตร์ คือมองว่าขณะนี้คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ได้เป็นศูนย์ทางด้านศูนย์ทดสอบอาหาร ทางด้านระดับ ๑ อาหารไทยในประเทศไทย ที่นี้ในมุมมองที่มหาวิทยาลัยจะมองต่อไปเรามองถึงระดับนานาชาติได้หรือไม่ ถ้าเราสร้างแบรนด์ของเราขึ้นเอง คือเป็น แบรนด์ Rmutp ของพระนครเอง อย่างเช่น เซลล์ชวนชิมของหม่อมราชวงศ์ถนัดศรี คือเราไม่จำเป็นจะต้องนำมาตรฐานของ

ประเทศเข้าจับ แต่เราสร้างมาตรฐานของเราขึ้นมาเอง ที่เราจะไปรับรองร้านอาหารไทยในต่างแดน ซึ่งร้านอาหารไทยในต่างแดนตอนนี้เกิดขึ้นมากมาย อันนี้ถือว่าเป็นการสร้างความเป็นเลิศหรือจุดแข็งให้กับเรา อย่างเช่นคณะบริหารธุรกิจถ้าเรามองว่า ขณะนี้คนเป็นนักบัญชีจะต้องจบทางด้านสาขาบัญชี ถ้าเราเป็นศูนย์ที่จะฝึกอบรมทางด้านของนักบัญชีหรือเราร่วมกับ กปช. ในเรื่องของความร่วมมือที่จะเป็นเรื่องของศูนย์ทางการทดสอบ audit ต่างๆ อันนี้อยากจะฝากเอาไว้ว่าสิ่งใดตอนนี้เราเข้มแข็งแล้วเพียงแต่เราจะพัฒนาจุดแข็งของเราต่อยอดตรงนั้นอย่างไร อันนี้ที่ดิฉันมองในสิ่งที่หลายๆ ท่านได้เสนอ และทางมหาวิทยาลัยคงจะได้นำข้อเสนอหลายๆ ท่านไปประมวลที่จะนำไปพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป ในส่วนของด้านงานคลังและทรัพย์สินถือว่างานคลังเป็นหัวใจสำคัญที่จะสนับสนุนหรือ support ทุกหน่วยงานในองค์กร เรื่องของกฎระเบียบต่างๆ ซึ่งไม่เกิดความคล่องตัวในหลายๆ เรื่อง

อธิการบดี

“ผมพยายามเพิ่มเติมและเสริมเพื่อให้สภาได้ทราบแนวคิดนโยบายที่ได้บริหารร่วมกันมาระยะหนึ่งแล้ว และเพื่อจะสร้างความเข้าใจสัมมาทวิกับท่านคณบดี ผู้อำนวยการสำนักสถาบันด้วย ท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในห้องประชุมและที่ไม่อยู่ในห้องประชุมท่านอาจจะมีการเสนอมากมายในแต่ละด้าน แต่ท่านไม่มีเวลาที่จะเสนอ จะขอให้ท่านส่งให้เราภายหลังในจุดนี้ด้วยนะครับ ยกตัวอย่างเช่น เรื่องทรัพย์สินและการเงินผูกพันมาก และเรามีกรรมการที่สภาตั้ง ไปเพื่อบริหารจัดการเงิน ฉะนั้นคงต้องมี asset นะครับ และรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ได้เข้ามา สัดส่วนของมหาวิทยาลัยที่เราจะบริหารจัดการในส่วนกลางมหาวิทยาลัยกับคณะ สำนักสถาบันใช้หรือยัง เราจะต้องดูอย่างไรเพื่อให้เป็นขวัญและกำลังใจให้คนทำงานในแต่ละระดับ คือ ตัวครูอาจารย์ นักวิจัย คณะ สำนัก สถาบัน และมหาวิทยาลัยให้ได้สัดส่วนของ win win ทุกจุดงานถึงจะเดินไปได้ กฎระเบียบโครงการพัฒนาทางวิชาการ ที่จะไปดูในเรื่องของวิชาการไปดูในเรื่องของงานวิจัย ในเรื่องของทุกเรื่อง การหาเงินทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย แม้กระทั่งตัวครูอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยได้ลงทุนสร้างท่านจาก ปริญญาตรี เป็นโท เป็นเอก ผมถือว่าท่านเป็นทรัพย์สินที่เป็นตัวบุคคลที่จะต้องนำมาใช้บริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร ฉะนั้นกฎระเบียบที่ท่านชาร์เล็คที่กำลังจะทำอยู่นี้คือ ระเบียบบริการวิชาการ หรือระเบียบทุกระเบียบไม่ว่าจะเป็น

วิชาการ วิจัย บริการวิชาการ หรืออื่นๆ หรือแม้กระทั่ง MOU ที่เราไปเซ็นกับต่างประเทศผมมีความรู้สึกว่าเป็น win win เท่ากัน หมายความว่าเราได้มากกว่าเรา เพราะฉะนั้นได้มอบนโยบายให้รองวิชาการแล้วว่า MOU ต่อไปในอนาคตที่เราจะต้องไปเซ็นเพื่อบริหารจัดการองค์ความรู้พัฒนา staff ของเราครูอาจารย์ และนักศึกษาของเรา ที่เราไปเซ็นทุก MOU จะต้องลงทะเบียลงไปมหาวิทยาลัย เพื่อมหาวิทยาลัยจะได้เตรียมงบประมาณนโยบายและคนเพื่อรองรับให้ท่าน เพราะท่านไปเซ็น MOU แล้วเหมือนกับเราไปการันตีว่าเราจะต้องร่วมมือกับเขาถ้าเขามีความพร้อม มีศักยภาพ มีความรวดเร็วมากกว่าเรา เขาได้เปรียบเรามาก ไม่ว่าทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ มันเหมือนกับเราไม่ได้อยู่เชิงแนวรุก ฉะนั้นเรื่องนี้ถ้าท่านผู้ทรงคุณวุฒิคิดว่ามีอะไรเพิ่มเติมเราจะน้อมรับไว้ทีหลังเพื่อจะนำมาประมวลจากการสัมมนาในครั้งนี้อย่างไร เพราะว่าเรื่องการเงินกับทรัพย์สินนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก และจะเป็นตัวขับเคลื่อนจะให้มหาวิทยาลัยเดินต่อไปในอนาคต ทันท่อ win of change หรือไม่ คงจะต้องเกิดขึ้นจุดนี้”

รศ.บุษรา สร้อยระย้า

“สำหรับในการปฏิบัติหน้าที่ของงานด้านวางแผนและประกันคุณภาพซึ่งเสมือนว่าเป็นงานตั้งต้นในเรื่องของแผนและงบประมาณแล้วเป็นตัวจบของงาน คือความสำเร็จและตัวชี้วัดคุณภาพ ซึ่งจากการที่ได้ฟังแนวทางและข้อเสนอแนะที่เป็นทั้งประสบการณ์ และเป็นความรู้ที่ตีเอามาจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไปแล้วจากผู้บริหารและจากตัวแทนของคณาจารย์นั้นเพื่อไม่ให้สิ่งเหล่านั้นสูญเปล่า ได้เตรียมการแล้วว่าจะนำสิ่งที่ท่านทั้งหลายให้ไว้มาไปวิเคราะห์สังเคราะห์ร่วมกันกับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย และนำมาผนวกกับนโยบายของอธิการบดีซึ่งชัดเจนอยู่แล้วในสิ่งที่ท่านเห็นอยู่ไม่ว่าจะเป็น R-cap ๕ ตัว หรือ ๕ U จะนำสิ่งเหล่านั้นมาปรับเป็นแผนกลยุทธ์ หรือเป็นนโยบาย แรงจูงใจ คือจะทำตรงนี้ออกมาแรงจูงใจซึ่งตามที่ท่านเขว้เลิศ พูดว่า สภาให้นโยบายหรือกำหนดนโยบาย ขอจะเป็นอย่างนี้แล้วกันว่าสภาคงให้แนวทาง และ CEO ของมหาวิทยาลัยจะปรับแนวทางนั้นมาเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัย แล้วกำหนดตัวชี้วัดขึ้นมาวัดความสำเร็จในตรงนี้แบบแรงจูงใจ และจะนำสิ่งเหล่านี้ไปถ่ายทอดสู่ การปฏิบัติในระดับคณะและหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเพื่อที่จะบริหารจัดการ ในสิ่งที่ท่านอธิการบดีได้มอบให้แม่ทัพในฝ่ายต่างๆ เมื่อสักครู่นี้เพื่อติดตามความสำเร็จในตรงนี้ซึ่งความสำเร็จนี้คงต้องอยู่

ภายใต้ตัวชี้วัดภายในของมหาวิทยาลัย ของอธิการบดีตัวชี้วัดของระบบการประเมินทุกๆระบบซึ่ง ณ ขณะนี้ระบบการประเมินอยู่ในช่วงของการปรับเปลี่ยนทุกอย่างไม่ว่าจะเป็น สกอ. จะปรับตัวชี้วัดใหม่จากภายนอก สมศ. ต้องเข้าสู่กระบวนการประเมินภายนอก รอบ ๔ คือรอบ ๓ จบสิ้นแล้วจะเริ่มรอบ ๔ ในปี ๒๕๕๘ ซึ่งในตอนนี้อยู่ตัวชี้วัดกำลังปรับและประชาสัมพันธ์จะจบในเร็วๆ นี้ รวมทั้งตัวชี้วัดภายในของมหาวิทยาลัยเอง จะนำสิ่งเหล่านี้ให้มีระบบของการติดตามที่รวดเร็วและเข้มข้นขึ้นและจะนำสิ่งเหล่านี้มารายงานให้สภาทราบเป็นระยะต่อไปในอนาคตค่ะ”

อธิการบดี

“รองวางแผนและประกันคุณภาพ เป็นจุดเริ่มต้นของมหาวิทยาลัยและเป็นจุดสำเร็จของมหาวิทยาลัยเพราะฉะนั้นงานในจุดนี้คงต้องวางแผนและเป็นกระบอกให้กับผู้บริหารมหาวิทยาลัยในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็น อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก และตลอดจนนักศึกษาด้วย ฉะนั้น รองวางแผนจะเป็นแม่ทัพที่จะต้องตามทุกงาน ร่วมกับคณะ สำนัก สถาบัน ต่อไปด้วยเพราะว่างบประมาณที่ได้รับนั้นไม่มากนักแต่ว่างบประมาณที่ได้จากเงินรายได้ คงจะสูงขึ้นเป็นลำดับ ฉะนั้นการวางแผนของมหาวิทยาลัยปริมาณงานและคุณภาพปริมาณอะไรทั้งหลายในขณะนี้ ผมอยากให้ท่านผู้บริหาร ซึ่งจะมีที่ปรึกษาคือกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิมาช่วยเป็นกระบอกส่งให้ด้วยและเป็น oversight in ให้ด้วยว่าในขณะนี้เราอาจจะมองอยู่แต่ข้างใน แต่ข้างนอกเขามองเข้ามาเป็นอย่างไร และตัวชี้วัดทั้งหลายในขณะนี้ไม่ว่าจะเป็นการประกันภายในหรือประกันภายนอกจาก สมศ. หรือ สกอ. นั้นะครับคือถ้าเราไม่ได้มาตรฐานนับวันเราจะสู้เขาไม่ได้ ท่านต้องรู้เขารู้เรา และดูข้างนอกด้วยในขณะนี้อาจจะไม่ต่างกันมาก แต่อีก ๑๐ ปีข้างหน้าถ้าเราไม่เร่งดำเนินการบริหารจัดการองค์รวมเชิงรุก ก้าวแรกสู่ทศวรรษที่ ๒ ของ มทร.พระนคร นั้นะครับจะมีคนมาประเมินมาก และจะแตกต่างกันมากใน มทร. ทั้ง ๙ แห่งอยากจะให้ท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาซึ่งมีความรู้ประสบการณ์และอยู่หลายแห่งด้วย ช่วยส่งกระบอกเข้ามาให้พวกเราด้วย และเราพร้อมที่จะรับเพื่อที่จะดูว่าเรายืนอยู่จุดไหนและเราจะไปในอนาคตเราจะคิดร่วมกันอย่างไร”

ผศ.อมรา อมรแก้ว

“คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะมีการพัฒนาหรือการ

บริหารจัดการอยู่ ๔ ประเด็นด้วยกันคือ การพัฒนางาน พัฒนาคณะพัฒนางบประมาณ และพัฒนาอาคารสถานที่ ซึ่งตรงนี้จะตรงตามการบริหารของมหาวิทยาลัย ซึ่งดิฉันล้อตาม ๕U ของดิฉันจะเป็น faculty แล้วท่านเป็น green ของดิฉันจะเป็น green faculty เช่นเดียวกันนะค่ะ จะล้อกันตามนั้น ในส่วนของการพัฒนางานเดิมดิฉันเข้ามาเป็นคณบดีเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว ได้ให้ commitment ไว้ให้กับสภาว่า มีแผนบริหารจัดการทั้งหมด ๙ กลยุทธ์ด้วยกัน ดิฉันได้ทำ mind map และได้อยู่ในมือของท่านนะค่ะ จะเป็นฉบับนี้จะพูดสั้นๆ และเมื่อดิฉันได้มาเป็นคณบดี ดิฉันจะมีรอง ๔ ฝ่าย ดิฉันได้นำแผนบริหารจัดการ ๙ กลยุทธ์นี้ลงใน ๔ ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการวิจัย วางแผน ฝ่ายบริหาร และฝ่ายกิจการนักศึกษา และดำเนินการตามภารกิจทั้ง ๔ ฝ่าย ในส่วน ๔ ฝ่ายนี้ดิฉันได้ดำเนินการไปตามปกติ แต่มาถึงตรงนี้จะเรียนในที่ประชุมว่า ต้องการความชัดเจนว่าเราจะทำอะไรจริงจะทำงาน และสื่อสารกันให้เป็น ๑ เดียวคือ to be one นะค่ะว่าในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเองพูดถึงคนแล้วจะแตกต่างจากคณะที่เป็นวิชาชีพ เพราะว่าวิทยาศาสตร์เดิมนั้นมาจากวิทยาเขต ๕ วิทยาเขต แต่ละวิทยาเขตนั้นจะมีวัฒนธรรมขององค์กรที่แตกต่างกัน อาจารย์ที่มาจากคณะเศรษฐศาสตร์ในโซติเวศ อาจารย์ที่มาจาก ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ อาจารย์ที่มาจากบริหารธุรกิจ อาจารย์ที่มาจากคณะครุศาสตร์หรือวิศวกรรมศาสตร์ ต่างมีวัฒนธรรมขององค์กรที่ต่างกันไป แต่เมื่อมาหลอมรวมกันแล้ว เป็นคณะวิทยาศาสตร์ดิฉันเชื่อว่าสิ่งที่มีในตัวของคุณคณาจารย์ของคณะวิทยาศาสตร์นั้นคือความเป็นนักวิทยาศาสตร์ เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการนี้ ดิฉันอาจจะบอกว่าทำงาน 4 อย่างพร้อมกัน แต่พอเข้ามาเป็นคณบดีจริงๆ แล้วคิดว่าคนสำคัญที่สุดส่วนอาคารสถานที่เป็นเรื่องของงบประมาณอันนั้นต้องรอไปก่อน ในปีไหนที่ได้รับการจัดสรรพัฒนาไปถ้ายังไม่ได้ชะลอไว้ก่อนไม่เป็นไร แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือคนค่ะ และดิฉันได้รับการอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัย ในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา เราไม่ได้งบประมาณในส่วนที่เป็นอาคารสถานที่ ถ้าท่านเห็นดิฉันทำรูปตึกมาให้ดู ในส่วนของท่านสภาถ้าท่านยังไม่เคยไปเยี่ยมชมคณะวิทยาศาสตร์เป็นแบบนี้ค่ะคือ เป็นตึก ๙ ชั้น ชั้นที่ ๖-๗-๘ กำลังรอคืนพื้นที่จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ อันนี้ไม่ใช่ไรคะเราทำแผนไปเรื่อยๆ คนสำคัญที่สุด เราได้ออตรามาให้ปริญญาโท ปริญญาเอก ดิฉันได้พนักงานมหาวิทยาลัยปริญญาเอกมา ๑๑ เดิมมีอยู่แล้ว ๗ ขณะนี้มี ๑๘ คิดว่าเป็นขุมกำลังอันสำคัญ และมีศักยภาพจะใช้อาจารย์ที่มีศักยภาพตรงนี้พัฒนาในเรื่องของงานภารกิจ ๔ ฝ่ายและเราจะก้าวหน้ามา

เรื่อยๆ อย่างที่ท่านเห็นไม่ว่าจะเป็นตัวชี้วัดที่เป็นด้านประกันคุณภาพ เราไม่ได้น้อยหน้าเราอยู่ในระดับที่ดี ที่นี้มาพูดถึงเรื่องของภารกิจ ๔ ด้านจะพูดถึงการเติบโตของคณะวิทยาศาสตร์คือ ทางด้านวิชาการหลักสูตรของเราเป็น TQF หมุดแล้วเรามี ๒ สาขาวิชา เมื่ออาทิตย์ที่แล้วได้เปิดสาขาวิชาใหม่ขึ้นมาคือ วัสดุศาสตร์อุตสาหกรรม และตอนบ่ายนี้เองจะขอความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย จะได้ดำเนินการ เป็นวัสดุศาสตร์อุตสาหกรรม เป็น TQF และเรายังมีแผนต่อไปว่าในปี ๕๙ นี้เราจะเปิดอีก ๑ สาขาชื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ ปี ๖๐ เราจะเปิดปริญญาโท เพื่อที่จะรองรับนักศึกษา ของสาขาวัสดุศาสตร์ปริญญาตรีเป็นตัวป้อนเรามา ในส่วนของบริการวิชาการคือ เรามีประเด็นว่าเป็นที่พึ่งของชุมชนให้ได้อันนี้เป็นประเด็นสำคัญในส่วนองงานวิจัยจะเพิ่มนักวิจัยให้ทำอะไร ส่วนอาคารสถานที่ ที่เป็นประเด็นหลักนี้ดิฉันทำแผนไว้ คือทำอะไรจริงจะใช้ให้คณาจารย์ของเราที่ดำเนินการสอนอยู่ตามคณะต่างๆ ทั้ง ๙ คณะได้มาอยู่ร่วมกันในปี ๒๕๕๙ อาจจะสร้างอาคารเรียนรวมในวิชาศึกษาทั่วไป และในวิชาแกน คือ แคลคูลัส คณิตศาสตร์ มารวมกัน ณ ที่หนึ่ง ซึ่งจะสอดคล้องกับนโยบายของท่านพอดีเลยเราจะพัฒนาอาคารสถานที่แล้วในที่สุดท้ายจะตั้งศูนย์ความเป็นเลิศเพื่อที่จะรองรับการปฏิบัติงานด้านวิจัย ในเมื่อเรามีบุคลากรที่มีศักยภาพแล้ว เราสามารถที่จะทำให้เจริญเติบโตขึ้นไป เป็น ๕ U ท่านเป็น R cap เราจะเป็น faculty cap ขอนำเสนอท่านนี้ค่ะ”

ผศ.อาภาพรรณ ยูเหล็ก

“คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอมีความพยายามที่จะทำ mind map เหมือนกันนะค่ะได้ไปปรึกษาคุณครูแล้วมีปัญหาเรื่องการ สัมผัสไม่ได้ในส่วนของคุณอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น นี่มีปรัชญาว่าเป็นผู้นำการศึกษาด้านสิ่งทอและแฟชั่นสู่โลกอาชีพ ถึงสถานที่เราแคบแต่ไม่นำมาเป็นปัญหาและอุปสรรค เพราะเราจะขอพัฒนาปรับปรุงแล้วกัน ในการที่เราจะผลิตบัณฑิตให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ การของด้านแฟชั่นสู่โลกอาชีพ ของเราได้มีแผนของการพัฒนาไว้ว่า ๑. เราจะเปิดปริญญาโท ๑ หลักสูตรที่ได้นำเสนอไปแล้ว และสิ่งที่สำคัญคือในเรื่องของการเตรียมความพร้อมเรื่องของสถานที่และครุภัณฑ์ ต้องเรียนให้ทราบว่าจะทางคณะนี้โชคดีที่ได้เข้าไปอยู่ในโครงการยุทธศาสตร์ได้รับครุภัณฑ์มาตลอดระยะเวลา ครุภัณฑ์นี้จากการประเมินต่างๆ ของเราเป็นที่ ๑ เหมือนกันในเรื่องของสิ่งทอมีสถานที่ต่างๆ มาใช้ของเราแต่เรามีปัญหาเรื่องสถานที่ เรายังเก็บไม่ค่อยเป็น

ระเบียบเนื่องจากว่าแออัดมากแต่เราพยายามที่จะปรับปรุง และสิ่งต่อไปที่เราจะทำให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ คือเราได้สอนให้นักศึกษาของเรา ต้องเรียนให้ทราบว่านักศึกษาของเรานั้นต้องยอมรับความจริงว่าคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอนั้นนักศึกษาที่เข้ามานี้โอกาสที่จะคัดไม่มี คือได้ตามแผน นักศึกษาเข้ามาเท่าไรเรารับหมดเราพยายามรับนักศึกษาที่มาร่วมกับเรานี้เรียกว่า ปั่นดินให้เป็นดาว เราประสบความสำเร็จเหมือนกัน แล้วสิ่งที่เราจะดำเนินการต่อไปคือ เมื่อนักศึกษามาอยู่กับเราแล้วเรียนแล้ว เราจะต้องมีเวทีให้นักศึกษาได้แสดงออกในเรื่องของแฟชัน เรามีแผนในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้นักศึกษา และคณะได้รับงบประมาณมาทุกปี ปีนี้เป็นปีที่ ๕ แล้วในการจัดโครงการนิทรรศการของนักศึกษาแล้วเราจะนำผลงานของนักศึกษาที่เป็นโปรเจกต์ต่างๆไปแสดง ซึ่งปีนี้เรากำหนดแล้ว คือวันที่ ๘-๑๑ เมษายน ที่เซ็นทรัลเวิร์ล เป็นการแสดงคือได้มีการให้นักศึกษาได้แสดงแลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีเวทีจัดแสดงโปรเจกต์ของนักศึกษา และที่สำคัญคือ เรื่องของการจัดตั้งห้องสมุดเฉพาะทางซึ่งเราได้เรียนให้ทราบแล้ว ส่วนในเรื่องของงานวิจัย งานวิจัยของคณะสิ่งทอและออกแบบแฟชัน จริงๆ อยู่ในระดับต้นๆ ของมหาวิทยาลัยเหมือนกันว่าเราได้รับงบประมาณและคณาจารย์ได้ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยและนำการวิจัยไปถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้และนำงานวิจัยมาบูรณาการในการเรียนการสอน ส่วนอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องของการบริการวิชาการ งานบริการวิชาการของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอที่เราต้องการพัฒนาคือ เรื่องของการทำเครือข่ายกับชุมชน ซึ่งเราได้รับการยอมรับกับชุมชนไว้ เราได้ไปทำ MOU กับชุมชนหลายแห่ง สิ่งที่เราจะต้องทำต่อไปคือเรื่องของการที่เราจะต้องจัดตั้งศูนย์ข้อมูลทางด้านสิ่งทอเพื่อให้มีประชาชนหรือบุคคลทั่วไปมาใช้บริการของเรา และอีกอันคือบริการทดสอบสิ่งทอให้กับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ต้องเรียนให้ทราบว่า ณ ปัจจุบันเรายังไม่สามารถจัดตั้งเป็นศูนย์ทดสอบได้เพราะว่าจะต้องใช้สถานที่และจะต้องใช้งบประมาณมากแต่ใช้เครื่องมือของเราที่บริการให้กับบุคคลภายนอกมาใช้เครื่องทดสอบเหมือนกัน และอีกงานหนึ่งที่เราจะต้องดำเนินการคือ เรื่องของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในเรื่องของคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอนี้จะนำในเรื่องของ ความรู้เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นของสิ่งทอต่างๆ ใช้เป็นบริการให้ชุมชนเรามีห้องศูนย์การเรียนรู้สิ่งทอและแฟชัน ๑ ห้อง ห้องนี้จะเป็นห้องที่เก็บเรื่องของวัตถุสิ่งทอ เรื่องของความเป็นมาของสิ่งทอ เรื่องของประวัติสิ่งทอต่างๆ ไว้สำหรับให้นักศึกษาสืบค้นข้อมูล และสิ่งที่คณะจะดำเนินการกับห้องนี้คือการจัดทำฐานข้อมูลต่างๆ

ขึ้นไว้ในเว็บไซต์ กำลังศึกษาข้อมูลอยู่เพราะสิ่งที่เราได้เป็นแก้วตุ๊ก และเป็นสิ่งของเอาไว้ และสิ่งที่คณะอยากจะขอความอนุเคราะห์จากสภา คือ เรื่องของสถานที่คับแคบไม่เป็นไรแต่ขอปรับปรุงในเรื่องของการจัดตั้งครุภัณฑ์ใหม่ซึ่งปีนี้เราขอดำเนินการไปแล้ว และสิ่งที่ขออีกเรื่องหนึ่งคือ บุคลากร บุคลากรของเรามีอาจารย์ ๓๖ ท่าน บุคลากรของเราใช้เต็มที่จะสังเกตว่าถ้ามีการประชุมอะไรจะข้าหน้ากันเพราะเรามอบหมายให้บุคลากรของเราทำหลายหน้าที่ และปัจจุบันนี้เราพยายามที่จะมอบงานให้กับสายสนับสนุนอยู่ เรายังขาดอยู่นี้คือสิ่งที่คณะขอฝากไว้”

ผศ.วราพันธ์ มุ่งวิชา

“สำหรับในส่วน of คณะบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจมีการจัดตั้งคณะมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ และได้มีการจัดการเรียนการสอนและมีการจัดทำหลักสูตร ในส่วนของการดำเนินงานของคณะบริหารธุรกิจ เรามีการสรุปเป็นกลุ่มที่จะมีการเร่งการดำเนินการดังนี้ คือ ๑. วิชาการและหลักสูตรในส่วนของการที่เราจะมุ่งไปสู่ world class university จะเป็นในส่วนของการเน้นการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษกับนักศึกษาซึ่งในส่วนนี้ เราต้องการการสนับสนุนคือพวกครุภัณฑ์ทางการศึกษาเกี่ยวกับห้องแล็บทางด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งเราตระหนักถึงคะแนนภาคภาษาอังกฤษที่เราจะต้องมีการวัดและมีการพัฒนา ในส่วนที่ ๒ คือ การวิพากษ์วิจารณ์ที่เป็นข้อติติงจากสถานประกอบการคือเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักศึกษาในเรื่องของทักษะทางด้านการพูด และในเรื่องของไหวพริบในการทำงาน การเข้าสังคม การพูดจามารยาททางสังคม และมีการจัดการสอนซึ่งเป็นการนำเสนอ งานโดยให้ นักศึกษาเป็น child center มากขึ้นทีนี้ในส่วนที่ ๒ กลุ่มงานที่สองคือทางด้านงานวิจัยและงานบริการวิชาการ มีปัญหา คือ ในเรื่องของงานวิจัยตั้งแต่จำนวนนักวิจัย จำนวนเงิน แต่ว่าในปีที่ผ่านมาคณะได้รับบประมาณพอแต่ในเรื่องทางด้านของงานวิจัยในอาจารย์ จะต้องได้รับการพัฒนาซึ่งคณะจะจัดการอบรม และเราจะมีภารกิจในเรื่องของอุปกรณ์เครื่องมือทางด้านคอมพิวเตอร์ซึ่งในส่วนนี้เราต้องการได้รับการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดทำผลงานวิชาการ ทางด้านของการสืบค้นข้อมูลต้องทำจากระบบคอมพิวเตอร์ หรือในเรื่องของ E-university มากขึ้นในปัจจุบันคณะบริหารธุรกิจยังมีปัญหาในส่วน of เครื่องมือคือเราได้รับจัดสรรในส่วน of นักศึกษา แต่ในส่วน of อาจารย์มีความจำเป็นอย่างมาก ในส่วนที่ ๓ คือการพัฒนาคุณภาพของอาจารย์คือการเพิ่มคุณภาพของอาจารย์

คือการเพิ่มจำนวนตำแหน่งทางวิชาการให้กับอาจารย์ได้แก่ รศ. และ ศ. ในส่วนนี้คณะได้มีการจัดอบรมในส่วนของการให้ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญและจะมีการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ให้อาจารย์มากขึ้นในส่วนสุดท้ายเป็นในเรื่องของการปรับปรุงพื้นที่ หรือในเรื่องของการจัดภูมิทัศน์ และสภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นส่วนของอาจารย์ คือคณะเรามีพื้นที่ค่อนข้างจำกัดไม่ว่าจะเป็นอาคารสูงจะได้ไม่เกิน ๓ ชั้น ในพื้นที่บริเวณที่ตั้งอยู่ในใจกลางเมืองและมีนักศึกษาในส่วนนี้อาจารย์เองต้องการพื้นที่ในเรื่องของการที่ต้องมีการรวบรวมในส่วนของการจัดทำผลงานตี หรือการรวบรวมจัดทำงานส่วนอื่นที่ต้องประกอบการตี ที่ในส่วนปัญหาที่คณะบริหารอยากจะนำเสนอต่อท่านผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ในส่วนที่ ๑ คือในเรื่องของครุภัณฑ์ทางการศึกษาได้แก่เครื่องอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่ต้องการสนับสนุนต่ออาจารย์ ส่วนที่สอง เป็นห้องแล็บภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษาที่คณะบริหารธุรกิจมีการเปิดสอนหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ และในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะเปิดสอนมากขึ้น และมีการเปิดในหลักสูตรต่างๆ มากขึ้น ในส่วนที่สามในเรื่องของความคล่องตัวในการสื่อสาร ในปัจจุบันนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยดี ในการพัฒนามีการปรับเปลี่ยนในส่วนของการดำเนินงานในชีวิตประจำวัน หรือในนโยบายต่างๆ ดี ในหลายๆ ทางเรามีการประชุมและเรามีการแจ้งแต่เราคงต้องยอมรับความจริงกันว่าในหลายส่วนการสื่อสารยังลงไปไม่ถึง ทำให้อาจารย์มีในเรื่องของการร้องทุกข์ ที่ในส่วนของการร้องทุกข์ เมื่อคณะบริหารธุรกิจ เราจะไม่ค่อยได้พบปัญหาหรือร้องทุกข์มากมาย แต่เมื่อเราเจอเราพยายามมาคุยกันว่าปัญหาต่างๆ นั้นน่าจะมีทางแก้ไข แต่เรามาทพบปัญหาบางอย่างเป็นต้นว่าระเบียบในการร้องทุกข์ในเรื่องของการพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ซึ่งเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยได้เปิดโอกาสให้ผู้ร้องทุกข์ได้มีการร้องทุกข์ได้โดยตรงโดยไม่ต้องผ่านคณะ ซึ่งตามระเบียบของข้าราชการพลเรือนในปี ๒๕๕๑ ได้กำหนดว่าการร้องทุกข์จะต้องมีการผ่านต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป แต่ในปัจจุบันนี้ส่วนของอาจารย์หรือส่วนของข้าราชการสามารถ ร้องทุกข์ได้โดยตรงซึ่งในปัญหานี้ที่น่าจะเป็นปัญหาข้อหนึ่งที่เป็นเรื่องของการสื่อสารด้วยและถ้าเราสามารถที่จะมีการแก้ไขภายในคณะน่าจะช่วยในส่วนหนึ่งกับปัญหาบางอย่างที่ออกไปแล้วเราต้องมาตามแก้กัน อันนี้เป็นส่วนเรื่องของการสื่อสาร คณะบริหารธุรกิจมีเพียงเท่านี้”

ผศ.ดร.ขจรศักดิ์ ศิริมัย

“ก่อนอื่นในนามของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมรู้สึกยินดีที่นายกสภา ท่านอธิการบดีและท่านผู้บริหารทุกท่านได้มีโอกาสดำเนินกิจกรรมที่เราก่อตั้ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมแห่งนี้ถือว่าเป็นขวัญกำลังใจของคนคณะครุศาสตร์ด้วยครับ สำหรับคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมนั้นเป็นคณะที่จัดการศึกษามาตั้งแต่เดิม อดีตท่าน ดร.ชุมพล เทียงธรรมได้กล่าว ไว้ที่ใดไม่มีอดีตที่นั่นไม่มีอนาคต แต่อยากจะเรียนว่า ที่นี้มีตำนาน ตั้งแต่ ปี ๒๕๔๑ เป็นต้นมา ณ วันนี้คือ ๖๖ ปี ของอดีตวิทยาลัยครูอาชีพศึกษาแห่งแรกของประเทศไทย และ ณ วันนี้เราพยายามที่จะรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นครูอาชีพศึกษาไว้โดยที่จะมีคุณภาพและปรัชญาของเราคือ เน้นเรื่องของ learn more , practice more , earn more ย่อมาจาก LPE หรือย่อมาจาก รพี นั่นเอง ซึ่งเป็น อัตลักษณ์ของนักศึกษาที่จบจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ณ วันนี้ และสิ่งที่เราจะได้เห็นในความเป็นจริงมากที่สุดคือ เรียนรู้ มุ่งสู่ครูวิชาชีพ และนักเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมนั้นมีการเรียนการสอนที่ค่อนข้างจะเป็น ๒ feel ในคน คนเดียวกันที่ผมจะขอใช้คำว่า เป็น ไฮบริด คือว่า ๑. เรียนทางด้านวิชาชีพทางด้านเทคโนโลยีด้วยในเชิงวิศวกรรม ๒. เรียนทางด้านการศึกษา หรือวิชาชีพครู ฉะนั้นคนที่จบจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมไปจะมีความสามารถ ๒ อย่างคือ เป็นทั้งครูด้วยและเป็นนักเทคโนโลยีด้วยเพราะฉะนั้นเราสามารถที่จะทำงานได้ในภาคประกอบการ และภาคการศึกษาของประเทศได้ด้วย นี่คือสิ่งที่คณะครุศาสตร์ได้ตั้งความหวังและมุ่งมั่นจัดการศึกษา เรื่องที่ผมอยากจะกล่าวต่อไปคือ จริง ๆ แล้วสิ่งที่ท่านอธิการได้พูดอยู่เสมอ และผมชอบที่จะฟังและเก็บเอาไปท่องตอนกลางคืนทุกครั้งเลย อย่างเช่น บริหารองค์กรรวมเชิงรุกก้าวแรกสู่ทศวรรษที่ ๒ new look look new คนสำเร็จ งานสำเร็จ ผมนำไปท่องทุกวันผมถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ใหม่และเป็นเรื่องที่สะท้อนภาพของความเป็นจริงสิ่งหนึ่งที่ท่านอธิการพูดเมื่อสักครู่นี้คือ ๑. ทุกปัญหาวิ่งเข้าสู่ท่านอธิการบดี ผมในฐานะที่เป็นคนบดมาตั้งแต่ ปี ๒๕๕๔ ทุกปัญหาวิ่งเข้าหาคนบดหมดเหมือนกัน ผมต้องขอขอบคุณท่านผู้บริหารทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์กับคณะครุศาสตร์และสิ่งที่เป็นจริงอยู่อย่างหนึ่งคือ พัฒนาการของ มทร.พระนคร เกิดขึ้นจากการรวมกลุ่มของ สถานศึกษาที่มีชื่อเสียงแต่ละแห่ง ไม่ว่าจะเป็น พาณิชยพระนคร ช่างกลพระนครเหนือ ไม่ว่าจะเป็น เทวศรี ซึ่งจริงๆ แล้วเป็นการบริหารความแตกแยกกันยาก ความที่เป็นการติดกรอบระบบกลไกของความเป็นอาชีวศึกษา จึงทำให้

ระบบบริหารจัดการในวันนี้ ยังไม่ได้เป็นระบบของการบริหารจัดการที่เป็นมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง นี่คือการที่ท่าน ดร.นิพนธ์ ได้พูดไว้เมื่อคราวที่แล้วว่าต้องเปลี่ยนก่อนที่จะถูกเปลี่ยน เพราะฉะนั้นในวันนี้สิ่งที่คณะครุศาสตร์ได้ทำมาคือการเปลี่ยน และเราเปลี่ยนมาหลายๆ เรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องของระบบการบริหารจัดการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการพัฒนาบุคลากร แต่สิ่งที่คณะอยากจะทำต่อไปในอนาคตจะมีอยู่ ๒-๓ ประเด็น ๑. ทางด้านวิชาการ เราอยากจะทำเรื่องของโปรแกรม psd ที่เป็น inter ให้ได้เรื่องของปริญญโท เอก ให้อยู่ในหลักสูตรเดียวกันให้ได้ เรื่องของ in service training หรือว่าการฝึกอบรมครูประจำการหรืออบรมเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในสถานประกอบการ และการเรียนการสอนควรจะต้องปรับให้เป็น project base learning ให้หมดนะครับ นี่คือการที่เราอยากทำในเรื่องของวิชาการ ในเรื่องของการบริการวิชาการคือในเรื่องของการทำศูนย์ excellent center ในเรื่องของงานบริหารสิ่งที่เราต้องการจะทำ คือ เรื่องของ competency base ไม่ว่าจะเป็นงานของบุคลากร หรือเรื่องของระบบของการประเมิน และสิ่งที่ต้องทำให้ได้คือเรื่องของ student support center มีศูนย์ที่ดูแลนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของ activity , academy , culture และเรื่องของศิษย์เก่า และ เครือข่ายที่เราทำอยู่ทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นสถานประกอบการนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของชุมชน เป็นสิ่งที่คณะครุศาสตร์ต้องดำเนินการ สิ่งที่คณะครุศาสตร์อยากจะเรียนไว้ในที่ประชุมนี้มีอยู่ ๒-๓ ประเด็นที่ว่า วันนี้ถึงแม้ว่าหลายท่านจะมองว่านี่คือตึกใหม่ และจริงๆ แล้วจะเป็นนิมิตใหม่ของคณะครุศาสตร์เหมือนกัน ถึงแม้ว่าอาคารนี้จะมียุ ๖ ชั้น แต่จากผลการดำเนินงานจากเดิมมียุ ๖ แขนง ณ วันนี้คณะครุศาสตร์มีทั้งหมด ๑๓ แขนงยอดเยี่ยม นักศึกษาในรอบปีที่ผ่านมามีอัตราที่ลดลง แต่เราถือว่าเป็นการย่อเพื่อที่จะกระโดดสูงนะครับ และยอดเยี่ยมจาก ๑,๓๐๐ คนจะขยับขึ้นไปใน ปีหน้าขึ้นไปอีก สิ่งที่ยากเรียนคือ ๑. เรื่องของระบบบริหาร เรื่องอัตรากำลัง คณะที่ได้มีอัตรากำลังสูง คณะที่เล็กมีอัตรากำลังน้อย เพราะฉะนั้นไม่มีโอกาสหรือครั้งที่คณะเล็กจะโตเท่าคณะใหญ่ เพราะว่าเราถูกคุมกำเนิดด้วยกรอบอัตรากำลัง ไม่ว่าจะเป็นลูกจ้างชั่วคราวหรือพนักงานมหาวิทยาลัย อันที่ ๒. ที่อยากจะเรียนว่า สิ่งที่จำเป็นที่สุดในการจัดการเรียนการสอนในเชิงวิชาชีพคือ เรื่องของ work shop และเราได้มีการพูดคุยกันในคณะกรรมการการศึกษาของวุฒิสภาด้วย ดังนั้นสิ่งที่เราจะเน้นต่อไป คือเราจะเน้นความเข้มแข็งในเรื่องของทักษะพื้นฐานในเด็กระดับปีหนึ่ง ปีสองให้มีพื้นฐานที่สูงขึ้น และเพื่อที่จะต้องปี ๓-๔-๕ เพื่อที่จะได้มีคุณวุฒิที่ตรงตามหลักสูตรครุสภาได้รับรองครับ”

ดร.ภคพนธ์ ศาลาทอง

“ผมขอนำเสนอในฐานะผู้สวมหมวก ๒ ใบ ณ วันนี้ หมวกใบแรกที่ผมสวมคือหมวกในฐานะผู้บริหาร ขอสะท้อนในมุมมองของการเป็นผู้บริหารตลอดระยะเวลา ๓ ปีที่ได้รับหน้าที่ตรงนี้ผมทราบว่าทุกๆ ท่านที่เข้ามาคงจะตั้งใจพยายามและบริหารงานให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ตามวิสัยทัศน์ของคณะและของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่บุคลากร แก่เจ้าหน้าที่และประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษา ณ วันนี้เท่าที่สัมผัสได้ในฐานะผู้บริหารระดับคณะ เราพบว่าคณะศิลปศาสตร์มีวัฒนธรรมองค์กรที่มีความหลากหลายอันเนื่องมาจากการก่อกำเนิดที่เกิดขึ้นมาจาก ทุกๆ ศูนย์มารวมกันอยู่ในคณะศิลปศาสตร์จึงทำให้การบริหารการจัดการของคณะจึงมีความแตกต่างโดยธรรมชาติของคณะศิลปศาสตร์เองเรามีสาขาหลักๆ ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวการโรงแรม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และภาษาไทยประยุกต์ เรายังมีสาขาการศึกษาทั่วไป ซึ่งจะต้องทำหน้าที่สอนให้กับทุก ๆ คณะ โดยธรรมชาติตรงนี้เองจึงทำให้คณะศิลปศาสตร์ไม่สามารถรวมกลุ่มก้อนในคณะเดียวกันได้หรือนำอาจารย์ทั้งหมดมานั่งรวมอยู่ในคณะได้ อันที่หนึ่งคือ พื้นที่มีอยู่จำกัด อันที่สอง ด้วยสภาพของการที่อาจารย์ที่จะต้องไปสอนตามศูนย์ต่างๆ ทำให้การบริหารจัดการ ทำให้การสื่อสาร ทำให้กิจกรรมต่างๆ อาจจะมีข้อจำกัด อาจจะมีเงื่อนไข และโดยวัฒนธรรมองค์กรที่มีตั้งแต่ดั้งเดิมอาจารย์เองยังเข้าใจ และยังมีศักดิ์และสิทธิ์ของความเป็นมหาวิทยาลัยแต่ชีวิตการทำงานยังคงเป็นแบบศูนย์หรือแบบพาณิชย์อยู่ อันนี้คือสิ่งที่เราเห็นได้ชัดตลอดระยะเวลาของการเป็นมหาวิทยาลัยมาเกือบ ๑๐ ปี องค์กรตรงนี้เริ่มค่อยๆ สลายไปเพราะด้วยความที่มุ่งมั่นที่อยากจะให้เกิดเป็นวัฒนธรรมที่ชัดเจนของความเป็นมหาวิทยาลัย อันนี้คืออันที่หนึ่ง อันที่สองเรื่องของบุคลากร อันที่เกิดจากความหลากหลายตรงนี้ตัวบุคลากรยังมุ่งมั่นต่อหน้าที่ในเรื่องของการทำหน้าที่เพียงแค่การสอน แต่ยังมีพันธกิจในด้านอื่นๆ ที่ยังให้ความสำคัญลดน้อยลง และเรื่องของการดำเนินการต่างๆ จะทำให้กิจกรรมบางกิจกรรมอาจจะมีข้อจำกัดในการสะท้อนมุมมองในฐานะของผู้บริหาร หมวกที่ ๒ คือหมวกในฐานะที่ผมเป็นอาจารย์ด้วย ผมยังไม่ละเลยในหน้าที่ของอาจารย์ยังทำหน้าที่ในเรื่องของการสอน วิจัยหรืออะไร เราหาพบดีในฐานะของอาจารย์ คณะศิลปศาสตร์เรามีภาระการสอนที่สูง แล้วบุคลากรในสายสนับสนุนค่อนข้างจำกัด ตรงนี้จะเป็นเงื่อนไขที่ทำให้อาจารย์ต้องรับภาระเพิ่ม ในเรื่องของการพัฒนาที่มีการพัฒนาที่ยังไม่ถูกทิศถูกทาง ที่ยังไม่ส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาชีพได้อย่างเต็มที่

ผลงานทางวิชาการอย่างที่ว่าด้วยศักยภาพของอาจารย์ตั้งแต่เดิม ทำให้ผลงานทางวิชาการที่ค่อนข้างจะน้อยและไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ ผมมีมุมมองที่อยากจะเสนอและแก้ไขในด้านการบริหาร และจัดการคือ ๑. การแก้ระเบียบกฎข้อบังคับให้เกิดความทันสมัย ณ วันนี้คณะพยายามจะปรับปรุงในสิ่งที่คณะสามารถทำภายใต้ระเบียบข้อบังคับได้แต่จะเป็นการแสดงให้เห็นว่าคณะนี้ทำ คณะนี้ไม่ทำ อันนี้เราเริ่มมาด้วยกันเพราะมีฉะนั้นแล้วมันจะเกิดการ bias (อคติ) และการร้องเรียนว่าทำไมคณะศิลปศาสตร์ถึงต้องทำยังงั้นยังงี้ ทำไมคณะนั้นไม่เลือกทำแบบคณะศิลปศาสตร์ทั้งที่มีระเบียบข้อบังคับเดียวกันและภายใต้ที่สามารถจะทำได้โดยความชอบธรรมตามหน้าที่ เพราะฉะนั้นอยากให้ระเบียบตรงนี้กระจายไปทั่วและสามารถปฏิบัติได้ เรื่องต่อมาคือ กลุ่มศักยภาพของความเป็นอาจารย์ที่จะทำ เราเข้าใจดีว่าอาจารย์ของคณะศิลปศาสตร์โดยทั่วไป สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มที่ ๑ คือ กลุ่มอาจารย์ที่สอนอย่างเดียว ๒. กลุ่มที่สอนและทำวิจัย ๓. กลุ่มที่สอนวิจัยหรือบริการวิชาการและอื่นๆ ศักยภาพของอาจารย์เหล่านี้เราไม่สามารถที่จะเสกสรรคให้อาจารย์ทำหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งโดยเฉพาะ ถ้าหากเราจัดศักยภาพของแต่ละกลุ่มออกมาแล้วเราเติมเต็มความเป็นเลิศของเขาในแต่ละกลุ่มออกมาให้ชัดเจนผมเชื่อว่าเราจะสามารถแก้ปัญหาตรงนี้ได้ เรื่องต่อมาคือเรื่องของการวัดและประเมินผลของอาจารย์ตามศักยภาพ และที่ผ่านมาแบบประเมินของอาจารย์ ณ วันนี้เราได้ใช้กันมาแล้ว ๓-๔ ปี แบบประเมินที่เป็นองค์ ๑ และองค์ ๒ วันนี้เราต้องมาทบทวนกันใหม่ในความเป็นจริงของอาจารย์และศักยภาพของอาจารย์เพื่อให้เกิดการประเมินที่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นอยากจะให้ดูตรงนี้ วันนี้ผมได้เข้าไปศึกษาและเก็บข้อมูลของอาจารย์ที่อยู่ในคณะศิลปศาสตร์ โดยเฉพาะอาจารย์ที่จบ ดร. และใช้ทุนของมหาวิทยาลัยใช้เวลา ของอาจารย์ที่ต้องทำงานหน้าที่แทนเรามี ดร. จำนวนมากจำนวนหนึ่งแต่เมื่อเข้าไปดูในศักยภาพของอาจารย์ที่จบ ดร.เราพบว่า คุณภาพของการเป็น ดร. และการทำผลงานทางวิชาการวิจัยอะไรต่างๆ มีไม่ถึง ๖๐% ตามศักยภาพที่จบ และผู้ที่ลาไปเรียนโดยใช้สิทธิของความเป็น ดร.ในการลาไปเรียนมีน้อยคนนักผมเชื่อว่าไม่เกิน ๕% ที่เรียนจบตามกำหนดส่วนใหญ่แล้วจะใช้เกณฑ์เวลาการเรียน ดร. ที่มากกว่าที่ขอไป อันนี้เข้าใจโดยธรรมชาติว่าใช้เวลาค่อนข้างจะสูงพอสมควร ดร.เองจะต้องสร้าง อะไรที่มีคุณค่าทางวิชาการให้มาก เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยเองจะต้องมาทบทวน สร้างศักยภาพถึง ดร. เหล่านี้ขึ้นมาไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นว่า เราเรียน ดร. กลับมาแล้วแล้วอาจารย์ของเราเองกลับไม่สนใจในการพัฒนา สาขาพัฒนาคณะแต่ใช้เวลาเหล่านั้นไปหาที่อื่นในการใช้ ดร. ตรงนี้ อันนี้

เราสามารถเราตรวจพบได้ และเรื่องของภาระการสอนผมเชื่อได้เลยว่า ที่สำรวจกันว่า ๓๐ ชั่วโมงนั้น ในความเป็นจริงผมคิดว่าไม่ถึงน้อยมาก โดยธรรมชาติของการทำงานใน ๕ วันเท่าที่ผมสำรวจในคณะศิลปศาสตร์เองที่คิดว่าภาระการสอนสูง แต่อย่างน้อยยังมี ๑ วันที่เป็น free time หรือ ฟรีไทม์ เวลาเหล่านี้คือเวลาที่สมารถที่จะขยับให้ทำหน้าที่ผลงานทางวิชาการ หรือทำอย่างอื่นได้ ผมเชื่อว่าคณะมี ฟรีไทม์ ตรงนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะให้จัดเวลาให้เกิดความเหมาะสมจริงๆ และล่าสุดผมได้เข้าไปดูในข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินการเรียนการสอนของนักศึกษา ผมได้สรุปปัญหาของนักศึกษาที่เสนอมา ในมุมตึกของนักศึกษามีอยู่ แต่ผมจะมองในมุมของที่จะต้องปรับเปลี่ยนให้อาจารย์ได้ทราบ ๑ คือ ภาพลักษณ์อาจารย์ ที่นักศึกษา comment มา ๒. คำพูดคำจาที่มีต่อตัวนักศึกษา ๓. คือการเตรียมความพร้อมของอาจารย์ก่อนเข้าเรียน นี่คือข้อ comment และ ๔. คือเทคนิคการสอนของอาจารย์ ๕. คือเรื่องของความเป็นธรรมและความลำเอียง ๖. คือ อื่นๆ ตรงนี้คือจุดที่สะท้อนให้เห็นของข้อ comment ข้อ comment นี้ไม่ได้รวมถึงคณะศิลปศาสตร์อย่างเดียวเรารวมถึงอาจารย์พิเศษที่เราไปสอนตามคณะต่างๆด้วย แล้วจุดนี้เราน่าจะต้องมาพูดคุยกันในภาพรวมของคณะและภาพรวมของมหาวิทยาลัยขอขอบคุณครับ”

นายธานี สุนธระชาติ

“คณะสถาปัตยกรรมจะมีปัญหาเรื่องสถานที่ ซึ่งในเรื่องสถานที่ที่คับแคบนี้ผมกลับมองว่า เป็นจุดแข็งอย่างหนึ่งที่สังคมภายนอกสงสารเรา ทำให้ช่วยเรา คณะออกบริการวิชาการมากมาย สิ่งที่เป็นบริการวิชาการนั้น ท่านจะเห็นได้ว่าสิ่งที่ได้มานั้นคืองานวิจัยครับไม่ว่าจะเป็นงานวิจัยของนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นงานวิจัยของอาจารย์ แล้วนำกลับมาสู่การบริการ การเรียนการสอนได้ตรงนี้ ผลที่ได้จากการบริการวิชาการออกมา จะได้เรื่องของ km ประกันคุณภาพ แม้แต่ในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการพาคณาจารย์ไปบริการวิชาการสัมมนา ทิฐิกัน เช่น บุคลากรสายสนับสนุนซึ่งมีคุณวุฒิปริญญาโท ให้เขาได้มีคุณค่าในตัวเองเป็นวิทยากรด้วย นอกจากนี้ ในวันจันทร์ที่ผ่านมา ผมได้มีโอกาสได้เข้าพบท่าน หม่อมหลวงปนัดดา ดิศกุล ซึ่งเป็นรองประธานกรรมการบริหารมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ท่านบอกว่าเด็กราชมงคลเสียในเรื่องของการ present ซึ่งตรงกับคำพูดของท่านคณบดีบริหารธุรกิจ ตรงนี้มูลนิธิแม่ฟ้าหลวงเองมีเครือข่ายของ ฮาเวิร์ด ซึ่งตรงนี้อาจจะเป็นไปได้ที่จะทำให้เราเข้าสู่ world class university

เช่นกัน ในส่วนนี้จะเห็นได้ว่าที่ผมบอกว่าคณะนำเสนอสาร ท่านรองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเมื่อวานนี้ท่านพนักศึกษารอออกไปทัวร์ข้างนอกไปพบกับผู้ประกอบการ ที่นี้ทางมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงได้ให้งานคณะมาท่านบอกว่าลองดู ทางมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงจะเป็นผู้ประสานในโครงการของไทก้า เพื่อที่จะของบประมาณส่วนหนึ่งในการที่เราจะเข้าไปมหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว เพื่อที่จะเดินทางไปช่วงเดือนเมษา เพื่อไปศึกษาดูงานว่าเขามีหลักสูตรสถาปัตย์ฯ เหมือนกันแต่ทั้งนี้เราคงเข้าไปร่วมกับหลักสูตร สถาปัตย์ฯ ไม่ได้ แต่เขาไม่มีออกแบบผลิตภัณฑ์ ขณะที่ทั้งบรรจุภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ของเขาต้องดำเนินการตามนโยบายของชาติเขาคือ put off ดังนั้นจึงเป็นจุดหนึ่งที่เราสามารถเข้าไปได้ในขณะที่เรายังไม่มีสถานที่เรียน ต่อมาในส่วนที่ผมอยากจะขอความอนุเคราะห์กับสภาในที่แห่งนี้คือเรื่องของครุภัณฑ์ ซึ่งเป็นครุภัณฑ์ประเภทหารายได้ ซึ่งผมได้ขอไปในปีที่แล้ว ดังนั้นผมจึงขอฝากตรงนี้ไว้”

ผศ.ดร.สมใจ เพียรประสิทธิ์

“วันนี้ผมเป็นตัวแทนท่านคณบดี ไปที่จังหวัดกระบี่ไปงานวิจัยอยากจะเรียนท่านกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านว่า ผมมองเรื่องบุคลากรสายสนับสนุนและพนักงานขับรถ ซึ่งบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นตำแหน่งอัตราจ้าง ลูกจ้างชั่วคราว โดยเฉพาะพนักงานขับรถ เป็นลูกจ้างประจำ บุคลากรเหล่านี้สำคัญมาก ดูแลขับรถให้นักศึกษา ไปทำกิจกรรม ครูอาจารย์โดยคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ดูแลชีวิตทั้งนักศึกษา และอาจารย์ ถ้าเป็นไปได้นะครับ อยากให้เขามีความมั่นคงในชีวิต เงินเดือนเขาไม่ขึ้น ไม่ทราบว่ามีมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งให้เขาหรือเปล่า บรรจุให้เขาเป็นขวัญและกำลังใจ ผมว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มหาวิทยาลัยมีความเจริญก้าวหน้าต่อไป”

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

“ดิฉันเป็นผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มา ปีนี้ปีที่ ๗ คือ สรรหาเข้ารับตำแหน่ง ผอ.สวพ. สารนี้เป็นวาระที่ ๒ โดยที่จะหมดวาระ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ในตลอดระยะเวลาที่ได้บริหารจัดการ อยากจะชวนมองในงานของวิจัยและบริการวิชาการในภาพรวมของมหาวิทยาลัย ก่อนอื่นอยากจะเรียนว่าในที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเราถูกบรรจุอยู่ในเครือข่ายภาคกลางตอนล่าง โดยเดิมตั้งแต่เป็นมหาวิทยาลัยปีแรกคือ เราถูกบรรจุให้อยู่ในภาคกลางตอนบน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๑ เราอยู่ในภาคกลางตอนบนคือรับผิดชอบ

ขอบจังหวัดตั้งแต่จังหวัด นนทบุรี จนถึง สระบุรี อันนั้นคือ ๓ ปีที่เราดูแล หลังจากนั้นกลางปี ๒๕๕๑ สกอ. ให้สิ่งเปลี่ยนให้มหาวิทยาลัยให้อยู่ในเขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง เขตพื้นที่ภาคกลางตอนล่างที่เราต้องดูแลคือ จะมีตั้งแต่ จังหวัดนครปฐม สุพรรณบุรี ราชบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม กาญจนบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ นี่คือจังหวัดหลัก ๘ จังหวัด ส่วนอีก ๘ จังหวัดไม่ผิดถ้าเราจะทำ แต่ต้องทำเป็นลักษณะเครือข่าย เนื่องจากเรามีความสัมพันธ์กับเครือข่ายภาคกลางตอนบนมาถึง ๓ ปี ที่นี้ในงานบริการวิชาการ หรืองานวิจัย ถ้าเราเริ่มในงานวิจัยก่อนถามว่าจุดแข็งของมหาวิทยาลัยมีหรือไม่ ก็มีอยู่ เราเทียบได้จากผลการประเมินไม่ว่าจะเป็น กพร. สกอ. หรือ สมศ. ในงานวิจัยจุดเด่นของเรามากๆ คือการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ซึ่งจะตอบโจทย์ความเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งโลกอาชีพ เช่นเดียวกันในขณะเดียวกันจุดอ่อนของงานวิจัยคือ งานตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ อีกเรื่องหนึ่งคือ ผลงานวิชาการที่ผ่านการรับรอง เผอิญว่าตัวบ่งชี้ตัวนี้ได้บรรจุอยู่ที่วิจัย ไม่ได้บรรจุอยู่ที่วิชาการ จะมีจุดอ่อนอีกตัวหนึ่งคือ การทำผลงานในตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ซึ่งเผอิญว่ามีผลงานวิชาการนับรวมไปกับการงานวิจัยด้วย ฉะนั้นจุดอ่อนของเรามีเรื่องของการตีพิมพ์เผยแพร่และเรื่องของการทำผลงานในตำแหน่งทางวิชาการ ในขณะเดียวกันในเรื่องของบริการวิชาการเรามีจุดแข็งทั้งหมด เมื่อปี ๒๕๒๕ ดิฉันได้พบว่าในโซติเวช เรามีการทำหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นซึ่งเป็นเชิงพาณิชย์ คือหารายได้มาตั้งแต่เนิ่นแล้วและได้สอบถามอาจารย์ที่เป็นผู้ใหญ่ที่ดูแลท่านบอกว่าท่านได้ทำมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ ซึ่งปีนั้นเป็นปีแรกของการเป็น วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ภายใต้พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๑ ซึ่งแสดงว่าผลของการประเมินและผลการดำเนินงานที่ผ่านมาสอดคล้องกัน คือเรามีจุดแข็งในเรื่องของงานบริการวิชาการ แต่เมื่อเวลาผ่านไป มหาวิทยาลัยได้มีพระราชบัญญัติ ปี ๒๕๔๘ เรากลับไปพบว่างานบริการวิชาการเริ่มลดลง เรามามุ่งในการเป็นบริการวิชาการแบบให้เปล่าซึ่งเป็นสิ่งที่สวนทางกันอย่างเห็นได้ชัด ในช่วงที่ดิฉันได้รักษาราชการแทนอธิการบดี ได้มีโอกาสไปพบกับท่านจาตุรนต์ ฉายแสง ซึ่งท่านได้เชิญ ๙ อธิการบดีไปพบ ท่านถาม ๓ คำถามกับ ๙ ราชชมงคล คือ ๑. คุณเด่นอะไร ๒. คุณยืนอยู่ตรงไหน ๓. คุณจะแข่งกับใคร ซึ่งหลังจากที่ได้พบท่านมาแล้วเราได้มีการพูดคุยกันในการประชุม ๒ ครั้งแล้วเงียบหายไป ไม่ได้มีการตั้งเรื่องนี้ขึ้นมาอันนี้เป็นส่วนที่อยากจะชวนมองว่าในมหาวิทยาลัยของเรา เราจะมีจุดเด่นหลายๆ อีกตัวหนึ่งคือ ผู้ที่จบปริญญาเอก แต่เรากลับพบว่าผู้ที่จบปริญญาเอกจะคล้ายๆ กับที่คณบดีคณะศิลปศาสตร์ได้พูดไว้ เรายังใช้ปริญญาเอกไม่คุ้มโดย

เฉพาะในเรื่องของงานวิจัย เปอร์เซ็นต์ของนักวิจัยที่จบปริญญาเอกมีเพียง ๓๘% ซึ่งจริงๆ แล้วต้องเป็น ๑๐๐% ทุกปี ในส่วนที่ต้องเร่งทำเหมือนกับที่ท่านอธิการบดีได้ให้นโยบายไว้ คือ สถาบันวิจัยและพัฒนาจะต้องจัดทำกลยุทธ์ซึ่งต่อเนื่องมาจากท่านรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการโดยทำเป็นกลวิธีและมาตรการแผนงานโครงการต่างๆ เรื่องที่เร่งด่วนเรื่องที่ ๑. คือ วิจัยที่ต้องเร่งด่วนคือการตีพิมพ์ในระชาติและนานาชาติ ๒. วารสารที่เป็นประเภทวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่ในขณะเดียวกันเรามีการสอนในระดับ ป. โท ส่งผลให้บทความสายสังคมเพิ่มมากขึ้น แต่เราไม่สามารถตีพิมพ์ได้เนื่องจากเป็นข้อตกลงที่ทำไว้กับ TCI เราจึงต้องเร่งทำวารสารฉบับสังคมศาสตร์ แต่ว่าจะทำเป็น E-journal ส่วนบริการวิชาการที่คิดว่าต้องเร่งทำคือการบริการวิชาการเพื่อหารายได้ โดยอาจจะจัดตั้งหน่วยงานอิสระภายใต้การกำกับของมหาวิทยาลัย อาจจะเรียกว่าศูนย์พัฒนาธุรกิจหรือศูนย์บริการวิชาการ หรืออย่างไรแล้วแต่ โดยศูนย์นี้จะต้องรวมเอาศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ คือ UBI กองทุนตั้งตัวได้คือ ABI และการบริหารสินทรัพย์เข้ามาอยู่ในนี้ด้วย ส่วนที่ ๓ ที่จะต้องรับผิดชอบคือ R-cap ๕ โดย R-cap 5 ที่จะต้องเร่งทำคือ วิจัย บริการวิชาการ และ USR โดย R-cap ๕ จะต้องมองการพัฒนาบัณฑิตนักปฏิบัติเป็นหลัก ในวิจัยที่เป็น R-cap ๕ กิจกรรมที่ ๑. คือ การฟื้นฟู ไรเทคหรือไอเทค ขึ้นมาถ้าทุกท่านที่เคยอยู่ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาท่านจะจำได้ถึงนิทรรศการ ไรเทคหรือไอเทค ยกตัวอย่างเช่น ไรเทคคือ ราชชมงคล innovation and technology exhibition สร้างชื่อเสียงให้กับสถาบันเทคโนโลยีมายาวนานและในที่สุดเมื่อเป็นมหาวิทยาลัยเราทิ้งไป จุดนี้เราต้องฟื้นขึ้นมา และในวันที่ ๒๕ เมษายนที่ได้เรียนท่านรองอธิการบดีไว้แล้ว คือเราจะฟื้นในเรื่องของนิทรรศการนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ของเด็กขึ้นมาใหม่เป็นครั้งที่ ๑ โดยจัดที่ central world ถือว่าเป็นการตอบโจทย์ R-cap ๕ ตัวที่ ๑ ของงานวิจัยส่วนที่ต้องการให้ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยเหลือ ดิฉันรวบรวมมาแล้ว ๕ เรื่อง คือ ๑. งบประมาณวิจัยที่มาจากแหล่งเงินทุนภายนอก ถึงแม้ว่าขณะนี้เราจะมีแหล่งเงินทุนภายนอกเพิ่มขึ้นทุกปี แต่เรายังมีน้อยอยู่เมื่อเทียบกับงบประมาณแผ่นดิน หรืองบประมาณเงินรายได้ ถ้าเผื่อว่าท่านมองเห็นงบประมาณหรือแหล่งทุนที่ไหนที่เราสามารถที่จะเข้าไปติดได้ อยากจะให้แจ้งดิฉันเพราะดิฉันจะต้องมีหน้าที่ในการหางบประมาณให้กับนักวิจัยด้วย ๒. เรื่องของวารสาร ขณะนี้เรามีวารสารในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมีบทความพิเศษ โดยบทความพิเศษเดิมจะเป็น ผอ.สวพ หรือ ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยช่วยกันเขียนแต่ว่า

เขียนในนามของอธิการบดี แต่กำลังไปพูดคุยกันในราชชมงคลคิดว่าอย่างท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิท่านมีศักยภาพมากในการที่จะสามารถพัฒนาบทความพิเศษให้กับเราได้ ดิฉันได้บทความฉบับหนึ่งจากท่านวิรุณมา ที่เกี่ยวกับเรื่องของอาเซียน คิดว่าวันนี้จะนำมาปรึกษาท่าน เผอิญว่าท่านยังมาไม่ถึง ถ้าเผื่อว่าท่านจะอนุญาตจะนำบทความนี้ไปตีพิมพ์เป็นบทความพิเศษ การตีพิมพ์บทความพิเศษจะมี ๒ ลักษณะ คือเป็นไปตามความสามารถของผู้ทรงคุณวุฒิ และอีกอย่างหนึ่งคือเป็นการเล่าเรื่องของมหาวิทยาลัยในเชิงที่ประสบความสำเร็จ เรื่องที่ ๓ คือ เรื่องของงานบริการวิชาการเพื่อหารายได้ ท่านอธิการบดีได้ให้นโยบายไว้ว่าเราให้เปล่ามาระยะหนึ่งแล้วเราควรที่จะขยับตัวเองขึ้นมาเพื่อหารายได้ ถ้าเผื่อว่าท่านมีช่องทางอะไรต่างๆ อยากจะให้บอกกับทางสถาบันวิจัยพัฒนา ดิฉันจะได้ดำเนินการต่อไป เรื่องที่ ๔ คือเรื่องของ USR ซึ่งเป็นภารกิจที่ ๓ ของ R-cap ๕ โดยที่มอบหมายให้สถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นผู้ดูแล เพราะคิดว่าท่านโดยเฉพาะที่เป็นเอกชนท่านจะมี CSR และจะมีแนวคิดหรือว่าข้อเสนอแนะใดๆ อย่างไรที่จะให้สถาบันวิจัยและพัฒนานำเอาแนวคิดของ CSR หรือ USR ซึ่งท่านเคยมีประสบการณ์มาให้ทำ ขณะนี้ สวพ. ได้ลองทำแล้ว USR อยู่ในเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยแต่ยังอยู่ในส่วนเริ่มต้นอยู่ เรื่องสุดท้าย คือ ท่านอธิการบดีได้มอบหมายให้ทาง สวพ. ทำเรื่องเกี่ยวกับวิจัยสถาบัน ที่จะเหมือนกับมองย้อนกลับไปในอดีต และสู่นาคตว่าเราจะทำอะไร โดยที่มองย้อนกลับไปในอดีต จะไปทำอะไรห่อประวัตินี้ด้วย ลองทำคร่าวๆ แล้วจะให้ชื่อประมาณนี้ว่า พัฒนาการ จุดยืน และภาพอนาคต ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยแยกเป็น ๓ โครงการวิจัยย่อยคือ พัฒนาการ คือมอง ภูมิหลัง จุดยืนคือมองภาพปัจจุบัน และภาพอนาคตคือเราจะไปอย่างไรในอนาคต โดยที่ได้กำหนดตัวของผู้ที่จะให้ข้อมูลเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพจะมีกลุ่มที่ ๑ คือ สภามหาวิทยาลัย กลุ่มที่ ๒ คือ ผู้บริหาร กลุ่มที่ ๓ คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มที่ ๔ คือ นักวิชาการ กลุ่มที่ ๕ คือ นักศึกษา อยากจะเรียนขออนุญาตท่านไว้ก่อนว่าจะมีการจัด สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อช่วยกันมองว่า มหาวิทยาลัยของเราจะไปอย่างไร เพื่อที่จะตอบโจทย์วิจัยสถาบันที่ท่านอธิการบดีได้มอบหมาย มีทั้งหมดเท่านี้"

ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

"สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศในส่วนที่เกี่ยวข้อง คือ รับผิดชอบทางด้าน E-university สำนักได้ทำแผนเพื่อ

ที่จะผลักดันความเป็นมหาวิทยาลัยอิเล็กทรอนิกส์ คือจะผลักดันทุกด้านในส่วนที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการพัฒนามหาวิทยาลัย หลักๆ จะมีทั้งหมด ๕ ด้าน ด้านแรกคือด้านการศึกษา คือจะมีแผนงานผลักดันในด้านการเตรียมนักศึกษาคือ E-student ในด้านครูผู้สอนจะเป็น E-teacher ส่วนทางด้านบุคลากรสายสนับสนุนจะเป็น E-personal ทางด้านการเรียนการสอนคือ E-learning อีกด้านหนึ่งคือ E-libraries ระบบห้องสมุดต่อไปจะเป็นแผนงานที่เกี่ยวกับทางด้านฐานข้อมูลการบริหารจัดการคือ EMS ในส่วนของ EMS จะแบ่งออกเป็น ส่วนที่ monitoring ที่ monitor กลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยผ่านระบบ electronic อันต่อมาจะเป็นระบบ E-office จะประกอบไปด้วย application program back office ที่ใช้ในการสนับสนุนการทำงานของมหาวิทยาลัย ต่อไปจะเป็น E-QA คือเกี่ยวกับทางด้านประกันคุณภาพ อันต่อไปจะเป็น E-faculty ที่ทุกคณะจะต้องเข้าใช้ระบบงานที่พัฒนาขึ้นมา อันต่อไปจะเป็นแผนงานที่เกี่ยวกับการให้บริการ จะมีการปรับรูปแบบการให้บริการใหม่หมดเป็นระบบ electronic คือผู้ใช้ถ้าพิสูจน์ตัวตนได้ว่าเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยไม่ต้องมาติดต่อกับสำนัก ไม่ต้องกรอกแบบฟอร์มสามารถใช้บริการเท่าที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้ใช้ได้ทันที อันต่อไปจะเป็น E-Campus ระบบการให้บริการทางด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่หมด ระบบโทรศัพท์เชื่อมเข้ามาเป็นระบบ ไอที ระบบกล้องรักษาความปลอดภัย กล้องวงจรปิด เชื่อมเป็นระบบ ip ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยปรับเปลี่ยนโดยวิธีการ ให้หลักการของ BY กับ OOD คือ Bring you on device คือใครก็ได้แต่ที่เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยถือ device อะไรมาต้องสามารถ connect เข้าใช้งานเครือข่ายของมหาวิทยาลัยได้ ณ ปัจจุบันได้เริ่มปรับเปลี่ยนแล้ว จะเห็นว่าเมื่อสัปดาห์ที่แล้วปรับเปลี่ยนการ authen wifi เป็นแบบ login ครั้งเดียวจะใช้ได้ตลอดไม่ต้อง login บ่อยๆ ต่อไปจะเป็นแผนงานที่สนับสนุนทางด้านงานวิจัย เรียกว่า E-research ซึ่งโดยภาพรวมสำนักวิทยบริการไม่นับนักศึกษา ไม่มีบัณฑิตนะครับ แต่เป็นหน่วยงานที่คอยสนับสนุนในส่วนของคณะและสำนักงานต่างๆ ในการดำเนินการเพื่อให้ภารกิจของมหาวิทยาลัยดำเนินการไปได้ตามประสิทธิภาพ ตามความมุ่งหมายตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ที่ในส่วนของตัวเองสำนักวิทยบริการเองปัจจุบันสำนักวิทยบริการไม่มีอาคารเป็นของตัวเองไปอาศัยพื้นที่ของอาคารในส่วนต่างๆ ของมหาวิทยาลัยอยู่มีอยู่ด้วยกัน ๕ พื้นที่ ห้องสมุดมีทั้งหมด ๔ ห้อง ห้อง self มีทั้งหมด ๔ พื้นที่เช่นเดียวกัน และรับผิดชอบ IT ทั้งหมดของมหาวิทยาลัยรวมทั้ง infrastructure โครงสร้างพื้นฐาน

ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เครือข่ายสายโทรศัพท์ สายสัญญาณคอมพิวเตอร์ fiber optic ต่างๆ รวมทั้งเขียนโปรแกรมสนับสนุนงานมหาวิทยาลัยด้วย ซึ่งจริงๆ แล้วมีโปรแกรมบางตัวเท่านั้นเองที่ใหญ่และซับซ้อนมากแล้วเราไม่มีความชำนาญ เราจึงจ้างบริษัทมาพัฒนา เช่น ERP นอกจากนั้นเราจะดำเนินการหมด เขียนเองใช้เอง ข้อดีคือไม่ต้องเสียเงินไปจ้างใครมา maintenance ประหยัดค่าใช้จ่ายให้มหาวิทยาลัยได้ ข้อเสียคือ เราต้องร่วมมือร่วมใจคือ เราต้องทำไปใช้ไปปรับไป แนนอนเรามีโปรแกรมเมอร์ไม่กี่คน ไม่เหมือนบริษัทที่มีโปรแกรมเมอร์หลาย ๑๐ หลาย ๑๐๐ คน เขาแบ่งงานกันรุมกันทำได้ของเรามีแค่คน ๒ คน ต้องทำไปใช้ไป สิ่งที่ต้องการความร่วมมือคือ เมื่อเราพัฒนาระบบงานอะไรแล้ว เมื่อ lunch ระบบงานนั้นออกไปมหาวิทยาลัยควรจะผลักดันให้หน่วยงานเข้ามาใช้เพื่อที่เราจะได้พบข้อเสีย หรือมี bug หรือมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงอะไรเราจะได้ปรับปรุง ถ้าเราทำได้ลักษณะนี้สิ่งที่จะตามมาคือ อนาคตจะมีโปรแกรมที่ match เหมาะกับงานเราในการใช้งาน จะแก้ไขปรับปรุงอะไรสามารถทำได้อย่างรวดเร็วไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเยอะ ประเด็นต่อมาคือ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยสนับสนุนทางสำนักวิทยบริการในทุกๆ ด้าน แม้กระทั่งการฝึกอบรม การศึกษาต่อ ณ ปัจจุบันบุคลากรของสำนักวิทยบริการ เป็นบุคลากรที่ผ่าน certify ระดับนานาชาติมาตรฐานเช่น certify MCSE ของไมโครซอฟท์ ๔ คน MCSA ๔ คน comtia A plus ๑๒ คน เพราะฉะนั้นในจำนวนบุคลากรเหล่านี้บางคนสอบวิทยานิพนธ์อยู่กำลังจะจบปริญญาโทเร็วๆ นี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่อยากจะฝากทางมหาวิทยาลัย อาจจะผลักดันสภามหาวิทยาลัย คือ ทำอย่างไรที่จะทำให้บุคลากรเหล่านี้ เขาบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยโดยวุฒิปริญญาตรี แต่มหาวิทยาลัย ให้ทุนเขาไปเรียนจบปริญญาโทแล้วควรจะปรับวุฒิให้เขาถ้าไม่ปรับวุฒิให้เขา เขาคงจะไปอยู่ที่อื่นแน่ และอีกอย่างหนึ่งเขามี certify ที่ติดตัว เป็น certify ที่เป็นมาตรฐานที่ค่า certify ได้เงินเดือนเพิ่มเป็นหมื่นแล้ว ซึ่งอันนี้คือข้อกังวลของสำนักวิทยบริการที่เกิดขึ้น คือเราพัฒนาไปในระดับหนึ่งคือจะต้องมีระเบียบหรือสิ่งสนับสนุนหรือจูงใจเขา ปรับปรุงหรือพัฒนาตามไปด้วยไม่เช่นนั้นจะลำบากเหมือนกัน และในอีกประเด็นหนึ่งคือ ในสำนักวิทยบริการมีเจ้าหน้าที่พนักงานทั้งหมด ๕๔ ท่าน ใน ๕๔ ท่าน เป็นลูกจ้างชั่วคราวอยู่ ๓๓ ท่านซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นตำแหน่งทางด้านนักวิชาการคอมพิวเตอร์และนักวิชาการโสต นักเอกสารสนเทศ และบรรณารักษ์ ซึ่งอัตราการเข้าออกสูง ถ้าเป็นไปได้คือทำอย่างไรให้มีการบรรจุพนักงานมหาวิทยาลัยด้วยเงินรายได้ในส่วนเฉพาะตำแหน่งที่สำคัญจริงๆ

นางสาวสิสุข อ่วมแย้ม

“ดิฉันได้รับหน้าที่มาเป็นผู้ช่วยอธิการบดีด้านการคลังซึ่งจะทำหน้าที่ในด้านสนับสนุนการบริหารจัดการของผู้บริหาร ในเรื่องของการสนับสนุนตรงนี้เราต้องมีเกณฑ์หรือว่าการปฏิบัติอยู่บนพื้นฐานที่ไม่ใช่เรื่องของอารมณ์ความรู้สึก คือต้องถือเอาเพื่อความปลอดภัยของทุกท่านด้วย จะยึดหลักในส่วนที่ว่าอยู่ในพื้นฐานของการยอมรับได้ แต่ในการยอมรับได้หมายความว่าเราต้องทำความเข้าใจร่วมกันกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติในแต่ละเรื่องเพราะว่างานทุกอย่าง ถ้าเราเปิดใจยอมรับสามารถที่จะปรับเปลี่ยนอะไรให้สอดคล้องที่เหมาะสมและยอมรับร่วมกันได้ เพราะฉะนั้นจึงมีส่วนที่จะต้องช่วยกันคิดด้วยไม่ใช่ฝ่ายสนับสนุนจะคิดฝ่ายเดียว เราต้องสัมมาทิฐิร่วมกัน แล้วจะได้สิ่งที่เราพอใจร่วมกันได้ เพราะฉะนั้นงานทุกอย่างถ้าใจไม่รับก็ปรับเปลี่ยนยาก เพราะฉะนั้นสำคัญที่สุดคือทุกคนต้องเปิดใจรับเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในอนาคต”

อธิการบดี

“สิ่งที่สุดท้ายที่ผู้ช่วยสิสุขพูดคือ ต้องถูกต้อง คล่องตัว มีจิตใจให้บริการ ครับ”

ผศ.วีณา สงวนพงษ์

“คือดิฉันจริงๆแล้วไปอยู่เป็นครูเต็มขั้นมา ประมาณ ๘ ปี นับว่าเป็นโอกาสที่ดีของดิฉันมากเลยในโอกาสที่ได้ก้าวเข้ามาทำงานบริหารกับผู้บริหารมืออาชีพอย่างท่านอธิการบดีและทุกท่าน ทำให้ดิฉันได้เรียนรู้ จากการที่ดิฉันได้คลุกคลีกับอาจารย์กับนักศึกษา พบปัญหาหรือในส่วนของคุณครูของเรา ยังต้องทำงานรองอยู่ ซึ่งทำให้การพัฒนาวิชาการของคุณครูหรือการทำงานวิชาการของคุณครูไปได้ค่อนข้างจะช้า ประกอบกับมหาวิทยาลัยไม่ค่อยได้สร้างบรรยากาศทางวิชาการให้กับบรรดาอาจารย์ และการทำงานรองเหล่านี้ผู้บริหารให้ความสำคัญตรงนั้นมากกว่า ใครทำงานรองดีก็จะได้ขึ้นทำให้งานรอง เพราะผู้บริหาร อาจมุ่งไปให้ความสำคัญกับงานรองมากกว่างานการเรียนการสอน หรือการดูแลนักศึกษา ส่วนในตัวของคุณศึกษานั้นมุ่งเน้นเรียนเอาเกรด ให้จบโดยไม่ได้สนใจงานกิจกรรมต่างๆ เลยเป็นเพราะว่า เวลาจะทำกิจกรรมอะไรแล้วแต่ อาจารย์ที่ดูแลจะบังคับความจริงแล้วเราควรจะปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงศักยภาพ แล้วเราถอยมาอยู่เบื้องหลังจะดีกว่า และอีกเรื่องที่ดีดิฉันได้แลกเปลี่ยนกับเพื่อนๆคือ มหาวิทยาลัยของเราเป็นมหาวิทยาลัยเล็กๆ แต่เรามีคณะจำนวนค่อนข้างมากสิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นหรือไม่ที่ทำให้เรามีพื้นที่ไม่

เพียงพอ ดิฉันอยากให้ทางสภามหาวิทยาลัยช่วยดูปัญหาให้กับเราคือ 1.บทบาทของอาจารย์ ซึ่งมีภาระงานรองและผู้บริหารมุ่งให้ความสำคัญกับงานรอง ถ้าใครทำงานรองดีคนนั้นจะได้ขึ้นดี ๒. เรื่องของนักศึกษาไม่สนใจงานกิจกรรมต่างๆ ๓. เรื่องของพื้นที่”

ผศ.ดร.วันสิริ ประเสริฐทรัพย์

“ขอล่าอย่างกลับไปถึงวันที่ ๑๓ ที่เราได้พบกันที่ห้องประชุม คณะเทคโนโลยีสื่อสาร ชอบแนวคิดอยู่แนวคิดหนึ่งของท่านนินนาทที่ได้ให้แนวคิดของการบริหารโดยต้า ท่านได้พูดอยู่คำหนึ่งขึ้นมา คำว่า productivity ท่านบอกว่าอะไรคือสิ่งที่สูญเสียไป อะไรคือภาระ อะไรที่เป็น burden ของมหาวิทยาลัย เราต้องกลับมามอง ท่านจึงให้ค่าสามค่ากลับมาว่า เราต้องถามตัวเราเอง ว่าเราต้องการ คุณภาพ เราต้องการปริมาณ หรือเราต้องการ profit ถ้าเราต้องการคุณภาพ ท่านอธิการบดีของเราท่านได้เคยพูดขึ้นมาคำหนึ่งคือ set zero growth เราจะทำอย่างไรที่แต่ละคณะจะต้องมาพิจารณาว่าเรามีความพร้อมพอไหมที่จะเปิดสาขาเปิดหลักสูตรต่างๆ ขึ้นมา เรามีบุคลากรพร้อมไหม เรามีครุภัณฑ์พร้อมไหม เพราะฉะนั้นต่อไปนี่สิ่งที่เป็นโยบายที่ท่านรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการได้พูดไปแล้วว่า ในการเปิดต่อไปนี่เราจะต้องกลับไปดูสิ่งที่เป็นความต้องการ ความพร้อมมากกว่าการที่เราเปิดในเชิงของปริมาณ นอกเหนือไปจากนั้น มีสิ่งหนึ่งที่ท่านวิรุณได้ฝากไว้ เรื่องของ museum ที่มีองค์ประกอบอยู่ ๓ เรื่อง ท่านพูดถึง philosophy การเป็นอาจารย์ต้องเป็นอาจารย์ที่ยอดเยี่ยม สิ่งที่สำคัญอีกเรื่องคือ เรื่องของ personel เราจะต้องให้บุคลากรของเราพร้อมที่จะเรียนรู้ และเรื่องที่ ๓ libraries เราจะต้องเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดเวลา ซึ่ง ๓ สิ่งนี้เป็นหัวใจที่เราจะทำให้นักเรียนของเราเติบโตอย่างมีคุณค่าและสอดคล้องกับอัตลักษณ์กับบัณฑิตของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชชมงคลของเรา และไปต่อบจุดที่เป็น R-cap ที่มหาวิทยาลัยกำลังจะดำเนินการนั่นคือการที่ R-cap ที่ ๒ หลักสูตร R-cap ที่ ๓ ในเรื่องของความเป็นอาจารย์ การที่จะทำให้อาจารย์ของเราเป็นอาจารย์ในทศวรรษที่ ๒๑ ได้ เป็น E-teacher ได้นั้นจริงๆ แล้วต้องเริ่มจากใจด้วยและส่วนที่สำคัญที่สุด คือ ขอบอยู่คำหนึ่งที่ท่านวิรุณได้พูดไว้ว่า เราจะทำให้บัณฑิตของเราออกมาเป็น อัตลักษณ์ได้อย่างที่เราต้องการคือต้องประกอบไปด้วย ๕ ตัวด้วยกัน creative ทำอย่างไรให้เด็กเราเกิดความคิดสร้างสรรค์ เกิด skill เกิดความเป็นนักปฏิบัติที่แท้จริง มี intellectual มีความคิดไม่ซ้ำรอยอย่างเดียว มีเรื่องของ Ethics ซึ่งเราต้องการอยู่แล้ว และสุดท้ายคือ synergy ทำ

อย่างไรให้เด็กของเราทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สิ่งนี้สอดคล้องกับแนวทางและนโยบายของรักษาราชการแทนอธิการบดีที่พูดถึงเรื่องของ R-cap ๕ ทุกๆ อย่างเป็นองค์รวมที่จะทำให้เราผลิตอัตลักษณ์ของเด็กออกมาได้และเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเราได้ และสิ่งหนึ่งที่เรากำลังต้องฝากท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะต้องให้ความช่วยเหลือมหาวิทยาลัยของเราต่อไปคือ ความเข้มแข็ง ที่ท่านจะสามารถจะช่วยเหลือเราได้ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของหลักสูตร ในเรื่องของสหกิจซึ่งตอนนี้เรามีแนวนโยบายจะส่งอาจารย์สู่สถานประกอบการ ถ้าท่านช่วยเราได้จะทำให้อาจารย์ของเรากลับไปสู่สถานประกอบการ แล้วได้ความรู้กลับมาสอนนักศึกษาออกไปเป็นนักศึกษาที่ดีต่อไปสู่สถานประกอบการ สุดท้ายนี้ที่อยากจะฝากท่าน ถ้าท่านช่วยเราในเรื่อง แล็บ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เชื่อว่ามหาวิทยาลัยนี้สามารถผลิตบัณฑิตที่ดีสู่สถานประกอบการได้อย่างภาคภูมิใจใน อย่างที่ท่านนิพนธ์พูดไว้ถ้าเราไม่เปลี่ยนคนอื่นจะเปลี่ยนเราแทนแน่”

ดร.ไพศาล การถาง

“โดยสรุปแล้วผมมองว่า แนวทางมหาวิทยาลัยที่จะพัฒนาไปเป็น R-university จริงๆ จะต้องประกอบด้วย ๔ ประเด็นด้วยกัน อย่างแรกคือพัฒนาคณะ และพัฒนางานวิจัย นั่นหมายความว่าเป็นการพัฒนานักวิจัย + การพัฒนาคุณภาพงานวิจัย ๒. การพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยซึ่งตรงนี้มีปัญหาคือความไม่คล่องตัวด้วยกฎและระเบียบต่างๆ ตรงนี้ที่มหาวิทยาลัยกำลังแก้ไขและปรับปรุง ๓. เรื่องยุทธศาสตร์ เราต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์อย่างชัดเจนเพื่อที่จะทำให้เกิดการวิจัยอย่างเป็นระบบ และประกอบกับการวิจัยที่ตรงต่อโจทย์ของประเทศ สุดท้ายคือ เครือข่าย เพราะฉะนั้นจะมี ๔ ประเด็นนี้แต่ด้วยบริบทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เราอยู่บนพื้นฐานของ hands on เพราะฉะนั้นโดยหลักที่อยากได้รับการช่วยเหลือจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภาคสถาบันและภาคเอกชนคือ ๑. การช่วยเหลือทางด้านการวิจัยและวิชาการ ซึ่งเราต้องการที่จะให้มีการร่วมกันทำงานในการสร้างระบบที่วิจัยขึ้น ทีมวิจัยหมายความว่าถึง ๒ ประเด็นด้วยกันอย่างแรกคือ พี่เลี้ยงวิจัย research coaching เพราะว่าเราต้องการให้นักวิจัยสามารถตีพิมพ์งานวิจัยได้จำเป็นจะต้องมี coach ที่ดีก่อน ซึ่งมหาวิทยาลัยเราเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ ฉะนั้นนักวิจัยที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ยังคงเป็นนักวิจัยที่ฝึกหัด ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาที่จบ ป.เอก มาตาม เมื่อเขามาอยู่ในบริบทในสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีพี่เลี้ยงเพื่อที่จะพยามปลูกปั้นเขา

เพราะฉะนั้น coaching system ถือว่าเป็นประเด็นหนึ่งที่ควรที่จะต้องมีการจัดทำขึ้นมา อย่างที่ ๒ menu script population หรือการเตรียมต้นฉบับ ตรงนี้สุดท้ายแล้วเราต้องการจะเป็น world class university แต่อาจารย์ยังไม่สามารถที่จะพยามเตรียมต้นฉบับได้เลย ดังนั้นถ้าต้องการที่จะ prove ในสิ่งเหล่านี้จำเป็นที่จะต้องมีการเพื่อให้เขาสามารถที่จะทำได้ ทั้ง ๒ ประเด็นนี้อาจจะต้องขอความกรุณาจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ตามสถาบันวิจัย หรือสถานที่ต่างๆ อาจจะต้องมาร่วมกันคิด และร่วมกันสร้างระบบนี้ขึ้นมาให้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สำหรับประเด็นที่ ๒ สืบเนื่องจากท่านรองสุภัทราและท่านเฟื่องฟ้าได้พูดไว้ในเรื่องการฝังตัวในสถานประกอบการ จริงๆแล้วผมมองว่าพื้นฐานการฝังตัวในสถานประกอบการไม่ใช่แค่การเรียนรู้กระบวนการแต่ต้องไปทำ R & D ในสถานประกอบการด้วย แน่นนอนครับสถานประกอบการ อาจจะยังไม่มี ความเชื่อมั่นที่จะให้อาจารย์ไปทำ R&D ดังนั้นเราจึงขอโอกาสในการที่เราจะไปทำงานวิจัยร่วมกับสถานประกอบการ ซึ่ง โมเดลหนึ่งที่นำเสนอใจคือ โมเดลของ ธกส. ที่พยามรวบรวม problem มาให้เรา ซึ่งโมเดลนี้ถือเป็นโมเดลที่ดี แล้วผมคิดว่าโมเดลนี้เช่นเดียวกันสามารถที่จะมาเป็นพื้นฐานในการนำมาใช้ในสถานประกอบการได้ ในการสร้างเครือข่ายวิจัยร่วมกับสถานประกอบการ เพื่อที่จะเข้าไปแก้ปัญหา ขบวนการผลิตได้ซึ่งแน่นอนว่า มหาวิทยาลัยเรามีคณาจารย์ที่มีศักยภาพอยู่ ดังนั้นตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่สถานประกอบการอาจจะขอให้เรามีโอกาสในการเข้าถึงการทำวิจัยร่วม และแน่นอนเมื่อมีการพัฒนาอาจารย์ อาจารย์มาพัฒนานักศึกษา ทั้งอาจารย์และนักศึกษาร่วมกันพัฒนาประเทศ และสุดท้ายสิ่งที่เกิดขึ้นใน มทร.พระนคร ซึ่งอยากจะให้เห็นคือ hands on base research university ซึ่งควรจะเกิดขึ้น”

อธิการบดี

“๒ วันประวัติศาสตร์ตั้งแต่วันที่ ๑๒ และวันที่ ๑๖ ในวันนั้นผมคิดว่าเราารู้เราแล้วในขณะนี้ ท่านผู้บริหาร มทร.พระนคร ตั้งแต่ระดับรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนักสถาบัน คิดอย่างไร แล้วได้เผชิญอะไรในสภาพที่แท้จริงที่อยู่บนความจริงความถูกต้องและความดีงาม อยู่บน report ที่รองวางแผนรองประกันคุณภาพเอามาให้ดูดีทั้งนั้น มีอยู่แค่ ๒-๓ ตัว ที่ไม่ดี คือเรื่องนำผลงานวิจัยเอาไปใช้ เรื่องการพัฒนาทรัพยากรบุคคล หรืออะไรทำนองนี้แค่นั้นเอง ความจริงแล้วใช้เปล่าในขณะนี้ผู้ทรงคุณวุฒิ

มานั่งเกือบครบแล้วตามที่บอกว่าจะมาและแน่นอนครบวัน ๒ วันนี้ มทร. มีอายุต่อเนื่องและยาวนานมาเป็นร้อยๆ ปี ที่สำคัญที่สุดคือวิธีการคิดของคนและคุณภาพของคนที่มีหล่อหลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียวกัน ๙ ปี ๑๐ ปี คงทำอะไรไม่ได้ด้วยนิสัยมนุษย์ เพราะฉะนั้นอย่างน้อยที่สุดท่านมารู้และรู้เห็นสิ่งที่พวกเราคิดและท่านคงต้องประมวลให้เรารู้ว่าทุกคณะสะท้อนออกมาว่าเป็นความเหมือนที่แตกต่างและความแตกต่างที่เหมือนกันพอสมควร ความเหมือนคือเป็นคณะเหมือนกัน แต่ความแตกต่างคือความต่างที่ไม่เหมือนกันเลย วิสวะเป็นแบบหนึ่ง วิสวะมาบอกเรื่องลูกจ้างชั่วคราว ความจริงเรื่องนี้ผมสะท้อนมานานแล้ว และท่านชาวเลิศกำลังดำเนินการอยู่ เราประชุมกันแล้วครั้งหนึ่ง สมมติว่าเราเป็นคนพวกนั้น เรามาทำงานตั้ง ๑๗ ปีแล้วเรายังไม่ได้บรรจุเลย แล้วความคิดเขาจะคิดอย่างไร เขาจะรักองค์กรได้อย่างไร แล้วอย่างท่านนิวัติพูดมันเป็นการพัฒนาที่สูญเปล่ารีเปล่า บุคลากรเรา ๕๐ คน เป็นลูกจ้างชั่วคราวตั้ง ๓๐ กว่าคน แล้วเราส่งเขา ไปเรียนอะไรตั้งมากมายแล้วเงินที่เราเสียไป ติดตัวเขาไปแล้วโอกาสที่เขาจะ turn over สูงมาก อยู่กับการบริหารจัดการหรือเปล่าสิ่งเหล่านี้จึงเป็นที่มาที่วันนี้เกิดขึ้น และต้องขอขอบคุณท่านนายกสภาและท่านกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้โอกาสสนะครับ แล้วผมคิดว่าสิ่งที่ท่านพูดมาเมื่อคราวที่แล้ววันที่ ๑๓ ผมคิดว่า มันน้อยนิดวันนี้พวกเราสะท้อนสภาวะแวดล้อมที่เป็นความจริงของพวกเราที่เผชิญอยู่แล้วเราพูดกันตรงๆไม่ได้ หรือพูดได้ไม่มีเวลา หรือพูดไปแล้วไม่มีคนฟังอีกต่างหาก วันนี้ผมมีความมั่นใจว่าในหัวเวลาที่ผมรักษาการสั้นๆ ผมจะดึงสิ่งเหล่านี้ขึ้นมา แล้วคงจะขอให้ท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสภาได้รับทราบและ ขอให้ท่านให้คำปรึกษาในแต่ละด้านแล้วผมคงจะกำหนดพิมพ์รวบรวมหนังสือเล่มนี้ภายใน ๑ เดือน เพราะผมจะอยู่ไม่นาน ท่านคงได้รับทราบ คณบดีทุกคณะ ศิลปศาสตร์ไม่เหมือนบริหารธุรกิจ บริหารธุรกิจไม่เหมือน วิสวะ วิสวะไม่เหมือนครุศาสตร์ อุตสาหกรรม ที่นำเสนอที่สุดคือ สถาปัตย์ ผมคิดว่าอาจจะต้องใช้โอกาสให้เกิดขึ้นสูงสุดในวิกฤต สถาปัตย์ เป็นวิชาชีพที่สูญอดอยู่แล้ว ค่อยมาคุยกันในรายละเอียด การเรียนการสอนชัดเจนนะครับว่าแตกต่างกันมาก วิชาพื้นฐานที่เป็น general education ถึงแม้ว่า cause description จะเหมือนกันแต่ครูสอนมันไม่เหมือนกัน การที่ครูอาจารย์จะวิ่งไปสอน หรือว่าให้นักศึกษาวางมา หรือว่าเราจะใช้เครื่องมือที่เป็น ICT ช่วยเราความจริง มทร. ผมดูตัวเลขแล้วให้อาจารย์นิวัติไปถามกะจะไม่ค่อย ผมพาอาจารย์นิวัติไปดู E-university E ๑ ของประเทศไทยที่ ม.เกษตร ที่ผมเป็นอธิการบดี อาจารย์นิวัติ บอกผมมา

คำเดียวว่า ผมไม่ได้แพ้เกษตร ผมแพ้เกษตรอยู่ตัวเดียว คือผมคิดไว้หมด ผมวางแผนได้หมด แต่ครูอาจารย์ผม ผมบังคับเขาไม่ได้ และเป็นการพัฒนาที่สูญเปล่ามากๆ ฉะนั้นในหัวเวลานี้จุดที่สำคัญคือการบริหารองค์รวมเชิงรุก ในความเป็น มทร.พระนคร ยังมีน้อย และที่น้อยผมเห็นใจท่าน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ ได้เรียนให้ทราบเมื่อสักครู่นี้ การที่จะบังคับคนๆ หนึ่งให้มาหล่อหลอมบูรณาการไม่ง่าย เพราะอาจารย์มี EGO สูง ทิฐิสูง ฉะนั้นคือความเหมือนที่แตกต่างและความแตกต่างที่เหมือนกัน ผมจะกล่าวเรียนสรุปว่า จะรับสิ่งทั้งหลายที่ท่านได้บอกมาและจะรับมากขึ้น กรุณาส่งมาให้เราภายใน ๑ สัปดาห์และทีมบริหารจะสรุป แล้วจัดพิมพ์ขึ้นมาเพราะผมคิดว่าเวลาที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิของสภาให้โอกาสผู้บริหาร ๒ ครั้งในครั้งนี้นี้ ผมคิดว่าเป็นประวัติ และจะได้เป็นนโยบายและทิศทางที่พวกเราจะต้องทำต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นคงต้องใช้เวลา ผมคงต้องกราบเรียนแค่นี้ และขอให้ท่านนายกสภา หรือท่านผู้ทรงคุณวุฒิสั้นๆ"

นายนิพนธ์ ไชยธีรภิญโญ

“ขออนุญาตให้ข้อมูลเพิ่มเติมและ comment สิ่งที่ท่านได้แถลงมา ผมชอบคำนี้มากเลย ๕ U เท่าที่ผมฟังมา อันแรกนี้เรื่องของ Green university ผมยังมองไม่ออกเลยว่าจะทำอย่างไรให้เป็น Green เพราะว่าที่แคบมาก ที่นี้อย่างไรก็ตามตอนที่ผมเป็นประธาน Green Union Institute ของประเทศไทยที่เกิดจากความร่วมมือของวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย และสมาคมสถาปนิก ตอนนี้นำการทำเรื่องของการประหยัดพลังงาน และรักษาสีสิ่งแวดล้อมขอเรียนเชิญ คณะวิศวะและสถาปัตย์ติดต่อผมมาและผมจะพยายามช่วยให้อาจารย์และนักศึกษาเหล่านั้นได้มีความรู้ว่าการที่จะทำให้เป็น green นั้นมันต้องทำยังไงบ้าง ส่วนประเด็นที่ ๒ เรื่องของ E- university อันนี้เช่นเดียวกันผมเองเป็นประธานมูลนิธิ IPEC แล้วในขณะนี้รับงานของโตโยต้ามาแก้ปัญหาจราจรใน กทม. จะมี IT เทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามา มาก อยากจะเชิญชวนทาง IT เข้ามาร่วม อันที่ ๓ เรื่องของ R-university ด้วยความบังเอิญบายนี้นางกระทรวงวิทยาศาสตร์เชิญผมไปเป็นประธานคณะกรรมการเกี่ยวกับ bio medical engineering ที่เราจะสร้างเครือข่ายที่จะทำวิจัยเรื่องเครื่องมือทางการแพทย์ เมื่อวันก่อนผมไปโรงเรียนจิตรลดา เห็นนักเรียนจิตรลดา present ให้สมเด็จพระเทพรัตนฯ เขาทำง่ายๆ เครื่องปอกไข่ คือการที่จะทำ R&D ท่านอย่าไปทำในเรื่องที่มันยุ่งยาก นำเรื่องจากเรื่องใกล้ตัว ส่วนอันที่ ๔ ในเรื่องของ world class เมื่อสักครู่นี้อาจารย์หลายท่านพูดถึงว่าจะส่ง

อาจารย์หรือนักศึกษาไปผิงตัวกับภาคเอกชนและทำวิจัยร่วมกัน ผมแนะนำอย่างนี้ครับ อาจารย์ต้องไปหา CEO ที่เขาทำธุรกิจในประเทศไทยในระดับโลก ระดับประเทศ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเขา แล้วขณะเดียวกันไปเช็คความบัณฑิตของท่านที่ไปทำกับบริษัทนั้นๆ ผลงานบัณฑิตเป็นยังไงเขาพอใจไหม ต้องการอะไรเพิ่ม ขณะเดียวกันท่านไปถามบัณฑิตเหล่านั้นว่าพอใจหรือไม่อยู่กับบริษัทนี้ แล้วจากนั้นมันจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดี แล้วท่านจะได้ อัพเกรดเทคโนโลยีต่างๆที่มารวดเร็วมาก แล้วจะพาไปสู่เรื่องของ business arrange ในอนาคตและไปเรื่องของวิจัยด้วย ส่วนในเรื่องของ happy-university ผมเชื่อว่าหลายคนคงจะงงว่าจะทำอย่างไร ผมแนะนำว่าท่านต้องไปสอบถามเพื่อนร่วมงานของท่านว่าเขาพอใจไหมจากที่คณะของท่านทำอย่างนี้ๆ และท่านต้องไปถามนักศึกษาว่าเขาพอใจไหมที่คณะเราสอนเขาแบบนี้เขาพอใจหรือไม่ อันนี้จะเป็น feed back ที่ดีและเมื่อท่านทำ ๕ ข้อนี้ได้ดีแล้ว อยากจะให้ท่านรวบรวมทำ PR เพื่อประชาสัมพันธ์ผลงานทางวิชาการ และวิจัยของท่านผมคิดว่าในขณะนี้เรื่อง PR ของท่านที่เป็นสิ่งดีพิมพ์ใช้ได้เลย หมายความว่าการจัดเลเอาท์อะไรนี้ใช้ได้เลย แต่ถ้าท่านอยากจะเป็น world class ต้องประชาสัมพันธ์ไปสู่ภายนอกให้โลกเขารู้วันก่อนนี้ผมคุยกับคณะวิศวกรรมฯ ในขณะนี้เขาอยู่อันดับที่ ๑๘๐ กว่า ผมถามว่าเขาประเมินอย่างไร เขาบอกเขาไปสอบถามพวก CEO ที่ใช้งานบัณฑิตของเขา เพราะฉะนั้นจะต้องทำ PR เมื่อปีที่แล้วผมแนะนำให้คณะศหกรรมศาสตร์ไปทำอาหารให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตกแต่งดอกไม้ในงานเวทีปรากฏว่าอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชอบใจมาก เขาบอก มทร. เชียงรายในเรื่องปฏิบัติ จุฬาฯ เชียงรายในเรื่องทฤษฎี ทำไมเรา ๒ คนไม่มา join กัน เขาแนะนำว่าให้ส่งอาจารย์ไปเรียนที่จุฬา แล้วจุฬามาใช้บริการของ มทร. เมื่อสักครู่มีอาจารย์ท่านหนึ่งบอกเราเป็นศูนย์วิจัยอาหาร ที่นี้เราไป audit ร้านอาหารอร่อยในเรื่องของ quality เรื่องของความสะอาดและเรื่องของราคาแล้วให้แถมเขา แล้วเราสร้าง brand ของเราดีๆ ผมคิดว่าเราดีกว่าเซลล์ชวนชิม ดีกว่าแม่ช้อยมากมาย เริ่มจากประเทศไทยก่อนแล้วค่อยไปต่างประเทศ สุดท้ายเป็นข้อเสนอแนะ สิ่งที่ท่าน present มาทั้งหมด ถ้าผมเป็นอธิการบดี ผมหนักใจไม่มีตัวเลขอะไรที่เป็นตัวชี้วัดของ KPI เลย เพราะฉะนั้นครั้งหน้าอยากให้มี เป้าหมายที่ชัดเจนว่าแผนที่ตั้งไว้แล้วเป็นอย่างนี้ แล้วทำไปแล้วเป็นอย่างนี้ gap ระหว่างแผนกับสิ่งที่ได้มา และปัญหา แล้วท่านไปวางแผนในการแก้ปัญหา ถ้าอย่างนี้อธิการบดีเห็นจะรู้ได้ทันทีเลยว่าควรจะ set priority ในการแก้ปัญหาใดก่อน

เพราะทุกปัญหาไม่สามารถแก้ทีเดียวได้ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ไม่มีทางค่อยๆ แก้”

อธิการบดี

“คงจะต้องตั้งกรรมการขึ้นมาและต่อไปนี้อย่างจะต้อง report ที่ mind map milestone ที่จะต้องเป็นระบบ ใครพร้อมก่อนไปก่อน แล้วใครล่าช้าจะลงไปช่วย แต่ท่านอุดคนที่พร้อมไม่ได้”

นายนิพนธ์ สุรพงษ์รักเจริญ

“ผมว่าเป็นการริเริ่มที่ดีและต้องให้กำลังใจท่านอธิการบดีมากๆ จริงๆ แล้วเรื่องหนึ่งที่อยู่ๆ จะให้เราช่วยกันคิดและเปลี่ยนให้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าวิเคราะห์เรื่องสถานะการเงินเราไม่ได้มีปัญหาเรื่องการเงินเลยนะครับ เพราะฉะนั้นถ้ามองในภาคเอกชนแล้วอะไรที่เป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนา ผมว่าต้องจัดไปให้หมด ฉะนั้นห้ามไม่ได้ว่าต่อไปนี้อนาคตต้องไม่มีคำว่า ไม่มีอัตรากำลังเพียงพอ อันนี้เป็นไปไม่ได้จะต้องไม่มีคำพูดแบบนี้เกิดขึ้นอีก เงินจะต้อง fully utilize เงินให้เหมาะสม ราชการเราชอบเก็บเงินแต่ไม่ได้สร้างประโยชน์มีปัญหาเรื่อง man power ไม่พอ และสุดท้ายเป็นเหตุทำให้งานไม่ประสบความสำเร็จ ผมว่าเราต้องปรับวิธีคิดใหม่ เรื่องพวกนี้ต้องไม่เกิดขึ้นต้องไม่ให้ได้ยิน เพราะฉะนั้นต้องมีทิศทาง การวางแผน อัตรากำลังที่มันเหมาะสม ว่าจำนวน man power ที่เหมาะสมเป็นเท่าไร ต้องมีการวิเคราะห์อัตรากำลังกันอย่างจริงจัง มากไปไม่ดี และอย่างที่ท่านพูดว่างานรอง มหาวิทยาลัย เดียวนี้เป็นหมดเลยไปทำงานรองซะมากแล้วงานสำคัญในการประสิทธิประสาทสติปัญญาให้กับลูกศิษย์แล้วเราไม่เอาเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญในการประเมิน ฉะนั้นในภาคเอกชนเวลาเราจะให้ทิศทางและน้ำหนักไปทางใดใส่ไว้ใน KPI หมด CEO จะต้องคุมบังคับให้องค์กรไปทางไหนจะต้องใส่ใน KPI หมด เพราะในเชิงบริหารแล้ว no measurement กับ no management ทุกอย่างต้องวัดผลได้จริงๆ และต้องเป็นรูปธรรมเป็นตัวเลขชัดเจนตอบโจทย์ได้ ผมฝากไว้ ๒ ประเด็นครั้งที่แล้วผมพูดไปแล้วว่าท่านยังไม่ fully utilize กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อไปนี้ผมคาดหวังว่าถ้าเอกชนจะให้ความสำคัญในเรื่องใด เขาจะต้องมีผู้แทนจากบอร์ดมานั่งลงเป็นประธานใน sub community ตรงนี้จะทำให้สัมฤทธิ์ผลและทำให้เกิด effectiveness ได้จริงๆ ตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญ มันจะต้องมีคณะกรรมการเรื่องนี้มาทำนโยบายที่ทำเรื่องนี้ชัดเจนวางแผนล่วงหน้าไปเป็น ๑๐ ปี ไม่เช่นนั้นเป็นได้แค่ฝัน และต้องเป็นนโยบายที่สำคัญที่

board จะต้องให้ความสำคัญ ทำเรื่องนี้เป็น policy เป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาวที่ถูกต้อง อันนี้ด้วยความเห็นห่วง อีกเรื่องหนึ่งที่ผมมองคือเรื่องของ risk management community เรื่องของการบริหารความเสี่ยง อะไรที่เป็นความเสี่ยงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ ท่านอย่ามองว่าเป็นประเด็นที่ลึกเกินไป เมื่อก่อนนี้ภาคเอกชนไม่ค่อยให้ความสำคัญในเรื่องของความเสี่ยง เคียวนี่ดูสิครับเรื่องที่ไม่เคยนึกถึงมันเกิด ในอนาคตเกิดมีนักศึกษาหลายคนติดกับเรา อันนี้คือความเสี่ยงที่เกิดขึ้น มทร. หลายแห่งยังเป็นอยู่นะครับ อะไรจะ ensure ว่าของเรจะไม่เกิด เพราะฉะนั้นใครกล้าการันตีเรื่องนี้ได้ถึงจะยกเรื่องนี้ออกไปจากความเสี่ยงได้ แต่ต้องมีมาตรการรองรับ ผมเชื่อว่าหลาย มทร. ยังยกพวกติดกันอยู่เลย เรื่องพวกนี้จะต้องไปอยู่ในเรื่องของการบริหารความเสี่ยง การรับนักศึกษาที่ไม่ได้ตามเป้าแต่ละคณะจะทำอย่างไรอันนี้มีความเสี่ยงเกิดขึ้นแล้ว ต้องไปคุยกันในคณะกรรมการความเสี่ยง และแตกยุทธศาสตร์ แบบแผนและยุทธวิธีขึ้นมาอย่างเป็นระบบและมีการวัดผล อันนี้ละครับอยากเห็น และเรื่องความเสี่ยงนี้ board ต้องให้ความสำคัญไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องภายในแล้วดูแล ถ้าบอร์ดจะให้ความสำคัญต้องเป็นคณะกรรมการขึ้นมาแล้วบอร์ดต้องไปดูเอง แล้วมา report ต่อคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย อันนี้ถึงจะได้ผล อันนี้จึงเป็นเรื่อง management ที่เป็น professional management ที่อยากจะแชร์ให้ฟังแล้วอยากจะเห็นเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยของเรา”

ผู้ดำเนินรายการ (นายชวลิต นิมละอ)

“ต้องเรียนอย่างนี้ว่า จริงๆแล้วเป็นธรรมชาติเราเลือกที่เกิดไม่ได้ มทร. พระนครเราอยู่ศูนย์กลางของกรุงเทพมหานคร ฉะนั้นสิ่งที่ประเมินออกมาถ้าดูในภาพของการประเมินราชการเราได้รับการประเมินอยู่ใน rank ที่ ๒-๓ ใน มทร. ด้วยกัน อยู่ที่ประเด็นไหน กระบวนการประเมินเราชัดเจนนะครับ แต่ว่าการสื่อสารให้กับกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิอาจจะยังไม่เพียงพอ ผมเองนั่งเป็นประธานกรรมการชุดบริหารความเสี่ยง และรวมทั้งกรรมการในการประเมินผู้บริหารมหาวิทยาลัยระดับอธิการบดี คณะบดีเหมือนกันนะครับ KPI ทุกตัวชัดเจนหมดและผมเรียนได้ว่าใน ๙ แห่งผมมั่นใจว่าของเราดีที่สุด เพียงแต่อาจจะสะท้อนออกมาให้กับผู้บริหารในภาพรวมได้เห็นมากนักน้อยแค่นั้น อันนี้เป็นเรื่องของนโยบายของผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่อาจจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ท่านนิพนธ์ได้พูดเรื่องนี้ จริงๆเราพูดในกรรมการความเสี่ยงมา ๓ ปีแล้ว วันนี้ยังเกิดในเรื่องของปัญหาทางการเมือง อันนี้อาจจะต้องกลับไปดูและมาคุยกัน ผมเข้าใจว่า

มหาวิทยาลัยท่านะฮะเพียงแต่อาจจะไม่มีการประสัมพันธ์เท่าที่ควร ผมเรียนได้ว่าโชคดีที่เราได้อธิการบดีท่านแรกซึ่งท่านมาจากสายบริหารด้วยท่านมีผู้ช่วย รองอธิการบดีที่เก่งมีความสามารถทางด้านการบริหารค่อนข้างมาก นอกจากงานวิชาการ ฉะนั้นเรื่องของการประเมินเรามากจะได้ ๕ เกือบทั้งนั้นที่อธิการบดีได้พูด รวมทั้งที่เรามีวิทยาเขตต่างๆ ในเรื่องของวิชาชีพอายุกับเรา คนเราไม่โชคดีทุกอย่าง เรามีปัญหาทางกายภาพซึ่งวันนี้ถ้าจะมีปัญหาในระยะยาว คือความที่เคยเป็นวิทยาลัย เคยเป็นมหาวิทยาลัยที่มี พอเขาไปเปิดธัญบุรีตอนนั้นงานบริหารก็ไปรวมศูนย์อยู่ที่นั่น วิทยาลัยกลายเป็นวิทยาลัยส่วนหนึ่งเท่านั้น ผู้บริหารใหญ่ๆข้ามไปอยู่ธัญบุรีหมด เห็นปัญหา ฉะนั้นเราคงไปเทียบเขาไม่ได้ อันที่ ๒ ต้องเรียนว่า ปัญหาของกายภาพเราวันนี้เราอาจจะเริ่มที่จะมีปัญหา และเพราะความเข้มแข็งในอดีตที่ต่างคนต่างพัฒนาไปได้แค่จุดหนึ่งพอถึงจุดหนึ่งพอต่างคนต่างไปไม่ได้จะมีปัญหา ผมเห็นด้วยนะในเรื่องของกิจกรรมนักศึกษา วันนี้ในภาพรวมอาจจะไม่เพียงพอเท่าที่ควร เด็กวันนี้เป็นลูกค้าของเราและเขาต้องการสิ่งที่เขาต้องการคือต้องการเห็นสังคมของนักศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีบทบาทที่จะได้ทำงานร่วมกันมากขึ้น โดยที่อดีตเราเป็นคณะ และกิจกรรมของคณะมากกว่ามหาวิทยาลัย นี่เป็นเรื่องปกติ ผมเข้าใจว่าอย่างนั้นและท่านอธิการอาจจะต้องหาวิธีการในเชิงงบประมาณจะอย่างไรในการโยกกิจกรรม องค์การบริหารให้เขามีบทบาทมากขึ้นอาจารย์จะต้องเป็นคนที่เป็น support การทำกิจกรรม ไม่ใช่เป็นคนกำหนดกิจกรรม ไม่อย่างนั้นพัฒนาการจะไม่มีในส่วนของคุณจ้างชั่วคราวผมเคยเรียนในที่ประชุม จริงๆปีนี้ควรจะได้แล้ว มีบางมหาวิทยาลัยทำแล้วเขาใช้ไปพอสมควรและกลับมาทบทวนการยกระดับ ผศ. รศ. ทั้งหลายเราคุยมานานแล้ว แต่ระยะหลังๆ ผมเรียนว่าตัวชี้วัดอาจจะไม่ชัดเจนในบางเรื่อง โดยเฉพาะ ผศ. รศ. จะต้องทำให้ชัดเจนว่าเราจะพัฒนาอย่างไร และมีแผนในเชิงปฏิบัติอย่างไร มันจำเป็นต้องบ่งเพาชนะครับ เพราะว่าถ้าเราอยู่อย่างนั้นแล้วเราเป็นนักวิชาการเชิงปฏิบัติด้วยจะขัดกับการเขียนงานวิจัยในการทำวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ ฉะนั้นต้องมี organization ที่ชัดเจนที่จะมาทำไม่อย่างนั้นผมรับประกันได้ว่ามันจะอยู่ในความฝันตลอดไป และการที่ผมเข้าใจว่าอย่างไรต้องโต เพราะถ้าไม่โตด้วย cost ที่มีอยู่หรือต้นทุนที่มีอยู่ เพราะถ้าไม่โตการลงทุนภาครัฐจะลดลงเรื่อยๆ ต้องคิดในระยะยาวว่าเราจะอยู่ได้ไหม การพัฒนาภาควิชาผมเห็นด้วยเรื่องการทำให้เกิดความแตกต่าง แล้วเราจะทำให้แข่งกับเขาอย่างไรในระยะยาวทุกอย่างต้องชัดเจนว่าเราจะไปต่างจากคน

อื่นเขาอย่างไร ผมคิดว่าจำเป็นไหมที่เราจะเปิดหลักสูตรให้แตกต่าง จำเป็นต้องเปิดให้แตกต่างแน่นอนแต่ต้องมองให้ยาวกว่านั้นฉนั้นผมเข้าใจว่ากรุณา ถ้ามหาวิทยาลัยสามารถทำแผน ๕ ปี ๑๐ ปี ภายใน ๓ เดือน ๖ เดือน แผนเบื้องต้นยังดี ผมเข้าใจว่าอย่างน้อยที่สุดเราจะได้เห็นภาพรวมว่าอะไรจะเปลี่ยนแปลงในอนาคต แล้วเราจะได้จัดสรรทรัพยากรในระยะยาวได้ ผมขออนุญาตฝากในส่วนนี้ ส่วนของการที่เรื่องของภาคเอกชน มีวิธีการแต่ต้องใช้เวลา เรื่องของทวิภาคีต้องใช้เวลามากและจะต้องเข้าไปคุยในรายละเอียดกับองค์กรเขาถ้าไม่เช่นนั้นเราทำไม่ได้ เพราะเขาอาจจะไม่เอาเด็กเรา เพราะว่าไปทำงาน ๒ วันหายไป ๕ วัน แล้ว ๒ วันนี้ทำอะไรได้แต่ทำได้นะครับ แต่ต้องลงลึกนะครับ และเรื่องของ มูลนิธิที่เรามี fashion innovation center ซึ่งอยู่ระหว่างเอกชน กับเป็นมูลนิธิ ผมว่าทั้ง ๒ คณะ ทั้งคหกรรม และ สิ่งทอ น่าจะเข้าไปดูได้และนักศึกษาอย่างนั้นเขาจะไม่เกี่ยงเพราะว่ามีนักศึกษาเข้าไปสอนวันอาทิตย์ ๒ วันสลับกันไป”

นางฉวีวรรณ สุนันธรัต

“ในเรื่องของ risk management ถ้า มทร.ของเรายังไม่มีความกรรมการที่ดี ที่นี้ในเรื่องของ USR อยากจะเสนอเพิ่มเติมว่าการสร้างเครือข่ายตอนนี้กระแสนักกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแรงมาก และงบประมาณส่วนใหญ่ของเราได้มาจากภาครัฐ ๗๕% เพราะฉะนั้นตอนนี้เราต้องเริ่มหากลยุทธ์ที่จะเข้าหาองค์กรส่วนท้องถิ่นทั้งระดับเขตและระดับส่วนกลาง ฉะนั้น USR จะเป็นโครงการที่จะเข้าไปหาได้อันนี้ฝากเป็นประเด็นไว้ด้วย และอีกประเด็นหนึ่งคือเรื่องของบูรณาการ ตอนนี้บูรณาการลองคิดว่าเราอยู่หลายคณะจะทำอย่างไรให้องค์รวมในเรื่องของบูรณาการจะทำได้ในบางครั้งในเรื่องของการกิจหลักของงาน และอาคารสถานที่ อย่างเช่นงาน ตอนนี้แต่ละคณะจะแยกส่วนทำเพราะแต่ละคณะจะมี specialist ของตนเองเพราะฉะนั้นจะมีกิจกรรมหรือโครงการวิจัยอะไรอย่างใดที่สามารถที่จะบูรณาการ ทุกคณะเข้ามาร่วมกันได้ อันนี้ฝากไว้ส่วนอาคารสถานที่ ลองคิดว่าอาคารวิชาวอะไรที่เป็นวิชาวภาคเรียนรวมทุกคณะจะใช้เหมือนกัน หรือแม้กระทั่งแล็บด้วยเราจะประหยัดในเรื่องแล็บไปด้วยที่จะใช้แล็บรวม แล้วอีกอันหนึ่งคือในเรื่องของรายได้ รายได้นี้พูดถึงสัดส่วนของการแชร์ระหว่างของคณะกับของส่วนกลาง ที่นี้ต้องฝากคณะใหญ่ๆให้คำนึงถึงด้วยว่าส่วนกลางจะต้อง ทำในเรื่องของการสร้างเอกลักษณ์ การสร้างอัตลักษณ์ และการกิจเร่งด่วน แล้ว ยังต้องดูน้องๆ คือคณะเล็กๆ คือน้องๆ คณะใหญ่ๆ คือพี่ใหญ่ เพราะ

ฉนั้นหน้าที่ของพี่ใหญ่ ที่จะต้องดูคณะเล็กๆและการกิจส่วนกลางด้วย เพราะฉนั้นพี่ใหญ่อาจจะต้องเสียสละในเรื่องของสัดส่วนของรายได้ อีกเรื่องคือ KPI อาจจะมีตัวชี้วัด และมี MOU ให้ชัดเจน ระหว่างท่านอธิการกับท่านคณบดีแต่ละคณะจะเป็นตัวชี้วัดผลงานที่ชัดเจน”

นางศรีวิชา รักจำรูญ

“ถ้าหากมหาวิทยาลัยมีนโยบายและมีแนวคิดที่ชัดเจนแล้วมีปัญหาดิที่ว่าทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยคงจะไปได้ดี ที่นี้สิ่งที่คิดว่าถ้ามีการปรับปรุงในเรื่องของกฎระเบียบต่างๆ จะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพขึ้นโดยเฉพาะในเรื่องของการเงิน คิดว่าถ้าหากมหาวิทยาลัยมีนโยบายที่ชัดเจนกฎระเบียบที่เอื้ออำนวย จะทำให้การดำเนินงานในเรื่องการเงิน และการสนับสนุนเรื่องการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้นไม่ว่าในเรื่องของบุคลากรในเรื่องของการศึกษาต่างๆ และอยากจะให้มหาวิทยาลัยได้มีโอกาสได้เรียนรู้และสร้างเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งในด้านต่างๆจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถที่จะพัฒนาสำเร็จและไปในทิศทางที่ดีขึ้น”

นายกสภา

“เป็น ๒ วันที่ผมเชื่อว่าพวกเรา เห็นคุณค่า แต่ประวัติที่เป็นอนาคตที่ดีงาม ของ มทร.ของพวกเรานั้นความจริงเกิดมาจากพาณิชย์การพระนครเมื่อ ๑๑๕ ปี เพราะฉะนั้นเราไม่ได้ด้อยกว่าใครเลย ฉะนั้นเราควรจะนำประวัติศาสตร์ที่ดีงามมา และใน ๒ วันที่ผ่านมาผมได้เห็นเลยว่า พวกเราได้เปิดใจกันด้วยความตั้งใจเต็มใจมา เราได้ฟังทัศนคติที่ดี เราได้รู้ถึงปัญหาเราได้เห็นถึงศักยภาพและเราจะรู้ด้วยว่าทิศทางของเราจะไปอย่างไร มทร.พระนคร ของเราจะต้องบินไปสู่เป้าหมายที่มีอนาคต ฝันเป็นจริงในระดับหนึ่งแล้ว แต่เราจะสานฝันนั้นให้สำเร็จดีเยี่ยม คนเราเลือกเกิดไม่ได้แต่เลือกทำได้ เราได้มาให้อกำลังใจกันจะเห็นได้ว่าท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้พวกท่านอย่างที่เราเรียกว่าเต็มๆ เลย คนเราอยู่ได้ด้วยการปลอบประโลมใจ ว่าเราจะทำสิ่งที่ดีนี้ให้สำเร็จต้องมีคตินิยมประจำใจ ผมเชื่อว่า airforce ๑ จะบินไม่ได้ถ้าไม่มี airforce ๒ และ ๓ พวกเราจะต้องอยู่ด้วยกันมหาวิทยาลัยนี้จะต้องเติบโตอีกยาวนาน การเริ่มต้นในวันนี้เป็นการเริ่มต้นที่ดี และจะมีรายการเช่นนี้ต่อไป”

การเสวนา

“สภาพพบผู้บริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗”

(ครั้งที่๑/๒) ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗

ณ ห้องประชุมดิเรกฤทธิ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มทร.พระนคร ในทศวรรษที่ ๒

มหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งโลกอาชีพ NEW
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

399 ถนนสามเสน แขวงจวฬรพยบถ เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0 2665 3777 , 0 2282 9009-15 โทรสาร 0 2281 9922

www.rmutp.ac.th

การเสวนา

“สภาพบผู้บริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗”

(ครั้งที่๑/๑) ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๗

ณ ห้องประชุม AD&PR Presentation คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

การเสวนา

“สภาพบผู้บริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗”

(ครั้งที่๑/๒) ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๗

ณ ห้องประชุมติเรกฤทธิ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

